

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ Στην Αθήνα σήμερα, 16 Σεπτεμβρίου 2001 ημέρα Κυριακή και ώρα 17.00 στην Αίθουσα 223 του Μεγάρου της Βουλής συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων», υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Γεώργιου Δασκαλάκη, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: Αποκέντρωση Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα των Φύλων, Τύπος ΜΜΕ, Δημόσια Ασφάλεια, Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Φυλακές, θανατική Ποινή, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία Αναξιοκρατία, Πολιτική (Πολιτικοί Κόμματα), Δημοκρατία Ελευθερία, Ανθρώπινα Δικαιώματα, Βουλή των Εφήβων της Σύνοσης Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΣΤ' Σύνοδος, 20002001. (1η συνεδρίαση).

Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής «Έφηβοι Βουλευτές»: ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Ανδρέας (Ν. Σερρών), ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ Ιωάννα (Ν. Σερρών), Αγγελίδου ΤΡΥΦΩΝΙΑ(Ν,Ροδόπης), Αργυρίου Βασίλειος (Ν. Ευβοίας), ΒΑΓΙΑΝΑΚΗ Μοσχούλα (Ν. Δωδεκανήσου), ΒΙΛΛΙΩΤΗ Ελένη (Β' Πειραιά), Βουλή Χριστίνα (Ν. Ημαθίας), ΓΕΡΑΚΑΚΗΣ Γιώργος (Ν. Χανίων), Γιάννα Ειρήνη (Ν. Χίου), Γιαννακά Αμαλία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Γιώτσα Πολυξένη (Ν. Λαρίσης), ΓΚΑΤΖΕΛΗΣ Βασίλειος (Ν. Αχαΐας), ΓΚΙΖΛΗ Μυρτώ (Ν. Θεσπρωτίας), Διαμαντόπουλος Χαρίσης (Ν. Έβρου), Δουλκερίδου Δέσποινα (Ν. Πέλλας), Ευσταθίου Αγγελική (Β' Αθήνας), Ζαρουχλιώτη Αργυρώ (Ν. Αργολίδος), Ιορδανίδου Αναστασία (Ν. Πιερίας), ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ Γεώργιος (Β' Θεσσαλονίκης), ΚΑΡΑΧΡΗΣΤΟΥ Ιουλία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), ΚΟΣΒΥΡΑ Ουρανία (Ν. Τρικάλων), Κουσιγιώρη Πολυξένη (Ν. Ηλείας), Κουτσογιάννη Μαρία (Ν. Λέσβου), ΚΥΡΟΔΗΜΟΥ Μαριάνθη (Ν. Φθιώτιδας), Κωστίου Βασιλική (Ν. Λαρίσης), Λάσκαρης Γεώργιος (Α' Πειραιά), ΛΙΑΣΣΑΝΑ (Ν. Ευβοίας), ΛΥΚΟΥΔΗ Μαργαρίτα (Ν. Βοιωτίας), ΜΑΓΚΑΦΑΣΑΘανάσιος (Ν. Αχαΐας), ΜΑΡΑΖΗ Αικατερίνη (Ν. Πιερίας), Ντίνο ΕΡΙΝΤΑ (Α' Αθήνας), Παπαλεξίου Αλεξάνδρα (Ν. Ροδόπης), Παπαχριστοδούλου Μαρία (Ν. Καβάλας), Παρασκευοπούλου Χαρίκλεια (Ν. Πέλλας), Ράλλη Βασιλική (Επικρατείας), ΣΟΦΡΩΝΗ Ευαγγελία (Ν. Ευρυτανίας), Σταχτιάρη Εμμανουέλα (Ν. Λασιθίου), Στιβακτά Κυριακή (Ν. Λακωνίας), Τασιοπούλου ΙΣΙΔΩΡΑ (Ν. Ημαθίας), ΤΟΤΟΝΙΔΗΣ Ιωάννης (Ν. Καστοριάς), Τσακμακίδου Κρυσταλλένια (Επικρατείας), Τσίκνας Δημήτριος (Ν. Φθιώτιδας), Τσάτσου Ελευθερία (Ν. Κοζάνης), Χριστοδούλου Παναγιώτης (Ν. ρτας), ΧΡΙΣΤΟΦΗ Παρασκευή (Ν. Σάμου), ΧρουμπΠαπαβαΐούρτεμιςΝάντια (Ν. Καρδίτσας), ΧΡΥΣΑΝΘΙΔΗΣ Βασίλης (Α' Θεσσαλονίκης), Ψαράκη Ανδρονίκη (Ν. Λασιθίου), ΨΑΡΡΑΣ Παναγιώτης (Β' Αθήνας), Χριστόφορου Μαρία (Λευκωσία Κύπρος) και Χρυσοστόμου ΣΤΕΛΙΑ (Λεμεσός Κύπρος).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Να σας καλωσορίσω και εγώ από την πλευρά μου στη φετινή Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων. Ο χρόνος φυσικά είναι για σας, δεν είναι για μας και θα σας μείνει ολόκληρος. Δυο λόγια, όμως, νομίζω ότι δεν βλάπτουν. Πρώτα πρώτα θα έχετε σίγουρα συζητήσει και μεταξύ σας και θα έχετε ακούσει σε όλη αυτή τη διάρκεια που ασχοληθήκατε, ότι αυτός ο θεσμός ο οποίος λειτουργεί για έκτη χρονιά, σαν στόχο έχει την επικοινωνία, την επαφή της νέας γενιάς, των επερχόμενων γενιών της αυριανής πνευματικής, πολιτικής και οικονομικής εξουσίας του τόπου με το ναό της δημοκρατίας, με το μεγάλο, το βασικό θεσμό που λέγεται Κοινοβούλιο και στο οποίο, όπως ξέρετε φυσικά, υπάρχει πλήρης ελευθερία κατάθεσης απόψεων και προτάσεων που αυτή η ελευθερία έχει τους δικούς της αυτοπεριορισμούς. Δηλαδή, η ελευθερία η δική μας

δεν μπορεί να είναι σε βάρος της ελευθερίας του διπλανού μας, του άλλου. Επομένως, η αυτοπειθαρχία και η διαδικασία που πρέπει να ακολουθεί πρέπει να συμβάλλει και στη δυνατότητα που εμείς διεκδικούμε να καταθέσουμε την άποψη μας, αλλά και στο σεβασμό που πρέπει να έχουμε να ακούσουμε και την αντίθετη ή την άλλη άποψη, όποια και αν είναι αυτή.

431

Θα ήταν και θα είναι ελπίζω ευχής έργο, το προεδρείο να μην αναγκαστεί ή να μη χρειαστεί, καλύτερα, να παρέμβει κάποια στιγμή καθ' όλη τη διάρκεια της συνεδρίασης. Αυτό φυσικά θα εξαρτηθεί, όπως είπα προηγούμενα, από την αυτοπειθαρχία που πρέπει ο καθένας μας να επιδείξουμε και το σεβασμό που πρέπει να επιφυλάσσουμε για τον διπλανό μας. Υπάρχει μια ημερησία διάταξη, υπάρχουν συγκεκριμένα ζητήματα, τα οποία έχετε επεξεργαστεί και με τα οποία θα ασχοληθείτε. Και βεβαίως, υπάρχουν και εξελίξεις που προκύπτουν στον κόσμο και στη χώρα που, ίσως, όταν κάνατε την επεξεργασία σας, ήταν απρόβλεπτες. Όμως, τα θεσμοθετημένα δημοκρατικά όργανα της πολιτείας πρέπει να γίνει σαφές ότι και ασχολούνται και εκτιμούν και σε κάθε περίπτωση, επειδή πρόκειται για λεπτές ισορροπίες, με την ωρίμαση τους ελπίζουμε και ευχόμαστε όλοι ότι θα βρουν και την κατάλληλη αντιμετώπιση ή και την κατάλληλη απάντηση. Να μπορούμε, λοιπόν, στη διαδικασία μας και να δώσουμε αμέσως το λόγο για οκτώ λεπτά στην εισηγήτρια Παπαλεξίου Αλεξάνδρα από το Νομό Ροδόπης. Να σας υπενθυμίσω ότι κατά τη διάρκεια του οκτάλεπτου, οι επιθυμούντες να μιλήσουν, θα πρέπει να στείλουν στο Προεδρείο το όνομα τους σημειωμένο σε ένα χαρτάκι. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΛΕΞΙΟΥ (Νομός Ροδόπης): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι έφηβοι Βουλευτές, αποτελεί ξεχωριστή τιμή για μένα να βρίσκομαι σ' αυτό το χώρο και να μιλώ για ζητήματα μεγάλης σημασίας που αφορούν όχι μόνο εμάς που βρισκόμαστε εδώ, αλλά και τους συνανθρώπους μας σε ολόκληρο τον κόσμο. Θεωρώ την Επιτροπή μας μια από τις σημαντικότερες, μιας και τα ζητήματα που υπάγονται σ' αυτήν συνδέονται με την καθημερινή ζωή όλων μας, γι' αυτό και έχουμε υποχρέωση, προσεγγίζοντας τα από τη δική μας οπτική γωνία, να επισημάνουμε με το νεανικό ζήλο που μας διακρίνει και το δικό μας όραμα, προτάσεις και λύσεις πάνω σ' αυτά. Τα θέματα που υπάγονται στην Επιτροπή δημόσιας διοίκησης, δημόσιας τάξης και δικαιοσύνης και απασχόλησαν περισσότερο τους έφηβους βουλευτές είναι τα εξής: Αποκέντρωση, αστυφιλία, δημόσια διοίκηση, ισότητα των φύλων, τύπος και μέσα μαζικής ενημέρωσης, δημόσια ασφάλεια, σωφρονιστικά ιδρύματα, θανατική ποινή, δικαιοσύνη, κοινωνική ανισότητα, αξιοκρατία, αναξιοκρατία, πολιτική και κόμματα, δημοκρατία και ελευθερία, Βουλή των Εφήβων. Όσον αφορά, όμως, τα θέματα με τα οποία ασχολήθηκαν οι περισσότεροι πρέπει να επισημανθούν τα εξής: Στον τομέα της αστυφιλίας παρατηρείται ένα σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα. Χιλιάδες νέοι εγκαταλείπουν τις εστίες τους λόγω έλλειψης θέσεων εργασίας στην ύπαιθρο, ανεπαρκούς ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, έλλειψης εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και χαμηλού βιοτικού επιπέδου και ωθούνται στην φυγή προς τις σύγχρονες μεγαλουπόλεις προς αναζήτηση καλύτερων ευκαιριών, για ένα καλύτερο αύριο. Αποτέλεσμα, το κλείσιμο πολλών σχολείων και η ερήμωση της υπαίθρου. Αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση του προβλήματος είναι η δημιουργία και η αναβάθμιση των νοσοκομείων, η ανάπτυξη του αγροτουρισμού, καλύτερα σχολεία με σύγχρονη υποδομή και ενίσχυση των Ελλήνων μεταναστών για επιστροφή στον τόπο τους. Όσον αφορά το ζήτημα των μέσων μαζικής επικοινωνίας, επισημαίνεται η δυνατότητα τους

για ενημέρωση, ψυχαγωγία και επικοινωνία ανθρώπων και λαών και εκτιμάται αρνητικά η κομματικοποίηση τους, η λειτουργία τους με γνώμονα το κέρδος, η έλλειψη αισθητικής στα προγράμματα τους. Προτείνεται η εξυγίανση τους τόσο με τη βοήθεια της πολιτείας όσο και με τη συμμετοχή όλων μας. Στον τομέα της δημόσιας ασφάλειας το πρόσφατο τρομοκρατικό χτύπημα που δέχτηκε η ανθρωπότητα, με τους χιλιάδες νεκρούς στη Νέα Υόρκη των Ηνωμένων Πολιτειών, φανερώνει για ακόμα μια φορά πως η έξαρση της τρομοκρατίας και της διεθνούς εγκληματικότητας έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις και είναι επιτακτική η ανάγκη πάταξης τους. Τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν άμεσα, είναι η ενίσχυση, ο εκσυγχρονισμός, η ποιοτική αναβάθμιση των σωμάτων ασφαλείας, καθώς και η συνεργασία όλων των χωρών του πλανήτη για την καλύτερη δυνατή αντιμετώπιση του προβλήματος. Όσον αφορά το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, επισημαίνεται ότι γίνεται κατάφωρη καταπάτηση τους σε πολλές χώρες και ειδικότερα στις ασθενέστερες ομάδες, όπως οι μειονότητες, οι πρόσφυγες, οι μετανάστες, οι αλλόθρησκοι, οι γυναίκες και τα παιδιά. Προτείνονται η ανάληψη πρωτοβουλιών από διεθνείς οργανισμούς, όπως ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών και η UNICEF, ο σεβασμός της ατομικότητας και της διαφορετικότητας του ανθρώπου και η θέσπιση αυστηρών νόμων για την προστασία ιδιαίτερα των παιδιών και των ατόμων με κινητικές ανάγκες. Στον τομέα της πολιτικής είναι κοινή διαπίστωση πως οι πολίτες, απογοητευμένοι από τις ψεύτικες υποσχέσεις ορισμένων πολιτικών, την ανευθυνότητα, την αφερεγγυότητα και την έλλειψη ουσιαστικού και εποικοδομητικού διαλόγου, αποστασιοποιούνται από το κοινά. Κρίνεται ως απαραίτητη η επαγρύπνηση τους και η συμμετοχή τους στα κοινά, καθώς και η επίδειξη ουσιαστικού ενδιαφέροντος από τη μεριά των πολιτικών προς τα προβλήματα της κοινωνίας. Για τη Βουλή των Εφήβων έχουν διατυπωθεί πολλές απόψεις. Οι περισσότεροι πιστεύουν πως είναι ένα πρόγραμμα που αξίζει συγχαρητήρια, αφού δίνεται η δυνατότητα στους νέους να εκφράσουν τις απόψεις τους και να διατυπώσουν

432

τον προβληματισμό τους πάνω σε διάφορα θέματα που τους απασχολούν. Υπάρχει, βέβαια και η αντίθετη άποψη που θεωρεί ότι ο θεσμός αυτός είναι ανούσιος και δεν εξυπηρετεί σε τίποτα. Προτείνεται η προστασία του θεσμού αυτού, η υλοποίηση των προτάσεων των εφήβων βουλευτών, η επέκταση της Βουλής των νέων σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο με το παγκόσμιο βουλευτήριο των νέων. Κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω τη μεγάλη ευθύνη όλων μας για το τι θα συζητήσουμε, πως θα συζητήσουμε και τι θα αποφασίσουμε. Από εμάς εξαρτάται να χαράξουμε καινούργιους δρόμους διαλόγου και συνεννόησης που αποτελούν το μοναδικό τρόπο ειρηνικής επίλυσης των διαφορών μεταξύ των ανθρώπων και των λαών στη σημερινή εποχή, που η βία, το έγκλημα, η απάτη και η τρομοκρατία τείνουν να εξαλείψουν από τις σύγχρονες κοινωνίες την αγάπη, την εντιμότητα, την αλήθεια και την αλληλοβοήθεια. Λένε πως η σημερινή γενιά, η γενιά μας, είναι μια γενιά δίχως όραμα. Ας τους αποδείξουμε πως κάνουν λάθος. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ την Αλεξάνδρα. Το λόγο έχει για τέσσερα λεπτά η Τσάτσου Ελευθερία από το νομό Κοζάνης. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΣΟΤΣΟΥ (Νομός Κοζάνης)! Σεβαστό Προεδρείο, αγαπητοί συνάδελφοι είμαι μια δεκαεξάχρονη μαθήτρια από την Πτολεμαΐδα, μια επαρχιακή πόλη που βρίσκεται στο νομό Κοζάνης. Μια και μου δίνεται η ευκαιρία να εκφράσω ελεύθερα τη γνώμη μου, γνωρίζοντας ότι θα εισακουστεί, θα ήθελα να αναφερθώ στα προβλήματα της πόλης μου, καθώς και να παραπονεθώ για την

κατάσταση που επικρατεί, Η Πτολεμαΐδα είναι μια πολύ σημαντική για το κράτος πόλη. Είχε την τύχη στο υπέδαφος της να υπάρχουν άφθονα κοιτάσματα λιγνίτη, ορυκτό το οποίο αποτελεί την πρώτη ύλη για τη λειτουργία των ατμοηλεκτρικών εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος. Επιτελεί, λοιπόν, ένα πολύ σπουδαίο έργο. Τροφοδοτεί με το 75% της ηλεκτρικής ενέργειας σχεδόν όλη την Ελλάδα, καθώς και άλλα κράτη της Ευρώπης. Όμως, αυτό το σπουδαίο έργο, αλλά και η απότομη μεταβολή της περιοχής από αγροτική σε βιομηχανική, χωρίς την κατάλληλη προετοιμασία γι' αυτό, επέφερε αρνητικές συνέπειες για την πόλη μου και γενικότερα την περιοχή της Εορδαίας. Οι απαλλοτριώσεις κατοικημένων και καλλιεργήσιμων εκτάσεων, απαραίτητη προϋπόθεση και αναγκαστική διαδικασία για την εξόρυξη του λιγνίτη, είχαν σαν συνέπεια, άνθρωποι που η κύρια ασχολία τους ήταν η ΓΕΩΡΓΙΑ και η κτηνοτροφία, να μείνουν χωρίς δουλειά. Τελικά, το κράτος με το νομό περί πληττομένων ανάγκασε τη ΔΕΗ να προσλαμβάνει στις υπηρεσίες της ανθρώπους, από τους οποίους έπαιρνε τη γη ή το σπίτι τους και έτσι για αρκετά χρόνια καταπολεμήθηκε σημαντικά η μάζιγα της ανεργίας. Δυστυχώς, όμως, αυτός ο τόσο σημαντικός και δίκαιος νόμος καταργήθηκε, με αποτέλεσμα το ποσοστό της ανεργίας στην περιοχή να αυξάνεται δραματικά, Μια άλλη αρνητική συνέπεια της λειτουργίας των εργοστασίων είναι η μόλυνση του περιβάλλοντος. Απαραίτητη προϋπόθεση για να λειτουργήσει μια μονάδα της ΔΕΗ, σύμφωνα με τους νόμους που έχουν θεσπιστεί από το κράτος, σε εφαρμογή των νόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι η ύπαρξη περιβαλλοντικής μελέτης. Δυστυχώς, οι πρώτες μονάδες έγιναν χωρίς να προϋπάρξουν τέτοιες μελέτες, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί πρόβλημα στο περιβάλλον της περιοχής. Η άναρχη υποδομή για την κατασκευή και λειτουργία των εργοστασίων είχε σαν αποτέλεσμα την επιβάρυνση της υγείας των κατοίκων του τόπου, την αλλαγή ροής των υπόγειων υδάτων, τον κίνδυνο μόλυνσης του υδροφόρου ορίζοντα. εξαιτίας των αποβλήτων των εργοστασίων, την καταστροφή πνευμόνων πρασίνου, την ανωμαλία στο οικοσύστημα της περιοχής και τέλος, την τεράστια αισθητική ρύπανση με τη δημιουργία μονότονων και μουντών τοπίων, που μοιάζουν με σεληνιακά. Όμως, μετά από όσα πιο πάνω ανέφερα, δεν θα ήθελα σε καμία περίπτωση να δημιουργήσω την εντύπωση ότι η επιθυμία των κατοίκων του τόπου μου είναι να σταματήσει η λειτουργία των εργοστασίων της ΔΕΗ στην περιοχή μας. Όχι. Ζούμε στην εποχή της τεράστιας τεχνολογικής και βιομηχανικής ανάπτυξης. Φέρουμε ότι το μέλλον της ανθρωπότητας σ' αυτόν το δρόμο βαδίζει και φυσικά, καθόλου δεν θέλουμε εμείς να τον κλείσουμε ή να μην τον ακολουθήσουμε. Απλώς πιστεύουμε ακράδαντα ότι η τόσο μεγάλη ανάπτυξη της ανθρωπότητας σε όλους τους τομείς και οι γνώσεις, με τις οποίες έχει εξοπλιστεί ο άνθρωπος, του δίνουν τη δυνατότητα να συνυπάρχει αρμονικά με την ανάπτυξη αυτή. Για την επίτευξη της αρμονικής συνύπαρξης πρέπει να ληφθούν τα ακόλουθα μέτρα, Πρώτον, η σωστή εφαρμογή των περιβαλλοντικών μελετών. Δεύτερον, η τοποθέτηση φίλτρων κατακράτησης του συνόλου σχεδόν των ρυπογόνων σωματιδίων. Τρίτον, η επαναφορά του θεσμού των πληττομένων. Τέταρτον, η δημιουργία χώρων ανάπτυξης πρασίνου, Πέμπτον, η αξιοποίηση του πόρου ανάπτυξης, δηλαδή, ενός μεγάλου χρηματικού ποσού, που χορηγεί το κράτος για την αναβάθμιση των πληττομένων περιοχών. Κύριο μέλημα, όμως, όλων, και του κράτους και της τοπικής αυτοδιοίκησης α', β' και γ' βαθμού πρέπει να είναι η σωστή, δίκαιη και αμερόληπτη, χωρίς εξυπηρέτηση μικροκομματικών συμφερόντων κατανομή του πόρου ανάπτυξης στις πραγματικά πληττόμενες περιοχές. Η αξιοποίηση αυτή μπορεί να επιτευχθεί με τη δημιουρ

για βιοτεχνιών και μικρών βιομηχανιών παραγωγής εξαρτημάτων, που είναι απαραίτητα για την κατασκευή των εργοστασίων της ΔΕΗ, καθώς και για τη συντήρηση αυτών. Τότε θα γίνει ο τόπος μου ένας τόπος, όπου οι άνθρωποι θα ζουν υγιείς και ήρεμοι, με οικονομική άνεση, σε ένα περιβάλλον αναβαθμισμένο αισθητικά. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κι εμείς ευχαριστούμε. Η Παρασκευή ΧΡΙΣΤΟΦΗ από τη Σάμο έχει το λόγο. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΗ (Νομός Σάμου): «Ποτέ δεν καταλάβαμε, κι ας ήμασταν παιδιά, γιατί να πολεμήσουμε και πάλι για την Τροία, ποτέ δεν μας αγάπησες πατρίδα μας γλυκεία κι ας έκανες το αύριο να μοιάζει με ευκαιρία». Ακούω και σκέφτομαι. Μια στροφή που ξεχειλίζει από αγανάκτηση και παράπονο. Μια στροφή κατάθεση από το τραγούδι των Πυξ Λαξ για την παραμέληση από το κράτος των ακριτικών περιοχών. Και λίγο πιο κάτω, στον ίδιο σταθμό των κρατικών ερτζιανών η φωνή του Σαββόπουλου, «η Ελλάδα που αντιστέκεται, η Ελλάδα που επιμένει και όποιος δεν καταλαβαίνει, δεν ξέρει πού πατάει και πού πηγαίνει». Κάπου στο βάθος η φωνή του Σαββόπουλου χάνεται, για να ακουστεί ένα ακόμη τούρκικο τραγούδι. Κι όταν κάνω την κίνηση να κλείσω το ραδιόφωνο, το τραγούδι των Πυξ Λαξ εναλλάσσεται στα αυτιά μου με εκείνο του Σαββόπουλου, το γεμάτο ελπίδα που με κάνει να νιώθω περήφανη γιατί είμαι από εκεί γέννημα θρέμμα, από εκείνη τη μεριά του κόσμου που ακόμα αντιστέκεται, που ακόμα επιμένει και ας είναι πολλοί εκείνοι που δεν καταλαβαίνουν, που δεν ξέρουν πού πατούν και πού πηγαίνουν. Τέτοιες μικρές αφορμές είναι ικανές να ξαναφέρνουν στο νου μου μια οδυνηρή πραγματικότητα, η ζωή στο κέντρο και η ζωή στην επαρχία, δυο διαφορετικές ζωές σαν να πρόκειται για δυο διαφορετικούς κόσμους. Είχα την τύχη να γεννηθώ σε ένα από τα ομορφότερα νησιά του Αιγαίου τη Σάμο. Δε νοιώθω λοιπόν και εγώ ένοχη που γεννήθηκα ακριβώς απέναντι απ' εκεί που εκπέμπονται τα μακρόσυρτα άσματα, καμιά φορά και οι γρυλισμοί από επίσημα στόματα για τον τόπο μου και για εμένα την ίδια. Θα τα επαναλάβω χωρίς σωβινισμούς και μεγαλοστομίες. Νιώθω ωραία σ' αυτόν τον τόπο και τα όνειρα μου κτίζονται εδώ με αυτές τις πέτρες και με αυτό το χώμα. Η Σάμος, όπως και κάθε νησί, υπάρχει και για τους 12 μήνες του χρόνου. Δεν φυτρώνει από πουθενά κάθε Ιούνιο με την εμφάνιση κάποιου διαφημιστικού φυλλαδίου, ούτε τα νησιά γίνονται κατοικήσιμα με την έναρξη της τουριστικής περιόδου. Αλήθεια, ποιος αποφασίζει ότι η Σάμος είναι επαρχία και μάλιστα απομακρυσμένη; Για μένα, η Σάμος είναι το κέντρο του κόσμου, εξάλλου η υδρόγειος σφαίρα δεν έχει πουθενά αρχή και τέλος. Πολλοί καλοκαιρινοί επισκέπτες μένουν έκθαμβοι όταν απαντάμε θετικά στην ερώτηση τους αν μένουμε μόνιμα στο ~ νησί και μας δίνουν συγχαρητήρια για το κουράγιο μας και η αντίληψη για την άχρηστη επαρχία συνεχίζεται. Τα καλύτερα πανεπιστήμια, τα καλύτερα νοσοκομεία, η βιομηχανία, το εμπόριο της χώρας και φυσικά, όλος ο κυβερνητικός μηχανισμός ζει και υπάρχει στην Αθήνα. Αποκορύφωμα αυτής της αντίληψης αποτελεί η περιλάλητη Ολυμπιάδα του 2004 που από τώρα έχει αρχίσει να εφοδιάζεται με ουσιαστικά έργα υποδομής, όπως το μετρό και το αεροδρόμιο. Και η φτωχή συγγενής καλείται να προσφέρει εθελοντές για τη μεγάλη ιδέα της νεότερης Ελλάδας. Και η επαρχία αδυνατίζει αργά αλλά σταθερά με την άνοδο στους καλοκαιρινούς μήνες, για να πουλήσει ήλιο, γκαρσόνια και δωμάτια. Βέβαια, μια τέτοια λογική οδηγεί σε αδιέξοδο και προς μια αναπτυξιακή κατεύθυνση χωρίς μέλλον και όραμα. Επειδή κανένας από εμάς δεν θέλει να εγκαταλείψει τον ευλογημένο τόπο στον οποίο βρεθήκαμε και να ενταχθεί στη υδροκέφαλη λογική της μεγαλούπολης, γ είναι πιο εποικοδομητικό να κατευθυνθούμε

προς την εξεύρεση λύσεων που, αν και εφ' όσον εισακουστούν, θα μπορέσουν να δώσουν σε μας μια πιο ευνοϊκή στάση απέναντι στο μέλλον μας. Το κράτος επιτέλους πρέπει να δραστηριοποιηθεί. Πρώτα απ' όλα, το θέμα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης πρέπει να πάψει να είναι προνόμιο μόνο των μεγάλων πόλεων. Η πολιτεία πρέπει να επανδρώσει με το κατάλληλο προσωπικό και το φαρμακευτικό υλικό όλες τις περιοχές της. Το να νιώθεις ασφάλεια στον τόπο σου δεν πρέπει να είναι πολυτέλεια. Πολλές φορές εμείς οι χωριάτες λαχταράμε να μείνουμε στο νησί μας, αλλά αναγκαζόμαστε να φύγουμε για την πατρίδα Αθήνα, για να μπορέσουμε να φέρουμε σε πέρας τα επαγγελματικά μας όνειρα. Είναι καιρός να κτιστούν στις ακριτικές περιοχές πανεπιστημιακές μονάδες. Ο τόπος μας στερείται πολιτιστικής ανάπτυξης. Ας γίνουν τέτοιες περιοχές κέντρα πανελλαδικά, να μπορούν να φιλοξενούν μεγάλες πολιτιστικές εκδηλώσεις. Στο θέμα της παιδείας να οργανωθούν με το κατάλληλο υλικό, βιβλία και όργανα, τα εργαστήρια των σχολείων, αλλά και με προσωπικό, έτσι ώστε να πάψει αυτή η ντροπή των μονοθέσιων και διθέσιων δημοτικών. Τα ΜΜΕ να προβάλλουν περισσότερο τις ακριτικές περιοχές με διαφημίσεις και εκπομπές όχι μόνο το καλοκαίρι αλλά όλες τις εποχές του χρόνου. Το θέμα των συγκοινωνιών να λυθεί. Είναι νωπές ακόμη οι μνήμες από το ναυάγιο του ΣΑΜΙΝΑ. Και αυτό δεν είναι απλώς ένα επεισόδιο της Σαμιώτικης ακτοπλοΐας. Οι ογδόντα νεκροί που χωρίς λόγο έχασαν τη ζωή τους στο όνομα της κρατικής αδιαφορίας δεν μας αφήνουν να εφησυχάσουμε. Δεν είναι δυνατόν, τέτοιου είδους καράβια φέρετρα να σουλατσάρουν στις ελληνικές θάλασσες. Πρέπει οι ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες να αυξηθούν και τα μέσα μεταφοράς να γίνουν τουλάχιστον αξιο

434

πρεπή, ακόμη και αν το εσωτερικό δίκτυο πρέπει να βελτιωθεί. Η μεγάλη φωτιά του καλοκαιριού στη Σάμο έχει πλήξει οικονομικά και ηθικά τους Σαμιώτες. Μια λύση για να σταματήσει ο ίδιος επαναλαμβανόμενος εφιάλτης, είναι να σταλεί κλιμάκιο από το κράτος με εκπαιδευτές και πυροσβεστικά όργανα, έτσι ώστε να εκπαιδεύσουν τους κατοίκους αυτών των περιοχών. Είναι καιρός, η λανθασμένη νοοτροπία των πρωτευουσάνων να σταματήσει απέναντι σε εμάς τους χωριάτες. Γιατί μπορεί η προφορά μας να είναι περιεργη, όμως είμαστε άνθρωποι ατόφιοι που αγαπάμε τον τόπο μας και θέλουμε να μείνουμε σ' αυτόν. Η επάνδρωση των νησιωτικών περιοχών θα βοηθήσει την αποκέντρωση και θα μειώσει το φαινόμενο της αστυφιλίας. Ακόμη η εδραίωση των ακριτικών περιοχών είναι μεγίστης εθνικής ασφάλειας. Η Σάμος είναι ο τόπος που αγαπιέται, όπως και όλη η ακριτική περιφέρεια. Κάτοικος και εγώ αυτού του τόπου, θέλω να νιώθω πολίτης πρώτης και όχι δευτέρας κατηγορίας. Ελπίζω η ύπαρξη του νησιού μου να μην αγνοηθεί με την έκδοση του τελευταίου διαφημιστικού φυλλαδίου και να μη διαγραφεί από τον κρατικό χάρτη με το τέλος της τουριστικής περιόδου. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η ΣΟΦΡΩΝΗ Ευαγγελία από την Ευρυτανία έχει το λόγο. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΟΦΡΩΝΗ (Νομός Ευρυτανίας): Κύριε Πρόεδρε, συμμαθητές και συμμαθήτριες, είμαι από την Ευρυτανία, από τον ορεινότερο νομό της Ελλάδος, ένα νομό που πιθανολογείται πως δεν θα υπάρχει πια, ένα νομό που θέλησαν να μην υπάρχει πια. Θα αναφερθώ, λοιπόν, στο περιβόητο σχέδιο Καποδίστρια 2, που απειλεί όχι μόνο τον δικό μου αλλά και άλλους όμορους νομούς, Στα μάτια όλων μας η αλλαγή που αυτό μας επιβάλλει μοιάζει με μία ισοπέδωση που κανείς δεν μπορεί να δεχθεί. Μια ισοπέδωση που έχει τις ρίζες της στον Καποδίστρια 1, τότε που διαλύθηκε κάθε κοινωνικός ιστός κάθε μικρής κοινωνίας. Και

όμως, για κάποιον που διαθέτει στοιχειώδη λογική δεν είναι δύσκολο να σκέπτεται πως κάθε νομός έχει περιοχές με τις ίδιες ανάγκες και απαιτήσεις. Πως γίνεται να τον χωρίσουν ή ακόμη και να τον εντάξουν σε έναν άλλο νομό, όπου η διαφορά από τόπο σε τόπο είναι αισθητή. Για παράδειγμα, η Ευρυτανία δε νομίζω ότι είναι το ίδιο και το αυτό με τις παραθαλάσσιες περιοχές και το Βελούχι δεν μπορεί να συμβιβαστεί με την πολιτική του Κάμπου. Αυτά, σε συνδυασμό με τις πρόσφατες μετρήσεις και απογραφές, με χειροπιαστά παραδείγματα, που είμαι σίγουρη ότι διαθέτουν οι κυβερνώντες, κάνει εμένα και όλους τους υπόλοιπους να μην διανοούμεστε το λόγο αυτής της συνένωσης. Επειδή ακριβώς δεν καταλαβαίνουμε το γιατί, που μπορεί και να μην υπάρχει, φτάνουμε σε τέτοιο σημείο, που τείνουμε να πιστέψουμε πως υπάρχει οργανωμένο σχέδιο αφανισμού της επαρχίας, πως οδηγούμεστε σκόπιμα σε μια πόλη νομό των έξι εκατομμυρίων, πως φτιάχνοντας ευρείες περιφέρειες, μας θέλουν όσο το δυνατόν πιο μακριά από τα κέντρα των αποφάσεων. Αυτό που ζούμε τόσα χρόνια οι της επαρχίας, είναι η κρατική αδιαφορία που προκύπτει από την άσκηση αθηνοκεντρικής πολιτικής, μιας πολιτικής η οποία διευρύνει το χάσμα μεταξύ Αθήνας και περιφέρειας. Τα σχολεία και τα παραρτήματα των δημοσίων υπηρεσιών στα χωριά μας κλείνουν γιατί δεν συμφέρει οικονομικά το κράτος. Τα ουσιαστικότερα έργα γίνονται εντός Αττικής. Ακόμη και οι Ολυμπιακοί Αγώνες, αυτός ο αρχαίος θεσμός, θα χρησιμοποιηθούν προς όφελος της Αθήνας και των περιχώρων, αφού στο σύνολο τους τα έργα θα γίνουν εκεί και ταυτόχρονα η επαρχία θα στερηθεί κάθε χρηματοδότηση για μεγάλο χρονικό διάστημα. Έτσι, λοιπόν, έχουν τα πράγματα και από εκεί που βασική επιδίωξη κάθε κοινωνικού κράτους είναι η καταπολέμηση της αστυφιλίας, εδώ, για ακατανόητο σχεδόν λόγο, γίνεται το αντίθετο. Ποιος θα πει, λοιπόν, σε μένα, στους νέους επαρχιώτες να μείνουν στον τόπο τους; Να μείνουμε να κάνουμε τι; Βιώνουμε ήδη την κατάσταση που σας περιέγραψα και ωστόσο επιβιώνουμε και αναπτυσσόμαστε. Αν αυτή ενισχυθεί με μια συνένωση, να αγωνιστώ για να καλύτερεύσω τι; Έναν ανύπαρκτο νομό με απλησίαστες, υποτίθεται, τοπικές αρχές; Και βέβαια, μη θεωρήσει κάποιος ότι όλα αυτά είναι αδικαιολόγητες φοβίες και αφελείς απόψεις. Τα παιδιά της επαρχίας με κατανοούν πλήρως και είναι πολλά εδώ. Όλοι μας ζούμε τις συνέπειες της αθηνοκεντρικής, θα το ξανατονίσω για άλλη μια φορά, πολιτικής. Εδώ, όμως, δεν ήρθα για να συγκινήσω κανέναν. Είμαι απλά εδώ για να παρακαλέσω όποιον από μας μιλήσει, να εντάξει αυτές τις απόψεις στην ομιλία του, γιατί για μας, που είναι λίγες οι ευκαιρίες να εκφράσουμε τις απόψεις μας, έστω και μια απλή αναφορά βοηθά. Δε γνωρίζω αν οι κυβερνώντες λειτουργούν ως υπάλληλοι των Βρυξελλών. Γνωρίζω, όμως, ότι απέτυχαν πλήρως στην πολιτική αποκέντρωσης που όφειλαν να ακολουθήσουν. Γνωρίζω ότι η επαρχία ερημώνει και, αν υλοποιηθεί ο Καποδίστριας 2, θα εξαφανιστεί, σκοπίμως ή μη. Αν αυτό θέλουν, ας μας συνενώσουν. Ας μας οδηγήσουν εκεί που θα μας ελέγχουν πιο εύκολα. Ως έφηβος, δικαιολογούμαι να προσεγγίσω αυτό το θέμα και από συναισθηματικής άποψης. Έτσι, λοιπόν, θα απαντήσω και θα εκφράσω το εξής αντεπιχείρημα στους εισηγητές του Καποδίστρια 2: «Ένα τοπίο δεν είναι όπως το αντιλαμβάνονται μερικοί, κάποιο απλό σύνολο γης φυτών και υδάτων. Είναι η προβολή ενός λαού πάνω στην ύλη». Οδυσσεάς Ελύτης. Ευχαριστώ πολύ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και μεις ευχαριστούμε. Η Έφηβος Βουλευτής κ. Κουσινωρη Πολυξένη από το Νομό Ηλείας έχει το λόγο. ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΚΟΥΣΙΝΩΡΗ (Νομός Ηλείας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ως μέλος της 6ης Επιτροπής της ΣΤ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων με θέμα τη Δημόσια Διοίκηση, θα ήθελα να αναφερθώ στο δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής και στην ιδιωτική

τηλεόραση που έχει κυρίαρχο ρόλο σήμερα. Η τηλεοπτική δημοσιοποίηση της ιδιωτικής ζωής και η θεαματικοποίηση του πόνου τείνουν να πάρουν στις ημέρες μας διαστάσεις ενός νέου πολιτισμικού φαινομένου. Η εμφάνιση των reality shows φέρνει στο προσκήνιο τη σύγκρουση δύο θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Το δικαίωμα στην ελεύθερη έκφραση και την προστασία της προσωπικότητας. Στο βαθμό που οι εκπομπές αυτές είναι συνυφασμένες με ουσιαστικές πτυχές της ατομικής και της κοινωνικής μας ύπαρξης, με αντιφάσεις και αντινομίες που συνθέτουν την ίδια τη λειτουργία της δημοκρατίας, αξίζει να γίνονται αντικείμενο μιας διεξοδικής κριτικής ανάλυσης και όχι μιας εύκολης καταδίκης. Το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή αποτελεί η ιστορική κατάκτηση της δημοκρατίας και του ανθρωπισμού. Η δημοκρατία είναι το μόνο πολίτευμα που σέβεται την ανάγκη του ανθρώπου να κρατά τις ιδιωτικές του στιγμές μακριά από το φως της δημοσιότητας. Οι αρχαίοι Έλληνες έλεγαν και τηρούσαν τη φράση «τα εν οίκω μη εν δήμω». Σήμερα η ιδιωτική ζωή έχει κατακτήσει δημόσιο θέαμα. Ας σταθούμε στο πολυσυζητημένο πρόσφατο παιχνίδι BIG BROTHER που είναι όχι μόνο κανιβαλιστικό και σαδομαζοχιστικό θε'αμα, αισχρό δουλεμπόριο που ευτελίζει την ανθρωπινή αξιοπρεπεί} και προσωπικότητα, μεταβάλλει τους τηλεθεατές σε ηδονοβλεψίε.ς, δημιουργεί αρνητικά πρότυπα στην κοινωνία, αλλά είναι και η μέγιστη απόδειξη παραβίασης της ιδιωτικής ζωής. Σε τέτοιου είδους εκπομπές ο ρόλος του πρωταγωνιστή δεν είναι αυτόβουλος. Το υποκείμενο παγιδεύεται σε ένα παιχνίδι, του οποίου υποτίθεται ότι είναι ο βασικός πρωταγωνιστής και του οποίου δεν ελέγχει ούτε τους όρους ούτε τη δυναμική. Οι δυνατότητες του, λοιπόν, να αντιδράσει κατά τη διάρκεια της εκπομπής είναι ανύπαρκτες. Όμως, κάπου εδώ γεννάται το ερώτημα; Γιατί ο κάθε πολίτης πηγαίνει σε τέτοιου είδους εκ.πομπές; Πρέπει να φταίει η ναρκισσιστική παράκρουση που μας έχει έρθει στο κεφάλι, Όλοι γοητευόμαστε επειδή βλέπουμε το πρόσωπο μας στην οθόνη. Επίσης, είναι και η μοναξιά και η απελπισία των μεγαλουπόλεων, στις οποίες η ζωή είναι ανυπόφορη και ο καθένας ζητά βοήθεια και κοινωνικότητα στις εκπομπές αυτές, Πάντως, όλοι, ανεξάρτητα από το αν συμμετέχουμε σε reality shows, συμμετέχουμε σε ένα συναισθηματικό ζάπινγκ, οπού η οδύνη, το γέλιο, η αμηχανία μας μεταβάλλονται στο ρυθμό που αλλάζουν οι εικόνες μπροστά μας. Βέβαια, καθόλου δεν αντιλαμβανόμαστε τη γελοιότητα της κατάστασης, τη γελοιότητα του να υποτίθεται ότι συμμετέχουμε στη χαρά ή στο δράμα κάποιου ξένου για κάποια δευτερόλεπτα. Το ζήτημα είναι εξαιρετικά πολύπλοκο για να τελειώνει εδώ, σε μια εποχή που απλά, θεμιτά και αυτονόητα ανθρώπινα αιτήματα, όπως το να ακουστεί ο λόγος μου, να βρω το δίκιο μου, να νιώθω καλά, γίνονται ολοένα και πιο δυσβάσταχτα στην εκφορά τους σε μια τέτοιου εποχή που ο ρόλος ενός υποκειμένου που ορίζει τη μοίρα και τον εαυτό του κινδυνεύει να μην είναι παρά μία μεγάλη ουτοπία, ένα κενό ρητορικό σχήμα, σε μια τέτοια εποχή η απλή καταδίκη των εκπομπών αυτών δεν σημαίνει και πολλά πράγματα. Ίσως όμως, να έχουμε το χρέος να κάνουμε σαν να σημαίνει, χρέος στον εαυτό μας, χρέος στην πίστη σε μία επόμενη ημέρα που δεν μπορεί παρά να ανθίσει, Αυτό θα γίνει μονό, εάν υπάρχει σεβασμός στο δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής από την πλευρά των δημοσιογράφων, δηλαδή, η ύπαρξη δημοσιογραφικού ήθους, πληροφόρησης των ελεύθερων πολιτών και διαμαρτυρίες. Η απαγόρευση και ο καταδικασμός τέτοιου είδους εκπομπών από την Κυβέρνηση είναι απολύτως απαραίτητος, γιατί το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής πρέπει να προστατευθεί και ιδιαίτερα σήμερα που, αν λάβουμε υπόψη μας τα παλιά χρόνια, η κοινωνία μέσα σε λίγα χρόνια έχει πλήρως εξαθλιωθεί και εξαχρειωθεί. Τέλος, θέλω να πω και ελπίζω να μείνει στη μνήμη, ο λόγος του Οκτάβιου Παζ. «Τρεις στιγμές επισημαίνουμε.

στην ιστορία του Δυτικού πολιτισμού; Το μεσαίωνα η ιδιωτική ζωή σαν τελετουργία. Το 19ο αιώνα, η ιδιωτική ζωή σαν μυστικό μυθιστόρημα. Σήμερα η ιδιωτική ζωή σαν θέαμα». Ευχαριστώ πολύ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και εμείς ευχαριστούμε. Το λόγο έχει η Πολυξένη Γιωτσα από το Νομό Λάρισας. ΓΙΩΤΣΑ ΠΟΛΥΞΕΝΗ (Νομός Λάρισας): Αγαπητοί σύνεδροι, η τελευταία απογραφή μου .δημιούργησε μεγάλους προβληματισμούς, λόγω της σημαντικής μείωσης του πληθυσμού της γενέτειρας μου, που είναι η επαρχία Ελασσονας. Αισθανθηκα την ανάγκη, λόγω των αρνητικών αποτελεσμάτων, να εκθέσω την ανησυχία μου για την πορεία, της επαρχίας και να κάνω κάποιες προτάσεις για την ανάκαμψη της υπαίθρου και πιο συγκεκριμένα της επαρχίας Ελασσονας. Η ανεργία, ως κυρία αιτία, και η αστυφιλία οδήγησαν τους νέους στα κέντρα, αναζητώντας καλύτερη τύχη. Ως αποτέλεσμα είχαμε την ερήμωση των χωριών μας. Έγιναν χωριά συνταξιούχων και γερόντων. Η ανησυχία και η απογοήτευση είναι διάχυτη σε όλους τους κατοίκους και κυρίως, στους νέους, οι οποίοι, παρά την παθολογική αγάπη προς τον τόπο γέννησης τους, βλέπουν ότι θα ακολουθήσουν το δρόμο των προηγούμενων που εγκατέλειψαν την πατρίδα τους. Οι προβληματισμοί μου για την ανάπτυξη της επαρχίας μου, μου δημιούργησαν την ανάγκη να κάνω κάποιες προτάσεις με μηνύματα μέσω της Βουλής των Εφήβων προς της Βουλή των Ελλήνων. Η Ελασσόνα, που βρίσκεται στους πρόποδες του Ολύμπου, έχει το προνόμιο παραγωγής αρίστης ποιότητας γαλακτοκομικών και τυροκομικών προϊόντων. Για να πετύχουμε άριστα αποτελέσματα σε αυτά τα προϊόντα, πρέπει να υπάρξει εκσυγχρονισμός στον πρωτογενή τομέα, που είναι η αιγοπροβατοτροφία. Οι σταβλικές εγκαταστάσεις και ο μηχανολογικός εξοπλισμός θα συμβάλουν τα μέγιστα στην ποιότητα των προϊόντων. Μπροστά στη μεγάλη ανησυχία όλων των κατοίκων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τα μολυσμένα ζωϊκά τρόφιμα, με διοξίνες, αφθώδη πυρετό κλπ., θεωρώ μεγάλη ευκαιρία, λόγω της γεωγραφικής ιδιομορφίας της επαρχίας μου, να γίνουν βιολογικά πάρκα για την παραγωγή βιολογικών προϊόντων. Η δεύτερη δυναμική καλλιέργεια είναι ο καπνός, που, ενώ η ποικιλία που καλλιεργείται είναι εξαγωγή και αρίστης ποιότητας, οι τιμές είναι πολύ χαμηλές και η απειλή της μείωσης των επιδοτήσεων, δημιουργεί ανασφάλεια των παραγωγών για την εξέλιξη τους. Πρέπει οπωσδήποτε να δοθεί η δυνατότητα και άλλων καλλιεργειών, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η διάθεση για μεγαλύτερο εισόδημα στον παραγωγό. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι να λειτουργήσει εργοστάσιο επεξεργασίας καπνού στον τόπο παραγωγής, ώστε να εξασφαλίσουν εργασία οι νέοι τους μήνες που είναι άνεργοι. Η επαρχία Ελάσσονος έχει σημαντικά αρχαία και βυζαντινά ευρήματα. Η αρχαιολογική υπηρεσία πρέπει να αξιολογήσει τα ευρήματα και να εντείνει τις ανασκαψες, ώστε να αποτελέσει πόλο έλξης πολλών επισκεπτών. Δεν θα ήταν παράλογο να απαιτήσουμε από το Υπουργείο Εθνικής Έμυνας τη μετεγκατάσταση ενός κέντρου εκπαίδευσης στρατιωτών, για να δοθεί ζωντάνια στη φτωχή μας επαρχία, που ή Βουλή την αναγνώρισε και την έχει κάνει Επαρχείο, θα αποτελέσει πράγματι πράξη αποκέντρωσης. Το τελευταίο και σημαντικότερο για την επαρχία μας είναι ή αξιοποίηση του μυθικού βουνού που λέγεται Όλυμπος. Είχα την τύχη να επισκεφθώ επανειλημμένα αυτό το βουνό που προκαλεί δέος σε κάθε επισκέπτη. Οι Ομορφιές του το έκαναν τόπο κατοικία των θεών. Πανέμορφες χιονοδρομικές πίστες περιμένουν τους νέους να τις απολαύσουν, όμως, ο υπάρχων δρόμος είναι χωματόδρομος, δύσβατος και πολλές φορές επικίνδυνος. Δεν γνωρίζω αν υπάρχουν συμφέροντα άλλων, για να μην αξιοποιηθεί το μυθικό βουνό. Είναι απαραίτητο, στους πρόποδες του Ολύμπου να γίνει κέντρο μυθολογίας. Όλα αυτά που ανέφερα είναι στις δυνατότητες της πολιτείας

να τα πραγματοποιήσει, για να δώσει τη δυνατότητα στους κατοίκους των παραολύμπιων να ασχοληθούν δυναμικά με τα τουριστικά επαγγέλματα. Η Ελασσόνα να γίνει κέντρο αναφοράς των επισκεπτών. Τα δε οικονομικά Οφέλη δεν θα είναι μόνο τοπικά αλλά εθνικής εμβέλειας. Το όνειρο των κατοίκων της επαρχίας Ελασσόνας δεν πρέπει να μείνει μόνο όνειρο, αλλά, με τις δικές μου παροτρύνσεις, να γίνει πραγματικότητα. Να μπορούμε εμείς οι νεότεροι να ελπίζουμε σε κάτι καλύτερο και να μην είμαστε η συνεχής σία караβάνια των νέων που φεύγουν προς τις μεγάλες πόλεις. Κλείνοντας, αγαπητοί σύνεδροι, σας καλώ να ενώσετε τη φωνή σας με την φωνή των νέων της Ελασσόνας για την ανάπτυξη της. Εμείς με τη σειρά μας θα συμπαρασταθούμε σε οποιαδήποτε άλλη επαρχία αντιμετωπίζει τα ίδια προβλήματα, διότι μαζί αποτελούμε την ύπαιθρο που είναι ο αιμοδότης της εθνικής Οικονομίας. Εάν οι αρμόδιοι έχουν την ευγενή καλοσύνη να ακούσουν τους προβληματισμούς και τις εισηγήσεις μου, ας προχωρήσουν σε λύσεις, ώστε να αισθανθούμε αισιόδοξοι στη ζωή που μας ανήκει. Αν όλ' αυτά πραγματοποιηθούν, η επόμενη απογραφή θα μας βρει πολύ περισσότερους. Εύχομαι αυτό να συμβεί σε όλη την ύπαιθρο. Θα είναι καλό για όλους μας, για όλη τη χώρα μας. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος Της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Ζαρουχλιώτη Αργυρώ από το Νομό Αργολίδος. ΑΡΓΥΡΩ ΖΑΡΟΥΧΛΙΩΤΗ (Νομός Αργολίδος): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί σύνεδροι, εις Οινός άριστος αμύνεσθαι περί πάτρης. Και ιδιαίτερα όταν η πατρίδα είναι η κοσμο κατευθύνουσα Αμερική, σχεδόν όλη η υφήλιος καλείται στα όπλα. Casus belli ή επίδειξη πυγμής; Κανείς δεν έμεινε ασυγκίνητος από την άριστα ενορχηστρωμένη επίθεση κατά των Ηνωμένων Πολιτειών. Είναι ίσως το σημαντικότερο τρομοκρατικό πλήγμα των τελευταίων δεκαετιών. Παρότι η μετάδοση τόσων εικόνων όσο και πάση φύσεως πληροφοριών από τον αμερικανικό Τύπο χαρακτηρίζεται εξαιρετικά ελλιπής, από τα ελάχιστα πλανά που έφθασαν στους δέκτες μας, παντού επικρατούσε ο πανικός, ή αγωνία, ή αγανάκτηση, ή οργή. Όμως, πάνω απ' όλα και πριν απ' όλα, το αίσθημα της ανασφάλειας, ή απελπισία στη σκέψη ότι ένα ανάλογο περιστατικό θα μπορούσε εύκολα να λάβει χώρα στον τόπο μας, στη πόλη μας, στα αγαπημένα μας πρόσωπα. Πρόκειται ακριβώς για το φοβερό εκείνο συναίσθημα που απορρέει από τη λέξη και την πράξη της τρομοκρατίας, γιατί τρομο

437

κρατία δεν σημαίνει τίποτε άλλο, από την κυριαρχία του τρόμου, του άμετρου φόβου. Τουλάχιστον είκοσι χιλιάδες ανθρώπινες ζωές, ανάμεσα τους και πολλοί Έλληνες, θάφτηκαν στους δίδυμους πύργους του Μανχάταν, αποκαλύπτοντας έτσι πως η τρομοκρατία καταργεί το πλέον αυτονόητο ανθρώπινο δικαίωμα, το δικαίωμα της ζωής. Εκτός αυτού, προσβάλλει δυο υψηλά ιδανικά, αυτά τα δημοκρατίας και της δικαιοσύνης. Η έννοια της δημοκρατίας ή καλύτερα ενός δημοκρατικού πολιτεύματος προϋποθέτει, απαιτεί την εύρεση δημοκρατικών τρόπων, προκειμένου οι κάθε λογής αγανακτισμένοι πολίτες να διαμαρτύρονται, να εκφράζονται, να διεκδικούν. Όλα αυτά γίνονται πράξη με την εφαρμογή της δικαιοσύνης. Τότε, λοιπόν, αναρωτιέται κανείς ποιος είναι ο σκοπός του τρομοκράτη, τι είναι αυτό που τον οδηγεί σε τέτοιου είδους πράξεις. Σίγουρα, όχι η βίαιη φύση του ανθρώπου. Τότε η απάντηση έρχεται αργή αλλά αποφασιστική, η κοινωνία μας, μια κοινωνία αδικίας, εκμετάλλευσης, αναξιοκρατίας, ρατσισμού και μισαλλοδοξίας. Ήταν προφανώς η άδικη εξωτερική πολιτική της Αμερικής, η αλαζονεία της, η καταπάτηση κάθε ηθικού, γραπτού ή άγραφου νόμου, που όπλισε τον αυτόχειρα ίσως Αφγανό, κάθε Αφγανό τρομοκράτη, ο οποίος είναι δημιούργημα μιας τέτοιας κοινωνίας. Ωστόσο, όσο και αν έχει

ξεπέσει μια χώρα, τίποτα δεν δικαιολογεί το πέρασμα στο άλλο άκρο. Η τρομοκρατία αποτελεί έγκλημα, ίσως το σχολαστικότερο, προμελετημένο και κατά συνέπεια, το ουσιαστικότερα χυδαίο. Ελαφρύτερο αποτέλεσμα υλικές καταστροφές, χειρότερο εκτέλεση αθών. Το τίμημα που καλείται η ανθρωπότητα να πληρώσει, πληρώνεται μονάχα σε αίμα ζεστό και αδικοχαμένο. Η Ελλάδα γνωρίζει ίσως καλύτερα απ' όλους τι θα πει αυτό. Τρομοκρατικές ενέργειες ταλαιπωρούν κατά καιρούς τη χώρα μας, δυσφημίζοντας την στο εξωτερικό, όπου συχνά χαρακτηρίζεται ως ξέφραγο αμπέλι, σκιάζοντας μάλιστα και τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Γίνεται επομένως επιτακτική η ανάγκη για στηλίτευση της τρομοκρατίας, υπόθεση σημαντικά δύσκολη, όχι όμως ακατόρθωτη, εάν τηρηθεί μια βασική προϋπόθεση, η συνεργασία των εθνών, που με τη μορφή της ακατάπαυστης έρευνας, η οποία θα διεξάγεται από ειδικούς επιστήμονες των αντιτρομοκρατικών υπηρεσιών του πλανήτη, είναι δυνατόν να εξαρθρώσει το οργανωμένο έγκλημα που καλείται τρομοκρατία. Ο ζυγός της θέμιδος πρέπει να κλείνει αμείλικτα προς την πλευρά των τρομοκρατών. Η Ελλάδα είναι απαραίτητο να πρωτοστατήσει σ' αυτόν τον σκληρό αγώνα και να αναλάβει αποφασιστικές πρωτοβουλίες. Τα Υπουργεία Εσωτερικών και Εξωτερικών κυρίως, καθίστανται υπεύθυνα για την ανάληψη πρωτοβουλιών, τόσο σε εγχώριο, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Μέσω εκστρατειών κατά της βίας, της εγκληματικότητας και των εξτρεμιστικών τρόπων εκδήλωσης, θα μπορούσε να τοποθετηθεί ένα λιθαράκι στο γιγαντιαίο τείχος της παγκόσμιας αλληλεγγύης, γιατί το σύνθημα των ημερών δεν θα πρέπει να είναι «εάλω η Αμερική», αλλά «εάλω η Δημοκρατία». Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε πολύ. Το λόγο έχει η 'ννα ΛΙΑΣΣΑ από το Νομό Εύβοιας. ANNA ΛΙΑΣΣΑ (Νομός Εύβοιας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι έφηβοι Βουλευτές, ας μιλήσουμε για τους πολιτικούς και τα κόμματα. Βασικό χαρακτηριστικό του δημοκρατικού πολιτεύματος είναι η συμμετοχή του πολίτη στα κοινά, δηλαδή, στη λήψη αποφάσεων, στην εκλογή των διοικούντων και γενικότερα, σε κάθε τι που έχει να κάνει με την οργάνωση της κοινωνικής ζωής, κυριότερη έκφραση του δημοκρατικού πολιτεύματος, του οποίου βοηθοί και λειτουργοί του είναι τα πολιτικά κόμματα. Σ' αυτά πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν όλοι οι πολίτες, ενώ ο ρόλος τους ως φορείς ιδεολογίας είναι να εφαρμόσουν μια συγκεκριμένη πολιτική, όταν έχουν την εξουσία ή να ασκούν τον έλεγχο της εξουσίας. Στην Ελλάδα, όμως, παρατηρείται το φαινόμενο της απολιτικοποίησης, σύμφωνα με την οποία, ιδιαίτερα οι νέοι δεν ενδιαφέρονται για τη συμμετοχή τους στα κοινά, δεν συμμετέχουν στα υπάρχοντα πολιτικά κόμματα και αδιαφορούν για κάθε τι που έχει σχέση με την πολιτική. Το φαινόμενο αυτό έχει τις ρίζες του στο χαρακτήρα, στον τρόπο λειτουργίας και στην αντίληψη που έχουν οι νέοι για τα σύγχρονα πολιτικά κόμματα. Το κύριο χαρακτηριστικό των ελληνικών πολιτικών κομμάτων είναι η άγωνα αντιπαράθεση μεταξύ τους, με μοναδικό σκοπό την κατάληψη της εξουσίας και τη νομή της. Με λίγα λόγια, τα σύγχρονα πολιτικά κόμματα, αντί να είναι ενωμένα και συμφιλιωμένα μεταξύ τους έτσι, ώστε να κατορθώσουν να αντιμετωπίσουν τα πολλαπλά προβλήματα που μαστιίζουν την εποχή μας, μάχονται μεταξύ τους. Επικρατεί, δηλαδή, μια κατάσταση μίσους μεταξύ τους, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να δουν καθαρά. Ακόμα κύριο μέλημα τους είναι ποιος και πώς θα πάρει την εξουσία, όχι όμως για να προσφέρει όσο το δυνατόν καλύτερο και πιο αποτελεσματικό έργο, αλλά για οικονομικούς λόγους. Αν, λοιπόν, οι σημερινοί πολιτικοί, ανεξαρτήτως κόμματος, συνεχίσουν να έχουν αυτή την νοοτροπία και αυτές τις ιδέες, ποτέ δεν θα κατορθώσουν να προχωρήσουμε μπροστά, θα μένουμε πάντα πίσω, χάρη στη στενομυαλιά

κάποιων που υποτίθεται ότι ενδιαφέρονται για το συμφέρον αυτού του τόπου. Έτσι, λοιπόν, οι πολιτικοί μας πρέπει να αφήσουν στην άκρη τα μίσση και τους εγωισμούς και να προχω

438

ρήσουμε όλοι μαζί ενωμένοι μπροστά. Μόνο έτσι θα κατορθώσουμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που μας περιτριγυρίζουν και κυρίως, να σταθούμε στο ύψος μας, χωρίς κανέναν να μπορεί να μας μειώσει και να μας δυσφημίσει. Επίσης, τα σύγχρονα κόμματα κυριαρχούνται από τεχνοκράτες που δεν έχουν ούτε ιδέες ούτε οράματα, με αποτέλεσμα οι πολιτικοί μας να είναι απλοί διαχειριστές της κατάστασης. Ακόμα, ιδιαίτερα κατά τις προεκλογικές περιόδους, φαίνεται η αναξιοπιστία των πολιτικών κομμάτων, αφού ο πολιτικός τους λόγος χαρακτηρίζεται από ύβρεις εναντίον των αντιπάλων, από εκατοντάδες υποσχέσεις της στιγμής, χωρίς μέλλον. Το μόνο που ξέρουν, δηλαδή, είναι να προσπαθούν με κάθε τρόπο να μειώσουν όσο το δυνατόν περισσότερο τους αντιπάλους τους στα μάτια του ελληνικού λαού, έτσι ώστε αυτοί να φανούν ανώτεροι και ικανότεροι να κυβερνήσουν τον τόπο αυτό. Ακόμα, υπόσχονται εκατοντάδες πράγματα, τα οποία μετά τις εκλογές διαπιστώνουμε ότι δεν είναι σε θέση να τα εκπληρώσουν. Τέλος, τα (δια τα πολιτικά κόμματα χαρακτηρίζονται από την οικογενειοκρατία, ενώ παρατηρείται το φαινόμενο της εξυπηρέτησης μεγάλων οικονομικών συμφερόντων σε βάρος των συμφερόντων του ελληνικού λαού. Προτείνω, επειδή ο κίνδυνος είναι όχι μόνο να αδιαφορούν για την πολιτική και τα κόμματα, αλλά και να θεωρήσουν τα κόμματα εχθρούς τους, με αποτέλεσμα να κινδυνεύσει το ίδιο το δημοκρατικό πολίτευμα από μέσα και επειδή ο κίνδυνος αυτός είναι μεγάλος, θα πρέπει, πρώτον, τα πολιτικά κόμματα να χρησιμοποιούν τους τεχνοκράτες μόνο για την εφαρμογή της πολιτικής τους και όχι για το σχεδιασμό της. Δεύτερον, να αναδιοργανωθούν, έτσι ώστε να είναι δυνατόν να ενταχθούν σε αυτά, έχοντας ρόλο, φωνή και άποψη όλοι οι πολίτες και ιδιαίτερα οι νέοι, που προπαντός δεν έχουν κανένα οικονομικό συμφέρον, αλλά αντιθέτως προσωπικό, γιατί ενδιαφέρονται πραγματικά γι' αυτόν τον τόπο και για την πρόοδο του. Ζουν σε αυτόν τον τόπο και αυτοί γνωρίζουν περισσότερο από τον καθένα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα. Πρέπει τα κόμματα και ιδιαίτερα τα δύο μεγαλύτερα να ενδιαφέρονται για τους πολίτες, για τον ελληνικό λαό, όχι μόνο κατά την περίοδο των εκλογών, αλλά με συχνές επισκέψεις καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας τους. Ακόμη, πρέπει να ενισχυθεί η οικονομική ανεξαρτησία των Βουλευτών, με τη δυνατότητα να ασκούν επαγγέλματα, με αύξηση των αποδοχών τους, αλλά με μια συνεχή παρακολούθηση από συγκεκριμένη επιτροπή που θα αποτελείται από δικαστικούς, οι οποίοι θα ελέγχουν τη σύνδεση με τα οικονομικά συμφέροντα. Επίσης, πρέπει να υπάρξει κοινή πολιτική όλων των κομμάτων στην εξωτερική πολιτική, στα πρόσωπα άσκησης δημόσιας εξουσίας, στην παιδεία, στην υγεία και σε θέματα άμυνας. Και τέλος, επιβάλλεται να αποφύγουμε τα φαινόμενα κοινοβουλευτικής δικτατορίας που συχνά εμφανίζονται στον τόπο μας: Η ενίσχυση του ρόλου του Προέδρου της Δημοκρατίας, η μείωση της βουλευτικής θητείας σε δύο τετραετίες και το κυριότερο, η δυνατότητα του Προέδρου να διενεργεί δημοψήφισμα για τα προβλήματα και τα θέματα που αφορούν το λαό. Πρέπει τα πολιτικά κόμματα να κατανοήσουν ότι η επιβίωση της δημοκρατίας και η σωστή λειτουργία της εξαρτάται από τον τρόπο με τον οποίο τα κόμματα λειτουργούν, αλλά και να θυμούνται ότι η μεγαλύτερη απόδειξη της παρακμής τους είναι η ανικανότητά τους να πείσουν τους νέους. Επομένως ή αλλάζουν ή μπαίνουν στο περιθώριο!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και εμείς ευχαριστούμε. Το λόγο έχει ο Γιώργος ΓΕΡΑΚΑΚΗΣ, Έφηβος Βουλευτής από το νομό Χανίων. ΠΩΡΓΟΣ ΓΕΡΑΚΑΚΗΣ (Νομός Χανίων): Κύριε Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, πριν προχωρήσω στο κύριο σκέλος της εργασίας μου, θα ήθελα να εκφράσω τα συλλυπητήρια μου για τα θύματα των τρομοκρατικών επιθέσεων, αλλά και να εκφράσω τον προβληματισμό που πρέπει να επέλθει και να μας απασχολήσει όλους για τους βαθύτερους λόγους της επιθέσεως αυτής. Σημαντικό ρόλο στη σημερινή αναπτυσσόμενη Ελλάδα, που προσπαθεί να αναδειχθεί και να ακολουθήσει τα υψηλά βιοτικά επίπεδα των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών, διαδραματίζει γενικότερα η εσωτερική οργάνωση, δομή και διάρθρωση της ελληνικής κοινωνίας. Αναμφισβήτητα, το κέντρο βάρους που επηρεάζει τρομερά όλες τις πτυχές της ελληνικής κοινωνίας, είναι η πολιτική. Η ελληνική ιστορία έχει να επιδείξει πολιτικές προσωπικότητες παγκοσμίως αναγνωρισμένες για το ήθος, τον αλτρουισμό και την ανιδιοτέλεια που τους διακατείχε. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο Ιωάννης Καποδίστριας, ο οποίος, αν και κυβερνήτης του τότε ελληνικού κράτους, δεν κατείχε υλικά αγαθά, που δεν κατείχε η πλειοψηφία των Ελλήνων. Δυστυχώς, ο αλτρουισμός αυτός στο πέρασμα των χρόνων, λόγω προσμίξεως ξένων λανθασμένων αντιλήψεων, αλλοτριώθηκε. Τα αποτελέσματα της αλλοτρίωσης αυτής είναι τώρα πια ορατά σε όλο της το μεγαλείο. Οι εκάστοτε κομματικές φιλοδοξίες περιτριγυρίζουν ένα και μοναδικό σκοπό, την κυβερνητική εκλογή. Στην ανταγωνιστική αυτή προσπάθεια, όλα τα ήθη και οι ηθικοί φραγμοί καταρρέουν. Η ελληνική πολιτική σκηνή είναι μία συνεχής αντιπαράθεση κυβερνήσεως αντιπολίτευσης, τοποθετώντας την πρόοδο αυτού του βασανισμένου τόπου σε δεύτερη μοίρα. Την κατά

439

στάση αυτή εκμεταλλεύονται αλλοεθνείς πολιτικοί παράγοντες, έχοντας ως αποτέλεσμα την αργή, αλλά μεθοδική διάσπαση της ελληνικής πολιτικής σκηνής και κοινωνίας. Έχουμε γίνει μαριονέτες, που τα νήματα μας τα κινούν άλλοι, έχοντας το αμερικανικό προσωπείο. Δεν είναι τυχαίο το πώς γεννήθηκε το Ισραήλ, από το πουθενά, αλλά ούτε και η συστηματική προσπάθεια να αποκοπεί η ιστορική μας αξία και η αρχαία ελληνική γλώσσα από τη νέα τάξη πραγμάτων. Φιλοτιμία αλλά και άσβεστο πάθος για την ελευθερία είναι ψυχικά χαρίσματα, που έχουν σφυρηλατηθεί στην ελληνική ψυχή με το πέρασμα τόσων χρόνων, γεγονός που προκαλεί παγκοσμίως πολλές ενοχλήσεις. Η Ελλάδα είναι το αγκάθι στην αμερικανική ιμπεριαλιστική πολιτική, γεγονός που έχει αναγκάσει τον Κίσιγκερ να ομολογήσει την ανάγκη αλλαγής των ελληνικών ιστορικών ριζών. Η αλλαγή αυτή θα επιφέρει την αναπόφευκτη, όπως διαγράφεται, παγκοσμιοποίηση. Τα λόγια αυτά πρέπει να μας αφυπνίσουν και να μας κάνουν να κατανοήσουμε την ιδιαιτερότητα και παράλληλα τη σημασία του έθνους μας. Ας αφήσουμε την εξιδανικευμένη ελληνική κοινωνία» όπου νομίζουμε πως κατοικούμε, και ας αντικρίσουμε με ρεαλισμό την ανάγκη ύπαρξης αναζωογόνησης στην ελληνική πολιτική σκηνή και τον Εμπλουτισμό αυτής με όρεξη και ανιδιοτέλεια. Ποτέ δεν είναι αργά να κατανοήσουμε τη δύναμη της ελληνικής ψυχής και να την αξιοποιήσουμε. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε κι εμείς το Γιώργο Γερακαράκη από τα Χανιά. Η Κυριακή Στιβακτά έχει το λόγο, από το Νομό Λακωνίας. ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤΙΒΑΚΤΑ (Νομός Λακωνίας): Έρχομαι από ένα πολύ όμορφο, αλλά ξεχασμένο μέρος, τη Νεάπολη Λακωνίας και εκπροσωπώ το Ενιαίο Λύκειο της. Σκοπός μου ήταν να αναφερθώ στα προβλήματα του τόπου μου, που σίγουρα είναι και προβλήματα

πολλών άλλων περιοχών της Ελλάδας, προβλήματα που είναι πολύ έντονα και χρειάζονται άμεση επίλυση, για να πάει μπροστά ο τόπος μας. Όμως, τα γεγονότα των τελευταίων ημερών μ-ε έχουν αποσπάσει από Οποιαδήποτε άλλη σκέψη. Πριν λίγες μέρες, η υφήλιος συγκλονίστηκε συθέμελα με την τρομοκρατική ενεργεία εναντίον της Αμερικής, τη μεγαλύτερη των τελευταίων χρόνων. Μαζί της κι εμείς. Γιατί; Γιατί τόσο αίμα, τόσο αθώο αίμα απλών ανθρώπων, που δεν έχουν σχέση ούτε με πολιτική, ούτε με τρομοκρατία; Και φθάνει ένα γιατί, για να κλείσει Ο φάκελος «τρομοκρατία» ή θα χρειαστεί τόσα 'κι ακόμη περισσότερα θύματα, για να κινηθούν τα νήματα ανά τον κόσμο κατά της τρομοκρατίας ή μήπως ή ίδια ή πολιτική προκαλεί τρομοκρατικές ενέργειες 'και τις κλείνει πάλι με τρομοκρατία; Το γόητρο μίας αήτητης χώρας, όπως η Αμερική, έπεσε. Χιλιάδες τα θύματα, όπως χιλιάδες ήταν τα θύματα προηγούμενων πολεμικών ενεργειών της Αμερικής, ξεκινώντας από Βιετνάμ και φθάνοντας πρόσφατα στη Βοσνία και Γιουγκοσλαβία. Θύματα, πάντα αθώοι και παιδιά. Οικονομικά συμφέροντα, θρησκευτικός φανατισμός, απόλυτη κυριαρχία είναι οι λόγοι που υποθάλπουν την τρομοκρατία. Μήπως θα πρέπει να πέσουν Οι τόνοι των υπερδυνάμεων, που μας έχουν πάντα στην αγωνία ποιος θα είναι ο επόμενος στόχος; Μήπως εμείς πρέπει να Τους πείσουμε να το κάνουν; Γεγονός είναι ότι μετά από μία τέτοια ενεργεία τίποτα δεν είναι το ίδιο. Υπάρχει πάντα Ο φόβος της επόμενης μέρας. Ο απολογισμός της καταστροφής μετατρέπεται σε εκδικητική μανία. Πότε, πού θα χτυπήσουν; Αυτό δεν αναρωτιόμαστε όλοι; Κι ακόμη περισσότερο, αν χτυπήθηκε ένα τέτοιο απόρθητο κάστρο, τότε ποιος μπορεί να προστατεύσει εμάς από τρομοκρατία και υπερδυνάμεις; Εδώ θα επέμβουμε εμείς. Θα βρούμε τον τρόπο. Πρέπει να τον βρούμε. Δεν πρέπει, στον αντίποδα της βίας να υπάρχει πάλι βία. Θα υπάρχουν κι άλλοι τρόποι, διπλωματικοί ή μη. Θα πρέπει εμείς να πείσουμε τους αρμόδιους και αυτοί με τη σειρά τους, τους παραπάνω απ' αυτούς. Αν χρειαστεί, θα ενώσουμε τις φωνές μας και τις δυνάμεις μας με τα παιδιά όλου του κόσμου και τότε, τότε δεν μπορεί, θα τους αναγκάσουμε να μας ακούσουν. Ευχαριστώ πολύ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και μέεις ευχαριστούμε. Το λόγο έχει η Ιουλία Καραχρήστου από την Αιτωλοακαρνανία. ΙΟΥΛΙΑ ΚΑΡΑΧΡΗΣΤΟΥ (Νομος Αιτωλοακαρνανίας): Το όνομα μου είναι ΚΑΡΑΧΡΗΣΤΟΥ Ιουλία και είμαι έφηβη Βουλευτής από το νομό Αιτωλοακαρνανίας. Στην εργασία μου ασχολήθηκα με ΤΟ όνειρο της μετοίκησης των νέων παιδιών από το χωρίο στην πόλη, τους λόγους και τις συνέπειες της πράξης αυτής; Η μετοίκηση αποτελεί; ένα σύγχρονο πρόβλημα που δημιουργείται μέσα από το ίδιο το κράτος και την κοινωνία. Είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα των τελευταίων 50 χρόνων. Η ζωή στην επαρχία έχει πολλά θετικά στοιχεία. Εκεί δεν υπάρχουν Τόσοι κίνδυνοι όσοι στα αστικά κέντρα. Υπάρχει άμεση σχέση των ανθρώπων με τη φύση και φυσικά, συναναστροφή των ανθρωπών, κάτι που απουσιάζει από τις μεγαλουπόλεις. Όμως, οι 'κάτοικοι των επαρχιών αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα που) τους αναγκάζουν να εγκαταλείψουν τον τρόπο που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν. Πρωταρχικό ρόλο διαδραματίζει ή δουλεία. Στα χωριά οι δουλειές είναι περιορισμένες έως ελάχιστες. Και αυτές που υπάρχουν, στηρίζονται σε διάφορους παράγοντες, με πιο κύριο αυτόν των καιρικών συνθηκών. Οι γεωργοί αγανακτισμένοι, τα έσοδα ελάχιστα και νέα παιδιά

να θέλουν να ξεφύγουν από τη σκέψη πως ία πάντα στηρίζονται στη θέληση του θεού. Βέβαια, ακόμη και αν όλα πάνε καλά, τίποτα δεν θα γίνει. Τα καπνά σήμερα τα παίρνουν

μετά από ένα χρόνο και η τιμή τους είναι τελείως εξευτελιστική. Και δεν είναι μόνο ο καπνός, αλλά και το καλαμπόκι, το τριφύλλι, το βαμβάκι και όλα τα άλλα. Και αν η κατάσταση είναι έτσι στη ΓΕΩΡΓΙΑ, φανταστείτε στην κτηνοτροφία. Ένα γιαουρτάκι σήμερα κοστίζει τουλάχιστον 400 δραχμές, ενώ το κιλό το γάλα δεν ξεπερνά τις 180. Μπροστά σε αυτό το σκηνικό όλοι ζητούν μία δουλειά με καλύτερες συνθήκες εργασίας και κυρίως, με ένα βασικό σταθερό μισθό. Ένας ακόμη λόγος είναι η καταπίεση που νιώθουν τα νέα παιδιά σε ένα κλειστό κοινωνικό σύνολο σαν αυτό του χωριού. Είναι γεγονός ότι στο χωριό όλα μαθαίνονται, τι κάνεις, με ποιούς μιλάς, τι φοράς. Η κατάσταση, βέβαια, είναι χειρότερη για τα παιδιά και κυρίως, για τα κορίτσια. Δυστυχώς, πολλοί γονείς ενδιαφέρονται για τον κόσμο και όχι για τα παιδιά τους. Έπειτα ακολουθεί το θέμα της μόρφωσης. Όλοι σχεδόν φεύγουν για να μπορέσουν τα παιδιά τους να σπουδάσουν ή να πάνε σε ένα καλύτερο σχολείο κοντά σε φροντιστήρια, θεωρούν τα σχολεία των χωριών υποβαθμισμένα. Αυτό γίνεται ύμνος για γονείς και ξεσηκώνονται, φεύγουν, ξεσπιτώνονται. Έτσι, τα παιδιά λιγοστεύουν και το ένα σχολείο κλείνει μετά το άλλο. Ένας άλλο σημαντικός παράγοντας που οδηγεί στην εποίκιση, είναι οι ψυχολογικοί λόγοι, είτε αυτοί δημιουργούνται από το οικογενειακό περιβάλλον είτε από άλλα παιδιά της ηλικίας τους που ζουν σε πόλεις και κυρίως, στην πρωτεύουσα, την Αθήνα. Τα παιδιά στα χωριά, όταν συναντούν συνομιλικούς τους από τα αστικά κέντρα, νιώθουν απαίσια. Τα κόμπλεξ ανεβαίνουν στο κατακόρυφο, με αποτέλεσμα να μιμούνται το ντύσιμο τους» τον τρόπο που μιλάνε και κινούνται. Με λίγα λόγια, βρέσκουν πρότυπα. Μιμούνται άτομα που 'δέν ξέρουν. Και αυτό, γιατί αισθάνονται σαν πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Τέλος, οι νέοι Οδηγούνται στις πόλεις με σκοπό την ψυχαγωγία. Οι ψυχαγωγικές επιλογές του χωριού είναι περιορισμένες και, όταν αυτές συνδυάζονται με κακόφημα σχόλια από διάφορους, τότε γίνονται ανύπαρκτες. Φυσικά, Οι παράγοντες αυτοί δεν έχουν προκαλέσει προβλήματα μόνο στα χωριά αλλά και στις πόλεις. Και η συνεχής συσσώρευση εργατικού δυναμικού έχει αυξήσει την ανεργία και αυτή στη συνέχεια, διάφορα φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας, όπως η εγκληματικότητα, η βία και τα ναρκωτικά. Τέλος, η ερήμωση των χωριών πλήττει την εθνική οικονομία που βασίζεται στις καλλιέργειες, καθώς επίσης απειλεί την εθνική ταυτότητα μιας και τα χωριά είναι αυτά που συνεχίζουν τις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα της χώρας μας. θέλω, λοιπόν, να πω στους νέους των χωριών να μην αισθάνονται μειονεκτικά, να μην πιστεύουν πως τα σχολεία των πόλεων είναι καλύτερα. Το αντίθετο μάλιστα. Στα χωριά υπάρχουν ακόμη ήθη και αξίες, τοίχοι καθαροί και σεβασμός προς τους καθηγητές. Δεν είναι τυχαίο που κάθε χρόνο τα παιδιά της επαρχίας σαρώνουν στις εξετάσεις, βάζουν τα γυαλιά στα παιδιά των αστικών κέντρων, χωρίς φροντιστήρια, αλλά με θέληση, μια θέληση που τους δημιουργεί ο χώρος που ζουν. Επίσης, να μην ενδιαφέρονται για το τι λέει ο κόσμος, αλλά μόνο να τα έχουν καλά με τον εαυτό τους. Να συνεχίσουν να προσπαθούν για το καλύτερο και να μην συμμαρτυρούν τις απόψεις των παλαιών μυαλών. Δεν είναι υποβάθμιση να ζεις σε χωριό, υποβάθμιση είναι να αφήνεις τον εαυτό σου να μιμείται άλλους. Όλοι μας έχουμε διαφορετική προσωπικότητα. Δεν πρέπει να θέλουμε να μοιάσουμε σε άλλους, μόνο και μόνο επειδή ζούμε σε μια πόλη μακριά μας. Ζητάω, λοιπόν, από τους πολιτικούς να δώσουν μεγαλύτερη προσοχή στην επαρχία, στα χωριά. Είναι ανάγκη, όλες οι κρατικές υπηρεσίες, όλα τα εργοστάσια, όλες οι δημόσιες δουλειές να υπάρχουν στα αστικά κέντρα; Πρέπει να δοθεί σύγχρονη υλικοτεχνική υποδομή στα σχολεία. Να υπάρχει σύνδεση με το διαδίκτυο και να λειτουργούν ελεύθερα πανεπιστήμια. Να ιδρυθούν κέντρα νεότητας, βιβλιοθήκες,

κέντρα λαϊκής επιμόρφωσης. Να αναπτυχθεί ο αγροτουρισμός, να δοθούν περισσότερα αγροτικά δάνεια και να υπάρχει σωστή πρόνοια για τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας; Με λίγα λόγια, ζητώ να καταλάβουν όλοι οι πολιτικοί πως η Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα. Και φυσικά, δεν είναι ανάγκη να θυμούνται τα χωριά όταν πλησιάζουν εκλογές, δηλαδή, κάθε τέσσερα χρόνια ή να φτιάχνουν τους επαρχιακούς δρόμους μόνο αν τύχει να περάσει από εκεί κάποιο μεγάλο στέλεχος πολιτικού κόμματος. Το δημοτικό σχολείο του χωριού μου να έχει διακόσια παιδιά, όσα είχε δηλαδή όταν ήμουν στην πρώτη δημοτικού και όχι πενήντα που έχει τώρα. Σε όσους επιθυμούν να ζωντανέψουν τα χωριά, αλλά δεν πιστεύουν πως θα μπορέσουν να το κάνουν οι ίδιοι, έχω να τους απαντήσω με τα λόγια του Πάολο Κοέλο «Τα πάντα είναι ένα και μοναδικό πράγμα και όταν επιδιώκεις κάτι, όλο το σύμπαν συνωμοτεί για να γίνει όπως επιθυμείς». Ευχαριστώ. ΓΙΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ(Πρόεδρος της Επιτροπής) Και εμείς ευχαριστούμε. Βρισκόμαστε περίπου στο μέσον της διαδικασίας της αποψινής βραδιάς, θα πρότεινα να κάνουμε ένα διάλειμμα. Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 10'. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος Της Επιτροπής): Επαναλαμβάνεται η διακοπή συναεδρίαση.

441

Η κ.΄ρτεμις Νάνη Χρούμπ Παπαβαΐου από το Νομό Καρδίτσας έχει το λόγο. ΑΡΤΕΜΙΣ - ΝΑΝΤΙΑ ΧΡΟΥΜΠ-ΠΑΠΑΒΑΙΟΥ (Νομός Καρδίτσας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κάποια ημέρα, έχοντας ανοικτό το παράθυρο του δωματίου μου άκουσα τη φωνή ενός άνδρα να αναγγέλει «γνωστός θεατρικός θίασος θα παρουσιάσει αύριο στην κωμόπολη μας μια και μοναδική παράσταση. Μην τη χάσετε.» Ακούγοντας τα λόγια αυτά μου έρχονται στο μυαλό μου δύο διαφορετικές αντιδράσεις. Η αναγγελία αυτή θα προκαλούσε ιδιαίτερη χαρά σε ένα κάτοικο της επαρχίας, ενώ ένας κάτοικος μιας μεγαλούπολης δεν θα αντιδρούσε καθόλου. Για ποιο λόγο, λοιπόν, είμαστε όλοι ίδιοι, ενώ παρουσιάζομαστε τόσο διαφορετικοί; Ζώντας στην επαρχία, μπορώ να σας διαβεβαιώσω πως εμείς οι νέοι της επαρχίας αισθανόμαστε απομονωμένοι και αισθανόμαστε πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Η λεγόμενη αστυφιλία έχει επιπτώσεις στο μορφωτικό μας επίπεδο, καθώς τα σχολεία μας παρουσιάζουν οξύτατη έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής, κτιρίων σύγχρονων και ηλεκτρονικών υπολογιστών. Επίσης, η έλλειψη Πανεπιστημίων οδηγεί τους νέους στις μεγαλουπόλεις και έτσι, ο φαύλος κύκλος των συνεπειών της αστυφιλίας συνεχίζεται. Ας μην αναφερθούμε στην ανεπαρκή έως ανύπαρκτη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Σήμερα, υπάρχουν άνθρωποι που ανοίγουν το βιβλίο της ζωής και αναφέρομαι, βέβαια, στις αποκαλύψεις που αφορούν το DNA και ο Έλληνας των επαρχιών κινδυνεύει από μια απλή σκληροκοιτίδα. Επιπλέον, οι ελλείψεις αθλητικών εγκαταστάσεων αποσιωπούν τις φωνές των αθλητικών ταλέντων που ζητάνε γόνιμο έδαφος για την καλλιέργειά τους. Στο τομέα της ψυχαγωγίας, η κατάσταση είναι επεικώς απαράδεκτη. Χαρακτηριστικά, ένας έφηβος που επιθυμεί να παρακολουθήσει μία ταινία στον κινηματογράφο, είναι αναγκασμένος να μεταβεί στην Καρδίτσα, η οποία απέχει 28 χιλιόμετρα από την κωμόπολη που ζω. Συνεπώς, κάποιος που δεν έχει τη δυνατότητα να καλύψει τα έξοδα αυτής της μετακίνησης του, είναι αναγκασμένος να μην παρακολουθήσει μία τέτοια εκδήλωση. Γιατί; Είμαστε και εμείς παιδιά και έχουμε τέτοιου είδους ανάγκες. Ήρθε, όμως, η ώρα της αποτοξίνωσης από την αστυφιλία. Θα πρέπει να δοθούν κίνητρα για επενδύσεις στην επαρχία, έτσι ώστε να αποκεντρωθούν οι υπηρεσίες και τα υπουργεία. Η ίδρυση βιβλιοθηκών και πνευματικών κέντρων, εμπλουτισμένων με ηλεκτρονικούς

υπολογιστές συνδεδεμένους στο διαδίκτυο, αποτελεί λύση. Πρέπει να δημιουργηθούν περισσότεροι αθλητικοί χώροι, καθώς επίσης και να γίνουν κέντρα λαϊκής επιμόρφωσης, Η οργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων, καθώς και η ίδρυση Πανεπιστημίων στην επαρχία, μπορούν να αποτελέσουν πηγές ανανέωσης. Τέλος, αναφερόμενη στο Νομό μου, θεωρώ ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα την περίπτωση αξιοποίησης της Λίμνης Πλαστήρα του Νομού Καρδίτσας, για την κάλυψη αναγκών των ολυμπιακών αθλημάτων κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες 2004. Οι υπέροχες τοποθεσίες της επαρχίας με τις κατάλληλες εγκαταστάσεις μπορούν να αποτελέσουν τις ιδανικές πόλεις. Όλοι μας, λοιπόν, σαν ένα σώμα, σαν μια ψυχή, ας αγωνισθούμε για να ανατρέψουμε την τωρινή πικρή πραγματικότητα, ας αγωνισθούμε για ένα καλύτερο σήμερα, για να πετύχουμε ένα καλύτερο αύριο. Το ξέρω πως φαντάζει όνειρο κάτι τέτοιο, όμως εμείς οφείλουμε να προσπαθήσουμε. Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ Ιωάννα από το Νομό Σερρών, έχει το λόγο. ΙΩΑΝΝΑ ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ (Νομός Σερρών): Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, Έφηβοι Βουλευτές, θα αναφερθώ σε ένα θέμα που πιστεύω ότι επηρεάζει τη ζωή όλων των πολιτών και ιδιαίτερα των νέων και είναι η σχέση πολίτη και μέσων μαζικής ενημέρωσης. Η μετάδοση μηνυμάτων, δηλαδή ο ρόλος των μέσων μαζικής ενημέρωσης, είναι ένα πολύ λεπτό ζήτημα και πρέπει να γίνεται με ιδιαίτερη προσοχή. Όμως, η κατάσταση που ισχύει σήμερα, είναι ανησυχητικά διαφορετική. Οι αδυναμίες των μέσων μαζικής ενημέρωσης γίνονται ιδιαίτερα αντιληπτές στο κυρίαρχο των μέσων, την τηλεόραση. Τα σημερινά δελτία ειδήσεων και οι ενημερωτικές εκπομπές, ακολουθώντας τις προσταγές της εντυπωσιοθηρίας και των ποσοστών, προάγουν τον ερεθισμό, την αίσθηση του τρομακτικού, του σπάνιου και μοναδικού, δίνοντας βαρύτητα στα διάφορα ανθρωποκεντρικά θέματα, που στην πραγματικότητα στοχεύουν στο συναίσθημα και όχι στη λογική του τηλεθεατή. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ηθικών ψευτοδιλημάτων. Επίσης, οι ιδιωτικοί σταθμοί, ακολουθώντας τη λογική του «ό,τι πουλάει», προσπαθούν να διεγείρουν τους φόβους του τηλεθεατή, προβάλλοντας ανεξέλεγκτα σκηνές βίας, πραγματικής ή αναπαριστάμενης. Πάστε το ότι οι Αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν αποτρόπαιο να δείξουν πτώμα στις τραγωδίες και το ότι το παρουσίαζαν απλώς συμβολικά, δείχνει την ανωτερότητα του πολιτισμού τους σε σχέση με των Νεοελλήνων. Ένα άλλο χαρακτηριστικό τους είναι η αποσιώπηση σημαντικών και η προβολή ανούσιων ζητημάτων, που γίνονται αντιληπτά κυρίως στα θέματα εξωτερικής πολιτικής. Κάτι άλλο που διακρίνει τα δελτία ειδήσεων και τις ενημερωτικές εκπομπές, είναι η αποσπασματικότητα, δίνοντας ασύνδετες πληροφορίες και δεν βοηθούν το τηλεοπτικό κοινό να απο

442

κτήσει μια σφαιρική άποψη για τα γεγονότα. Έτσι, λοιπόν, αντί να του προσφέρουν γνώση, τον βυθίζουν στην άγνοια και την σύγχυση. Σε άμεση συνάφεια με τα προηγούμενα υπάρχουν προβλήματα και στην ιδιότητα των τηλεοπτικών σειρών. Η θεματογραφία είναι κατώτερης ποιότητας που φτάνει ως την χυδαιολογία. Η συνθηματογραφία και η κακοποίηση της νέας ελληνικής γλώσσας αποτελούν κοινά στοιχεία σε όλες αυτές τις σειρές. Ένα μεγάλο μέρος του τηλεοπτικού χρόνου καταλαμβάνει η διαφήμιση. Γι' αυτήν δεν υπάρχει τίποτα που να την εμποδίζει. Το γυναικείο σώμα, που τάχα αποθεώνεται στη διαφήμιση, στρεβλώνεται και προβάλλεται ως αποκλειστικό όργανο αφροδισιασμού. Στη σημερινή εποχή, ο νέος δήμος των γυναικών είναι η διαφήμιση. Το παιδί, που αποτελεί

εύκολο μέσο επηρεασμού, γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης, αφού η διαφήμιση διαμορφώνει σε μεγάλο βαθμό τον κόσμο του. Όμως, ούτε ο άνδρας έχει μείνει έξω απ' αυτήν την μηχανή μαζικής προπαγάνδας. Είναι και αυτός το τελευταίο θύμα της. Τέλος, οι παιδικές εκπομπές, αν και έχουν παρουσιάσει βελτίωση τα τελευταία χρόνια, εμπεριέχουν ακόμη βία, η οποία πληγώνει την τρυφερή ψυχή του μικρού παιδιού με τον τρόπο που παρουσιάζεται. Και αυτό, γιατί το μικρό παιδί δεν έχει την ικανότητα να διαχωρίζει την αλήθεια από το ψέμα και ταυτίζεται με τους ήρωες που προβάλλονται. Τι πρέπει να γίνει, λοιπόν, ώστε, αν όχι να λυθεί, τουλάχιστον να μειωθεί το πρόβλημα; Εμείς οι νέοι ερχόμαστε να σας υπενθυμίσουμε κάποιες λύσεις που σίγουρα έχετε σκεφτεί από μόνοι σας, αλλά δεν είχατε το σθένος να τις εφαρμόσετε, όπως: Εφαρμογή κώδικα δεοντολογίας και ουσιαστική νομική προστασία όποιων πιστεύουν ότι παραβιάστηκε κάποιος κανόνας δεοντολογίας εις βάρος τους. Αναδιαμόρφωση του ραδιοτηλεοπτικού συμβουλίου, εφ' όσον είναι θεσμός ανεξάρτητος από οικονομικές επιρροές. Ενδυνάμωση των τοπικών καναλιών και του τοπικού τύπου. Καλλιέργεια της κρίσης του τηλεθεατή, όταν αυτός είναι παιδί, με τη βοήθεια παιχνιδιών που δείχνουν τις δυνατότητες παραποίησης της εικόνας, της είδησης και του μηνύματος με τη χρησιμοποίηση διαφορετικών λέξεων, αλλά και ηχητικών εφέ. Όταν αυτός είναι ενήλικας, σε καλά οργανωμένους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων, σε σεμινάρια με ψυχολόγους και με έντυπο υλικό. Ας αναλογιστούμε ποιο είναι το ζητούμενο: Μέσα μαζικής ενημέρωσης ή μέσα μετατροπής των πολιτών σε μάζα; Ας προσπαθήσουμε, ώστε να μην έρθει η στιγμή που άλλος «μεγάλος αδελφός» του Όργουελ θα καθορίζει την τύχη μας και θα προσδιορίζει την ύπαρξη μας. Ευχαριστώ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε. Ο Αθανάσιος ΜΑΓΚΑΦΑΣ, από το νομό Αχαΐας, έχει το λόγο. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΓΚΑΦΑΣ (Νομός Αχαΐας): Σεβαστέ Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, με το θεσμό της Βουλής των Εφήβων μου δίνεται η ευκαιρία να πω ελεύθερα τη γνώμη μου. Επισημαίνω ότι σήμερα, η εκάστοτε πολιτική ηγεσία προσπαθεί να εξυπηρετεί την κομματική πελατεία παρά το σύνολο του ελληνικού λαού. Υπάρχει ασυμφωνία λόγου και έργων από τους πολιτικούς και ο αγώνας των κομμάτων για την εξουσία προκαλεί τον κομματικό ανταγωνισμό και τις άγονες αντιπαραθέσεις, ενώ μεγάλα προβλήματα, όπως η υγεία, η παιδεία, το περιβάλλον, η ανεργία, τα ναρκωτικά και η εγκληματικότητα προβληματίζουν το λαό μας. Στην τοπική αυτοδιοίκηση Α' και Β' βαθμού, ο αγώνας που γίνεται για την νομή της εξουσίας στις τοπικές κοινωνίες έχει γίνει συνώνυμη της αναξιοκρατίας, της ρουσφετολογίας, της ανευθυνότητας. Επίσης, στη δημόσια διοίκηση οι δημόσιες υπηρεσίες διεκπεραιώνουν με βραδύτητα τις υποθέσεις των πολιτών, ενώ οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι απρόθυμοι να μας εξυπηρετήσουν είτε από έλλειψη γνώσεων είτε από αδιαφορία και πολλές φορές δείχνουν απaráδεκτη συμπεριφορά. Κάποιες λύσεις που προτείνω είναι ότι οι πολιτικοί πρέπει να μιλούν τη γλώσσα της αλήθειας και να παίρνουν τολμηρές αποφάσεις, χωρίς να υπολογίζουν το κομματικό κόστος. Θα πρέπει να τους διέπει σοβαρότητα και ειλικρίνεια και σεβασμός στον πολίτη, ενώ θα πρέπει να καταργηθεί και η βουλευτική ασυλία για όλα τα ποινικά αδικήματα των Βουλευτών. Στην τοπική αυτοδιοίκηση, συναίνεση στα προβλήματα του τόπου, υπέρβαση της κομματικής νοοτροπίας και να αγνοούν οι δημόσιοι υπάλληλοι κομματικές υποδείξεις κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, να είναι δίκαιοι, αμερόληπτοι, αντικειμενικοί. Τελικώς, οι φρέσκιες ιδέες των νέων πρέπει να ζυμωθούν με τις έμπειρες των παλαιών για το καλό αυτού του κόσμου. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε. Η Μαρία Παπαχριστοδούλου, από

το νομό Καβάλας έχει το λόγο. ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός Καβάλας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, μολοντί υπάρχει εξ αντικειμένου ανεπάρκεια στην απονομή δικαιοσύνης από ανθρώπους, πρέπει τουλάχιστον να τηρούνται κάποιες προϋποθέσεις και αρχές, ώστε να αμβλύνεται η απόσταση μεταξύ της πραγματικής δικαιοσύνης και της ατελούς, σε πολλές περιπτώσεις, δικαιοσύνης που απονέμεται από τους δικαστές που είναι άνθρωποι. Για τον ορθόδοξο πιστό, μοναδικός αδέκαστος και αλάνθαστος κριτής είναι ο θεός, ο οποίος θα κρίνει τον άνθρωπο, θα απονείμει πλήρως δικαιοσύνη κατά τη δευτέρα παρουσία στο μεγάλο δικαστήριο, στο οποίο θα κριθούν όχι μόνο οι πράξεις και οι παρα

443

λείψεις, αλλά και τα κρυφά διανοήματα των ανθρώπων, που στις περισσότερες περιπτώσεις απονομής δικαιοσύνης διαφεύγουν από τον ανθρώπινο έλεγχο. Η έννοια της δικαιοσύνης είναι πολύπαθης έννοια. Την χρησιμοποιούν οι ισχυροί της γης, όταν θέλουν να επιβάλουν την ισχύ τους έναντι των δυνατών και επικαλούνται τη δικαιοσύνη για να στηρίξουν π.χ βομβαρδισμούς αμάχων ή εμπάργκο φαρμάκων και τροφίμων ή οικονομικούς αποκλεισμούς. Επίσης, τη χρησιμοποιούν και 61 τρομοκράτες όταν εμφανίζονται και ενεργούν εν ονόματι της δικαιοσύνης του θεού. Αυτά ισχύουν στον παγκόσμιο μακρόκοσμο. Η εκτελεστική εξουσία, η εκάστοτε κυβέρνηση, δηλαδή, έχει την τάση να οδηγεί τόσο τη νομοθετική όσο και την δικαστική Εξουσία. Δεν είναι τυχαίο ότι Οι Πρόεδροι των Ανωτάτων Δικαστηρίων διορίζονται από το Υπουργικό Συμβούλιο και δεν εκλέγονται από τα όργανα διοικήσεως των δικαστηρίων. Με τον τρόπο αυτό, η εκάστοτε κυβέρνηση, περιορίζοντας την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, εξασφαλίζει ελευθερία κινήσεως ενδεχομένως από φραγμούς που θα έθετε η δικαστική εξουσία έναντι της πιθανής κυβερνητικής αυθαιρεσίας. Πρέπει, επομένως, να τηρηθεί με ευλάβεια η αρχή της διακρίσεως των εξουσιών, ώστε τόσο η νομοθετική όσο και η δικαστική εξουσία να είναι πλήρως αυτονομημένες έναντι της εκτελεστικής εξουσίας, που συχνότατα αυθαιρετεί, ζητώντας και εξασφαλίζονται νομιμοποίηση των αυθαιρεσιών της από τις δυο παραπάνω εξουσίες. Μια τραγική παράμετρος του συστήματος της δικαιοσύνης μας αποτελεί το σωφρονιστικό σύστημα μας. Αναρωτιέται κανείς: Οι κρατούμενοι υφίστανται σωφρονισμό, ώστε να ενταχθούν και πάλι στην κοινωνία ή μαθητεύουν στα πανεπιστήμια του εγκλήματος, όπως τείνουν να καταντήσουν οι φυλακές μας; Η κατάσταση στο σωφρονιστικό μας σύστημα, όπως και στους άλλους τομείς της δημόσιας διοίκησης, συνδέεται άμεσα με τις εκάστοτε σαρωτικές αλλαγές που επιφέρει κάθε τέσσερα χρόνια η κυβερνητική πλειοψηφία. Αυτή η λύση της ασυνέχειας που θα εξασφάλιζε την ηρεμία στο σωφρονιστικό σύστημα, επιφέρει μέγιστη βλάβη στον ποινικό σωφρονισμό. Υπάρχουν τεράστια προβλήματα με την ταχύτητα στην απονομή δικαιοσύνης, λόγω του μη διορισμού των απαιτούμενων δικαστών και δικαστικών υπαλλήλων. Οι μισθοί των δικαστών, αλλά και η ευγενής επιμόρφωση τους, πρέπει να είναι τέτοια, ώστε να εξασφαλίζεται και η αυτονομία και η πνευματική ψυχική καλλιέργεια του δικαστή, ως ανθρώπου, διότι δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η επιστήμη, χωρισμένη αρετής πανουργία και ου σοφίας φαίνεται. Όλα αυτά αποτελούν επισήμανση κάποιων πτυχών που αφορούν τη δικαιοσύνη, ώστε να προβληματιστούν οι έχοντες τα ηνία της εξουσίας και να βοηθήσουν στη λύση των προβλημάτων της δικαιοσύνης. Ευχαριστώ. γεωργιος ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ενδιαφέρον θέμα και δύσκολο έπιασες. Ευχαριστούμε. Η Μαρία Κουτσογιάννη

νομού Λέσβου έχει το λόγο. ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΤΣΟΪΑΝΝΗ (Νομός Λέσβου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, για να αναπτυχθεί και να αναδειχθεί η Ελλάδα σε όλους τους τομείς, θα πρέπει το κράτος να διαχειρίζεται σωστά τα κοινά και να στοχεύει στην ευημερία της χώρας. Πιστεύω ότι η δικαιοσύνη είναι ένας από τους τομείς που παίζει σημαντικό ρόλο στη σωστή λειτουργία της χώρας. Είναι απαραίτητο να είναι αντικειμενική, αμερόληπτη και δίκαιη. Δυστυχώς, στην εποχή που ζούμε, μέρα με τη μέρα μας απογοητεύει ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζουν κάποιες περιστάσεις. Έχει τύχει πολλές φορές να ακούσουμε για εξαγορά δικαστών, δικαστικές πλάνες, ρατσιστική συμπεριφορά απέναντι σε κάποιους και υποχωρήσεις στις απαιτήσεις των ισχυρών. Εκτός όμως απ' όλα αυτά που συμβαίνουν, υπάρχουν ελλείψεις σε δικαστικούς λειτουργούς και υπηρεσίες σε κάποιες περιοχές. Τέτοιες περιοχές είναι συνήθως παραμεθόριες, όπως απομακρυσμένα, μικρά νησιά και περιοχές ορεινές και δυσπρόσιτες. Στη Λήμνο, που είναι το νησί από το οποίο κατάγομαι και είμαι περήφανη γι' αυτό, υπάρχουν ελλείψεις στον τομέα της δικαιοσύνης που ταλαιπωρούν τους πολίτες. Η μόνη Ολοκληρωμένη δικαστική αρχή, που αυτή τη στιγμή λειτουργεί σε καθημερινή βάση, είναι το Ειρηνοδικείο και το Πταισματοδικείο. Ακόμη, λειτουργούν μεταβατικές έδρες Πρωτοδικείου, μονομελούς και πολυμελούς. Τα τμήματα αυτά στη Λήμνο συνεδριάζουν έξι με επτά φορές το χρόνο και οι υποθέσεις που εκδικάζουν φτάνουν στα τέλη της δικαστικής περιόδου περίπου τις χίλιες. Αυτές Οι συνεδριάσεις δεν επαρκούν για τον πληθυσμό της Λήμνου, διότι η ανάγκη τους περιορίζεται μόνο στην εκδίκαση των υποθέσεων. Υπάρχει ανάγκη εξυπηρέτησης του πολίτη και σε άλλους τομείς της δικαιοσύνης. Αναγκάζονται Οι κάτοικοι, όταν χρειαστούν κάποιο πιστοποιητικό, ποινικό μητρώο και άλλου είδους έγγραφα, να καταφύγουν στην αντίστοιχη αρχή της Μυτιλήνης. Με λίγη καλή θέληση μπορούν, όμως, όλα αυτά τα προβλήματα να λυθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Θα ήταν πολύ εξυπηρετικό να δημιουργηθεί μόνιμη έδρα πρωτοδικείου με πρωτοδικές οργανωμένο, που να λειτουργεί καθημερινά. Να υπάρξει εισαγγελία με μόνιμο εισαγγελέα και να δημιουργηθεί μεταβατική έδρα εφετείου, διότι η έδρα του είναι στη Σύρο και είναι δύσκολο οι πολίτες να καταφύγουν εκεί, λόγω ελλείψεως συγκοινωνιών. Αν, λοιπόν, ληφθεί υπόψη Ο πληθυσμός της Λήμνου, η νευραλγική γεωγραφική της θέση, η έλλειψη συγκοινωνίας με τη Μυτιλήνη, η παντελής έλλειψη επικοινωνίας με τη Σύρο και ο αριθμός των υποθέσεων, που αργά αλλά σταθερά αυξάνεται, επιβάλλεται ή άμεση λύση του προβλήματος απονομής της δικαιοσύνης.

444

Με την πραγματοποίηση των προτάσεων αυτών τα προβλήματα θα περιοριστούν και η Λήμνος θα αρχίσει να λειτουργεί περισσότερο οργανωμένα και συστηματικά, κάτι που τώρα δυστυχώς δεν συμβαίνει. Παρόμοια προβλήματα βεβαία υπάρχουν και σε άλλες παραμεθόριες περιοχές. Και εκεί θα πρέπει να δοθούν αντίστοιχες λύσεις. Βέβαια, στην Ελλάδα υπάρχουν και περιοχές που βρίσκονται, δυστυχώς, σε χειρότερη κατάσταση. Σε νησιά πιο μικρά και απομακρυσμένα από το δικό μου δεν υπάρχουν ούτε αυτά τα λίγα που μπορείς να βρεις στη Λήμνο. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι πρέπει να τα αγνοήσουμε και να την αφήσουμε στην τύχη της. Μπορούμε, λοιπόν, να ενδιαφερθούμε γι' αυτές τις περιοχές, καθώς και για την ανάπτυξη τους. Γιατί η Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα και άλλες μεγαλουπόλεις, αλλά και η πιο μικρή και απομακρυσμένη περιοχή. Την ιστορία της Ελλάδας την αποτελούν και άλλες περιοχές εκτός της Αθήνας, και της Θεσσαλονίκης. Γι'

αυτό, με το να χρωματίζουμε την Αθήνα δεν δημιουργούμε μια καλύτερη Ελλάδα, αλλά μια ψευδαίσθηση καλύτερης Ελλάδας. Τελειώνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι η Ελλάδα δεν είναι, μόνο η Αθήνα, Αυτό θα πρέπει όλοι μας να το έχουμε στο μυαλό μας και, να μην θεωρούμε τα άτομα της επαρχίας πολίτες δεύτερης κατηγορίας, αλλά ανθρώπους με τα ίδια Δικαιώματα με όλους τους άλλους. Ευχαριστώ πολύ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και εμείς ευχαριστούμε Μαρία. Το λαγό έχει ο Παναγιώτης Χριστοδουλου από το Νομόφτας. Π ΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομόζρτας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές και συμμαθήτριες, αν και η Ελλάδα έχει κάνει σημαντικές προόδους, είναι αλήθεια ότι λάθη του παρελθόντος συνεχίζουν να επαναλαμβάνονται. Μήπως άραγε κανένας δεν μαθαίνει από τα λάθη του; Γιατί ρουσφέτι και ανυπευθυνότητα βασάνιζε την Ελλάδα το 1900, ρουσφέτι και ανυπευθυνότητα σήμερα, Αυτοί που διοικούν, το αντιλαμβάνονται; Σίγουρα, όχι. Δεν το αντιλαμβάνονται, γιατί τους συμφέρει να λειτουργούν έτσι, αντίθετα με το ένδοξο παρελθόν της χώρας μας. Από την άλλη, όλοι οι πολιτικοί υπόσχονται αξιοκρατία. Το θέμα είναι, όμως, ότι κανένας δεν το εφαρμόζει. Εξάλλου, για να γίνει κάποιος βουλευτής, συνήθως ξοδεύει μεγάλα ποσά για προεκλογικές εκστρατείες, εξασφαλίζοντας πόρους από επιχειρηματίες. Αποτέλεσμα, είναι το φαινόμενο οι Βουλευτές να βγάζουν τις υποχρεώσεις τους με διορισμούς ανάξων ή έμπιστων σε θέσεις κλειδιά. Βέβαια, η αναξιοκρατία γίνεται από νωρίς βίωμα του Έλληνα. Πολλές φορές, στα σχολεία οι διδάσκοντες στηρίζουν παιδιά γνωστών ή κολάκων με συνέπεια ακόμη και η είσοδος στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ να αλλοιώνεται. Θύματα της αναξιοκρατίας είναι ακόμη ο αθλητισμός, ο Τύπος και γενικά, κάθε ζωντανός χώρος. Η αναξιοκρατία έχει παραλύσει το πολίτευμα, Δυστυχώς, εκτός από την αναξιοκρατία, ένα ακόμη πλήγμα του ελληνικού λαού είναι η έλλειψη υπευθυνότητας πολιτικών και πολιτών, Αντί όλοι στη Βουλή να αγωνίζονται για το συμφέρον του ελληνικού λαού, αναλώνονται στο να διαφωνούν άσκοπα, Ό,τι και αν προτείνει ο ένας, το απορρίπτει ο άλλος, Δεν επικρατεί ορθή σκέψη, αλλά κομματικές γραμμές. Φυσικά, αυτό συμβαίνει όταν υπάρχει κόσμος στη Βουλή, γιατί συνήθως γινόμαστε μάρτυρες του τραγικού φαινομένου μιας άδειας σχεδόν αίθουσας. Η ανυπευθυνότητα εξαπλώνεται και στην άρνηση αποδοχής ευθυνών, Χαρακτηριστικό είναι το βουλευτικό άσυλο, όπου, πίσω από την κάλυψη της ιδεολογικής προστασίας, κρύβεται η προστασία όσων προσβάλλουν ή χυδαιολογούν εναντίον άλλων, Όμως, εκτός από τους πολιτικούς, πρέπει να δεχθούμε ότι και οι πολίτες φέρονται πολλές φορές ανεύθυνα. Ο καθένας, όποτε θέλει και χωρίς πολλές φορές σοβαρό, λόγο κλείνει δρόμους ή σηκώνει λάβαρα, βάζοντας τον εαυτό του πάνω από το νόμο, και το Σύνταγμα, Επιπλέον, υπάρχει αδιαφορία και για την πολιτική ζωή τον τόπου, Και στα μαθητικά συμβούλια οι άξιοι προτιμούν συνήθως να απέχουν, ενώ κυριαρχούν οι τσαμπουκάδες και οι μάγκες που θα, κοντράρουν τους πάντες και τα πάντα χωρίς λόγο. Ένα φαινόμενο καθαρής ανευθυνότητας και γι' αυτούς που, ενώ είναι ικανοί, δεν πολιτεύονται, αλλά και γι' αυτούς που δεν συμμετέχουν και δεν ψηφίζουν, Τα επακόλουθα είναι πολλά και σοβαρά, Στο βωμό του συμφέροντος 01 υποστηρικτές της αναξιοκρατίας θυσιάζουν τα όνειρα των πιστών τους, δημιουργώντας εσκεμμένα φανατισμό και διαφθείροντας την κοινωνία, Για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα, είναι αναγκαίο ο καθένας να, καταλάβει, ότι είτε είναι Υπουργός είτε? καθηγητής είτε Βουλευτής αν δεν είναι άξιος, έχει χρέος να γυρίσει σπίτι, του, Το ίδιο πρέπει, να συμβεί και στο χώρο των δικαστικών λειτουργιών, οι οποίοι εκπροσωπούν τη δικαιοσύνη. Αν, λοιπόν, κάποιος δεν μπορεί να, καταλάβει μόνος του, πρέπει να του το θυμίσουμε, Να πάρουμε σκληρά μέτρα γι' αυτούς που μεροληπτούν, από

φύλακιση και αφαίρεση άδειας εξασκήσεως επαγγέλματος εως αφαίρεση πολιτικών δικαιωμάτων. Συμβολή δημοκρατίας θα. πρέπει απαραίτητα, να αποτελεί και η δικαιοσύνη, επ.αρκείς νόμοι που θα ισχύουν για όλους τους πολίτες, χωρίς «παραθυράκια», για. να ευνοούνται οι μεγάλοι επιχειρηματίες και αυτοί που κινούν τα νήματα του τόπου, Πρώτα, όμως, θα πρέπει να δώσουμε τέλος στην αδιαφορία και να πολεμήσουμε με όλη μας τη δύναμη για μια πραγματικά ελεύθερη Ελλάδα, Ευχαριστώ για την προσοχή σας. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτρο

445

πής): Το λόγο έχει η ΤΡΥΦΩΝΙΑ Αγγελίδου από τον ακριτικό Νομό Ροδόπης. ΤΡΥΦΩΝΙΑ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ (Νομός Ροδόπης): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να σας μιλήσω για τον τόπο μου. Η πατρίδα μου είναι η Θράκη. Γεννήθηκα και κατοικώ ως τώρα στην Κομοτηνή, στην πρωτεύουσα της όμορφης Θράκης. Τη Θράκη την αγαπώ, όχι μόνο γιατί είναι πατρίδα μου, αλλά γιατί στη Θράκη κάθε βήμα είναι ένα ταξίδι. Η Θράκη και ειδικότερα η Κομοτηνή ξεχωρίζει, λόγω της συμβίωσης του χριστιανικού και του μουσουλμανικού στοιχείου. Η πατρίδα μου είναι τόσο ξεχωριστή, που ο καθένας θα την αγαπήσει, εάν βέβαια προηγουμένως τη γνωρίσει. Δυστυχώς, όμως, όσο μεγαλώνω, διαπιστώνω με πίκρα ότι οι σύγχρονοι Έλληνες δεν γνωρίζουν τον τόπο μου. Στο όνομα Κομοτηνή έρχεται στο μυαλό των περισσότερων μία τουρκόπολη γεμάτη τζαμιά και μιναρέδες, εχθρική προς αυτούς. Η Θράκη από τους περισσότερους Έλληνες θεωρείται τόπος εξορίας, τιμωρίας ή δυσμενούς μεταθέσεως. Είναι αλήθεια ότι το μειονοτικό πρόβλημα υφίσταται και χρειάζονται επιδέξιοι πολιτικοί ελιγμοί, για να αντιμετωπιστεί. Στο εξωτερικό η Τουρκία προσπαθεί να προβάλει την εικόνα του δήθεν καταπιεσμού του μουσουλμανικού στοιχείου και για να το πετύχει, προσφεύγει σε διεθνή δικαστήρια. Από την άλλη μεριά, προσπαθώντας η ελληνική πολιτεία να διασκεδάσει τις εντυπώσεις, κάνει συνεχείς παραχωρήσεις. Πρώτον, άραγε είναι γνωστό στην υπόλοιπη Ελλάδα ότι έχουν θεσπιστεί διατάξεις, σύμφωνα με τις οποίες σε κάθε ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας αντιστοιχεί μια θέση σε μουσουλμάνο μαθητή, χωρίς να χρειάζεται να συναγωνιστεί τους υπόλοιπους υποψηφίους; Δεύτερον, οι μουσουλμάνοι της Θράκης αντιμετωπίζονται διαφορετικά από το νόμο, αφού έχουν το δικαίωμα να δικάσουν με βάση το ισλαμικό δίκαιο από τους μουφτήδες και όχι από την ελληνική νομοθεσία. Τρίτον, γιατί οι τουρκογενείς έχουν δικαίωμα να εκλέγουν μουσουλμάνους Βουλευτές στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, ενώ δεν έχουν ανάλογο δικαίωμα οι μειονότητες στην Τουρκία; Έχοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, για ποια ισονομία και ισοπολιτεία μπορούμε να μιλάμε; Για ποια δικαιοσύνη και δημοκρατία μπορούμε να υπερηφανευόμαστε; Είναι δικαιοσύνη η άκριτη και άκρατη παραχώρηση προνομίων σε ένα μόνο μέρος του πληθυσμού; Δεν μπορώ να δεχθώ ότι οι πολιτικοί μας είναι ανενημέρωτοι και δεν γνωρίζουν την κατάσταση. Τι συμβαίνει επομένως; Οι πολιτικοί μας δεν γνωρίζουν ή μήπως δεν θέλουν να ασκούν επιθετική εξωτερική πολιτική; Δεν μπορούν ή μήπως δεν θέλουν να προλαμβάνουν τα γεγονότα; Όλοι τους επιδεικνύουν εγκληματική ανοχή για τα προβλήματα της Θράκης, προβλήματα όχι τοπικά και μεμονωμένα, αλλά μείζονος εθνικής σημασίας. Λυπάμαι που το λέω, αλλά με τέτοιες προϋποθέσεις η Θράκη μας θα αλωθεί εκ των έσω. Οι Μουσουλμάνοι ζουν υπό την προστασία του τουρκικού κράτους και απολαμβάνουν τα προνόμια που τους έχει παραχωρήσει η ελληνική πολιτεία. Αντίθετα, οι λιγότερο ευνοημένοι χριστιανοί αναγκάζονται να μεταναστεύσουν σε άλλες πόλεις. Εάν συνεχιστεί η (δια) κατάσταση, δεν

αποκλείεται να προστεθούν και άλλες μαύρες σελίδες στην ελληνική ιστορία, όπως το Κυπριακό. Να μην αφήσουμε τη Θράκη να γίνει η νέα Κύπρος. Η Ελλάδα θα πρέπει να ακολουθήσει επιθετική εξωτερική πολιτική, για να καταλάβουν οι Τούρκοι ότι δεν θα υποχωρούμε επ' άπειρον, έτσι ώστε να περιορίσουν τις βλέψεις τους για τη Θράκη. Να αρθούν τα προνόμια, που θέτουν σε κατώτερη μοίρα τους Χριστιανούς της Θράκης και να αποκατασταθεί συγχρόνως η δικαιοσύνη. Δεν αντιλέγω ότι σε διακρατικό επίπεδο ο δρόμος για την αδελφοποίηση είναι πολύ μακρύς και ανηφορικός, γιατί εμπλέκονται πολλά συμφέροντα. Είναι, όμως, σίγουρο ότι το πρόβλημα δεν λύνεται με παραχωρήσεις προνομίων στη μειονότητα, ούτε φυσικά σκύβοντας το κεφάλι σε κάθε απαίτηση της 'γκυρας. Με την άνιση μεταχείριση μουσουλμάνων και χριστιανών, σε βάρος των χριστιανών φυσικά και όχι των μουσουλμάνων, όπως πολλοί νομίζουν, καταπατάται η ισονομία, παραβιάζεται η ισοπολιτεία και επομένως αλλοιώνεται η δημοκρατία μας. Είμαστε όλοι Έλληνες πολίτες και γι' αυτό θα πρέπει να έχουμε (σα δικαιώματα και υποχρεώσεις. Πρέπει, λοιπόν, κύριε Σημίτη, κύριε Ετζεβίτ, κύριε Μπους, να καταλάβετε ότι εγώ δεν έχω να χωρίσω τίποτε με τον Τσιχάν, ούτε με τον Εμρέ, οτιδήποτε και αν λέτε εσείς. Εγώ πάλι με αυτούς θα είμαι φέτος στη Γ' Λυκείου και πάλι μαζί με αυτούς θα βγω να διασκεδάσω. Στο ίδιο τραπέζι, αδελφωμένοι, θα κάτσουμε να φάμε, άσχετα αν εγώ προσευχηθώ στο Χριστό και αυτοί στον Αλλάχ. Ένας είναι ο θεός, τι κι αν εγώ τον λέω Χριστό κι εσύ Αλλάχ. Εμείς οι απλοί άνθρωποι δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε. Συγχωρήστε μας, λοιπόν, εάν δεν μπορούμε να καταλάβουμε, όπως εσείς οι μεγάλοι, την αξία του τιμάριθμου ή τι θα γίνει αν πέσει η τιμή του πετρελαίου. Χίλια συγνώμη που μπορούμε να καταλάβουμε μόνο έννοιες, όπως είναι η αγάπη, η φιλία, η αδελφοσύνη, όσο ανόητο και αν σας φαίνεται αυτό. Σας ικετεύω μόνο, μην λησμονάτε τη χώρα μου. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η ΒΙΛΛΙΩΤΗ Ελένη από τη Β' Πειραιά. ΕΛΕΝΗ ΒΙΛΛΙΩΤΗ (Β' Πειραιά): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, γίνεται ιδιαίτερος λόγος για το γεγονός ότι οι νέοι άνθρωποι δεν συμμετέχουν στα κοινά, δεν ψηφί

446

ζουν, δεν ενδιαφέρονται για τις πολιτικές εξελίξεις, δεν ευαισθητοποιούνται με τα πολιτικά δρώμενα, δεν έλκονται από αυτό που ονομάζουμε πολιτικός κόσμος. Πιστεύω ακράδαντα πως όλοι οι νέοι αγαπούν την πολιτική, ενδιαφέρονται γι αυτήν και θέλουν να συμμετέχουν ως ενεργοί πολίτες στα πολιτικά δρώμενα του τόπου τους. Αυτό που τους φοβίζει είναι το έλλειμμα πολιτικής ηθικής που διακρίνει τον σύγχρονο πολιτικό κόσμο. Δεν μπορώ να αντιληφθώ γιατί κάθε φορά που γίνονται εκλογές θα πρέπει να υπάρχει ο ίδιος φανατισμός, το ίδιο πολιτικό κλίμα ρεβανσισμού και μισαλοδοξίας. Δεν μπορώ να διανοηθώ το λόγο για τον οποίο δαπανώνται δισεκατομμύρια για την προεκλογική καμπάνια. Δεν μπορώ να εξηγήσω γιατί όλοι πρέπει να παρακολουθούμε ένα συνεχή μήνα με μεγάλο ενδιαφέρον τα συντροφικά μαχαιρώματα και την κούρσα εκλογής των υποψήφιων Βουλευτών και της μέλλουσας Κυβέρνησης. Για ποιο λόγο να κατηγορήσει κανείς τους νέους που δεν ενδιαφέρονται γι αυτές τις πολιτικές φιέστες; Με ποιο δικαίωμα θα μας πείσουν πως αξίζει να στρέψουμε τη ματιά μας στα πολιτικά δρώμενα του τόπου μας; Έχω αναρωτηθεί πολλές φορές αν έχει αλλάξει κάτι; Είναι το ίδιο και το αυτό. Έχουν αναρωτηθεί ποτέ οι πολιτικοί μας γιατί οι νέοι δυσανασχετούν μαζί τους; Έχουν αντιληφθεί πως οι νέοι θέλουν σοβαρότητα και ωριμότητα από τους αιρετούς εκπροσώπους του λαού;

Είναι δυνατόν οι νέοι να εμπιστευτούν ανθρώπους που φάσκουν και αντιφάσκουν; Πως είναι δυνατόν, για παράδειγμα, οι νέοι να εμπιστευτούν τον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας που με τις αδιανόητες παλινωδίες του παίζει με την αγωνία μας και με τις ανησυχίες μας σε ένα τόσο αβέβαιο επαγγελματικό μέλλον; Οι νέοι δυσπιστούν με τους πολιτικούς και αυτό πρέπει να γίνει αντιληπτό από τους τελευταίους, έχουν αναρωτηθεί ποια είναι η εικόνα τους, δηλαδή, ποια είναι η εικόνα του σύγχρονου πολιτικού άντρα; Ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλο μας. Όλοι έχουμε σχηματίσει στο μυαλό μας με αρνητικό τρόπο την εικόνα του Βουλευτή πολιτευτή που για λίγους, σα να γυρεύει λίγα ψίχουλα αγάπης, μετέρχεται τα πάντα. Σου στέλνει γράμματα, επιστολές, ευχετήριες κάρτες, σε καλεί σε συνεστιάσεις και προεκλογικές συγκεντρώσεις. Βέβαια, όλα αυτά σε κουράζουν αλλά ευτυχώς, δεν διαρκούν πολύ. Πάλι καλά. Για ένα μήνα συνεχίζεται αυτή η κοροϊδία. Ύστερα, μην τον είδατε. Αν μάλιστα έχει εκλεγεί αναπαύεται στον βουλευτικό του θώκο τα επόμενα 4 χρόνια και όλα μέλι γάλα. Γιατί ρωτάτε, λοιπόν, από που πηγάζει αυτό το έλλειμμα πολιτικής ηθικής; Πολλές φορές προσπαθώ να δικαιολογήσω τα αδικαιολόγητα και κάνω μεγάλη προσπάθεια να παρακολουθήσω μια πολιτική εκπομπή. Όχι μόνο δεν βγάζω νόημα, αλλά αρχίζω να αμφισβητώ αν οι καλεσμένοι μπορούν να έχουν τον τίτλο του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου, όταν εκτοξεύουν ο ένας προς τον άλλο ύβρεις και απειλές. Για να μην πούμε για τον ξύλινο λόγο τους που σε κάνει να στεναχωριέσαι, γιατί δεν καταλαβαίνεις τίποτα. Μα γιατί να στεναχωριέμαι χωρίς λόγο, αφού τα λένε έτσι επίτηδες για να μπερδέψουν τον κόσμο, προκειμένου να μην καταλαβαίνει κανείς για ποιο πράγμα κλήθηκαν να συζητήσουν. Από την άλλη, όμως, ομολογώ ότι φοβάμαι να σχηματίσω ακόμη πιο αρνητική εικόνα για τους σύγχρονους πολιτικούς άνδρες, μήπως τελικά μείνω έξω από τα πόστα. Τι πάει να πει αυτό; Όπως μου λέει και ο ξάδελφος μου, που πέρασε πέρυσι στο Πανεπιστήμιο και γράφτηκε αμέσως σε μια φοιτητική παράταξη, μπες σε μια παράταξη για να προωθηθείς και αργότερα, όλο και κάπου θα μας βάλουν. Καλό μου ακούγεται αυτό, αλλά από την άλλη μπορεί και να γελάσετε. Νιώθω τύψεις. Τελικά, όλα κρίνονται με το μέσο και το ρουσφέτι; Όποιος έχει βύσμα, έχει στρωμένο το μέλλον του; Όποιος δεν έχει, είναι καμένο χαρτί; Γιατί η ξαδέλφη μου, που τελείωσε τη φιλοσοφική, είναι υποχρεωμένη να ξαναδώσει εξετάσεις για να μπει στο Λύκειο ως καθηγήτρια; Τα 52 μαθήματα που πέρασε για να πάρει το πτυχίο δεν ήταν αρκετά; Το 19 μέσο όρο που πέτυχε στις Πανελλήνιες δεν ήταν αρκετό; Το γεγονός πως, τότε που έδωσε, περνούσε ο ένας στους τέσσερις δεν ήταν αρκετό; Τώρα βέβαια, περνάνε όλοι. Σε μια προσπάθεια να μειωθεί η ανεργία, οι εγκέφαλοι του Υπουργείου Παιδείας προνόησαν πως το να μπουν όλοι στο Πανεπιστήμιο είναι το χάπι για να γιατρευτούν όλα. Αυτό σημαίνει πως όλα τα παιδιά, αξίζουν δεν αξίζουν, θα μπουν στο πανεπιστήμιο, θα χάσουν 56 χρονάκια. Οπότε για 56 χρόνια, γονείς και φοιτητές θα είναι τρι σετυχημένοι και ανακουφισμένοι. Αφού πάρεις βέβαια το πτυχίο θα πρέπει να δώσεις πάλι εξετάσεις με την επόμενη προκήρυξη του ΑΣΕΠ, για να κριθείς τελικά ικανός για το δημόσιο. Όλα, δηλαδή, μέλι γάλα. Έχεις φθάσει στα 2526 και το μέλλον ευοίωνα μπροστά σου. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Έβαλες πολλά ερωτηματικά, Ελένη και ακριβώς γι' αυτό πρέπει να είστε ενεργοί, για να ανατρέψετε αυτή την παθογένεια του συστήματος, που διαπιστώνεις και είναι υπαρκτή. ΕΡΙΝΤΑ ΝΤΙΝΟ (Α' Περιφέρεια Αθηνών): Μπορώ να κάνω μια μικρή παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε; ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Παρακαλώ. ΕΡΙΝΤΑ ΝΤΙΝΟ (Α' Περιφέρεια Αθηνών): Πάνω σ' αυτά που είπε η προηγούμενη συνάδελφος για το Υπουργείο Παιδείας, θα ήθελα να πω ότι το βιβλίο της Ιστορίας της Β'

Λυκείου άλλαξε χωρίς να το ξέρουν οι καθηγητές και, αντί να έχουν το βιβλίο τουλάχιστον ένα μήνα πριν, το έχουν τώ

447

ρα, χωρίς να γνωρίζουν ούτε την ύλη, αλλά και ούτε πως θα δράσουν το μάθημα. Η δε Ιστορία, εκεί που άρχιζε με τον διαφωτισμό και τη γαλλική επανάσταση, τώρα αρχίζει με τη βυζαντινή εποχή και αναγκάζονται οι καθηγητές να βγάλουν μονοί τους πέρα όλη αυτή τη διαδικασία. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν διετύπωσες ερώτημα, αλλά απλώς έκανες μια διαπίστωση. Έτσι; ΕΡΙΝΤΑ ΝΤΙΝΟ (Α' Περιφέρεια Αθηνών): Μάλιστα. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Είναι πολύ θετικό το ό,τι έχουμε τριφωνία από τη Θράκη, το ό,τι ομιλούν πολλοί. Και επειδή εκφράσατε κάποιο παράπονο, πρέπει να πούμε ότι μερικά απ' αυτά, τα οποία είπατε, ίσχυαν στο παρελθόν, αναφορικά με τη Θράκη. Τώρα η Θράκη είναι στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος μας και, βέβαια, είναι δύσκολη η πορεία για να εξασφαλιστεί αυτό. Υπάρχουν και οι εξωτερικοί ανταγωνισμοί και οι αδυναμίες. Το λόγο έχει η Κρυσταλλένια Τσακμακίδου, ΚΡΥΣΤΑΛΕΝΙΑ ΤΣΑΚΜΑΚΙΔΟΥ (Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, έρχομαι από την ακριτική Ροδόπη και είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένη που μέσα από το θεσμό της Βουλής των Εφήβων μου δίνεται η δυνατότητα να εκφράσω τις αγωνίες και τους προβληματισμούς του τόπου μου και κυρίως, να ανταλλάξω, σκέψεις, συλλογισμούς;, απόψεις και να διασταυρώσω ελπίδες με ανθρώπους, με τους οποίους μας ενώνουν η πίστη για το αύριο και η υπεροχή της νιότης, Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να ευχαριστήσω προσωπικά τον κ. Απόστολο Κακλαμάνη, Πρόεδρο της Βουλής, για τη συνειδητή πολιτική παρέμβαση της έμπνευσης και της υλοποίησης του θεσμού της Βουλής των Εφήβων, Στο σύντομο χρόνο της τοποθέτησής μου, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ ακροθιγώς στην προβληματική του γυναικείου ζητήματος, πάντα μέσα από την οπτική μιας νέας γυναίκας που θέλει να διεκδικεί την ενεργό πολιτική της παρουσία και δυσφορεί, βλέποντας τα αλληπάλληλα αδιέξοδα, στα οποία έχουν περιέλθει οι γυναίκες στις μέρες μας. Ενώ, λοιπόν, όλα εξελίσσονται ραγδαία γύρω μας και η πλανητική οικονομία, επιβάλλει, διαρκώς νέα πρότυπα και δεδομένα, το γυναικείο φύλο ακολουθεί ασθμαίνοντας, χωρίς ουσιαστικά ερείσματα και χωρίς προοπτικές άμεσης διαφυγής από τις στενωπούς των προβλημάτων του, Και ας σταθούμε, για παράδειγμα, στο κεφάλαιο της γυναικείας ανεργίας, καθώς και στο φαινόμενο της γυναικείας υποαπασχόλησης, που στις μέρες μας τείνει να λάβει τρομακτικές διαστάσεις. Θα μπορούσαμε ενδεχόμενα να το λύσουμε, αν σε περιοχές, όπως η δική μας η Ροδόπη, η Θράκη, διοχετευθεί όλη η γυναικεία ενεργητικότητα σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις και σε συνεταιρισμούς, οι οποίοι θα αξιοποιήσουν τις απαιτήσεις των καιρών για καινούργια και ευφάνταστα πεδία οικονομικών δραστηριοτήτων και παράλληλα, θα στραφούν προς τις βαλκανικές και παραευξείνιες αγορές, οι οποίες συνιστούν σημαντικά συγκριτικά πλεονεκτήματα για μας. Πως, όμως, θα επιτευχθούν όλα αυτά, όταν απουσιάζει η πολιτική βούληση, μια βούληση η οποία μπορεί να υφίσταται μόνο όταν αναβαθμιστεί ο πολιτικός ρόλος των γυναικών, όταν επιτέλους πάψει να ισχύει η υποαντιπροσωπευση του γυναικείου φύλου στα κέντρα λήψης αποφάσεων και διαμορφωθεί η εικόνα, όπως αυτή της φετινής Βουλής των Εφήβων, με τις γυναίκες ενεργά και δυναμικά παρούσες, χωρίς ανασχές και αποφασισμένες να διεκδικήσουν σθεναρά το δικαίωμα της ιδιότητας του πολίτη, του πολίτη που αναμινύεται στα κοινά και δεν αρκείται σε ποσοστά συμμετοχής στην πολιτική ζωή της τάξης του 2%, 4% και 6%. Για να μη

διαγράφουν, λοιπόν, οι γυναίκες μοναχικές τροχιές στο σκοτάδι και να εμπλουτίσουμε τη μαζική παρουσία τους σε όλο το φάσμα της σύγχρονης ζωής, ως χρησιμοποιήσουμε ως αφετηρία το παράδειγμα της γυναικείας παρουσίας στη Βουλή των Εφήβων, για να μπορέσει επιτέλους η κοινωνία μας να σημαδέψει θετικά το μέλλον, ένα μέλλον δικαιότερο, ελπιδοφόρο και γεμάτο βεβαιότητες για ισότητα ευκαιριών. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και εμείς ευχαριστούμε. Το λόγο έχει ο Γιώργος Λάσκαρης από την Α' Πειραιώς. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ (Α' Πειραιώς): Αρχικά, θα ήθελα να πω συλλυπητήρια στο λαό της Αμερικής, όπως και σε οποιονδήποτε άλλο λαό έχει υποφέρει στα χέρια της Αμερικής, και να αρχίσω την ομιλία μου. Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, βασική απάντηση του Ζ.αν Πωλ Σαρτρ στο ερώτημα ποιο είναι το νόημα της ζωής, ήταν η εξής: Η ζωή να έχει νόημα. Ποιο είναι άραγε το νόημα της Δημοκρατίας; Είναι η Δημοκρατία, για να δίνει νόημα και προοπτική στη ζωή των πολιτών. Για να δίνει νόημα, πρέπει να έχει ήθος. Μπορεί άραγε, τα κόμματα να καταντούν οργανισμοί προώθησης ορισμένων προσώπων, που το μόνο τους προσόν είναι η ιδεολογία τους; Μπορεί η ιδεολογία να καταντά, κριτήριο αξιολόγησης των πολιτών; Είναι δίκαιο τελικά, για τους πολίτες να διαστρεβλώνεται η γνώμη τους από τον κομματοδίαίτο Τύπο και τα κεφαλαιοκρατούμενα κανάλια; Είναι δυνατόν, ενώ ξέρουμε τι σημαίνει Ελληνική Δημοκρατία, να χρειαζόμαστε ξένα δεκανίκια επικαλούμενοι το διεθνισμό των ιδεών, ενώ ουσιαστικά δεν ανταποκρίνεται στο δημοκρατικό ένστικτο του λαού; Είναι δυνατόν, η πίστη στο κράτος και στην έμμεση δημοκρατία, που καταντά ολιγαρχία, να ταυτίζεται με την πίστη στην πατρίδα, ενώ το κράτος είναι πιο απρόσωπο παρά ποτέ; Πιστεύετε εσείς ότι για την ισότητα των φύλων και τη φασιστική επιβο

448

λή της θανατικής ποινής, χρειαζόμαστε άλλα ελιξίρια, εκτός από την ηθική του χριστιανισμού; Υπάρχει άνθρωπος πάνω σ' αυτή τη γη που να μην πιστεύει ότι το κοινωνικό συμβόλαιο έχει σπάσει από την κοινωνική ανισότητα και την αναξιοκρατία; Τέλος, υπάρχει κάποιος από μας που να πιστεύει ότι η Βουλή των Εφήβων δεν γίνεται άλλοθι της εξουσίας, αφού οι ιδέες σας ποτέ δεν γίνονται πράξη; Η μόνη απάντηση σε όλα αυτά είναι ένα ηχηρό «όχι». Το κράτος, διατηρώντας τον οθωνικό του χαρακτήρα, παραμένει μακριά από τους πολίτες. Ο ετεροπροσδιορισμός της κοινωνίας μας, μας οδηγεί στην αλλοτρίωση, ηθική και οικονομική. Ο πολίτης νιώθει ξένος με τη φύση και με τους γύρω του, αισθάνεται αποκλεισμένος και νιώθει ένα είδος κοινωνικού τρόμου. Το τι πρέπει να γίνει, είναι στο στόμα όλων, σαν πύρινο ερώτημα. Εγώ προτείνω την αλλαγή του πολιτικού συστήματος και τη μετατροπή του σε ομοσπονδιακό. Δεν φθάνει, όμως, μόνο αυτό. Η πολιτεία των ονείρων μας πρέπει να έχει γερά ηθικά κίνητρα και ηθικές βάσεις. Σ' αυτή την πολιτεία, η ανήλικη μάνα, η ανύπαντρη μητέρα, δεν θα αντιμετωπίζεται με προκατάληψη, ώστε να οδηγείται στην άμβλωση. Σ' αυτό τον κόσμο, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης δεν θα λειτουργούν ως το όπιο του λαού. Κανένας πολίτης δεν θα εξωθείται στην τρομοκρατία, γιατί θα έχει την δυνατότητα να κάνει την ιδεολογία του πράξη. Η βία στη βία της εξουσίας, θα πάψει να ισχύει. Οι φυλακές δεν θα γεμίζουν απόκληρους της ζωής, ώστε όλοι να είμαστε μαζί τους φυλακισμένοι. Οι πνευματικοί αρχηγοί θα έχουν ένα δημιουργικό διάλογο με το λαό. Οι επαναστάσεις δεν θα χρησιμοποιούνται για να ξεθυμαίνουμε και οι ιδεολογίες και τα κόμματα για να χωριζόμαστε. Σ' αυτό που ονειρεύομαι, οι πολίτες, ενώ δεν θα ξέρουν τους νόμους, θα τους εφαρμόζουν. Ο λαός και ο λαϊκός πολιτισμός θα είναι πραγματικά στην

εξουσία. Τα ερείπια του παρελθόντος, πρέπει να γίνουν σκόνη. Μέχρι τα όνειρα μας να γίνουν μία βατή καθημερινότητα, τα παιδιά μας θα κληθούν να την αλλάξουν και πάλι, θα πρέπει να αγωνιζόμαστε, γιατί αγώνας και τα επακόλουθα αυτού είναι τα μόνα που αλλάζουν τον κόσμο και συγχρόνως εμάς. Είναι ο μόνος δρόμος που θα μας κάνει να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας, που θα μας λυτρώσει και θα μας κάνει οικείους στη φύση και στους συνανθρώπους μας. Αγώνας μέχρι την τελική νίκη, μέχρι να φθάσουμε στη δική μας Κυανή Ακτή. Τα όνειρα μας πρέπει να πάρουν εκδίκηση. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σε ευχαριστούμε Γιώργο Λάσκαρη. Ο Γιώργος ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κατ' αρχάς, ξεκινώντας, θα ήθελα να κάνω μία μικρή αναφορά στο σημαντικότερο θέμα της άρσης της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Πιστεύω, λοιπόν, πως το σημαντικότερο αίτιο της κατάστασης που επικρατεί σήμερα στο Δημόσιο, είναι η περίφημη μονιμότητα. Η κατάληψη μιας θέσης στο Δημόσιο ισοδυναμεί πλέον με ένα ισόβιο πόστο, αλλά και με ένα αίσθημα ασφάλειας που μειώνει την αποτελεσματικότητα των υπαλλήλων. Τις συνέπειες φυσικά, τις βιώνουμε εμείς, οι απλοί πολίτες, όλοι οι Έλληνες πολίτες, ενώ η νοοτροπία που αναπτύσσεται σε όλους τους τομείς του δημόσιου τομέα, ακόμη και στους πλέον κρίσιμους, όπως είναι αυτός της υγείας, είναι κατά περιπτώσεις πάντα ανήκουστη. Για τους λόγους αυτούς, θα ήθελα αρχικά να ανοίξω αυτό το θέμα και να ταχθώ ανοικτά υπέρ της άρσης της μονιμότητας. Θα ήθελα, επίσης, να αντιταχθώ σε μία συνάδελφο, η οποία αναφέρθηκε στη Θεσσαλονίκη. Μπορεί, βέβαια, να είναι περισσότερο αδικημένες κάποιες άλλες περιοχές, αλλά θα ήθελα να αναφέρω πως και η Θεσσαλονίκη είναι ως ένα σημείο αδικημένη. Δεν θα γενικολογήσω. Ζω στη Θεσσαλονίκη. Είναι μία πόλη όμορφη και ευτυχώς, ακόμη βιώσιμη. Ως τότε όμως; Θέλουμε να λεγόμαστε πρωτεύουσα των Βαλκανίων και όμως, εδώ και μία δεκαετία περιμένουμε την κατασκευή του μετρό, ενός από τα κύρια μέσα καταπολέμησης της ενδοαστικής μόλυνσης του περιβάλλοντος και κυρίως, του κυκλοφοριακού. Εξάλλου, σε μία χώρα που δέκα μήνες το χρόνο έχει ηλιοφάνεια, είναι εντυπωσιακή η όψη αστικών μέσων συγκοινωνιών που χρησιμοποιούν συμβατικές πηγές ενέργειας και όχι την ηλιακή. Επίσης, θέλω να αναφερθώ και στο Θερμαϊκό, του οποίου η όψη είναι υποφερτή μόνο κατά το μήνα Σεπτέμβριο, όταν οι σημαντικότεροι της εξουσίας επισκέπτονται την πόλη λόγω της Διεθνούς Έκθεσης. Ξεπερνώντας το τοπικό της Θεσσαλονίκης, αυτή η κατάσταση, με παραλείψεις και καθυστερήσεις έργων, μας οδηγεί σε ένα άλλο μείζον θέμα, την κακοδιαχείριση των κονδυλίων. Ελλάδα, όπως πολλοί λένε σωστά, δεν είναι μόνο η Αθήνα. Είναι το λιγότερο ανεπίτρεπτο, επείγοντα περιστατικά παραμεθόριων περιοχών να εξυπηρετούνται από στρατιωτικές μονάδες. Στην Ελλάδα του 2000 κάθε νησί και παραμεθόριος περιοχή οφείλει να διαθέτει ένα πλήρως εξοπλισμένο ιατρικό κέντρο, καθώς και ένα άρτια εξοπλισμένο ελικοδρόμιο, το οποίο θα απέχει το πολύ μισή ώρα από το κοντινότερο ελικόπτερο του ΕΚΑΒ. Παράλληλα, θέλω να εκφράσω τη λύπη μου που ασχοληθήκαμε μέχρι τώρα με το θέμα του περιβάλλοντος τόσο λίγο. Η έλλειψη κονδυλίων οδηγεί στη μη χρήση της αιολικής ενέργειας στα νησιά μας, όπου οι ασκοί του Αιόλου είναι ανοικτοί τους περισσότερους μήνες του χρόνου. Μία ανάλογη υποδομή θα είχε πολλά οφέλη, όπως η βελτίωση περιοχών, όπως η Πτολεμαΐδα, που ακούσαμε από την αγαπητή

συνάδελφο προηγουμένως, ότι μαστίζεται από την ατμοσφαιρική ρύπανση. Φυσικά, θα έχουν πλεονεκτήματα, όπως το φθηνότερο κόστος για τους πολίτες, αλλά και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Το άλλοθι των Ολυμπιακών Αγώνων θα υπάρχει για δύο χρόνια ακόμη. Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα, το επαναλαμβάνω. Σε κάποιους τομείς η Αθήνα μπορεί να περιμένει. Τα κονδύλια, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να δίνονται εκεί που πραγματικά υπάρχει ανάγκη και όχι εκεί που υπαγορεύει η ψηφοθηρική νοοτροπία πολλών κυβερνήσεων. Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω μόνο να πω ότι και εγώ στη Θεσσαλονίκη και εσείς εδώ είστε πιθανόν σε μία πολύ κοντινή απόσταση, ακόμη και στην πιο υποβαθμισμένη περιοχή της πρωτεύουσας, σε ένα καλό νοσοκομείο. Να υπενθυμίσω περιπτώσεις μικρών παιδιών που έχασαν τη ζωή τους σε παραμεθόριες περιοχές από μια απλή σκληροειδίτιδα. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αυτό είναι αλήθεια. Μόνο που για να φτάσεις σε ένα καλό νοσοκομείο από τη Β' Αθήνας, θέλει δυόμισι με τρεις ώρες με το κυκλοφοριακό. Ευχαριστώ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός Έρτας): Κύριε Πρόεδρε, μία ερώτηση θέλω να σας κάνω σχετικά με αυτό που είπε ο Γιώργος ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ορίστε. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός Έρτας): Δεν κατ'άλλα πώς συνδέει τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων με το υπόλοιπο πρόβλημα που έθεσε. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και φθάνουμε στον τελευταίο ομιλητή για σήμερα από το Νομό Έβρου, τον Χαρίση Διαμαντόπουλο, ο οποίος έχει το λόγο. ΧΑΡΙΣΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Έβρου): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ξεκινώντας το λόγο μου, θέλω πρώτα απ' όλα να συστηθώ. Με λένε Χάρη Διαμαντόπουλο και ζω στην Ορεστιάδα, στην ακριτική Ορεστιάδα, όπως συνηθίζεται να λέγεται, εκεί κοντά στο φυσικό σύνορο της Ελλάδας, στον ποταμό Έβρο. Η πρώτη σκέψη των περισσοτέρων για τον τόπο μου είναι: Ζεις στην Ορεστιάδα, στην εξορία του Αδάμ ή στην άκρη του κόσμου. Κάποτε κάποιος μας το είπε και κατάμουτρα: «Είστε πολύ μακριά από το κέντρο». Η απάντηση που πήρε ήταν: «Το κέντρο είναι πολύ μακριά από μας». Δυστυχώς, επικρατεί η άποψη ότι, αφού ζούμε τόσο μακριά από τα κέντρα των αποφάσεων, είμαστε λιγότερο Έλληνες ή έχουμε αποκτήσει και άλλη εθνικότητα. Μέχρι τραγούδι έγινε: «Φαντάρος στην Ορεστιάδα, εδώ τελειώνει Ελλάδα». Είναι κάτι που δεν ισχύει, άρα και άδικο. Για να προσάψει, λοιπόν, κάποιος οποιονδήποτε χαρακτηρισμό, θα πρέπει να έχει αποδείξεις και στοιχεία να ερευνήσει. Το ότι υπάρχουν μειονότητες στην περιοχή και κάποιοι γνωρίζουν τη γλώσσα των γειτόνων μας δεν μας κάνει λιγότερο Έλληνες από τον υπόλοιπο ελληνικό πληθυσμό. Απόδειξη περίτρανη γι' αυτό, τα λόγια ενός αξιόλογου ανθρώπου, του Νεοκλή Σαρρή που είπε: «Γνωρίζεις τον εχθρό σου, όταν ξέρεις τη γλώσσα του». Σήμερα, ας μην ξεχνάμε ότι οι τίτλοι γλωσσομάθειας είναι σημαντικό προσόν για να βρει κανείς δουλειά. Γιατί να υποτιμάμε, λοιπόν, τη γλώσσα των γειτόνων μας, που τώρα πια, σύμφωνα τουλάχιστον με τους πολιτικούς μας, είναι και φίλοι μας; Με το να μιλάει ένας άνθρωπος εκτός από τη μητρική του γλώσσα και κάποια άλλη, δεν αλλοιώνεται ούτε ο χαρακτήρας ούτε η ψυχή και το πνεύμα του. Αυτά έχουν να κάνουν με τους κανόνες, τις αρχές και τις αξίες που παίρνει κάποιος από την οικογένεια του, το σχολείο του και την ευρύτερη κοινωνία που ζει. Στα μέρη μου έχουμε μάθει να είμαστε αγωνιστές σε όλους τους τομείς και ειδικά, όταν το δίκαιο είναι με το μέρος μας. Αντιδρούμε, προσπαθώντας να υψώσουμε τη φωνή μας, όταν μας αποκαλούν, ακόμα και σε δημόσιους χώρους, Τούρκους ή Βούλγαρους. Υπάρχουν γεγονότα που έχουν καταγραφεί σε βίντεο, μα το χειρότερο, έχουν καταγραφεί στα φύλλα της καρδιάς. Αν κάποιοι καμαρώνουν γιατί είναι Έλληνες, εμείς καμαρώνουμε διπλά και

τρίδιπλα γιατί είμαστε Έλληνες ακρίτες, γιατί φυλάμε Θερμοπύλες και παλεύουμε χωρίς ιδιαίτερη συμπαράσταση. Πικραινόμαστε για την αδικία. Όμως, ως γνήσιοι πατριώτες, δεν κρατάμε κακία σε κανένα απλό άνθρωπο που σκέπτεται έτσι για μας. Εξάλλου, τι έμεινε στον απλό λαό, όταν σημαντικοί άνθρωποι των γραμμάτων τυπώνουν σε βιβλία τους τους χαρακτηρισμούς αυτούς και τους διαιωνίζουν; Γνωρίστε, λοιπόν, τους Έλληνες ακρίτες, όπως γνωρίζουν εκείνοι την υπόλοιπη Ελλάδα και θα βρείτε αγκαλιές ανοιχτές, ζεστές, ψυχές περήφανες γεμάτες αγάπη για την πατρίδα. Μη μας διώχνετε και μας απομακρύνετε από την καρδιά σας και μας καταδικάζετε, όπως μας καταδικάζουν καθημερινά τα διάφορα κέντρα των αποφάσεων. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σε ευχαριστούμε Χαρίση Διαμαντόπουλε. Τελείωσαν οι ομιλητές. Εγώ διαπίστωσα, ότι ακούστηκαν πάρα πολλά χρήσιμα. Πιστεύω ότι δεν είναι έτσι, όπως τα λέτε, ότι απλώς «εμείς τα λέμε, εμείς τα ακούμε» κι ότι δεν λαμβάνονται υπόψη. Λαμβάνονται υπόψη. Η υιοθέτηση κάποιων απόψεων ή η έμπρακτη εφαρμογή τους πολλές φορές θέλει χρόνο ή εντάσσεται σε μια σειρά μέτρων, που καμιά φορά νομίζουμε ότι άλλοι το σκέφτηκαν, αλλά η σύλληψη και η πρόταση μπορεί να οφείλεται και σε αρκετές περι

450

πτώσεις οφείλεται και σε σας. Εκφράστε, λοιπόν, ελευθέρα τις απόψεις σας Εκείνο που θα ήθελα να πω ειλικρινά γιατί είμαι νότιο ελλαδίτης και αγαπάω τη Βόρεια Ελλάδα πάρα πολύ, όλοι την αγαπάμε εγώ την έχω ζήσει και πιο πολύ είναι ότι διακρίνω ένα παράπονο. Και ο Χαρίσης και η Τρυφωνία, και η Κρυσταλλένια και άλλοι που μίλησαν πιο νωρίς, μίλησαν με ένα παράπονο. Δεν είναι έτσι, παιδιά. Μην αφήνετε αυτό το παράπονο να σας αδρανοποιεί ενδεχόμενα. Εάν υπάρχει και όσο υπάρχει και γι' αυτό είμαι σίγουρος πρέπει να σας δυναμώνει. Αλλά να σας δυναμώνει ισότιμα, όχι περιθωριακά και παραπο-νιάρικα. Νομίζω ότι ήμουν σαφής. Αύριο θα πούμε περισσότερα. Σας ευχαριστώ πολύ για τη σημερινή σας παρουσία και συμβολή στις εργασίες αυτής της επιτροπής. Ση συνέχεια και περί ώρα 19.46 λύθηκε η συνεδρίαση. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΒΑΘΗΝΑΣ

451

ΠΡΑΚΤΙΚΟ Στην Αθήνα σήμερα, 17 Σεπτεμβρίου 2001 ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.00 στην Αίθουσα 223 του Μεγάρου της Βουλής συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων», υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Γεώργιου Δασκαλάκη, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: Αποκέντρωση Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα των Φύλων, Τύπος ΜΜΕ, Δημόσια Ασφάλεια, Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Φυλακές, Θανατική Ποινή, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία Αναξιοκρατία, Πολιτική (Πολιτικοί Κόμματα), Δημοκρατία Ελευθερία, Ανθρώπινα Δικαιώματα, Βουλή των Εφήβων της Σύνοσης Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΣΤ' Σύνοδος, 20002001, (2η συνεδρίαση). Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής «Εφηβοί Βουλευτές»: ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Ανδρέας (Νομός Σερρών), ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ Ιωάννα (Νομός Σερρών), Αγγελίδου ΤΡΥΦΩΝΙΑ (Νομός Ροδόπης), Αργυρίου Βασίλειος (Νομός Ευβοίας), ΒΑΓΙΑΝΑΚΗ Μοσχούλα (Νομός Δωδεκανήσου), ΒΙΛΛΙΩΤΗ Ελένη

(Β' Πειραιά), Βουλή Χριστίνα (Νομός Ημαθίας), ΓΕΡΑΚΑΚΗΣ Γιώργος (Νομός Χανίων), Γιάννα Ειρήνη (Νομός Χίου), Γιαννακά Αμαλία (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Γιώτσα Πολυξένη (Νομός Λαρίσης), ΓΚΑΤΖΕΛΗΣ Βασίλειος (Νομός Αχαΐας), ΓΚΙΖΛΗ Μυρτώ (Νομός Θεσπρωτίας), Διαμαντόπουλος Χαρίσης (Νομός Έβρου), Δουλκερίδου Δέσποινα (Νομός Πέλλας), Ευσταθίου Αγγελική (Β' Αθήνας), Ζαρουχλιώτη Αργυρώ (Νομός Αργολίδος), Ιορδανίδου Αναστασία (Νομός Πιερίας), ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ Γεώργιος (Β' Θεσσαλονίκης), ΚΑΡΑΧΡΗΣΤΟΥ Ιουλία (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), ΚΟΣΒΥΡΑ Ουρανία (Νομός Τρικάλων), Κουσινώρη Πολυξένη (Νομός Ηλείας), Κουτσογιόννη Μαρία (Νομός Λέσβου), ΚΥΡΟΔΗΜΟΥ Μαριάνθη (Νομός Φθιώτιδας), Κωστίου Βασιλική (Νομός Λαρίσης), Λάσκαρης Γεώργιος (Α' Πειραιά), ΛΙΑΣΣΑΝΑ (Νομός Ευβοίας), ΛΥΚΟΥΔΗ Μαργαρίτα (Νομός Βοιωτίας), ΜΑΓΚΑΦΑΣ Αθανάσιος (Νομός Αχαΐας), ΜΑΡΑΖΗ Αικατερίνη (Νομός Πιερίας), Ντίνο ΕΡΙΝΤΑ (Α' Αθήνας), Παπαλεξίου Αλεξάνδρα (Νομός Ροδόπης), Παπαχριστοδούλου Μαρία (Νομός Καβάλας), Παρασκευοπούλου Χαρίκλεια (Νομός Πέλλας), Ράλλη Βασιλική (Επικρατείας), ΣΟΦΡΩΝΗ Ευαγγελία (Νομός Ευρυτανίας), Σταχτιάρη Εμμανουέλα (Νομός Λασιθίου), Στιβακτά Κυριακή (Νομός Λακωνίας), Τασιοπούλου ΙΣΙΔΩΡΑ (Νομός Ημαθίας), ΤΟΤΟΝΙΔΗΣ Ιωάννης (Νομός Καστοριάς), Τσακμακίδου Κρυσταλλένια (Επικρατείας), Τσίκνας Δημήτριος (Νομός Φθιώτιδας), Τσάτσου Ελευθερία (Νομός Κοζάνης), Χριστοδούλου Παναγιώτης (Νομός Έρτας), ΧΡΙΣΤΟΦΗ Παρασκευή (Νομός Σάμου), ΧρουμπΠαπαβαΐου ΈρεμιςΝάντια (Νομός Καρδίτσας), ΧΡΥΣΑΝΘΙΔΗΣ Βασίλης (Α' Θεσσαλονίκης), Ψαράκη Ανδρονίκη (Νομός Λασιθίου), ΨΑΡΡΑΣ Παναγιώτης (Β' Αθήνας), Χριστόφορου Μαρία (Λευκωσία ^ Κύπρος) και Χρυσοστόμου ΣΤΕΛΙΑ (Λεμεσός Κύπρος). Στη συνεδρίαση παραβρέθηκε και η κυρία Λίνα Αλεξίου, δημοσιογράφος, μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κ. Αικατερίνη ΜΑΡΑΖΗ από το Νομό Πιερίας. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΑΖΗ (Νομός Πιερίας): Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κατάγομαι από την Πιερία και αντιπροσωπεύω το 4ο Ενιαίο Λύκειο Κατερίνης. Το θέμα της εργασίας, το οποίο θα σας αναπτύξω, είναι η πολιτικοποίηση των νέων. Οι νέοι ήταν πρωταγωνιστές ή συμπρωταγωνιστές στα πολιτικά δρώμενα και έκαναν έντονη την παρουσία τους στην πολιτική κονίστρα τόσο στον ελληνικό χώρο όσο και σε διεθνές επίπεδο, όπως για παράδειγμα το Πολυτεχνείο και ο Μάης του '68. Σήμερα, χωρίς διάθεση γενίκευσης, οι περισσότεροι είναι θεατές και νωχελείς ή φανατισμένοι όχι ιδεολόγοι, αλλά διαλαλητές κομματικών συνθημάτων. Αν λάβει κανείς υπόψη του το ζωτικό και πρωταγωνιστικό ρόλο που διαδραματίζει ή καλείται να διαδραματίσει η νεολαία σε κάθε εποχή, αντιλαμβάνεται τη σοβαρότητα του συμπτώματος αυτού, όχι μόνο για την πολιτική ζωή, αλλά και για τις γενικότερες κοινωνικές εξελίξεις. Προτού, όμως, καταλήξουμε σε συμπεράσματα, καλό είναι να διερευνήσουμε το φαινόμενο αυτό σε όλες του τις διαστάσεις. Οι αιτίες που προκαλούν το φαινόμενο αυτό ανάγονται τόσο σε υποκειμενικό όσο και σε αντικειμενικό επίπεδο. Αρχικά σε υποκειμενικό επίπεδο οι αιτίες προέρχονται από την πίστη των ίδιων των νέων, οι οποίοι θεωρούνται επαναστάτες ιδεολόγοι, ασυμβίβαστοι, ειλικρινείς, αδιάφθοροι και αρνούνται να υιοθετήσουν κατεστημένα, πρότυπα δράσης και πολιτικοποίησης. Ακόμη η ευθυνοφοβία είναι ένα σημαντικό αίτιο που προκαλεί το παραπάνω φαινόμενο. Και κάνοντας λόγο για ευθυνοφοβία, εννοούμε την αποφυγή των νέων από την ανάμειξη τους στην πολιτική, διότι φρονούν ότι η συμμετοχή τους στα πολιτικά δρώμενα απαιτεί αγώνες και συνιστά ευθύνες. Έτσι, οι νέοι εστιάζουν το ενδιαφέρον τους περισσότερο στην επίδωξη του άμεσου κέρδους και του προσωπικού

συμφέροντος και στην υπηρετηση ιδιοτελών στόχων και όχι στα πολιτικά δρώμενα και στις κοινωνικές εξελίξεις.

452

Επίσης, οι νέοι απορροφούνται από άλλα ενδιαφέροντα και ενασχολήσεις για τα οποία έχουν περισσότερα ερεθίσματα, όπως για τον αθλητισμό, την ψυχαγωγία και άλλα. Όσον αφορά τώρα το αντικειμενικό επίπεδο, τα αίτια προκαλούνται με άξονα τη φυσιολογία της εποχής μας. Αρχικά υπάρχει έλλειψη πολιτικής ζωής, κυρίως στο αναλφάβητο μέρος του πληθυσμού και κατ' ακολουθία η άγνοια το κρατάει μακριά από τις πολιτικές διεργασίες. Επίσης, η απώθηση η οποία προκαλείται από τη σημερινή πολιτική Πραγματικότητα, όπως πτώση πολιτικού ήθους και αυτό, γιατί όταν ο νέος λέει σήμερα «πολιτική», εννοεί τις εκλογές, τις συγκεντρώσεις των οπαδών που ζητωκραυγάζουν όπως στα γήπεδα, εννοεί τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης από τα οποία απουσιάζει πολιτική αγωγή και παιδεία, όπως επίσης και η υπεύθυνη ενημέρωση. Αντίθετα, η πληροφόρηση κινείται σε επίπεδο αποπροσανατολιστικό και αλλοτριωτικό. Εννοεί επίσης τον κόσμο του χρήματος, της συναλλαγής και του ρουσφετιού, εννοεί τον κόσμο της εξουσίας και της διοικητικής επιβολής. Έτσι, νιώθει εχθρική απέναντί του την πολιτική και στέκεται μακριά της. Έτσι, γεννιέται η πολιτικότητα ταυτόχρονα και η κατάσταση του απωθητικού οπαδού. Τέλος, ένα ακόμη αίτιο που ανάγεται στο αντικειμενικό επίπεδο είναι ο ευδαιμονισμός, δηλαδή, η υλιστική θεώρηση της ζωής που επιβάλλει ένα στυγνό ορθολογισμό που όλα τα θεωρεί με ανθελληνιστικά κριτήρια. Σύμφωνα με την αξιολογική αυτή κλίμακα η ενασχόληση με τα κοινά, συχνά όχι μόνο δεν αποφέρει προσωπικό κέρδος, αλλά και ζημιώνει, γιατί εξαναγκάζει το άτομο να απέχει ή να αναστέλει άλλες δραστηριότητες, όπως για παράδειγμα: Επάγγελμα, σπουδές. Για να αντιμετωπίσουμε ολοκληρωτικά αυτό το κοινωνικό φαινόμενο και για να αλλάξει η σχέση μεταξύ των νέων και της πολιτικής, θα πρέπει οι νέοι να πειστούν ότι η πολιτική δεν είναι σύνθημα δεν είναι μόνο εκλογές, δεν είναι συναλλαγή, αλλά είναι συμπύκνωση όλων των προβλημάτων τους. Πρέπει, δηλαδή, να αλλάξουμε την πολιτική και να αναστήσουμε το κοινωνικό και ανθρώπινο περιεχόμενο της, καθώς και τη λειτουργία της. Πρέπει στον καλλιεργούμενο ατομισμό να αντιταχθεί η νέα συλλογικότητα, να αναγνωριστεί η ανάγκη της διαφορετικότητας, της ιδιαίτερης συμβολής κάθε νέου στα πλαίσια μιας κοινής προσπάθειας. Θα πρέπει, επίσης, να αποδειχθεί ότι η ενασχόληση με την πολιτική δεν δημιουργεί αναπηρίες στον νέο, αλλά αντίθετα ολοκληρώνει την προσωπικότητά του. Θα πρέπει οι νέοι να διευρύνουν την έννοια της πολιτικής, τους ορίζοντες των αναζητήσεων τους, αλλά και τα πεδία της παρέμβασης τους, γιατί το στενό παλιό μοντέλο της πολιτικής δεν χωράει τους προβληματισμούς και τις ανάγκες τους. Γιατί οι νέοι καταλαβαίνουν πως σε μια διαδικασία κοινωνικού μετασχηματισμού οι φορείς της κοινωνικής αλλαγής δεν μπορούν να λειτουργούν, χωρίς το δικαίωμα της δημοκρατίας, της συμμετοχής της συναπόφασης, χωρίς να αναζητούν τη δυνατότητα σύγκλισης και σύνδεσης με τους υπόλοιπους πολιτικούς και κοινωνικούς φορείς στην ιδεολογική κατεύθυνση, αλλά και στην πολιτική πρακτική της πλήρους πολιτικής αυτονομίας. Οι νέοι θα πρέπει να ανανεώσουν τη σχέση τους με την πολιτική και να αρνηθούν τη σημερινή εικόνα της, την εικόνα μιας πολιτικής συνδεδεμένης με τα χρήματα, τα προνόμια, την εξουσία, μιας πολιτικής όπου φαντάζουν όλα αμετακίνητα και αποστειρωμένα, να εμποδίζουν κάθε διάθεση για σχεδιασμούς, για αλλαγές, για στόχους που ξεπερνούν τη μετριότητα και την κατεστημένη αντίληψη, μιας πολιτικής που

απομακρύνεται ολοένα και περισσότερο από την ηθική, από τη ζωή, από το πάθος από τον ίδιο τον άνθρωπο. Όταν, όμως, αναλογιστούμε τα πολλαπλά κοινωνικά, ηθικά και εθνικά προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας και τους μεγάλους κινδύνους που εγκυμονεί η παθητική αδιαφορία πολλών πολιτών και ιδιαίτερα των νέων, τότε θα κατανοήσουμε το πνεύμα του ιστορικού Θουκυδίδη, όταν επισημαίνει: «και είμαστε μόνοι εμείς που θεωρούμε όποιον δεν συμμετέχει στα κοινά όχι φιλήσυχο, αλλά άχρηστο πολίτη». Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και εμείς ευχαριστούμε. Η Έφηβος Βουλευτής Τασιοπούλου ΙΣΙΔΩΡΑ από το νομό Ημαθίας έχει το λόγο. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η ΙΣΙΔΩΡΑ Τασιοπούλου έχει το λόγο. ΙΣΙΔΩΡΑ ΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ημαθίας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, προέρχομαι από το Ιο Λύκειο Αλεξάνδρειας Ημαθίας. Είναι μεγάλη τιμή για μένα να παίρνω το λόγο σε ένα τέτοιο χώρο και να μιλώ για ζητήματα μεγάλης σημασίας που μας απασχολούν όλους, γι' αυτό θα σας μιλήσω για την κοινωνία της πληροφορίας. Οι νέες τεχνολογίες πληροφορίας και επικοινωνίας είναι πια κομμάτι της καθημερινότητας μας. Με περισσότερο ή λιγότερο ορατό τρόπο, Οι τεχνολογίες αυτές αλλάζουν το πώς ζούμε, δουλεύουμε, διασκεδάζουμε, μαθαίνουμε και συναναστρεφόμαστε. Στο κατώφλι του 21ου αιώνα η μεγάλη εξέλιξη των νέων τεχνολογιών, η ευρεία τους διάδοση σε όλη την οικονομία, καθώς και η εισχώρηση τους σε όλες σχεδόν τις δραστηριότητες της καθημερινής μας ζωής, χτίζουν την παγκόσμια κοινωνία της πληροφορίας με προοπτική για νέες ευκαιρίες για ανάπτυξη, για αύξηση της απασχόλησης, για ευημερία και γενικά για μια καλύτερη ποιότητα ζωής των πολιτών. Η κοινωνία της πληροφορίας είναι πρώτα απ' όλα μια κοινωνία της γνώσης και αυτό δημιουργεί την ανάγκη για αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα. Στόχος πρέπει να αποτελεί η

453

δημιουργία ενός σχολείου συγχρόνου και ελκυστικού για τους μαθητές. Οι νέες τεχνολογίες μπορούν να συνεισφέρουν στην ποιοτική βελτίωση και στον επαναπροσανατολισμό της διαδικασίας της μάθησης, μετατρέποντας το σχολείο σε χώρο αναζήτησης και ανακάλυψης της γνώσης, ανταλλαγής ιδεών και απόψεων και δημιουργικής απασχόλησης. Οι μαθητές πρέπει να μάθουν να μαθαίνουν, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της νέας τεχνολογίας. Πρέπει να αποκτήσουν την ικανότητα να εξερευνούν, να αναζητούν, να ανακαλύπτουν, να συλλέγουν και να επεξεργάζονται την κριτική σκέψη και μεθοδικότητα, να την παρουσιάζουν σε κατάλληλη μορφή και να διανέμουν, να μάθουν να συνεργάζονται, αναπτύσσοντας ομαδικό πνεύμα και κοινωνική συμπεριφορά, αναδεικνύοντας ταυτόχρονα τις κλίσεις και τα ταλέντα τους. Πρέπει να μάθουν να μαθαίνουν, προσαρμοσμένοι σε μια κοινωνία όπου βασικό της χαρακτηριστικό είναι η δια βίου κατάρτιση και εκμάθηση. Με τις νέες τεχνολογίες αλλάζουν και οι δομές της εργασίας, δημιουργώντας απαιτήσεις, για νέες δεξιότητες και νέους τρόπους εργασίας. Οι νέες μέθοδοι παραγωγής έχουν αναμφισβήτητα και ανεκτικές συνέπειες σε ένα μέρος του εργατικού δυναμικού. Εργάζονται με δεξιότητα στον οποίον η ζήτηση μειώνεται και όσοι εργάζονται σε τομείς οι οποίοι συρρικνώνονται από την πίεση της συνεχούς τεχνολογικής εξέλιξης, αντιμετωπίζουν συχνά την ανεργία. Είναι απαραίτητο, συνεπώς, η αύξηση της παραγωγικότητας από την εφαρμογή των νέων τεχνολογιών να συμβαδίζει με την ταυτόχρονη ανάπτυξη της αγοράς, έτσι ώστε να έχει ως επακόλουθο, τη σημαντική αύξηση των θέσεων εργασίας. Γι' αυτό πρέπει να υπάρξουν πρωτοβουλίες, ώστε πρώτον να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας κυρίως σε νέους

τομείς και συγχρόνως σε επαγγέλματα με μεγάλη ζήτηση. Δεύτερον, να αναπτυχθούν οι δεξιότητες του ανθρώπινου δυναμικού μέσα από προγράμματα για την κατάρτιση εργαζομένων και ανέργων. Τρίτον, να αναπτυχθούν νέες μορφές εργασίας, όπως η τηλεργασία, μέσα σε πλαίσιο που θα διαφυλάσσει τα δικαιώματα των εργαζομένων και τέταρτον να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας για άτομα με ειδικές ανάγκες, βοηθώντας έτσι στην κοινωνική τους ένταξη. Εξάλλου, οι νέες τεχνολογίες πρέπει να αποτελούν σημαντικό εργαλείο για τη δημιουργία ενός σύγχρονου δημοκρατικού κράτους, με τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης και τη βελτίωση των σχέσεων κράτους και πολίτη. Η καλύτερη οργάνωση του τεράστιου όγκου πληροφοριών, που κατέχει η κεντρική περιφερειακή και τοπική διοίκηση, μπορεί να δώσει τη δυνατότητα για μια πιο αποτελεσματική διοίκηση με περισσότερες και καλύτερες υπηρεσίες προς τον πολίτη, με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας ζωής και καλύτερης υπηρεσίας ζωής και πρόνοιας, μεγαλύτερη ασφάλεια και πάταξη της εγκληματικότητας, καλύτερες και ασφαλέστερες μεταφορές, διαφύλαξη του περιβάλλοντος, των φυσικών πόρων της γλώσσας και της πολιτιστικής κληρονομιάς. Βέβαια, η μεγάλη εξάπλωση των νέων τεχνολογιών εγκυμονεί τον κίνδυνο δημιουργίας νέων διακρίσεων ανάμεσα σε πληροφοριακά έχοντες και μη έχοντες και την περιθωριοποίηση κοινωνικών ομάδων και εργαζομένων. Με άλλα λόγια, δημιουργεί τον κίνδυνο εμφάνισης ενός νέου αναλφαβητισμού. Άλλοι κίνδυνοι αφορούν τη λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών και τη διαφύλαξη των ατομικών ελευθεριών. Χρέος της πολιτείας είναι να φροντίσει έτσι, ώστε η κοινωνία της πληροφορίας να δίνει ίσες ευκαιρίες και τα απαραίτητα εφόδια, να είναι αλληλέγγυα και να διασφαλίζει τα δικαιώματα του πολίτη. Ας ευχηθούμε η νέα αυτή κοινωνία που διαμορφώνεται να είναι μία κοινωνία για όλους. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Χαρίκλεια Παρασκευοπούλου από το Νομό Πέλλας έχει το λόγο. ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Πέλλας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλοι και φίλες, Έφηβοι Βουλευτές, είμαι μία από τους εκπροσώπους του Β' Ενιαίου Λυκείου Γιαννιτσών. Είχα την τύχη και συνάμα την ατυχία να γεννηθώ πριν από 17 χρόνια στην Πέλλα, να ζω σε έναν ευλογημένο τόπο, σε ένα κέντρο απόκεντρο. Αγαπώ, όμως, αυτό τον τόπο. Είναι όμορφος ο Νομός μας, έχει όμορφους ανθρώπους. Το λέω συχνά, αλλά ποιος με ακούει. Είναι κοντά στο κέντρο. Όλοι γνωρίζουμε τις δυνατότητες του, τους ανεξάρτητους φυσικούς πόρους και το ανθρώπινο δυναμικό. Είναι τραγικό και ταυτόχρονα περίεργο ο τόπος αυτός να παραμένει σήμερα στο κατώφλι του 21ου αιώνα, στην οπισθοφυλακή της ανάπτυξης, να αντιμετωπίζει αυτά τα τεράστια προβλήματα ανεργίας κυρίως μεταξύ των νέων, να εμφανίζεται και να είναι προβληματικός, να έχει σημαντικά κενά στις υποδομές του, να παραπαίει συχνά ανάμεσα στη μιζέρια και στην απελπισία. Στα δικά μου, όμως, μάτια ο Νομός Πέλλας είναι και θα παραμείνει πάντα ωραίος, έστω και με τα προβλήματα του, έστω και με τη φτώχεια του. Το 2004 οι Ολυμπιακοί Αγώνες ξαναγυρίζουν στην Ελλάδα. Η χώρα μας επωμίζεται τη διοργάνωση νον μεγαλύτερου αθλητικού γεγονότος του κόσμου. Τους αγώνες, όμως, τους αναλαμβάνει η διοργανώτρια πόλη ΑΘΗΝΑ 2004. Θέλουμε τους αγώνες και τους υποστηρίζουμε, θέλουμε όμως και την ανάπτυξη της περιφέρειας. Πρέπει οι αγώνες να πετύχουν. Όλοι μας πρέπει να πετύχουμε. Αναρωτιέμαι πως είναι δυνατόν η αρχαία Πέλλα να παραμένει αναξιοποίητη, μακριά από τη φροντίδα και τη μέριμνα των υπευθύνων, μακριά από το ενδιαφέρον όλων μας. Η χώρα που γέννησε τον ανίκητο βασιλιά που η ίδια η ιστορία τον ονόμασε Μέγα και που το όνομα του έμεινε θρυλικό

στους αιώνες που ακολούθησαν και που θα ακολουθήσουν. Ένας μεγάλος νους που οραματίστηκε πρώτος την ένωση του τότε γνωστού κόσμου, ένας πρόδρομος της παγκοσμιοποίησης. Και με το πέρασμα των χρόνων παρέμενε μόνο η σκιά του ανίκητου βασιλιά για να μας θυμίζει τη λαμπρή ιστορία του τόπου. Μπορεί να έχει πεθάνει ο Αλέξανδρος, αλλά το όνομα του και ο θρύλος του παραμένουν ζωντανοί. Και οι θρύλοι είναι θησαυροί ανεκτίμητοι γι' αυτή τη μικρή χώρα που ονομάζεται Ελλάδα, γιατί μέσα από αυτούς γεννιούνται οι μεγάλοι άνδρες, οι ανίκητοι στρατηγοί, οι ποιητές και το μεγάλο και αθάνατο ελληνικό πνεύμα. Η κραυγή μου, δικαιολογήστε την, είναι μάλλον έκκληση. Εσείς οι μεγάλοι που κυβερνάτε αυτή τη χώρα, πιστεύετε πως είναι σπατάλη χρημάτων και χρόνου η ανάδειξη της επαρχίας; Δεν το πιστεύω και ούτε θα πεισθώ ποτέ. Είμαστε εδώ παρόντες έτοιμοι και πρόθυμοι, θέλω, δηλαδή, να πω ότι εμείς στην Πέλλα είμαστε έτοιμοι την κάθε ευκαιρία να την αρπάξουμε και να μην την αφήσουμε να φύγει από τα χέρια μας. Θα πετύχουμε. Οραματίζομαι τη δημιουργία ενός πρότυπου αρχαιολογικού πάρκου που θα καταφέρει να συνδέσει το σημαντικότερο τρίγωνο ΠέλλαΒεργίναΔίο που απετέλεσε το κέντρο της ανάπτυξης και δημιουργίας της δυναστείας των Μακεδόνων βασιλέων. Το όραμα μου, το όραμα μας δεν περιορίζεται μόνο στα στενά πλαίσια του δικού μου Νομού, αλλά διευρύνεται. Επιθυμούμε τη συνεργασία με τους γύρω Νομούς, την Ημαθία και την Πιερία. Είναι σημαντικό να μπορούν τρεις νομοί να συνεργάζονται, να ταυτίζουν τις ιδέες, τις φιλοδοξίες και τα όνειρα τους. Τότε η φωνή τους γίνεται ακόμη πιο δυνατή. Μόνο αν ενώσουμε όλοι τα χέρια όχι για να επαιτήσουμε, αλλά για να απαιτήσουμε δυναμικά, θα γίνει το όνειρο αυτό πραγματικότητα. Όσο ουτοπική κι αν φαντάζει η σκέψη αυτή στα δικά σας μάτια, τα μάτια της δικής μου ψυχής ελπίζουν ότι στο κοντινό μέλλον θα αντικρύσουν την Πέλλα που πάντα όλοι ονειρεύονταν, μία κοιτίδα πολιτισμού, μία πηγή δημιουργίας, ένα χώρο βίωσης της ειρήνης και της συνύπαρξης. Ο Γιώργος Σεφέρης αναφέρει κάπου πως σβήνοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν, είναι σαν να σβήνεις ένα κομμάτι από το μέλλον. Γι' αυτό οφείλουμε, ως Έλληνες, να κρατήσουμε την εθνική μας ταυτότητα, όχι γιατί πρέπει να είμαστε περήφανοι επειδή είμαστε οι μοναδικοί στον κόσμο, αλλά γιατί έχουμε την υποχρέωση και το δικαίωμα να μείνουμε αυτοί που είμαστε. Μπορεί να υπήρξαν καθυστερήσεις, μπορεί να υπάρχουν ενστάσεις, αλλά δεν μπορούν να υπάρχουν επιφυλάξεις γι' αυτό που σήμερα ανοίγει μπροστά μας. Προτείνω, λοιπόν, και περισσότερο προσκαλώ την ελληνική πολιτεία να ενδιαφερθεί για την προβολή της ομορφιάς της επαρχίας. Έχουμε ανάγκη το ενδιαφέρον σας, το δικαίωμάςτε. Δεν διεκδικούμε προνόμια, διεκδικούμε να προβάλλουμε τα πλεονεκτήματά μας. Ας ανοίξουμε τους δρόμους για μία νέα κατάκτηση, ας δώσουμε ένα μέλλον στο παρελθόν μας, ας μη μένουμε στραμμένοι στο παρελθόν, κάνοντας απολογισμούς χαμένων ευκαιριών και ας προσπαθήσουμε όλοι μαζί να ξαναδημιουργήσουμε νέες προοπτικές, νέες ευκαιρίες, όντας βέβαιοι πως δεν θα χαρακτηριστούν και χαμένες. Πιστεύω ακράδαντα με το νου και την καρδιά μου ότι η Πέλλα θα αποκτήσει κάποτε τη θέση που της αξίζει, θα γίνει ένα παγκόσμιο πολιτιστικό κέντρο, θα καταφέρει να βγάλει από τα σπλάχνα της ό,τι πιο όμορφο κρύβει εδώ και τόσους αιώνες. Έχουμε τη δυνατότητα, μα πάνω από όλα τη θέληση, να βγάλουμε τη χώρα μας από αυτό το τέλμα. Έχουμε το όραμα, έχετε τα μέσα. Ας συνεργαστούμε. Γνωρίζουμε ότι χρειάζεται οπωσδήποτε αγώνας. Για να γυρίσει ο ήλιος, θέλει δουλειά πολύ. Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε. Η Μαριάνθη

ΚΥΡΟΔΗΜΟΥ, νομού Φθιώτιδος έχει το λόγο. ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΚΥΡΟΔΗΜΟΥ (Νομός Φθιώτιδος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, μπροστά στα ακατάσχετα «πρέπει», πίσω από τα οποία εύκολα στρουθοκαμηλίζουν οι μεγάλοι της οικογένειας, του σχολείου αλλά και της κοινωνίας γενικότερα, έχουμε ν'αντιπαραθέσουμε ένα μεγάλο στοιχείο και σημαντικό στοιχείο που ειλικρινά αξίζει τον κόπο να ακούσετε, θέλουμε να συμμετέχουμε και εμείς στις εξελίξεις. Η Βουλή των Εφήβων είναι ένας αξιόλογος θεσμός, ο οποίος δίνει μοναδική ευκαιρία σε μας τους νέους να μιλήσουμε σε ένα δημόσιο βήμα, να εκθέσουμε τις απόψεις μας, να προβληματιστούμε, να μετάσχουμε στα κοινά. Όμως, η έμπρακτη συμμετοχή μας στην πολιτική ζωή του τόπου είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη. Πώς μπορούν και ζητούν την ψήφο μας στην ηλικία των 18 ετών, ενώ δεν μας επιτρέπουν να εκλεγούμε για τα 7 πρώτα χρόνια της ενήλικης ζωής μας; Μάλιστα, σπάνια βλέπουμε βουλευτές κάτω των 35 ετών, οι οποίοι μπορούν να συμεριστούν τις απόψεις μας; Άλλοι διαμορφώνουν το μέλλον μας, σίγουρα ερήμην μας, ίσως και εναντίον μας, αφού δεν μπορούμε να εκλεγούμε οι ίδιοι ή να εκλέξουμε νέους ανθρώπους που μας κατανοούν. Στην ουσία φιμώνεται η φωνή του πιο προβληματισμένου τμήματος του λαού, της νεολαίας. Συγχρόνως γίνονται προσπάθειες, ώστε να μη γίνεται τόσο αισθητό αυτό το πρόβλημα και να καλυφθεί από θεσμούς, όπως η Βουλή των Εφήβων, αφού οι προτάσεις μας δεν εισακούονται. Η Βουλή των Εφήβων κινδυνεύει να μετατραπεί σε μία δεύτερη Βουλή των Ελλήνων, σε Βουλή εκφραζόμενων, χωρίς απήχηση. Η πολιτική ζωή του τόπου έχει δηλητηριαστεί, οι πολιτικοί αδιαφορούν για τα προβλήματα των πολιτών.

455

Τους θυμούνται μόνο παραμονές εκλογών, όπου υπόσχονται πολλά για να πάρουν τη ψήφο τους, ύστερα όμως και πάλι τους ξεχνούν. Στρέφονται στο ρουσφέτι ως μοναδικό τρόπο εκλογής. Στο κυνήγι της ψήφου επιστρατεύονται τα πιο δόλια μέσα, που γεννούν την εντύπωση πως κάποιος πολιτικός έχουν χάσει κάθε αξία. Φυσικό δεν είναι εμείς οι νέοι να χάνουμε την εμπιστοσύνη μας στην πολιτική ηγεσία; Και τούτο γιατί η υποκρισία της δε συμβιβάζεται με την ειλικρίνεια μας. Αυτό μας οδηγεί στην αδιαφορία μας για τα κοινά, αφού ξέρουμε πως άλλοι θα αποφασίσουν για εμάς. Αλήθεια, πού είναι «αγγελικός κόσμος» για τον οποίο μας μίλησαν οι γονείς και οι δάσκαλοι μας; Εμείς φανταζόμασταν ένα κόσμο που θα αγαπά την ειρήνη, τη συνεργασία, την αλληλοβοήθεια, μία Ελλάδα ισχυρή που στο κατώφλι του 2004 θα μπορέσει να πρωταγωνιστήσει και ν'αποτελέσει πρότυπο δημοκρατίας, ελευθερίας και δικαιοσύνης. Το όραμα μου, το όραμα μας δεν περιορίζεται μόνο στα στενά πλαίσια του δικού μου Νομού, αλλά διευρύνεται. Επιθυμούμε τη συνεργασία με τους γύρω Νομούς, την Ημαθία και την Πιερία. Είναι σημαντικό να μπορούν τρεις νομοί να συνεργάζονται, να ταυτίζουν τις ιδέες, τις φιλοδοξίες και τα όνειρα τους. Τότε η φωνή τους γίνεται ακόμη πιο δυνατή. Μόνο αν ενώσουμε όλοι τα χέρια όχι για να επαιτήσουμε, αλλά για να απαιτήσουμε δυναμικά, θα γίνει το όνειρο αυτό πραγματικότητα. Όσο ουτοπική κι αν φαντάζει η σκέψη αυτή στα δικά σας μάτια, τα μάτια της δικής μου ψυχής ελπίζουν ότι στο κοντινό μέλλον θ'αντικρύσουν την Πέλλα που πάντα όλοι ονειρεύονταν, μία κοιτίδα πολιτισμού, μία πηγή δημιουργίας, ένα χώρο βίωσης της ειρήνης και της συνύπαρξης. Ο Γιώργος Σεφέρης αναφέρει κάπου πως σβήνοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν, είναι σαν να σβήνεις ένα κομμάτι από το μέλλον. Γι' αυτό οφείλουμε, ως Έλληνες, να κρατήσουμε την εθνική μας ταυτότητα, όχι γιατί πρέπει να είμαστε περήφανοι επειδή είμαστε οι μοναδικοί στον κόσμο, αλλά γιατί έχουμε την

υποχρέωση και το δικαίωμα να μείνουμε αυτοί που είμαστε. Μπορεί να υπήρξαν καθυστερήσεις, μπορεί να υπάρχουν ενστάσεις, αλλά δεν μπορούν να υπάρχουν επιφυλάξεις γι'αυτό που σήμερα ανοίγει μπροστά μας. Προτείνω, λοιπόν, και περισσότερο προσκαλώ την ελληνική πολιτεία να ενδιαφερθεί για την προβολή της ομορφιάς της επαρχίας. Έχουμε ανάγκη το ενδιαφέρον σας, το δικαίωμάςτε. Δεν διεκδικούμε προνόμια, διεκδικούμε να προβάσουμε τα πλεονεκτήματά μας. Ας ανοίξουμε τους δρόμους για μία νέα κατάκτηση, ας δώσουμε ένα μέλλον στο παρελθόν μας, ας μη μένουμε στραμμένοι στο παρελθόν, κάνοντας απολογισμούς χαμένων ευκαιριών και ας προσπαθήσουμε όλοι μαζί να ξαναδημιουργήσουμε νέες προοπτικές, νέες ευκαιρίες, όντας βέβαιοι πως δεν θα χαρακτηριστούν και χαμένες. Πιστεύω ακράδαντα με το νου και την καρδιά μου ότι η Πέλλα θα αποκτήσει κάποτε τη θέση που της αξίζει, θα γίνει ένα παγκόσμιο πολιτιστικό κέντρο, θα καταφέρει να βγάλει από τα σπλάχνα της ό,τι πιο όμορφο κρύβει εδώ και τόσους αιώνες. Έχουμε τη δυνατότητα, μα πάνω από όλα τη θέληση, να βγάλουμε τη χώρα μας από αυτό το τέλμα. Έχουμε το όραμα, έχετε τα μέσα. Ας συνεργαστούμε. Γνωρίζουμε ότι χρειάζεται οπωσδήποτε αγώνας. Για να γυρίσει ο ήλιος, θέλει δουλειά πολύ. Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε. Η Μαριάνθη ΚΥΡΟΔΗΜΟΥ, νομού Φθιώτιδος έχει το λόγο. ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΚΥΡΟΔΗΜΟΥ (Νομός Φθιώτιδος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, μπροστά σία ακατάσχετα «πρέπει», πίσω από τα οποία εύκολα στρουθοκαμηλίζουν οι μεγάλοι της οικογένειας, του σχολείου αλλά και της κοινωνίας γενικότερα, έχουμε ν'αντιπαραθέσουμε ένα μεγάλο στοιχείο και σημαντικό στοιχείο που ειλικρινά αξίζει τον κόπο να ακούσετε, θέλουμε να συμμετέχουμε και εμείς στις εξελίξεις. Η Βουλή των Εφήβων είναι ένας αξιόλογος θεσμός, ο οποίος δίνει μοναδική ευκαιρία σε μας τους νέους να μιλήσουμε σε ένα δημόσιο βήμα, να εκθέσουμε τις απόψεις μας, να προβληματιστούμε, να μετάσχουμε στα κοινά. Όμως, η έμπρακτη συμμετοχή μας στην πολιτική ζωή του τόπου είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη. Πώς μπορούν και ζητούν την ψήφο μας στην ηλικία των 18 ετών, ενώ δεν μας επιτρέπουν να εκλεγούμε για τα 7 πρώτα χρόνια της ενήλικης ζωής μας; Μάλιστα, σπάνια βλέπουμε βουλευτές κάτω των 35 ετών, οι οποίοι μπορούν να συμμεριστούν τις απόψεις μας; Άλλοι διαμορφώνουν το μέλλον μας, σίγουρα ερήμην μας, ίσως και εναντίον μας, αφού δεν μπορούμε να εκλεγούμε οι ίδιοι ή να εκλέξουμε νέους ανθρώπους που μας κατανοούν. Στην ουσία φιμώνεται η φωνή του πιο προβληματισμένου τμήματος του λαού, της νεολαίας. Συγχρόνως γίνονται προσπάθειες, ώστε να μη γίνεται τόσο αισθητό αυτό το πρόβλημα και να καλυφθεί από θεσμούς, όπως η Βουλή των Εφήβων, αφού οι προτάσεις μας δεν εισακούονται. Η Βουλή των Εφήβων κινδυνεύει να μετατραπεί σε μία δεύτερη Βουλή των Ελλήνων, σε Βουλή εκφραζόμενων, χωρίς απήχηση. Η πολιτική ζωή του τόπου έχει δηλητηριαστεί, οι πολιτικοί αδιαφορούν για τα προβλήματα των πολιτών. Τους θυμούνται μόνο παραμονές εκλογών, όπου υπόσχονται πολλά για να πάρουν τη ψήφο τους, ύστερα όμως και πάλι τους ξεχνούν. Στρέφονται στο ρουσφέτι ως μοναδικό τρόπο εκλογής. Στο κυνήγι της ψήφου επιστρατεύονται τα πιο δόλια μέσα, που γεννούν την εντύπωση πως κάποιος πολιτικός έχουν χάσει κάθε αξία. Φυσικό δεν είναι εμείς οι νέοι να χάνουμε την εμπιστοσύνη μας στην πολιτική ηγεσία; Και τούτο γιατί η υποκρισία

της δε συμβιβάζεται με την ειλικρίνεια μας. Αυτό μας οδηγεί στην αδιαφορία μας για τα κοινά, αφού ξέρουμε πως άλλοι θα αποφασίσουν για εμάς. Αλήθεια, που είναι «αγγελικός

κόσμος» για τον οποίο μας μίλησαν οι γονείς και οι δάσκαλοι μας; Εμείς φανταζόμασταν ένα κόσμο που θα αγαπά την ειρήνη, τη συνεργασία, την αλληλοβοήθεια, μια Ελλάδα ισχυρή που στο κατώφλι του 2004 θα μπορέσει να πρωταγωνιστήσει και ν'αποτελέσει πρότυπο δημοκρατίας, ελευθερίας και δικαιοσύνης. Προτείνουμε, λοιπόν, να μειωθεί το κατώτερο όριο ηλικίας εκλογής. Έτσι θα γίνει το πρώτο βήμα για την αληθινή συμμετοχή μας στην πολιτική ζωή και ακόμα ένα βήμα καλής διάθεσης για προσέγγιση και συνεργασίας της παλιάς με τη νέα γενιά. Επίσης, να υλοποιηθούν οι προτάσεις των εφήβων να επεκταθεί η Βουλή των νέων σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο και να γίνεται κάθε δύο χρόνια παγκόσμιο βουλευτήριο νέων. Ακόμα, να καθιερωθούν απουσίες στη Βουλή, θέλουμε να βλέπουμε γεμάτη την Αίθουσα της Βουλής στις τακτικές συνεδριάσεις και όχι μόνο όταν γίνονται συζητήσεις που αφορούν τους μισθούς ή τις φορολογικές απαλλαγές των Βουλευτών, θέλουμε η Βουλή να γίνει ναός της δημοκρατίας. Πόσοι Βουλευτές διδάσκουν σε εμάς τους νέους πως το σχολείο είναι εκκλησία, όταν οι ίδιοι μετατρέπουν τον ιερό χώρο της Βουλής σε πεδίο ανταλλαγής ύβρεων; Ελπίζουμε να καταργηθεί το ρουσφέτι και να επικρατήσει η αξιοκρατία. Έχουμε τη δύναμη να πραγματοποιήσουμε το όραμα μας και ζητάμε νέες ευκαιρίες που θα σηματοδοτήσουν τη δική μας επανάσταση. Τα όνειρα μας δεν περιορίζονται στα στενά εθνικά μας σύνορα, αλλά αποκτούν παγκόσμιο χαρακτήρα και δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να σβήσει τα όνειρα μας, αν μας δοθεί η ευκαιρία να κυβερνήσουμε αυτόν τον κόσμο. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Βασιλική Ράλλη έχει το λόγο. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΡΑΛΛΗ (Επικρατείας).· Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί σύνεδροι, εκπροσωπώ το Πειραματικό Λύκειο Αγίων Αναργύρων. Γεννήθηκα και κατοικώ στην Αθήνα, αλλά η καταγωγή μου και η ψυχή μου βρίσκονται στην ιδιαίτερα μου πατρίδα, τη Μεσσηνία. Αλλά, αφού σας συστήθηκα για λίγο, ας μπω στο θέμα μου. Στα δεκαέξι χρόνια που ζω, έχω συμπεράνει πως τα πάντα κινούνται με βάση το χρήμα. Στην εποχή της βασιλείας του παραλόγου, ό,τι μέχρι σήμερα ονομαζόταν «αξία» και «ιδεώδες», έχει θυσιαστεί στο βωμό του χρήματος. Η χώρα μας είναι μια χώρα που αντιμετωπίζει αρκετά σοβαρό οικονομικό πρόβλημα. Είναι καράβι μετέωρο, θα λέγαμε όσον αφορά την ανάπτυξη της. Μια λύση που προτείνεται σαν βοήθεια οικονομική είναι και ο τουρισμός. Συμφωνώ ότι η τουριστική ανάπτυξη σε μια χώρα σαν την Ελλάδα θα έχει οφέλη. Αναρωτιέμαι, όμως, αν εκτός από τα θετικά της θα έχει και αρνητικά. Κατά πόσο θα επηρεάσουν την κοινωνία που ζούμε; Για να μιλήσω ειδικότερα, αναφέρω την περίπτωση δημιουργίας Π.Ο.Τ.Α., δηλαδή, Περιοχών Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης που πρόκειται να δημιουργηθούν στην ιδιαίτερα μου πατρίδα τη Μεσσηνία. Οι δημιουργίες αυτών των μεγάλων ολοκληρωμένων περιοχών τουριστικής ανάπτυξης προβλέπεται να επιφέρουν πολλά κοινωνικά προβλήματα. Είναι, λοιπόν, πολλά τα ερωτηματικά που μου γεννιούνται. Θα πραγματοποιηθούν οι υποσχέσεις για εργασία των ντόπιων κατοίκων; θα παραμείνει το ύφος του περιβάλλοντος και το ελληνικό παραδοσιακό στοιχείο το ίδιο; Ή μήπως κάθε τι παραδοσιακό και ελληνικό θα δώσει τη θέση του σε ξένα πρότυπα ίσως μη φιλικά προς το ελληνικό στοιχείο; Θα είναι προσπελάσιμες οι περιοχές για τους Έλληνες; Για τη δημιουργία αυτών των τουριστικών περιοχών εκβιάζονται και εξαναγκάζονται πολλοί άνθρωποι να φύγουν από τα πατρογονικά τους εδάφη. Με ποιο δικαίωμα να συμβαίνει όλο αυτό; Γιατί να κοπεί ο συνδετικός κρίκος που τους συνδέει με τις ρίζες τους, τον τόπο καταγωγής τους και τη γενέτειρα τους; Δεν μπορεί να συλλάβει το νους μου πώς από τη μία στιγμή στην άλλη πολλοί άνθρωποι θα γίνουν πρόσφυγες στην ίδια τους την πατρίδα και ένας από αυτούς είμαι κι εγώ. Θέλουμε,

δηλαδή, να επαναληφθεί το σκηνικό της Σμύρνης; Ναι, γιατί όταν κάποιος χάνει τις ρίζες του, «πρόσφυγας» λέγεται και αρχίζει να ψάχνει για νέες πατρίδες. Φοβάμαι πως φθάσαμε στο σημείο να εξαγοράζονται και να αποζημιώνονται με χρήματα, όνειρα και ανθρώπινες υποστάσεις. Παραβιάζεται η ιδιοκτησία και τα προσωπικά δεδομένα του ανθρώπου. Είχα συνηθίσει τους Έλληνες να πολεμούν και να θυσιάζονται για τα πατρογονικά τους εδάφη. Τώρα, πουλάμε τη γη μας για την τουριστική ανάπτυξη. Εγώ λέω, ναι, στην τουριστική ανάπτυξη, αλλά όχι με τον τρόπο που μας την επιβάλλουν. Προτείνω, λοιπόν, τη δημιουργία μικρών τουριστικών μονάδων ή και βιομηχανικών μονάδων, για παράδειγμα, επεξεργασίας ελαιολάδου, που είναι και το τοπικό προϊόν, έτσι ώστε να απασχολείται μεγάλος αριθμός ντόπιων κατοίκων. Προσδοκώ Οι Έλληνες, λοιπόν, να φερθούν με τον τρόπο που μαθαίνω εγώ την ιστορία, σαν πραγματικοί πατριώτες. Να αποδείξουν ότι η πατρίδα σε κάθε άκρη της Ελλάδας δεν πρέπει να ξεπουλιέται. Αυτά τα λίγα λοιπόν είχα να σας πω. Είμαι Ελληνίδα και θέλω να περηφανεύομαι για το όνομα Έλληνας, το οποίο είναι συνώνυμο της ελευθερίας πάσης μορφής. Έτσι τουλάχιστον, θέλω να πιστεώω. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προέδρος της Επίτρο

457

πής): Το λόγο έχει τώρα η Ουρανία ΚΟΣΒΥΡΑ, Έφηβη Βουλευτής Τρικάλων. ΟΥΡΑΝΙΑ ΚΟΣΒΥΡΑ (Νομός Τρικάλων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, εκπροσωπώ το 7ο Ενιαίο Λύκειο Τρικάλων. Ήθελα και επιθυμούσα να έλθω στη Βουλή και να μιλήσω απ' αυτή εδώ τη θέση, για να αναφέρω τις ελλείψεις που αντιμετωπίζει ο Νομός μου. Ονομάζομαι ΚΟΣΒΥΡΑ Ουρανία και κατάγομαι από τα Τρίκαλα της Θεσσαλίας. Ο Νομός μου είναι πολύ όμορφος, αλλά δυστυχώς είναι ένας από τους πιο υπανάπτυκτους νομούς της Ελλάδας. Τα προβλήματα, που έχουν να αντιμετωπίσουν οι κάτοικοι του Νομού μου και ειδικά οι νέοι, είναι πολλά και αφορούν πολλούς τομείς της καθημερινής ζωής. Ένα από τα πιο σημαντικά προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσουν οι νέοι που διαμένουν στα Τρίκαλα είναι η ανεργία, καθώς οι περισσότεροι κάτοικοι του Νομού ασχολούνται με τη ΓΕΩΡΓΙΑ και την κτηνοτροφία. Τα υψηλά επίπεδα ανεργίας που υπάρχουν στο Νομό οφείλονται στη μη βιομηχανική ανάπτυξη του, καθώς δεν υπάρχουν πάνω από 56 εργοστάσια. Επίσης, παρ' όλο που ο Νομός μας έχει σημαντικά αξιοθέατα, με πιο γνωστό αυτό των Μετεώρων, δεν έχει αναπτυχθεί ο τουρισμός. Αν είχε αναπτυχθεί έστω και λίγο, τότε είναι σίγουρο πως θα μπορούσαν να καταπολεμηθούν τα υψηλά ποσοστά ανεργίας. Άλλο ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε εμείς οι κάτοικοι των επαρχιακών πόλεων αφορά τον τομέα της υγείας. Συγκεκριμένα, ο Νομός μου εξυπηρετείται από ένα μόνο νοσοκομείο, το οποίο δεν πληροί όλες τις κατάλληλες προϋποθέσεις, καθώς υπάρχει έλλειψη ασθενοφόρων και νοσηλευτικού προσωπικού. Βέβαια, υπάρχουν και ορεινά χωριά στα οποία δεν υπάρχει ούτε αγροτικό ιατρείο, αλλά ούτε καν γιατρός. Ένα σημαντικό πρόβλημα, επίσης, που αντιμετωπίζουν οι νέοι που κατοικούν στο Νομό μου είναι η έλλειψη αθλητικών εγκαταστάσεων, καθώς στην πόλη μου υπάρχει μόνο ένα κλειστό και ένα ανοικτό στάδιο, στα οποία πρέπει να προπονούνται οι ομάδες του μπάσκετ, του βόλεϊ, του στίβου και του τένις. Ακόμη, οι νέοι δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τα πολιτιστικά δρώμενα, καθώς στο Νομό μου σπάνια μας δίνεται η δυνατότητα να παρακολουθούμε αξιόλογες πολιτιστικές εκδηλώσεις. Τα παραπάνω έχουν σαν συνέπεια τα παιδιά του Νομού μου, αλλά και γενικά της επαρχίας, να αισθάνονται κατώτερα σε σχέση με τα παιδιά που κατοικούν στα μεγάλα αστικά κέντρα. Όλα τα προβλήματα που ανέφερα, θα πρέπει

κάποια στιγμή με τη συνεργασία όλων μας να σταματήσουν να υπάρχουν. Γιατί όλοι θα πρέπει να βοηθήσουμε στην ανάπτυξη της επαρχίας. Όλοι θα πρέπει να συνεισφέρουμε, ώστε να αποφευχθεί η αστυφιλία και όλοι θα πρέπει να έχουμε στο νου μας ότι η Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα και τα άλλα αστικά κέντρα. Παρακάτω, κάνω μερικές προτάσεις, που κατά τη γνώμη μου, θα βοηθήσουν στην ανάπτυξη του Νομού μου. Πρώτα απ' όλα, για τη μείωση της ανεργίας θα πρέπει η πολιτεία να χορηγήσει κονδύλια και να μειώσει τη φορολογία των επιχειρήσεων, έτσι ώστε να επιτευχθεί η βιομηχανική ανάπτυξη. Ακόμη, για την αντιμετώπιση της ανεργίας, θα πρέπει οι τοπικοί φορείς να φροντίσουν για την ανάπτυξη του τουρισμού, ο οποίος στις μέρες μας αποτελεί μια προσοδοφόρα επιχείρηση που δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας. Όσον αφορά τον τομέα της υγείας, θα πρέπει να ιδρυθούν σύγχρονα και πλήρως εξοπλισμένα νοσοκομεία, τα οποία να στελεχωθούν με καλά καταρτισμένους γιατρούς και ειδικευμένο νοσηλευτικό προσωπικό. Επίσης, θα πρέπει να λειτουργούν και Σταθμοί Πρώτων Βοηθειών σε κάθε χωριό, ακόμη και στα πιο απομακρυσμένα. Για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής των νέων θα πρέπει να ιδρυθούν περισσότερες βιβλιοθήκες και κέντρα νεότητας, όπως και στάδια για να μπορούν οι νέοι να ασχοληθούν με το άθλημα της αρεσκείας τους. Επιπλέον, για την πολιτιστική δραστηριότητα των νέων θα πρέπει οι αρμόδιοι φορείς να φροντίζουν να διοργανώνουν συχνά πολιτιστικές εκδηλώσεις. Ακόμα, θα πρέπει να ιδρυθεί ένα μουσείο αρχαιοτήτων, στο οποίο να φυλάσσονται τα αρχαία, που έχουν βρεθεί στην περιοχή μας και μέχρι τώρα παραμένουν σε μουσεία της Θεσσαλονίκης και του Βόλου. Θα ήταν εύλογο και θα συντελούσε στην περαιτέρω ανάπτυξη του Νομού μου η ίδρυση εκτός των ΤΕΦΑΑ και άλλων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Τελειώνοντας, θα πρέπει να προσθέσω ότι τα μέτρα τα οποία πρότεινα, δεν είναι τα μόνα που θα πρέπει να υλοποιηθούν. Είναι, όμως, τα πλέον απαραίτητα για να επιτύχουμε την ουσιαστική ανάπτυξη της επαρχίας. Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σε ευχαριστούμε και εμείς Ουρανία. Το λόγο στον Έφηβο Βουλευτή εκ Σερρών Ανδρέα Αβραμίδα. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ (Νομός Σερρών): Κατά πόσο πραγματικά ισχύει ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων; Κατά πόσο η αλήθεια και κατά πόσο η φαντασία των νέων ανθρώπων μπορεί να είναι εξουσία; Φαντάζομαι πως αυτά είναι τα ερωτήματα που απασχολούν και απασχολούσαν μάλλον όλα τα παιδιά που παίρνουν και πήραν μέρος σε αυτή τη διαδικασία. Σκέφτομαι πως το πρώτο ερωτημάτων Εφήβων Βουλευτών είναι: Εμείς επανα

458

στατούμε, αντιδρούμε, δηλώνουμε διαφορετικές οπτικές γωνίες για πράγματα, πρόσωπα, γεγονότα, βιώματα που μας απασχολούν και αφορούν όλους μας. Όμως, ποιος πραγματικά λαμβάνει υπόψη του όλα αυτά που γράφονται και λέγονται στα πλαίσια της λειτουργίας αυτού του θεσμού; Τι γίνονται οι προτάσεις, τα κείμενα, οι θέσεις, οι κρίσεις, αλλάζει κάτι ουσιαστικά, υπάρχει αποτέλεσμα; Η απάντηση σε όλα αυτά είναι ένα μεγάλο όχι. Είναι, όμως, ανάγκη να παρακάμψουμε όλα αυτά τα προβλήματα και να σκεφθούμε θετικά. Νομίζω πως η εμπειρία της συμμετοχής στο πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», η έμπνευση, ο δημιουργικός οίστρος που διακατέχει τα παιδιά, η επαφή με τον ιστορικό χώρο του Κοινοβουλίου, η γνωριμία με τους ανθρώπους που εκπροσωπούν το πολιτικό γίγνεσθαι του τόπου μας είναι σίγουρα το πιο σημαντικό «δια ταύτα» για όλους μας. Είναι κάτι που μας επιτρέπει να πούμε ότι ο θεσμός λειτουργεί! Άλλωστε, αυτή καθ' αυτή η ευκαιρία να πει ένας 17χρονος τη γνώμη του, να ζησει τη δημοκρατία, να ζησει μέσα στο χώρο αξίζει πολλά.

Πολλοί λένε πως δεν μπορεί να μιλάμε για γνήσια δημοκρατία. Λένε και πιστεύουν πως ο λαϊκισμός, η πολιτική απάθεια, η ανυπαρξία, οι εχθροί της δημοκρατίας караδοκούν, τη διαβρώνουν και τη διαφθείρουν. Έτσι εμείς οι έφηβοι, οι αυριανοί επίσημα άνεργοι πολίτες αυτής της χώρας, αποφασίζουμε την απόρριψη, την άρνηση, την παθητική στάση απέναντι στα πολιτικά πράγματα, αφού φαίνεται τίποτα να μην αλλάζει. Μήπως, όμως, αυτό είναι το μεγάλο λάθος; Από το στόμα του Περικλή ακούστηκε πως ο πολίτης που είναι πολιτικά αδιάφορος δεν είναι απλά μαλθακός, αλλά αχρείος, άχρηστος. Άλλωστε, προϋπόθεση για την ύπαρξη της δημοκρατίας είναι η συμμετοχή και το ενδιαφέρον όλων μας. Μήπως, λοιπόν, εδώ βρίσκεται η απάντηση για την αξία του θεσμού της Βουλής των Εφήβων; Ο θεσμός και η συμμετοχή μας είναι το ουσιαστικό βάπτισμα μας ως πολίτες σ' αυτή τη χώρα. Και μόνο αυτό τελικά μπορεί να αρκεί, για να δώσει την ισχύ και την αξία σε ένα εμπνευσμένο πρόγραμμα που εμείς εδώ έχουμε την ευκαιρία να είμαστε κοινωνοί του. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και ως κατέβουμε πιο χαμηλά, στη Βοιωτία. Η Έφηβος Βουλευτής Μαργαρίτα ΛΥΚΟΥΔΗ έχει το λόγο. ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΛΥΚΟΥΔΗ (Νομός Βοιωτίας): Αξιότιμα μέλη του Προεδρείου, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές. Με αφορμή την παραίνεση του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων, κ. Κακλαμάνη, κατά τον χαιρετισμό του προς τους Έφηβους Βουλευτές να κάνουν όνειρα για το μέλλον, προβληματίστηκα. Αναρωτήθηκα πως είναι δυνατόν να κάνουμε όνειρα, όταν στον 21ο αιώνα στη χώρα μας επικρατεί αναξιοκρατία. Τι όνειρα να κάνουμε, όταν ξέρουμε πως όσο πιο πολύ ονειρευόμαστε, τόσο περισσότερο θα απογοητευόμαστε; Ξέρω πως όσο και αν προσπαθήσω και μοχθήσω για να κατακτήσω τους στόχους μου, πάντα θα υπάρχει κάποιος που με υπόγειους και παράνομους τρόπους θα με παραγκωνίζει. Πάντα θα υπάρχει κάποιος που είτε επειδή προέρχεται από εύπορη οικογένεια, είτε επειδή έχει συνδέσμους με πολιτικά πρόσωπα, θα βρίσκεται ένα βήμα μπροστά και θα στέκεται εμπόδιο στην επαγγελματική μου ζωή. Απογοητεύομαι ακόμη περισσότερο, όταν συλλογίζομαι ότι αυτό το κλίμα και αυτή η νοοτροπία υιοθετήθηκαν και ευδοκίμουν μέσα στην ίδια μου την πατρίδα και αυτό χάρη στο αναξιοκρατικό σύστημα που τη διακρίνει. Αποτέλεσμα που έχει τη βάση του στην επικράτηση του ισχυρότερου. Επικρατεί ο ισχυρός ή ο πλούσιος που πάντα βρίσκει τρόπο να επιβάλει τα συμφέροντά του και τη γνώμη του, ακόμα και όταν πατάει επί πτωμάτων. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το θύμα είναι ο μέσος Έλληνας. Συνέπειες; Η δικαιολογημένη αγανάκτηση από πλευράς των πολιτών, η αποστροφή των Ελλήνων και δη περισσότερο των νέων για την πολιτική ζωή της χώρας μας. Κλείνει ο δρόμος προς την ανάπτυξη και την ευημερία. Αξιόλογοι και προικισμένοι επιστήμονες και όχι μόνο εγκαταλείπουν τη χώρα μας και η αξία τους αναγνωρίζεται στο εξωτερικό. Και όταν γίνεται αυτό, σπεύδουμε να διαλαλήσουμε πως ο άνθρωπος αυτός είναι Έλληνας, φουσκώνοντας τα πνευμόνια μας με τον αέρα της υπερηφάνειας και με καμάρι, ξεχνώντας, όμως, πως για να διαπρέψει και να διακριθεί έπρεπε να μεταναστεύσει. Και ερχόμαστε μπροστά στην τραγική εικόνα μιας Ελλάδας που ξενιτεύει τα παιδιά της. Επιτέλους, μια χώρα δεν πάει μπροστά ούτε ανοίγει τους ορίζοντες της στο αύριο, με ανθρώπους που επιβάλλονται με την τσέπη τους και την πολιτική τους ισχύ, αλλά με ανθρώπους που επιβάλλονται με το πνεύμα τους και την παιδεία τους. Και αυτό είναι που ξεχωρίζει τους Έλληνες, εμάς. Ας δοθεί λοιπόν μια ευκαιρία σ' αυτούς τους ανθρώπους, σε όλους όσους νοιώθουν το άδικο και την αναξιοκρατία να ξεχειλίζουν μέσα από τα βάθη των κρατικών υπηρεσιών, να αποδείξουν την αξία τους. Και είμαι σίγουρη, όπως πιστεύω να είστε και σεις, πως δεν θα μας απογοητεύσουν. Ας δημιουργηθεί, λοιπόν, εξ αρχής ένα

ορθό αξιοκρατικό σύστημα που να αντιπροσωπεύει τα πιστεύω και να υλοποιεί τα οράματα της ελληνικής πλειοψηφίας. Ας δημιουργηθούν αντικειμενικά κριτήρια πρόσληψης εργαζομένων στην αγορά εργασίας και ας θεσπισθεί ένας νόμος που να διαφυλάττει και να εξασφαλίζει το αδιάβλητο αυτής της διαδικασίας με αυστηρές κυρώσεις και ποινικές διώξεις για όσους το παραβιάζουν. Ας προωθηθεί από τώρα στα σχολεία η νοοτροπία, η εφαρμογή και η αποδοχή της αξιοκρατίας, ώστε να αρχίσουν οι νέοι να προσαρμόζονται σ' αυτή την ιδέα. Γιατί όσο αστείο και παράξενο και να ακούγεται, ακόμη και ένας μαθητής βιώνει καθημερινά τις συνέπειες της αναξιοκρατίας

459

σε όλο το μεγαλείο της, μέσα από τραγελαφικές καταστάσεις. Και όλα αυτά δεν είναι αερολογίες, αλλά λόγια που βγαίνουν από μια μαθήτρια που το έχει ζήσει και διαπιστώσει εξ ιδίους. Ας δοθεί το ερέθισμα στους νέους να μείνουν στην πατρίδα τους, ξέροντας πως δεν θα βρουν κλειστές πόρτες, επειδή τυχαίνει να είναι φτωχοί ή να μην έχουν το κατάλληλο μέσο για να προωθηθούν. Ας επικρατήσει, επιτέλους, στην Ελλάδα ένα αξιοκρατικό σύστημα γεμάτο ευκαιρίες για τους νέους, ηθική ικανοποίηση για τους παλαιούς και ελπίδα για μια πιο δημοκρατική και ανθρώπινη κοινωνία. Και ίσως τότε αρχίσουμε να ονειρευόμαστε άφοβα. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κι εμείς ευχαριστούμε. Η Έφηβος Βουλευτής Μοσχούλα ΒΑΓΙΑΝΑΚΗ έχει το λόγο, από τα Δωδεκάνησα. ΜΟΣΧΟΥΛΑ ΒΑΓΙΑΝΑΚΗ (Νομός Δωδεκανήσου): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί έφηβοι Βουλευτές, σας γνωστοποιώ ότι δεν θα αναφερθώ σε ένα από τα πολλά προβλήματα του νησιού μου, τη Ρόδο, αλλά θα μιλήσω για ένα γενικότερο πρόβλημα, το θέμα των σωφρονιστικών ιδρυμάτων. Είναι γνωστό σε όλους μας ότι η παράβαση των νόμων τιμωρείται με ποινές. Οι ποινές αυτές κυμαίνονται από επίπληξη μέχρι ισόβια φυλάκιση και σε κάποιες χώρες μέχρι και θανατική ποινή. Φοβάμαι, όμως, πως αυτές οι ποινές δεν αποτελούν μέσο σωφρονισμού, αλλά είναι ένα είδος τιμωρίας, που τις περισσότερες φορές δεν έχει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Είναι λάθος να απαιτείται ο σωφρονισμός ενός παραβάτη, από τη στιγμή που οι συνθήκες των φυλακών είναι απαράδεκτες. Βιασμοί, ξυλοδαρμοί, ψυχοφάρμακα, κλοπές είναι λέξεις που αντηχούν υπερβολικές στα αυτιά μας. Όμως, όχι, είναι καταστάσεις που ζουν καθημερινά οι φυλακισμένοι, αλλά κυρίως είναι φριχτές συνθήκες που τις βιώνουν παιδιά στις φυλακές ανηλίκων. Χαρακτηριστική είναι ακόμη η έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και η ανύπαρκτη υγιεινή των χώρων. Και ας μη σταθώ μόνο σ' αυτό το σημείο, αρκεί μόνο να σκεφθούμε πως δεν υπάρχουν χώροι για τους κρατούμενους. Τα κτιριακά συγκροτήματα είναι ανύπαρκτα. Το κυριότερο απ' όλα, δεν αξιοποιείται η νομοθεσία. Συστεγάζονται ανήλικοι με ενήλικες και ψυχικά ασθενείς. Δεν μπορώ να παραλείψω την έλλειψη μόρφωσης. Το γεγονός ότι κάποιοι άνθρωποι έχουν διαπράξει αδικήματα, δεν συνεπάγεται πως δεν έχουν δικαίωμα στη μόρφωση. Αντίθετα, η μόρφωση και η παιδεία είναι τα σημαντικότερα μέσα για το σωφρονισμό των παραβατών. Είναι τα μέσα, με τα οποία θα ανοίξουν ψυχή και μάτια, για να δουν την πραγματικότητα, να χρησιμοποιήσουν τη λογική και να παλέψουν για τη ζωή τους. Το έργο του σωφρονισμού θα γινόταν ευκολότερο, αν υπήρχε η κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή για την ανθρώπινη διαβίωση. Απαραίτητη είναι και η αύξηση του αριθμού των σωφρονιστικών υπαλλήλων, οι οποίοι θα πρέπει να είναι εφοδιασμένοι με ήθος και ειδικές ικανότητες, για να μπορούν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους με τον καταλληλότερο δυνατό τρόπο. Απαραίτητη ακόμη είναι η ψυχαγωγία των

κρατούμενων. Η μουσική, το θέατρο, η ζωγραφική, ο αθλητισμός είναι δραστηριότητες, τις οποίες δεν πρέπει με κανένα λόγο να στερηθούν οι κρατούμενός κως απαραίτητη είναι και η συμμετοχή στην εκκλησία. Επιβάλλεται να τελούνται τα μυστήρια της εξομολόγησης, αλλά και της μετάληψης, ενώ θα έπρεπε να γίνονται και λειτουργίες, μέσα από τις οποίες θα ηρεμεί και θα γαληνεύει η ψυχή τους και θα αναζητούν έναν καλύτερο τρόπο ζωής. Πρέπει να γίνει από όλους μας κατανοητό πως η επιβολή των ποινών πρέπει να γίνεται για σύνεση, για παραδειγματισμό και όχι για εκφοβισμό ή εκδίκηση. Θα ήθελα να κλείσω, λέγοντας κάτι που πολλοί συνάνθρωποι μας ξεχνούν και κυρίως δεν σέβονται, πως η ελευθερία μας τελειώνει εκεί που ξεκινάει η ελευθερία του άλλου. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κι εμείς ευχαριστούμε. Η Έφηβος Βουλευτής ΕΡΙΝΤΑ Ντίνο έχει το λόγο, από την Α' Αθήνας. ΕΡΙΝΤΑ ΝΤΙΝΟ (Α' Αθηνών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, εκπροσωπώ το 30ο' Λύκειο Αθηνών και το θέμα που θα θίξω είναι, αν και αρκετά πρόσφατο, από πολλούς ξεχασμένο. Αναφέρομαι στην απόφαση να κλείσουν πολλοί ραδιοσταθμοί, ραδιοσταθμοί που πολλοί άνθρωποι, για χρόνια τώρα, τους είχαν δώσει θέση στην καρδιά τους και τους είχαν κάνει τρόπο ζωής. Παύουν πλέον να εκπέμπουν και στη θέση της αγαπημένης μας μουσικής ακούγεται αυτό που σήμερα λέμε «χιόνι». Είναι μεγάλη υπόθεση η μουσική για τους ανθρώπους και ακόμη μεγαλύτερη για τη νεολαία. Μέσα από τους στίχους των αγαπημένων μας τραγουδιών εμείς οι έφηβοι χαλαρώνουμε, εκτονωνόμαστε, ηρεμούμε. Άλλες φορές ξεφεύγουμε, έστω και για λίγο, από την καθημερινή μας ζωή. Ονειρευόμαστε έναν κόσμο διαφορετικό απ' αυτόν που ζούμε και ταξιδεύουμε σε άλλα μέρη. Πέρα, όμως, από τις μουσικές προτιμήσεις, το γεγονός αυτό είχε και άλλες συνέπειες, πολύ πιο δυσάρεστες. Λίγο πριν το Πάσχα, εκατοντάδες άνθρωποι χάνουν τη δουλειά τους και οι περισσότεροι απ' αυτούς είχαν και οικογένεια. Και αναρωτιέμαι σ' αυτό το σημείο: Τι απέγιναν αυτοί οι εργαζόμενοι; Τους σκέφτηκε κανείς αυτούς; Έτσι αντιμετωπίζει το κράτος την ανεργία, που τα τελευταία χρόνια έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις; Ο λόγος που παρουσιάστηκε το κλείσιμο των σταθμών ήταν η έναρξη λειτουργίας του και

460

νούργιου αεροδρομίου και αν συνέχιζαν οι σταθμοί να εκπέμπουν, τότε θα υπήρχαν παρεμβολές. Από την άλλη, όμως, όλοι είδαμε τον πρόεδρο των πιλότων να αρνείται κατηγορηματικά την όποια παρεμβολή των σταθμών κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών. Τα κριτήρια επιλογής των σταθμών δεν έπαισαν την κοινή γνώμη. Το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο ομολογεί πως δέχτηκε πιέσεις στο να επιλέξει κάποιους σταθμούς και ας μην είχαν τον απαιτούμενο χρόνο. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου απέχει από τη συνεδρίαση, ένα μέλος του παραιτείται, ενώ κάποιοι άλλοι διαχωρίζουν τη θέση τους από την απόφαση αυτή. Τελικά ποιος αποφάσισε; Είναι ένα άλλο ερώτημα που μάλλον δεν θα απαντηθεί ποτέ. Κάτι άλλο που παρατήρησα εκείνες τις ημέρες είναι ότι όλα σχεδόν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης δεν αναφέρθηκαν καν στο γεγονός αυτό. Δεν ενημέρωσαν τους πολίτες ότι το επόμενο πρωί δεν θα υπήρχε ο ραδιοσταθμός που είχαν αγαπήσει, ότι δεν θα άκουγαν τη γνώριμη φωνή του παραγωγού να τους καλημερίζει, ότι όταν θα άνοιγαν το ραδιόφωνο, το «χιόνι» θα ήταν ο μόνος ήχος που θα έβγαине από τα ηχεία. Αλλά όχι, αυτό δεν ήταν τόσο σημαντικό όσο το συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας ούτε όσο τα εγκαίνια του αεροδρομίου! Ακόμη, την Πέμπτη 19 Μαρτίου, στη λεωφόρο Αλεξάνδρας έξω και μέσα από τη Σφεντόνα χιλιάδες νέοι και όχι μόνο διαμαρτύρονταν για τη φίμωση της ελεύθερης ραδιοφωνίας και

έκλεισαν για πάνω από μιάμιση ώρα το δρόμο. Τίποτα, όμως, δεν φάνηκε. Πουθενά δεν προβλήθηκε ούτε ένα πλάνο. Πουθενά δεν φάνηκε ούτε ένα από τα εκατοντάδες πανό που έγραφαν» ο «Ατλαντίς» θα ζήσει κανείς δεν θα τον κλείσει». Και πράγματι ζει. Ζει μέσα στις καρδιές όλων όσων τον αγάπησαν μέσα από τη μουσική του και μέσα από την άμεση επικοινωνία του με τους ακροατές του. Τώρα από αυτή τη θέση, το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να εκφράσω αυτά που σκέπτομαι και να ξέρω ότι κάποιος με άκουσε. Τέλος, θέλω να πω ευχαριστώ σε όλους τους παραγωγούς που μας κράτησαν συντροφιά για τόσα χρόνια και ξέρω ότι το έκαναν με την καρδιά τους. Θυμάμαι με νοσταλγία τα πρωινά που με ξυπνούσαν με μια γλυκιά καλημέρα και τα βράδια που κοιμόμουν παρέα με τις μελωδίες τους. Πραγματικά μας λείπουν. Ενδιαφερθείτε, έστω και μια φορά, γι' αυτά που θέλουμε και αγαπάμε και όχι γι' αυτά που λένε «πρέπει». Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της επιτροπής): Σ' ευχαριστούμε. Ο Έφηβος Βουλευτής κ. Βασίλειος ΓΚΑΤΖΕΛΗΣ από το νομό Αχαΐας έχει το λόγο. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΑΤΖΕΛΗΣ (Νομός Αχαΐας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι, έρχομαι από την Πάτρα και φοιτώ στο Λύκειο Καστριτσίου. Πριν αναφερθώ, όμως, στο κύριο θέμα για το οποίο θέλω να μιλήσω σήμερα, θα ήθελα να ανοίξω μια παρένθεση, τονίζοντας πως στο χαιρετισμό μου δεν ήταν καθόλου τυχαίο το ότι απέφυγα να χρησιμοποιήσω τη λέξη «εκπροσωπώ». Διάβασα τα Πρακτικά της προηγούμενης συνόδου και είδα Έφηβους Βουλευτές να χρησιμοποιούν τη φράση «εκπροσωπώ» τον τάδε νομό ή το τάδε σχολείο. Αυτό με οδήγησε στο να προβληματιστώ ως προς τη φύση του θεσμού της Βουλής των Εφήβων. Κατέληξα, λοιπόν, στο συμπέρασμα πως δεν πρέπει να συγχέουμε το θεσμό αυτό με αντιπροσώπευση της ελληνικής νεολαίας, δεδομένου ότι δεν ήταν αυτή που μας εξέλεξε ως έφηβους Βουλευτές, οπότε δεν εκπροσωπούμε κανένα παρά μόνο τον εαυτό μας. Αν αποφευχθεί, όμως, αυτή η παρερμηνεία, ο θεσμός αυτός αποτελεί σημαντικότατο έναυσμα για χιλιάδες εφήβους να προβληματιστούν για σοβαρά ζητήματα και να δοκιμάσουν τις ικανότητες τους. Αφού, λοιπόν, ευχαριστήσω θερμά τους οργανωτές αυτού του προγράμματος και την τόσο συμπαθή φυσιογνωμία του κ. Σαμαράκη καθώς και την ευκαιρία που μου δίνουν να παρευρίσκομαι σε αυτή την Αίθουσα και να εκφράζω σε ευρύτερο κοινό τις απόψεις μου, θα ήθελα να αναφερθώ στην πολυπόθητη αξιοκρατία. Δεν θα χρησιμοποιήσω, όμως, το χρόνο μου για να εξυμνήσω την έννοια της αξιοκρατίας της οποίας την τεράστια σημασία όλοι γνωρίζουμε. Αντί γι' αυτό, θα παραθέσω τα παράπονα μου για τη μη εφαρμογή της στην καθημερινή μας ζωή, αλλά και πιο συγκεκριμένα στην εκπαίδευση και στις εκλογές. Στον τομέα της εκπαίδευσης παρατηρούνται τα εξής δύο φαινόμενα: Πρώτον υπάρχει υπερβολική συσσώρευση αριστούχων ατά λύκεια, σε αντίθεση με τα λιγοστά αριστεία των παλαιότερων εποχών. Σαν αποτέλεσμα, δεν είναι δυνατή η διάκριση των ξεχωριστά χαρισματικών μαθητών και η κλιμάκωση των βαθμολογιών, πράγμα που καλλιεργεί την έλλειψη αξιοκρατίας, δηλαδή τη μη ανάδειξη των αξιών. Δεύτερον, κάθε χρονιά στις πανελλήνιες εξετάσεις παρατηρείται συχνά, στα θεωρητικά κυρίως μαθήματα, μεγάλη απόκλιση ανάμεσα στην αξιολόγηση των δύο βαθμολογητών. Τι σόι αξιοκρατία είναι, λοιπόν, αυτή, όταν σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, όπως ο γενικός μέσος όρος των τελευταίων δύο λυκειακών τάξεων, υπεισέρχεται σε τόσο μεγάλο βαθμό ο παράγοντας τύχη; Όσον αφορά τα πολιτικά κόμματα, το ίδιο σκηνικό επαναλαμβάνεται σε κάθε προεκλογική περίοδο. Η μεγάλη προσοχή δίνεται στη μάχη των εντυπώσεων και όχι στο πως θα δομηθεί και θα οργανωθεί το κόμμα, για να επιτύχει τη

μέγιστη δυνατή απόδοση. Κυρίως τα κόμματα που βρίσκονται στο προσκήνιο καταλήγουν στην πρόσληψη ατόμων τα οποία είναι υπεύθυνα για την καλή εμφάνιση και ένδυση των πολιτικών, ώστε να εκπέμπουν δυναμισμό. Έχουμε φτάσει σε τέτοιο σημείο, ώστε κατά ηλιθιώδη πραγματικά τρόπο, στα δελτία ειδήσεων, να συζητάνε επί ώρες για το χρώμα και το είδος του κουστουμιού που θα φορέσει ο κάθε πολιτικός. Με λίγα λόγια, μας παρουσιάζουν απροκάλυπτα το γεγονός ότι δεν είναι η ουσία και η ικανότητα που θα κρίνουν το ποιος θα εκλεγεί, αλλά το αποκαλούμενο image. Επειδή όμως δεν είναι παραγωγικό να παραπονιέσαι χωρίς να αντιπροτείνεις, οι προτάσεις μου είναι οι εξής: Όσον αφορά τον τομέα της παιδείας, έχω χειροπιαστές προτάσεις. Πιστεύω πως πρέπει η βαθμολόγηση να γίνει, σε όλη την έκταση της Ελλάδος, πιο σκληρή. Σαν αποτέλεσμα, τα αριστεία θα είναι λίγα και ουσιαστικά, ενώ ένας εξαιρετικά καλός μαθητής θα έχει το περιθώριο να ξεχωρίσει. Επίσης, κατά τη γνώμη μου, επιβάλλεται να οριστεί μια επιτροπή για την πιο σωστή διόρθωση των γραπτών. Η επιτροπή αυτή, μετά από κάθε πανελλήνια εξέταση, θα εκδίδει ένα αναλυτικό φυλλάδιο με οδηγίες για τον τρόπο βαθμολόγησης που θα πρέπει να ακολουθήσουν οι διορθωτές. Το φυλλάδιο αυτό θα το αποστέλλει σε κάθε εξεταστικό κέντρο ανά την Ελλάδα. Η αξιοκρατία, όμως, είναι κάτι βαθύτερο από λόγια και νόμους, είναι τρόπος ζωής και σκέψης. Πολλοί Έλληνες σκέπτονται πια πως δεν έχει σημασία τι ξέρεις, αλλά ποιον ξέρεις για να πετύχεις κάτι. Το θέμα είναι πως για να αλλάξει αυτή η λογική της αναξιοκρατίας, που τόσο βαθιά έχει ριζώσει μέσα μας, χρειάζεται ελπίδα, υπομονή και πίστη σε ένα όνειρο. Αυτό που μένει να ανακαλύψουμε είναι αν έχουμε την αγνότητα, ώστε όλοι μαζί να πιστέψουμε σε ένα όνειρο ή αν τα μυαλά μας έχουν ήδη καλοπιαστεί από τη λογική. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σ' ευχαριστούμε. Στο σημείο αυτό γίνεται διακοπή για 10' ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επαναλαμβάνεται η διακοπή συναεδρίαση. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής ΣΤΕΛΙΑ Χρυσοστόμου. ΣΤΕΛΙΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ (Λεμεσός Κύπρου): Καλημέρα σας αγαπητέ, κύριε Πρόεδρε και φίλοι και φίλες Βουλευτές. Αρχές του 21ου αιώνα η τεχνολογική ανάπτυξη βρίσκεται στα ύψη. Η εξερεύνηση του διαστήματος δεν είναι τώρα επιστημονική φαντασία, αλλά ωμή πραγματικότητα. Είναι πολύ εύκολο να επικοινωνήσει ένας άνθρωπος με έναν άλλον, έστω και αν βρίσκονται μίλια μακριά ο ένας από τον άλλον. Και ο κόσμος λένε έγινε ένα μεγάλο χωριό! Εγώ δεν ξέρω αν ο κόσμος έγινε ή είναι ένα μεγάλο χωριό, αλλά εκείνο για το οποίο είμαι σίγουρη, είναι πως τα μεγάλα χωριά της Κύπρου, έγιναν τώρα μικρά και τα μικρά εξαφανίζονται ή είναι μικρά γηροκομεία. Από την άλλη, οι πόλεις μας, ολοένα και θεριεύουν. Οι λέξεις «αγρότης», «αγροτική ζωή», «αγροτικό λεωφορείο» και άλλες που μοιάζουν μ' αυτές, σε λίγο θα είναι στους νέους άγνωστες. Όλοι οι άνθρωποι θέλουν να εγκατασταθούν στην πόλη. Ο καθένας έχει φυσικά τους δικούς του λόγους. Ο ένας ψάχνει για δουλειά, κάποιος για μόρφωση, άλλος για καλύτερη τύχη. Κάποιος μιλά για διασκέδαση, ο άλλος για να είναι κοντά στο Χρηματιστήριο. Είχε, βλέπεις, κάποιες οικονομίες που μάζεψε ύστερα από σκληρή δουλειά και είπε να γίνει μπίζνεσμαν, έτσι για να είναι . Όχι, παίζουμε! Είναι βέβαια και κάποιοι που δεν πάνε στις πόλεις, αλλά τους πηγαίνουν. Αυτό έγινε προχθές με τη γιαγιά Ελένη. Την πήραν τα παιδιά της με το ζόρι. Είχε πολλούς λόγους η γιαγιά Ελένη να θέλει να μείνει στο χωριό. Όμως, ποιος την καταλαβαίνει; Μίλησε για τις δυο της τις κότες που θα ψοφούσαν από την πείνα. Αυτές, τις έσφαξε η κόρη της. Είναι νόστιμο και υγιεινό το κρέας της

χωριάτικης κότας. Τώρα που έχουμε και τον αφθώδη πυρετό και τις τρελές αγελάδες, θυμηθήκαμε τις κότες της αυλής. Η γιαγιά Ελένη είπε και για μια κατσίκα που ήταν συντροφιά της. Πώς θα μπορούσε να την αφήσει; Βρέθηκε όμως και γι' αυτήν μια λύση. Την πούλησαν. Η κατσίκα της γιαγιάς Ελένης ήταν πολύ καλή και έδινε πλούσιο γάλα, έφτιαχνε νόστιμο χαλούμι και μυρωδάτο τραχανά. Έδινε και στα παιδιά της απ' αυτές τις νοστιμιές. Δεν βαριέσαι, όμως, τώρα υπάρχουν απ' όλα στις υπεραγορές και βολεύεται ο κόσμος. Ποιος νοιάζεται για τη συντροφιά της γριάς με την κατσίκα της; «Μα, δεν θέλω να φύγω από το σπίτι μου», μουρμούριζε η γριά Ελένη. «Πού θα πάω; Αφήστε με να πεθάνω, εδώ που γεννήθηκα». «Αδύνατον. Είναι ντροπή. Τόσα παιδιά. Τι θα πει ο κόσμος; Γριά γυναίκα δεν μπορείς να βολεύεσαι μόνη σου. Ύστερα δεν μπορούμε να ερχόμαστε κάθε εβδομάδα για να δούμε τι κάνεις, τότε ανεβαίνει η πίεση σου, τότε τα πόδια σου πονάνε και δεν πατάνε από τους ρευματισμούς, τότε θέλεις γιατρό. Ποιος θα έρχεται να σε κατεβάζει στην πόλη; Έχουμε τις δουλειές μας». Ήθελε και δεν ήθελε η γιαγιά Ελένη έφυγε από το χωριό. Τη συγυρίσανε τα παιδιά της σε ένα γηροκομείο από αυτά που υπάρχουν πολλά στις πόλεις, που πληρώνεις και γίνεται η δουλειά σου. Τα παιδιά της δεν είχαν καιρό. Με τους γιατρούς θα ασχολούμαστε τώρα; Πάνε κάμποσα χρόνια από τότε που τα παιδιά γηροκομούσαν τους γονείς τους. Εμένα, βέβαια, οι δικοί μου γονείς δεν εγκατέλειψαν το χωριό. Εδώ γεννήθηκαν, εδώ έπαιζαν, εδώ πήγαν σχολείο. Ήταν τότε πολλά παιδιά, άλλοι καιροί. Στο δικό μου χωριό λειτουργεί ακόμα το δημοτικό σχολείο. Έχουμε και νηπιαγωγείο. Τα δημοτικά των διπλανών

462

χωριών έκλεισαν. Δεκαπέντε με δεκαέξι παιδιά έρχονταν με το λεωφορείο στο δικό μας δημοτικό. Τώρα δεν έρχεται κανένα. Μη νομίζετε πως δεν θέλουν να μάθουν τα παιδιά γράμματα. Απλώς δεν έχει παιδιά. Οι κάτοικοι είναι λιγοστοί και αυτοί ηλικιωμένοι. Το δικό μου χωριό δεν είναι και τόσο νεκρό. Είναι λίγο νεκρό και λίγο ζωντανό. Τα Σαββατοκύριακα, τις μεγάλες γιορτές, το καλοκαίρι τα πράγματα αλλάζουν. Οι απόδημοι επιστρέφουν, έρχονται στο χωριό και ψάχνουν για καθαρό αέρα. Ευτυχώς υπάρχει. Ψάχνουν για γεύσεις παλιές, αγνά προϊόντα. Πού να βρεθούν; Τα πήραν μαζί τους αυτοί που έφυγαν για το αγύριστο ταξίδι. Έχουμε, όμως, τώρα αξιοθέατα. Ο παλιός ηλιόμυλος αναπαλαιώθηκε και έγινε μουσείο. Φτιάχτηκε και η παλιά βρύση, παρόλο που το νερό της είναι λιγοστό. Αφού άνοιξαν ένα σωρό γεωτρήσεις και το ρουφούν το νερό από τη γη, πού να βρεθεί να τρέξει; (Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση). Ας αφήσουμε, όμως, αυτούς που πάνε και έρχονται και ας μιλήσουμε γι' αυτούς που είναι μόνιμοι στο χωριό. Λένε πως σε μια δημοκρατία, σε μία ευνομούμενη πολιτεία όλοι έχουμε (σα δικαιώματα, ίσες ευκαιρίες. Δεν το πιστεύω. Δεν είναι έτσι. Πού είναι οι ίσες ευκαιρίες; Στα χαρτιά; Δυστυχώς σήμερα, για να μπεις σε μια σχολή, για να δώσεις εξετάσεις, δεν είναι αρκετά όσα παίρνεις από το σχολείο. Χρειάζεται να κάνεις και ένα φροντιστήριο. Πού να το κάνεις; Σε ένα χωριό; Ναι, πήγαινε στην πόλη. Ναι, βέβαια, δεν είναι πολύ μακριά. Όμως, με ποια συγκοινωνία; Με ένα λεωφορείο που φεύγει το πρωί και επιστρέφει το απόγευμα; Δεν σας μιλώ για ιδιαίτερες κλίσεις, αυτά που λένε για χορό, μουσική κλπ. Αυτά είναι για τον καλό κόσμο. Και ξέρετε, για μας τους νέους των χωριών μοιάζουν με εκείνη την παροιμία που λέει «ο νηστικός στον ύπνο του καρβέλια ονειρεύεται». «Διάβασε», σου λένε, «το μάθημα». Έχω μια απορία. «Τη λες αύριο στον καθηγητή σου», σου απαντούν. Ο άλλος τη; πόλης έχει τις

ευκολίες του και τις πολυτέλειες του. Το ιδιαίτερο φροντιστήριο, το σπουδασμένο γονιό ή γείτονα, μια βιβλιοθήκη, ένα συμμαθητή. Και τελειώνεις τα μαθήματα σου κουτσάστραβά και όπως τύχει, αλλά και τότε θέλεις να κάνεις κάτι άλλο. Τι όμως; Για εμάς, τα παιδιά της υπαίθρου, τίποτα δεν υπάρχει. Ούτε καφέ, ούτε γυμναστήριο, ούτε ένα κλαμπ για να βγεις το βράδυ. Απορώ γιατί δεν υπάρχει. Ο δικός μου πατέρας δεν πληρώνει φόρους, όπως οι άλλοι. Το κράτος δεν δείχνει ενδιαφέρον. Έτσι που παραμελεί τα χωριά, θα φύγουν όλοι. Και τότε ποιος θα μείνει; Και τι θα τους κάνει όλους στις πόλεις; Αυξήθηκε, λέει, η βία, το έγκλημα, η παραβατικότητα και τρέχει η αστυνομία και δεν προλαβαίνει. Βέβαια, πού να προλάβει και ποιους να βρει έτσι που έγιναν και δεν αναγνωρίζονται και μπορούν να κρυφτούν μέσα στο πλήθος και την ανωνυμία; Και, όμως, μπορούμε να τους κρατήσουμε στα χωριά που να γνωρίζονται και να ντρέπονται. Πώς; Κάνοντας δρόμους, επιχορηγώντας τα λεωφορεία για να έχουν τακτικές γραμμές, φτιάχνοντας νοσοκομεία ή αγροτικά ιατρεία. Τα εργοστάσια είναι ανάγκη να βρίσκονται όλα στις πόλεις; Γιατί να βρίσκονται οι βιομηχανίες στις πόλεις, αφού τα σταφύλια είναι στα χωριά; Γιατί τόσα δημοτικά σχολεία κρίθηκαν ως ασύμφορα και αναγκάζεται ένα μικρό παιδί να ξυπνάει τα χαράματα για να πάει στο άλλο χωριό; Γιατί δεν δίνονται πιο πολλά κίνητρα, επιδοτήσεις, χαμηλότοκα δάνεια ή βοήθεια στα ζευγάρια που θέλουν να μένουν στην ύπαιθρο; Γιατί δεν προστατεύονται οι γεωργοί από τα λογήςλογής συμφέροντα; Γιατί καταστρέφονται τα προϊόντα τους στις χωματερές; Γιατί δεν δημιουργούνται χώροι που να περνούν τις ελεύθερες τους ώρες οι νέοι δημιουργικά, αλλά και διασκεδαστικά; Γιατί μας θυμούνται μόνο όταν έχει εκλογές και μας ξεχνούν ή μας κρίνουν ασύμφορους όταν μπουν στη Βουλή; Πολύ μου θυμίζει το τραγούδι «ήρθε Βουλευτής στο χωριό, έφαγε, ήπιε, υποσχέθηκε, μπήκε Βουλευτής στη Βουλή και μην τον είδατε, πια δεν περνάει από εδώ». Πού είναι η αγροτική πολιτική της όποιας κυβέρνησης; Όλοι ισχυρίζονται, πως πρέπει να παραμένει ο κόσμος στην ύπαιθρο και πως η ζωή στην πόλη είναι αφόρητη. Κανένας, μου φαίνεται, δεν ξέρει πως το μόνο που έχουμε στα χωριά μας είναι η φυσική ομορφιά και ο καθαρός αέρας. Ευτυχώς που τον έχουμε και αυτόν, γιατί κατά τα άλλα ασφυκτιούμε. Μήπως υπάρχει καμία άλλη έξοδος εκτός από τον εκκλησιασμό της Κυριακής; Οι αρχαίοι έλεγαν «βίος ανεόρταστος, μακρά οδός απανδόχευτος». Δεν ξέρω τι γιορτές γίνονται για τους νέους της υπαίθρου. Ίσως νομίζετε πως είμαι απελπισμένη ή δυστυχισμένη που ζω σ' ένα χωριό. Όχι βέβαια, κάνετε λάθος. Με αυτά που σας είπα, είμαι απλώς αγανακτισμένη και μια που έχω δικαίωμα συμμετοχής στα κοινά και δικαίωμα να εκφράζω ελεύθερα τα παράπονα μου, τα κατέθεσα αυτά, απλώς για να υπάρχουν. Κάποιος πρέπει να τα ακούσει. Ύστερα, ήταν και ένας τρόπος για να γεμίσω τις ώρες μου, γνωρίζοντας πως θα φθάσουν στα αυτιά κάποιων, έστω και αν δεν βρεθεί άμεση λύση σε όλα αυτά, που είναι μεγάλα και πολλά. Καλύτερα, βέβαια, να τα άκουγαν οι Βουλευτές οι δικοί μας, της Κύπρου, μήπως ιδρώσει το αυτί τους και συνειδητοποιήσουν πως είναι αντιπρόσωποι όλου του λαού και αυτών ακόμη των κατοίκων της υπαίθρου. Διότι, αν σκεφθούμε και παραπέρα και δούμε ποιοι πρωτοστάτησαν για να δημιουργηθεί αυτό που σήμερα λέμε «Κυπριακή Δημοκρατία», θα δούμε πως οι πιο πολλοί ήταν νέοι των χωριών,

ελεύθερων και σκλαβωμένων. Δεν ζηλεύω τα παιδιά της πόλης. Δε νομίζω πως θα ήθελα απόλυτα να ζήσω στην πόλη. Αγαπώ το χωριό, την απλοχωριά του, τον καθαρό αέρα. Σα νέος άνθρωπος, όμως, που κτίζει το μέλλον του και αγωνιά για το μέλλον αυτού του τόπου,

κάνω αυτές τις πικρές, αλλά αληθινές διαπιστώσεις και προχωρώντας λέω το εξής: τη μισή Κύπρο την πήραν οι Τούρκοι. Ρεαλιστικά σκεπτόμενη, δεν ξέρω πότε θα την πάρουμε πίσω. Ένα κομμάτι το έχουν οίγγλοι, τις κυρίαρχες βάσεις. Μεγάλες εκτάσεις αγοράζονται από ξένους. Τα χωριά μας τα ερημώνουμε μόνοι μας και μας έμειναν οι πόλεις. Κλαίμε για τις αλειτούργητες, εδώ και 27 χρόνια, εκκλησίες της Μόρφου, της Κυρήνειας, αυτές που δεν μας επιτρέπουν να λειτουργήσουμε. Υπάρχουν όμως και άλλες, που ενώ κανείς δεν μας απαγορεύει να τις λειτουργήσουμε, σε λίγο δεν θα έχουν άνθρωπο να ανάψει το καντήλι τους. Ευχαριστώ όσους με ακούσατε. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σε ακούσαμε όλοι Στε'λια χωρίς καμία εξαίρεση και σε ευχαριστούμε. Η Έφηβος Βουλευτής Μυρτώ ΓΚΙΖΛΗ έχει το λόγο. ΜΥΡΤΩ ΓΚΙΖΛΗ (Νομός Θεσπρωτίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, βρίσκομαι μόλις στο 17ο έτος της ηλικίας μου και δυστυχώς δεν είναι καθόλου λίγες οι φορές που αναρωτήθηκα αν και κατά πόσον θα επηρεαστεί το μέλλον μου από το γεγονός ότι έτυχε να γεννηθώ κορίτσι. Αν και η εμπειρία μου από τη ζωή είναι μικρή, κάθε μέρα πιο έντονα διαπιστώνω πως η ανισότητα των δυο φύλων είναι πρόβλημα υπαρκτό και το χειρότερο, γνωρίζω πολύ καλά πως για να ζω κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, προηγήθηκαν αιώνες αγώνων από πλήθος φιλόδοξων και δυναμικών γυναικών, που βρήκαν το θάρρος να αμυνθούν και να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Υποστήριξη δεν είχαν από πουθενά, πόσο μάλλον από την Εκκλησία. Καμία ευρέως γνωστή θρησκεία δεν υποστήριξε τη θέση της γυναίκας και αν και ο Χριστός ήταν ο πρώτος που έκανε λόγο για την αξία της γυναίκας, αυτό δεν διατηρήθηκε στην πορεία της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Οι γυναίκες δεν απόκτησαν ποτέ δικαίωμα στην ιεροσύνη. Τις ημέρες του έμμηνου κύκλου τους θεωρούνται μiasμένες και δεν επιτρέπεται ούτε σε θηλυκό μωρό να μπει σε ιερό ναού. Έφθασε ο 6ος αιώνας και τέθηκε ζήτημα σε Ιερά Σύνοδο για το αν η γυναίκα είναι άνθρωπος ή όχι. Αν είναι δυνατόν! Θα πρέπει να λέμε και «ευχαριστώ» που αποφασίστηκε ότι ανήκουμε στο ίδιο είδος με τους άνδρες! Πολλά είναι, όμως, τα γεγονότα, ακόμη και σήμερα, σημαντικά ή ασήμαντα που μαρτυρούν τη διατήρηση της αντίληψης πως οι άνδρες έχουν ένα ίχνος ανωτερότητας. Από τα πρώτα χρόνια στο σχολείο, δάσκαλοι και δασκάλες μας δίδαξαν πως δέκα γυναίκες και ένας άνδρας είναι «αυτοί» και όχι «αυτές». Η ύπαρξη και μόνο του αρσενικού υπερισχύει. Το Σύνταγμα της Ελλάδας αναφέρει πως οι Έλληνες πολίτες είναι (σοι ενώπιον του νόμου και στη συνέχεια πως Έλληνες και Ελληνίδες έχουν (σα δικαιώματα και υποχρεώσεις. Σωστό, αλλά θεωρήθηκε απαραίτητο να διευκρινιστεί αυτό σε μια χώρα δημοκρατική, όπως η Ελλάδα; Δεν συμπεριλαμβάνονται οι γυναίκες στους Έλληνες πολίτες; Δεν θεωρήθηκε αυτονόητο πως ο όρος αναφέρεται και στις γυναίκες; Επίσης, είναι απαράδεκτο σε επίσημα έγγραφα να ζητείται όνομα πατρός ανελλιπώς και σπανίως όνομα μητρός, λεπτομέρειες φαινομενικά ασήμαντες που όμως συμβάλλουν στην υποτίμηση της γυναίκας, της μάνας και της προσφοράς της. Ποιος είναι, όμως, υπεύθυνος γι' αυτήν την κατάσταση; Δυστυχώς και η γυναίκα η (δια διατηρεί βαθιά ριζωμένη μέσα της την αίσθηση της κατωτερότητας, την οποία αποκτά από τα πρώτα χρόνια στη ζωή. Είναι πολύ δυσάρεστο το γεγονός ότι το προτέρημα της μητρότητας κράτησε στάσιμη την πορεία της γυναίκας στην ιστορία. Ενώ είναι προικισμένη να δίνει ζωή, ακριβώς αυτό το δώρο καταστρέφει την εξέλιξη της. Παρ' όλα αυτά, καθημερινά αποδεικνύει πως έχει τη δύναμη να πετυχαίνει σε χειρονακτικές εργασίες, στο σχολείο, στις σπουδές, στις επιστήμες και τα κοινά. Ζωντανό παράδειγμα η φετινή «Βουλή των Εφήβων» που στη συντριπτική της πλειοψηφία απαρτίζεται από κορίτσια. Επίσης, αν και στις στρατιωτικές ή αστυνομικές σχολές ο αριθμός των γυναικών είναι μηδαμινός, παραμένουν

αριστούχες και πρώτες στην εισαγωγή. Συνεπώς, η κατωτερότητα είναι καθαρά κοινωνική και όχι βιολογική. Γι' αυτό κάθε κοπέλα πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι σε καμία περίπτωση δεν υστερεί σε σχέση με τους άντρες, να κατανοήσει πως η γυναικεία αδιαφορία και η οκνηρία διατηρεί τη νοοτροπία αυτή. Πρέπει να σταθούμε δυνατές και ικανές να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας, πατώντας γερά στα πόδια μας. Να απαιτήσουμε, να αγωνιστούμε, να μην επαναπαυτούμε. Να αντισταθούμε και να σκεφθούμε ορθά, γιατί το μέλλον καθορίζεται από μας και εξαρτάται από τη δύναμη της θέλησής μας και την ψυχική αντοχή μας. Το κακό πηγάζει από μέσα μας, από τις ρίζες του τρόπου σκέψης μας και εκεί πρέπει να καταπολεμηθεί. «Γιατί γυναίκα αν θέλεις αντρίκια να δουλέψεις για το ξεσκαλωμό σου δεν φτάνει να κάψεις, να σκορπίσεις, να ξοδέψεις το χρυσάφι, τη σμύρνα, το λιβάνι στο νέο βωμό. Μέσα σου πρώτα κάψε το τριπλό ξόανο που τους δούλους κάνει: συνήθεια, κέρδος, πρόληψη. Και κάψε και του παλιού καιρού τα παραμύθια και ας είναι όμορφα. Μια για πάντα κάψε». Κωστής Παλαμάς. Ευχαριστώ πολύ.

464

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και εμείς ευχαριστούμε. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κ. Αγγελική Ευσταθίου από τη Β' περιφέρεια Αθήνας. ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, φίλοι και συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, στη χθεσινή συνεδρίαση είδα ότι πολλά παιδιά είχαν έρθει εδώ από τόπους πιο μακρινούς, σε σχέση με εμένα. Ήκουσα τα παράπονα τους, που κυρίως αφορούσαν τον τρόπο ζωής τους και τις δραστηριότητες τους. Ήκουσα, όμως, και κάποια σχόλια, όπως για παράδειγμα ότι η Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα, τονίζοντας έτσι τη μεγάλη προσοχή που αποσπάει η Αθήνα ως πρωτεύουσα, αφήνοντας αδιάφορα τα άλλα μέρη, κυρίως τα ακριτικά της χώρας μας. Εγώ ζω στο Περιστερί, σε ένα από τους μεγαλύτερους Δήμους της Ελλάδας, γύρω στο κέντρο της Αθήνας. Παρ' όλα αυτά, τα συναισθήματά μου είναι τα ίδια με των παιδιών υπό την επαρχία. Το παράπονο μου και πιστεύω πολλών συμμαθητών που εκπροσωπώ, είναι ότι στην ουσία βρισκόμαστε έξω από την πραγματική ζωή. Όταν μας μένει ελεύθερος χρόνος, η μόνη απασχόληση είναι είτε ο κινηματογράφος, είτε οι καφετέριες, που εμείς τις ονομάζουμε «ναρκωτικό», αφού οι περισσότεροι από μας παθαίνουν εξάρτηση. Με αυτά και με αυτά, χάνουμε τα καλύτερα μας χρόνια. Χρονιά όπου πρέπει να αναδείξουμε τα ταλέντα μας ή να ανακαλύψουμε τα ενδιαφέροντά μας. Στο Περιστερί, όπως και σε πολλά άλλα μέρη, υπάρχει έλλειψη σχολών ζωγραφικής, γλυπτικής, ωδίων και γενικά χώρων που θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε, αλλά και να δημιουργηθούμε. Ένα άλλο θέμα είναι οι αθλητικές εγκαταστάσεις. Ο επιεικέστερος όρος που θα μπορούσα να δώσω στον τομέα αυτόν είναι απλώς «ανύπαρκτες». Τα γήπεδα του μπάσκετ και του ποδοσφαίρου είναι τόσο λίγα, σε σχέση με τον αριθμό των αθλητών και τόσο μικρά που θυμίζουν κονσερβοκούτι. Το παράλογο είναι ότι υπάρχει χώρος, όμως, κανείς δεν ενδιαφέρεται να τον αξιοποιήσει. Βεβαίως, στο κέντρο της Αθήνας υπάρχουν όλες αυτές οι σχολές και τα γήπεδα. Όμως, δεν μιλάμε εδώ για ιδιωτικές σχολές στις οποίες οι γονείς είναι αναγκασμένοι να δίνουν μία περιουσία. Μιλάμε για χώρους που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν από τη νεολαία όχι μόνο στο Περιστερί, αλλά και σε όλη την υπόλοιπη Ελλάδα. Λίγοπολύ όλοι με κάτι ασχολούμαστε, μοιράζοντας το χρόνο ανάμεσα στα φροντιστήρια και στα σχολεία. Αναπολώντας, όμως, αυτά που είπαν και οι προηγούμενοι, βλέπω ότι η ουσία είναι αλλού. Οι μεγαλύτεροι τελικά φοβούνται να δώσουν πρωτοβουλίες στη νεολαία. Πιστεύουν απλά ότι η μόνη μας απασχόληση αυτή τη στιγμή είναι η προετοιμασία για το μέλλον μας. Όμως,

η ζωή δεν είναι μόνο ένα επιτυχημένο επάγγελμα. Η ζωή είναι και η κοινωνική προσφορά, αλλά και η τέχνη του να μάθουμε να ζούμε με το διπλανό μας, κάτι που δεν μαθαίνεται απολύτως στα φροντιστήρια και στα σχολεία. Εκεί υπάρχει ένας μεγάλος ανταγωνισμός, ενώ θα πρέπει να μάθουμε να ζούμε και συλλογικά. Πρέπει να δραστηριοποιηθούμε. Ένα γεγονός που με κατέπληξε στο εξωτερικό και ειδικά στη Νέα Υόρκη, είναι ο θεσμός του εθελοντισμού. Έφηβοι εθελοντές βοηθούν σε γηροκομεία και ορφανοτροφεία, μαθαίνουν στους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας να χρησιμοποιούν υπολογιστές, αλλά το σπουδαιότερο είναι ότι τους ξαναγυρίζουν στα παιδικά τους χρόνια. Τους θυμίζουν ότι ακόμα ζουν, ότι δεν είναι ξεχασμένοι. Προπαντός, όμως, οι εθελοντές δεν βλέπουν την εργασία τους σαν αγγαρεία ή χάσιμο χρόνου, αλλά νοιώθουν μια βαθιά ευχαρίστηση και ικανοποίηση για το γεγονός ότι είναι χρήσιμοι. Έτσι, με αυτόν τον τρόπο, βιώνουν μία εμπειρία μέσα από την οποία αποκτούν σημαντικά εφόδια για τη ζωή. Εκτός όμως από αυτό, ο όγκος που αποτελούν αυτά τα ιδρύματα στην κοινωνία, σιγάσιγά γιατρεύεται, θα ήταν νομίζω σπουδαίο να αναπτυχθεί ένας τέτοιος θεσμός στην Ελλάδα. Κλείνοντας, θα ήθελα ένα τελευταίο πράγμα να πω. Γνώρισα πολλά παιδιά τον τελευταίο καιρό με πολλά ταλέντα και διάφορες κλίσεις, όχι μόνο από την Αθήνα, αλλά και από όλα τα μέρη της Ελλάδος. Πιστεύω ότι θα ήταν κρίμα και αδικία να εξαφανισθούν αυτά τα ταλέντα πριν ακόμα προλάβουν να προσφέρουν κάτι, όχι μόνο στον εαυτό τους, αλλά και στην Ελλάδα. Δεν θα ήθελα η νεολαία να μείνει με την εντύπωση ότι «η Ελλάδα τρώει τα παιδιά της». Ευχαριστώ πολύ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σε ευχαριστούμε, Αγγελική Ευσταθίου. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Χριστόφορου. ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ (Λευκωσία Κύπρος): Αγαπητέ κύριε Κακλαμάνη, αγαπητέ, κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, προτού αναφερθώ στο θέμα το οποίο με απασχολεί, θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στην Ελληνική Βουλή και σε οποιονδήποτε συνέβαλε ώστε η Βουλή των Εφήβων να είναι μία πραγματικότητα. Ταυτόχρονα, θα ήθελα να εκφράσω Τη μεγάλη χαρά και συγκίνηση που νοιώθω που είμαι και εγώ μέλος της. Προέρχομαι από το μαρτυρικό νησί της Κύπρου και εκπροσωπώ τη Λευκωσία. Το θέμα το οποίο με απασχολεί, είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα σε σχέση με το νησί μας, το ελληνικό αυτό νησί Της Μεσογείου που για 27 τώρα χρόνια το 37% του εδάφους του βρίσκεται υπό τουρκική κατοχή, μετά από την εισβολή που έκαναν τα τουρκικά στρατεύματα, το μαύρο Ιούλη του 1974. Από τότε χωρίστηκε η πατρίδα μου με τη βία στα δύο. Τα συρματοπλέγματα της ντροπής στήθηκαν κατά μήκος της πράσινης γραμμής, για να λένε σε όποιον πλησιάζει: «Αλτ, δεν μπορείς να προχωρήσεις πιο κάτω». Πρώτα άπ' όλα, μας έχουν στερήσει το δικαίωμα της

465

ελεύθερης διακίνησης. Μπορούμε να ταξιδέψουμε σε κάθε γωνιά του πλανήτη μας, να γνωρίσουμε νέους, ξένους τόπους και όμως δεν έχουμε το δικαίωμα να γνωρίσουμε τη βόρεια Κύπρο μας, τους τόπους όπου γεννήθηκαν και μεγάλωσαν οι γονείς μας, οι παππούδες, οι γιαγιάδες μας. Είμαστε πρόσφυγες στην ίδια μας την πατρίδα. Διαβάζοντας το άρθρο 17 της Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ένοιωσα τον πόνο της αδικίας. Να, τι λέει το άρθρο αυτό: «Η ιδιοκτησία είναι ιερό και απαραβίαστο δικαίωμα και κανείς δεν μπορεί να το στερηθεί, παρά μονάχα σε περίπτωση δημόσιας ανάγκης που βεβαιώνεται νόμιμα και ύστερα από δίκαιη και προκαταβαλλόμενη αποζημίωση». Και αναρωτιέμαι: Γιατί εμείς οι Ελληνοκύπριοι δεν έχουμε αυτό το δικαίωμα; Γιατί πήραν με τη

βία τις περιουσίες των προγόνων μας, που είναι ποτισμένες με τον κόπο και τον ιδρώτα πολλών γενεών; Η Κύπρος μας έχει ιστορία 9.000 χρόνων. Έχει έναν υπέροχο πολιτισμό. Κάθε σπιθαμή της μιλά για τον πολιτισμό και την ελληνική της ταυτότητα. Τα τουρκικά, όμως, στρατεύματα λεηλάτησαν και λεηλατούν ακόμα εκατοντάδες εκκλησίες, αρχαιολογικούς χώρους και μνημεία που βρίσκονται στο υπό τουρκική κατοχή έδαφος της Κύπρου. Πού βρίσκεται το δικαίωμα της διατήρησης της κληρονομιάς μας; Και εδώ, όπως καταλαβαίνετε, γίνεται καταπάτηση των δικαιωμάτων. Ένα από τα πιο σημαντικά δικαιώματα είναι αυτό της ζωής. Ο καθένας έχει το δικαίωμα να ζει ελεύθερα και ανεμπόδιστα, απολαμβάνοντας την προσωπική του ασφάλεια. Και όμως, τα τουρκικά στρατεύματα σε μερικές μόνο ώρες, το καλοκαίρι του 1974 ανάγκασαν χιλιάδες ανθρώπους να εγκαταλείψουν την ησυχία και την ηρεμία των σπιτιών τους και να βρεθούν στους δρόμους, απροστάτευτοι, χωρίς φαγητό, ρούχα και στέγη. Βίασαν απροστάτευτες γυναίκες, βασάνισαν αθώους ανθρώπους, έκλεισαν το λαό μας σε φυλακές, σε κελιά, πήραν αιχμαλώτους. Μέχρι σήμερα, αγνοούνται γύρω στους 1.600 ανθρώπους. Οι οικογένειες τους δεν γνωρίζουν τίποτα γι' αυτούς. Για 27, όμως, χρόνια ο αγώνας συνεχίζεται. Κρατώντας μία φωτογραφία τους και με τον πόνο στην καρδιά, περιμένουν κάποιο μήνυμα ελπίδας, που θα τους λύσει το μυστήριο που τους βασανίζει για 27 χρόνια: Ζουν ή όχι; Τι τους έκαναν; Τους βασάνισαν; Τους εξόρισαν; Τους σκότωσαν, ή ζουν ακόμη; Μήπως δεν έχουμε το δικαίωμα να ξέρουμε τι έγιναν οι γονείς μας, τα αδέρφια μας, οι συμπατριώτες μας; Μήπως δεν ξέρουν ότι κανένας δεν έχει το δικαίωμα να υποβάλει σε βασανιστήρια, σε ποινές και σε απάνθρωπη μεταχείριση τους άλλους ανθρώπους, έστω και αν αυτοί ανήκουν σε διαφορετική φυλή ή θρησκεία; Γιατί να χυθεί τόσο αίμα απλών ανθρώπων και άλλοι τόσοι να κλειστούν στη φυλακή και να βασανιστούν; Εμείς ταπαιδιά της Κύπρου αγωνιζόμαστε, για να έρθει η ελευθερία, το πολυπόθητο αυτό αγαθό. Πόσον καιρό ακόμα θα μένουμε μακριά από τις περιουσίες μας, τα σπίτια μας, τους ευλογημένους αυτούς τόπους, τους οποίους αγίασαν τόσο άνθρωποι; Ευχή και ελπίδα μου, μέχρι την επόμενη σύγκλιση της Βουλής των Εφήβων, οι Κύπριοι να γυρίσουν στα σπίτια τους, να ξαναχτίσουν και να επιδιορθώσουν τις εκκλησίες τους και να ζήσουν σαν και πρώτα. Εμείς, όμως, επιμένουμε, καρτερούμε μέρανύχτα να φυσήξει ένας αέρας «στον τόπο τον καμένο ποιος θωρεί ποτέ δροσιά; Και να φέξει καρτερούμε το φως κείνης της μέρας, που θα φέρει στον καθένα και δροσιά και προστασία» λέει ένα τραγούδι, που τραγουδάμε στην Κύπρο μας. Όμως, εμείς, αντέχουμε και θα αντέξουμε και θα ελευθερωθούμε και πλέον όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα θα ισχύουν και στο νησί μας, στο νησί της Αφροδίτης, που στο χάρτη έχει διαστάσεις κουκίδας. Ας αγωνιστούμε μαζί και ας πούμε «ανασήκωσε την πλάτη και απόσεισέ τους Πενταδάκτυλε μου». ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε. Να επανέλθουμε στην ηπειρωτική Ελλάδα, στην Καστοριά. Ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης ΤΟΤΟΝΙΔΗΣ έχει το λόγο. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΤΟΝΙΔΗΣ (Νομός Καστοριάς): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί έφηβοι Βουλευτές, με το άκουσμα των λέξεων «παραμεθόρια περιοχή», εξωτερικά σύνορα της Ελλάδας, η σκέψη μας πηγαίνει αυτόματα στις έννοιες «λαθρομετανάστευση», «κλοπές», «εγκατάλειψη» και μόνο στα προβλήματα. ; Ο γεωγραφικός χώρος στον οποίο αναφέρομαι είναι κυρίως ορεινές, απομακρυσμένες περιοχές, μέσα στις οποίες βρίσκονται οικισμοί κατά μήκος των συνόρων, σε μία απόσταση από 800 έως 2000 μέτρα από αυτά. Περιοχές, όμως, δυναμικά κατοικημένες από ανθρώπους, των οποίων η κύρια ασχολία είναι η ΓΕΩΡΓΙΑ. Και αυτό συμβαίνει στα γειτονικά κράτη, στα οποία επικρατούν προβλήματα με τα ίδια χαρακτηριστικά, εντονότερα

όμως και σοβαρότερα, λόγω της αποδιοργανωμένης κατάστασης που επικρατεί σ' αυτές τις χώρες. Αναφέρομαι σε περιοχές που εκτός των δεδομένων προβλημάτων, που έχουν λόγω του μεθοριακού χαρακτήρα τους, επιβαρύνονται με το μεγαλύτερο μέρος των δεινών, που έχουν προέλθει από την πρωτόγνωρη κατάσταση, που προέκυψε από την κατάρρευση του προηγούμενου καθεστώτος. Αντιμετωπίζουν, δηλαδή, καταστάσεις, για τις οποίες δεν υπήρχε προηγούμενη εμπειρία στην Ελλάδα και σε ολόκληρο τον κόσμο. Η νέα αυτή κατάσταση εκτός του ότι δημιούργησε νέα προβλήματα, κλοπές, ανασφάλεια, συνέβαλε στο να επιδεινωθούν ακόμα περισσότερο τα υπάρχοντα προβλήματα. Παρεμβάσεις στα οδικά δίκτυα των περιοχών, που αφορούν τη διασύνδεση τους με τα κέντρα των νομών, αλλά και μεταξύ

466

των οικισμών, γίνονται αποσπασματικά. Η διαφύλαξη των περιουσιών και κυρίως η ασφαλής μετακίνηση των κατοίκων στις κτηματικές περιουσίες, στους βοσκοτόπους και στις δασικές εκτάσεις είναι ακόμη προβληματική, παρά το υψηλό ηθικό και την ψυχραιμία, που επιδεικνύουν οι κάτοικοι των περιοχών αυτών στην αντιμετώπιση επικίνδυνων καταστάσεων και παρά το γεγονός ότι η ανάπτυξη των αποσπασμάτων των συνοριακών φυλάκων, ομολογουμένως συνέβαλε καθοριστικά στη βελτίωση της κατάστασης αυτής. Παρατηρείται η μη θέσπιση ειδικών κινήτρων για την ενασχόληση των κατοίκων και με άλλες δραστηριότητες, εκτός των παραδοσιακών ασχολιών, όπως του αγροτουρισμού, του ορεινού περιπατητικού τουρισμού και της αξιοποίησης του φυσικού πλούτου των περιοχών αυτών. Η προϋπόθεση που τίθεται, είναι να υπάρχει πολιτική βούληση για τη στήριξη των παραμεθόριων περιοχών με συγκεκριμένα σχέδια ολοκληρωμένων παρεμβάσεων, που θα στοχεύουν: Πρώτον, στη σύντομη παρέμβαση των κατοίκων προς τα κέντρα του νομού και αντίστροφα. Δεύτερον, στον εκσυγχρονισμό των παραδοσιακών ενασχολήσεων των κατοίκων, όπως ορεινή ΓΕΩΡΓΙΑ, κτηνοτροφία με επιπρόσθετους πόρους από τους έως τώρα θεσμοθετημένους. Τρίτον, στη θέσπιση ειδικών κινήτρων για τις μειονεκτικές ορεινές παραμεθόριες περιοχές, για την ανάπτυξη δράσεων και δραστηριοτήτων, όπως ο ορεινός περιπατητικός τουρισμός, ο φυσιολατρικός τουρισμός της ορεινής διαβίωσης και η ανάδειξη των πάμπολλων περιοχών με απεριόριστο φυσικό κάλλος. Τέλος, στην ειδική μοριοδότηση για την πρόσληψη μόνιμων κατοίκων των περιοχών αυτών στις δημόσιες υπηρεσίες. Πρόσφατο παράδειγμα η πρόσληψη των συνοριακών φυλάκων της Ελληνικής Αστυνομίας με πολύ θετικά και θεαματικά αποτελέσματα στην ποιότητα, την ταχύτητα και την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων τους. Η πολιτεία πρέπει με τα γειτονικά κράτη να έχει καλές σχέσεις και οποιαδήποτε προβλήματα που δημιουργούνται, κυρίως στις παραμεθόριες περιοχές, να συζητούνται. Να βρεθεί τρόπος, ώστε για τα προβλήματα των παραμεθόριων περιοχών να έχουν λόγο και οι φορείς των περιοχών, διότι αυτούς αγγίζουν πιο πολύ τα προβλήματα που δημιουργούνται στα σύνορα. Έτσι, θα μπορέσει να καλλιεργηθεί ένα πνεύμα συνεργασίας και αμοιβαίας εμπιστοσύνης, και θα μπορούν να προωθηθούν θέματα που αφορούν την οικονομία, την ποιότητα ζωής και γενικά θα προκύψουν οφέλη σε κάθε τομέα, Τέλος, για να υπάρξει ηρεμία και κοινωνική γαλήνη, πρέπει η πολιτεία να αντιμετωπίζει όλες τις κοινωνικές ομάδες με ίσους όρους, χωρίς αποκλεισμούς και περιθωριοποιήσεις. Οι επιπόλαιοι και πρόχειροι χειρισμοί είναι σίγουρο ότι θα φέρουν δυσάρεστα αποτελέσματα. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς. Ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτρης Τσίγκας, από τη

Φθιώτιδα έχει το λόγο. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΙΚΝΑΣ (Νομός Φθιώτιδας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, αρχικά θέλω να επικροτήσω την προσπάθεια όλων των υπόλοιπων Έφηβων Βουλευτών που ακούσαμε μέχρι τώρα και εύχομαι, με αυτά που εισηγήθηκαν, να εισακουστούν από τα σωστά πρόσωπα, θα μπορούσα και εγώ να θίξω ένα από τα προβλήματα της ιδιαίτερης πατρίδας μου της Λαμίας που σαν επαρχιακή πόλη ζει στη σκιά της μεγαλόπολης, όμως, προτιμώ να θίξω ένα θέμα όχι τόσο σημαντικό, οπωσδήποτε όμως κοινό, που αφορά κυρίως εμάς τους εφήβους. Αυτό είναι οι διακρίσεις που γίνονται σε βάρος του μεγάλου όγκου των μαθητών, όσον αφορά την εισαγωγή τους στα ΑΕΙ. Πρώτα απ' όλα, ίσως το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα αδικίας σε βάρος των απλών μαθητών, είναι η ιδιαίτερη μεταχείριση που λαμβάνουν τα παιδιά των στρατιωτικών υπαλλήλων. Είναι γνωστό ότι σε όλες τις στρατιωτικές σχολές των ανώτατων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, τα παιδιά των αξιωματικών των στρατιωτικών σωμάτων, εισάγονται με λιγότερα μόρια από τους υπόλοιπους υποψήφιους. Μάλιστα, όσο πιο υψηλόβαθμος είναι ο κάθε γονιός, τόσο λιγότερα μόρια χρειάζεται ο αντίστοιχος απόγονος. Έτσι, για παράδειγμα, το παιδί κάποιου ανώτερου αξιωματικού, το 2000, είχε δυνατότητα να σπουδάσει στρατιωτική ιατρική, συγκεντρώνοντας βαθμολογία μικρότερη του 17, έναντι του 19,7 που έπρεπε να συγκεντρώσουν οι υπόλοιποι υποψήφιοι, σύμφωνα με τις βάσεις του 2000. Βέβαια, από την άλλη πλευρά, κατά κανόνα τα παιδιά αυτά των στρατιωτικών μεγαλώνουν σε πειθαρχικό περιβάλλον. Όμως, αυτό είναι μια δικαιολογία για τα ιδιαίτερα προνόμια που έχουν. Ρωτώ εσάς όμως: Γιατί πρέπει το παιδί κάποιου στρατιωτικού υπαλλήλου να είναι πιο προικισμένος γιατρός, φαρμακοποιός, οικονομολόγος ή πιλότος; Και γιατί πρέπει κάποιοι, που ίσως είναι πραγματικά προικισμένοι, να χρειάζεται να μοχθούν πολύ περισσότερο απ' αυτά τα παιδιά; Επιπλέον, μια ακόμη διάκριση, και την οποία πληροφορήθηκα χθες, είναι τα προνόμια στην εκπαίδευση που έχουν αυτοί που πιστεύουν στο Ισλάμ. Ναι μεν αποτελούν μειονότητα στην Ελλάδα, όμως, αυτό, σε καμία περίπτωση, δεν δικαιολογεί το γεγονός ότι σε κάθε πανεπιστήμιο υπάρχει μια τουλάχιστον θέση για μουσουλμάνο μαθητή. Οι μουσουλμάνοι μαθητές καταλαμβάνουν σε πολλές περιπτώσεις αυτές τις θέσεις στα πανεπιστήμια χωρίς εξετάσεις. Επίσης, πολλοί αυτή τη χρονιά που εισήχθησαν σε κάποιες σχολές, χωρίς ουσιαστικά να διαγωνιστούν, χρησιμοποιώντας ένα βαθμό που είχαν εξασφαλίσει την προηγούμενη χρονιά, διεκδί

467

κησαν το 10% των θέσεων των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Έτσι, παρ'όλο που οι εξετάσεις είναι αδιάβλητες και ο τρόπος εισαγωγής κατά κανόνα αξιοκρατικός, υπάρχουν και εξαιρέσεις, εξαιρέσεις που δυστυχώς προβάλλουν αναξιοκρατία και αδικία σε μια χώρα που, αν και κατά τα άλλα νοσεί, διαθέτει πραγματικά καλύτερη τρίτοβάθμια Εκπαίδευση. Ίσως το θέμα που διαπραγματεύθηκα να μην είναι τόσο σημαντικό όσο τα άλλα που ακούστηκαν μέχρι τώρα. Όμως, παραμένει ένα σοβαρό θέμα, το οποίο μας αφορά όλους και καλό θα ήταν οι αρμόδιοι του Υπουργείου Παιδείας, να σκεφτούν ότι αυτές οι μικρές διακρίσεις τώρα ανοίγουν το δρόμο για τις μεγάλες μελλοντικές διακρίσεις. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και εμείς ευχαριστούμε. Η Έφηβος Βουλευτής Γιάννα Ειρήνη από τη Χίο έχει το λόγο. ΓΙΑΝΝΑ ΕΙΡΗΝΗ (Νομός Χίου): Αξιότιμε κύριε Κακλαμάνη, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, είμαι κάτοικος παραμεθορίου περιοχής. Γεννήθηκα και ζω σε ένα από τα χωριά της ακριτικής Χίου. Αν και η γενέτειρα μου θεωρείται αρκετά αναβαθμισμένη, σε σχέση με κάποια άλλα νησιά, έχω ζήσει από κοντά τα προβλήματα που

αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι τους. Έχω ακούσει πολλούς να μακαρίζουν την τύχη μας, γιατί ζούμε μακριά από το άγχος της πόλης το συνεχές τρέξιμο, την πολυκοσμία, στον καθαρό αέρα της επαρχίας, μακριά από την επιβαρημένη με ρύπους ατμόσφαιρα των μεγαλουπόλεων. Όμως, κανένας δεν έχει αναλογισθεί πόσο ακριβά πληρώνουμε την καθαρή μας ατμόσφαιρα, πόσο ζυγίζει σε ελλείψεις κάθε κυβικό εκατοστό καθαρού αέρα. Χωριά που ερημώνουν χρόνο με το χρόνο, γιατί δεν υπάρχουν οι ιδανικές συνθήκες διαβίωσης, περιοχές ολόκληρες που εγκαταλείπονται από τους νέους, επειδή δεν υπάρχει καμία προοπτική για το μέλλον, περιοχές που δεν φθάνει η κρατική μέριμνα, ξεχασμένες, που η παρουσία του κράτους, εξαντλείται στην επίσκεψη των υποψηφίων κατά την προεκλογική περίοδο, για να μοιράσουν υποσχέσεις, που θα σβήσουν μετά την τελευταία ανακοίνωση των αποτελεσμάτων από τα ΜΜΕ. Πανέμορφα κομμάτια ελληνικής γης, κατοικημένα από γνήσιους πιστούς Έλληνες που για το πείσμα των καιρών, έταξαν τους εαυτούς τους να φυλάνε Θερμοπύλες και να κρατούν ψηλά το φρόνημα του ελληνισμού. Είναι γεγονός ότι αντιμετωπίζουμε πάμπολλα προβλήματα, λόγω της αποστάσεως μας από το κέντρο και της αδιαφορίας των υπευθύνων. Η συγκοινωνία με την πρωτεύουσα δεν είναι αυτό που θα λέγαμε ικανοποιητική. Το μικρό αεροδρόμιο του νησιού, δέχεται την επίσκεψη των ελικοφόρων αεροσκαφών της ολυμπιακής αεροπλοΐας τρεις φορές την ημέρα, ενώ παλαιότερα μεγαλύτερα αεροσκάφη της εταιρείας εξυπηρετούσαν τις ανάγκες του νησιού. Τις περισσότερες φορές το να βρεις εισιτήριο συνεπάγεται τη μεσολάβηση ακόμη και πολιτικών προσώπων. Τα πλοία ή δεν επαρκούν ειδικά σε περιόδους αιχμής ή μένουν δεμένα λόγω των θυελλωδών ανέμων που επικρατούν στην περιοχή του Αιγαίου, με αποτέλεσμα άνθρωποι και εμπορεύματα να μένουν στα λιμάνια. Οι περιοχές μας υποφέρουν από την αδιαφορία των αρμοδίων. Η έλλειψη κοινωνικής πρόνοιας είναι έντονη. Η υγειονομική περίθαλψη υποτυπώδης. Ένας αγροτικός γιατρός επισκέπτεται μια έως δυο φορές την εβδομάδα κάθε χωριό. Κέντρα υγείας που μένουν έρημα, φαντάσματα κάποιας καλής πρόθεσης ή μισοεπάνδρωμένα να υπολειτουργούν, αδυνατώντας να προσφέρουν βοήθεια σε αυτούς που την έχουν ανάγκη. Και στο μοναδικό νοσοκομείο του νησιού να υπάρχουν ελλείψεις τέτοιες που το κάνουν ακατάλληλο για τη νοσηλεία πολλών περιπτώσεων. Τότε καλείται το ΕΚΑΜ, αν οι συνθήκες το επιτρέπουν, αλλιώς χάνονται άδικα ζωές. Ζωές που θα μπορούσαν να είχαν σωθεί, αν υπήρχε σχετική ευαισθησία από το κράτος να εφοδιάσει με τα απαραίτητα μηχανήματα και επιστημονικό προσωπικό όλων των ειδικοτήτων πρώτα τα νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας και ύστερα να φρόντιζε, ώστε να υπάρχει ένας αγροτικός γιατρός καθημερινά στη διάθεση και του πιο μικρού χωριού, έτσι ώστε να δίδονται οι πρώτες βοήθειες σωστά και χωρίς καθυστέρηση κάθε φορά. Η παραμεθόριος έχει ανάγκη όλους τους κατοίκους της από το γεροντότερο ως το νεότερο. Όμως, οι νέοι μας εγκαταλείπουν τον τόπο τους, γιατί η αγορά εργασίας είναι περιορισμένη. Οι ευκαιρίες ελάχιστες. Η ανεργία μαστίζει και η ενασχόληση με τη ΓΕΩΡΓΙΑ ελάχιστα αποδίδει. Τώρα, εκτός των άλλων, μας έφθασε και το νέο φρούτο της εποχής οι οικονομικοί μετανάστες όλων των φυλών που κατέκλυσαν τα νησιά μας, σε τέτοιο βαθμό, ώστε σε πολλές περιπτώσεις να υπερτερούν των ντόπιων κατοίκων. Φθηνά εργατικά χέρια χωρίς ασφάλιση. Ποιος θα τους ανταγωνιστεί; Πως θα αντιμετωπίσουν οι νέοι άνθρωποι τη ζωή; Οι περισσότεροι αναγκάζονται να φύγουν μακριά, εκεί που θα βρουν δουλειά και τα παιδιά τους θα έχουν ίσες ευκαιρίες για μάθηση με τα περισσότερα ελληνόπουλα. Γιατί, ας μη γελιόμαστε, από τα σχολεία των νησιών μας λίγα είναι αυτά που διαθέτουν εξοπλισμένα εργαστήρια, τις ειδικές αίθουσες διδασκαλίας που διαθέτουν τα σχολεία της πόλης. Τι να

σου κάνει η καλή θέληση καθηγητών και δασκάλων, όταν τα μέσα που έχουν στη διάθεση τους είναι πενιχρά; Και κατά πόσον μπορούν να ανταγωνιστούν τα παιδιά αυτά, όσο και αν προσπαθήσουν, τα παιδιά της πόλης με τα φροντιστήρια, τα πλήρως επανδρωμένα και εξοπλισμένα σχολεία τους με τις πολλές εμπειρίες και την ίδια γνώση των διαφόρων γεγονότων; Είναι δυνατόν ένας μαθητής ή μαθήτρια, που

468

469

αναγκάζεται να περπατάει αρκετά χιλιόμετρα σε αντίξοες καιρικές συνθήκες ή ξυπνάει την αυγή για να περιμένει το λεωφορείο που θα το μεταφέρει στο σχολείο, για να φθάσει τελικά στην αίθουσα διδασκαλίας ενός μονοθέσιου δημοτικού σχολείου, που ένας και μόνο δάσκαλος καλείται να καλύψει τις μαθησιακές ανάγκες όλων των τάξεων να αποδώσει όσο ένα παιδί της πόλης που ξεκούραστα φθάνει στο σχολείο του; Είναι λυπηρό να υπάρχει έστω και ένα ελληνόπουλο που γι' αυτούς τους λόγους να αναγκάζεται στην πιο τρυφερή του ηλικία να αφήνει τον τόπο του; Υπάρχουν, όμως, και παιδιά προικισμένα με ταλέντα όπως του αθλητισμού. Παιδιά που θα μπορούσαν να σηκώσουν στους ώμους τους την Ελλάδα και να την ανεβάσουν στο ψηλότερο σκαλί του βάρους των νικητών. Ταλέντα που χάνονται, γιατί ίσως δεν έπεσαν στην αντίληψη ή στα χέρια αυτών που θα τα προωθούσαν. Γιατί η έλλειψη χώρων άθλησης και η αδιαφορία τα ρίχνει στην αφάνεια. Παιδιά που μόνο οι τοπικοί σύλλογοι μπορούσαν να εκμεταλλευθούν το ταλέντο τους, ώστε παίρνοντας βαθμούς από τις νίκες τους να εξασφαλίσουν καλύτερη χρηματοδότηση από το ΣΕΓΑΣ. Διψάμε για πολλά και οι λίγοι πολιτιστικοί σύλλογοι δεν μπορούν να σβήσουν τη δίψα μας. Όμως, διψάμε και πραγματικά. Η λειψυδρία, που μαστίζει τα νησιά μας και καταδικάζει τους νησιώτες μας σε δίψα, μπορεί να καταπολεμηθεί με την κατασκευή των ταμιευτήρων νερού και φράγματα, όμως οι συζητήσεις και οι μελέτες είναι πιο χρονοβόρες και δαπανηρές από την (δια την κατασκευή των έργων. Έτσι τα χρόνια περνούν και το πρόβλημα παραμένει και γίνεται όλο και πιο έντονο τους θερινούς μήνες, όταν οι τουρίστες γεμίζουν ασφυκτικά τα νησιά μας για να απολαύσουν τον ήλιο, τη θάλασσα και την παραδοσιακή ελληνική φιλοξενία. Όμως για ποια παράδοση θα μιλάμε, όταν γινόμαστε κακοί μιμητές των ξένων και ο πολιτισμός και η κουλτούρα μας αλλοιώνονται από τα ξενόφερτα στοιχεία ακόμα και σε αυτές τις άκρες της Ελλάδας, χωρίς την απαραίτητη υποδομή με δρόμους σχεδόν άθλιους και έναν τόπο που τείνει να χάσει το χρώμα του; Τι θα έχουμε να προσφέρουμε στους τουρίστες; Η παραμεθόριος απειλείται με θάνατο. Έχει εγκαταλειφθεί στη μοίρα της από τον Έβρο ως το μικρότερο νησί σε όλο το μήκος της συνοριακής γραμμής. Απομονωμένη και αβοήθητη ξεψυχάει. Πρέπει, λοιπόν, να της δοθεί καινούργια ζωή, νέα πνοή με τη φροντίδα του κράτους και της κοινωνίας. Χρειάζεται να ανέβει όχι μόνο το βιοτικό, αλλά και το πολιτιστικό της επίπεδο. Να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας που θα επιτρέψουν στους νέους να μείνουν και να εργαστούν στον τοπ» τους. Να υπάρξει προοπτική για επαγγελματική εξέλιξη σε κάθε τομέα. Πρέπει οι κάτοικοι να νοιώσουν σιγουριά και ασφάλεια, να μην τρέμουν στη σκέψη τι θα γίνουν αν αρρωστήσουν, πως θα μεγαλώσουν τα παιδιά τους και τι μόρφωση θα πάρουν σ' αυτόν τον ξερότοπο που τους έριξε η μοίρα να ζουν. Η περιορισμένη κρατική μέριμνα δεν έχει φέρει

τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Χρειάζεται μεγαλύτερη προσπάθεια, χρόνος και κόπος για να γίνει ικανοποιητική η διαβίωση εδώ, για να μπορούμε και εμείς να ονειρευόμαστε μια καλύτερη ζωή, ένα ανέφελο αύριο. Πως είναι δυνατόν να αμελείται αυτό το ακραίο κομμάτι ελληνισμού, αυτό που έπρεπε να έχει φροντιστεί περισσότερο απ' όλα τα άλλα; Πως νομίζετε ότι νοιώθουμε, βλέποντας το πιο ευαίσθητο σημείο της χώρας μας να σβήνει και την ίδια στιγμή τα απέναντι παράλια, εκεί που παλαιότερα λιγοστά φώτα τη νύχτα μαρτυρούσαν την ανθρώπινη ύπαρξη, τώρα καμαρώνουν εξελιγμένα και ολόφωτα, σαν να μας λένε που είναι ο πολιτισμός σας, η πρόοδος σας, τα φώτα σας. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής ΨΑΡΡΑΣ Παναγιώτης από την Αθήνα έχει το λόγο. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΨΑΡΡΑΣ (Β' Αθήνας): Κύριε Κακλαμάνη, κύριε Πρόεδρε, φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, είμαι από την Αθήνα και φοιτώ στο 6ο Λύκειο Ζωγράφου. Θα ήθελα να αναφερθώ σ' ένα θέμα που ταλανίζει τα τελευταία χρόνια τον τόπο μας: τα θύματα ενός ακήρυκτου πολέμου που δεν έχει άλλο πεδίο μάχης από την ασφάλτο. Είναι πραγματικό θλιβερό να πληροφορούμαστε από τα ΜΜΕ ότι σε κάθε έξοδο του Σαββατοκύριακου ή κάποιας αργίας συνέβησαν πολλά τροχαία ατυχήματα με δεκάδες αδικοχαμένους νεκρούς και περισσότερους τραυματίες που μερικοί απ' αυτούς θα καταλήξουν σε αναπηρικό καρότσι, ανήμποροι να συμμετάσχουν στην παραγωγική διαδικασία, ενώ άλλοι θα αφήσουν την τελευταία τους πνοή σε κάποιο νοσοκομείο επιδεινώνοντας το ήδη υπάρχον δημογραφικό πρόβλημα της χώρας μας, καθώς οι περισσότεροι είναι νέοι άνθρωποι που θα μπορούσαν να προσφέρουν πολλά σ' αυτόν τον τόπο. Είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια το κράτος πήρε ορισμένα μέτρα για τον περιορισμό της μαστιγας των ατυχημάτων, αλλά μπορεί να τα αυξήσει και να πάρει και νέα, έτσι ώστε να περιοριστούν όσο το δυνατόν περισσότερο, Ένα αποδοτικό μέτρο, κατά τη γνώμη μου, είναι η πληροφόρηση των νέων οι οποίοι θα αποτελέσουν τους αυριανούς οδηγούς. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την εισαγωγή του μαθήματος οδικής συμπεριφοράς στα σχολεία, ώστε να έχουμε πολίτες ενημερωμένους και πειθαρχημένους που η σωστή οδική συμπεριφορά θα έχει περάσει στη συνείδηση τους. Τα ΜΜΕ τα οποία έχουν βρει απήχηση στο κοινό πρέπει να ενημερώσουν τους πολίτες για τις τραγικές συνέπειες και τους τρόπους αποφυγής των ατυχημάτων. Οι ίδιοι οι πολίτες πρέπει να καταλάβουν ότι το οινόπνευμα, η υπερβολική ταχύτητα, η μη χρησιμοποίηση ζώνης ασφαλείας και κράνους, το παράνομο προσπέρασμα και γενικά η καταπάτηση του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στο ατύχημα. Το μέτρο του αλκοτέστ έχει συνεισφέρει θετικά, προλαμβάνοντας πολλά δυστυχήματα. Γι' αυτόν το λόγο πρέπει να συνεχιστεί με εντατικότερους ρυθμούς. Πρέπει επίσης να κατασκευαστούν νέοι οδικοί άξονες σε όλη την Ελλάδα και να διορθωθούν οι κακοτεχνίες, ώστε οι δρόμοι να είναι πιο ασφαλείς. Επίσης, η σωστή σήμανση των οδών και οι εκστρατείες ενημέρωσης είναι μέτρα που σίγουρα θα βοηθήσουν, αν εφαρμοστούν σωστά και μεθοδικά, θα είναι επιτυχία αν μπορέσουμε να αποτρέψουμε έστω και ένα ατύχημα και το κέρδος θα είναι πολλαπλάσιο για τον εαυτό μας, τις οικογένειες μας και την πατρίδα μας. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλης ΧΡΥΣΑΝΘΙΔΗΣ από την Α' Θεσσαλονίκης έχει το λόγο. ΒΑΣΙΛΗΣ ΧΡΥΣΑΝΘΙΔΗΣ (Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, παρακινημένος από το ιδιαίτερα επιτυχημένο σλόγκαν «διαπιστώνω, κρίνω, φαντάζομαι, προτείνω» αποφάσισα να διατυπώσω τις προσωπικές μου απόψεις, ιδέες, προτάσεις, επιδιώξεις. Αρχικά να σημειώσω ότι θεωρώ τις παραπάνω λέξεις ανύπαρκτες στη νοοτροπία της πλειοψηφίας των νέων σήμερα. Δυστυχώς, πρέπει να

επισημάνω κάτι που δεν μας τιμά ιδιαίτερα. Το γεγονός ότι είμαστε άβουλοι και αδιάφοροι για βασικά θέματα εγκυμονεί κινδύνους. Όλοι ξέρουμε πως η αγραμματοσύνη και ο αναλφαβητισμός αποτελούν τροχοπέδη στην ανάπτυξη μιας χώρας. Λίγοι, όμως, ξέρουμε ότι η πολιτική αγραμματοσύνη είναι πολύ πιο επιζήμια. Το σημείο συγκεκριμένα που θέλω να τονίσω είναι ότι μας λείπει η κριτική σκέψη και η επιχειρηματολογία σε πολιτικά κυρίως θέματα. Μην ξεχνάμε ότι σύντομα θα βρεθούμε μπροστά στην κάλπη. Ας φροντίσουμε να είμαστε έτοιμοι γιατί ο άνθρωπος γεννιέται, ενώ ο πολίτης γίνεται. Κρίνεται, λοιπόν, απαραίτητη η ύπαρξη πολιτικής σκέψης και αγωγής, χωρίς να εννοώ ενασχόληση με τη σύγχρονη πολιτική κατάσταση της χώρας. Κομματική αγωγή. Αυτή θα μας προσφέρει την επιχειρηματολογία που χρειαζόμαστε για να αντιστεκόμαστε σε κάθε είδους προπαγάνδα. Όμως, η πολιτική συνείδηση αποκτιέται μόνο μέσα από τη σπουδή της ιστορίας. Μέσα από τη μελέτη των ιστορικών γεγονότων θα παραδειγματιστούμε από αυτά. Τα τυχόν βήματα του παρελθόντος θα γίνουν ελαφρύ τρέξιμο του παρόντος, γιατί πρέπει να ξέρουμε ότι η ανθρώπινη φύση δεν αλλάζει, μονάχα οι περιστάσεις. Έτσι η διδασκαλία του μαθήματος της πολιτικής αγωγής θα πρέπει να συμπληρώνει το αντίστοιχο της ιστορίας και όχι να συμπληρώνεται από αυτό. Επίσης, μέσα από τη μελέτη της ιστορίας θα προστατεύσουμε κυρίως την ταυτότητα μας. Πολλά από τα ιστορικά γεγονότα διεστραβλώνονται εις το όνομα της παγκοσμιοποίησης που θέλει να δημιουργήσει πολυπολιτισμικές κοινωνίες. Εάν δεν κρατήσουμε την εθνική μας ταυτότητα και υποκύψουμε στην έτοιμη τροφή που μας δίνουν, τότε οι ανθρώπινες κοινωνίες θα μαζοποιηθούν και οι άνθρωποι «θα αποπροσωποποιηθούν». Καιρός να αντιδράσουμε. Πώς θα αντιδράσουμε; Μελετώντας την ιστορία και προσαρμόζοντας το αρχαίο ελληνικό πνεύμα στις σημερινές συνθήκες. Δυστυχώς, όμως, το μάθημα της ιστορίας, έτσι όπως διδάσκεται έχει γίνει μισητό στους μαθητές. Έχω εύλογα επιχειρήματα για να στηρίξω την άποψη μου: Πρώτον, ο μαθητής κουράζεται να αποστηθίζει. Δεύτερον, ο μαθητής δεν συγκινείται από την ιστορία, γιατί του μεταδίδεται μέσα από τον ψυχρό τρόπο του βιβλίου. Δεν τη ζει. Τρίτον, βλέπει και αυτή, όπως και τα άλλα μαθήματα, σαν ένα ανταγωνιστικό πεδίο. Τέταρτον, είναι χαρακτηριστικό της εποχής μας η εφαρμογή της ήσσονος προστασίας. Συνεπώς ένα παθητικό μάθημα, όπως η ιστορία, τους τρώει πολύ χρόνο που δεν είναι πάντα διατεθειμένοι να αφιερώσουν. Πέμπτον, υπάρχουν οι καθηγητές φιλόλογοι που θα εμπνεύσουν τους νέους. Να μας δώσουν το συναίσθημα ότι συμμετέχουμε κι εμείς στην ιστορία, ότι δεν είμαστε απλοί παρατηρητές, αλλά συνεχιστές της. Να κατανοήσουμε πλήρως ότι η ιστορία δεν σημαίνει μόνο μάχες, πόλεμο, συγκρούσεις. Να αντιληφθούμε ότι χωρίς την ιστορία δεν έχουμε μέλλον. Τέλος, η άσχημη βαθμολογία μπορεί να δυσανεστήσει, να απογοητεύσει και να αποθαρρύνει το νέο. Χρειάζονται, λοιπόν, δραστικά μέτρα για την επίλυση του προβλήματος. Εάν δεν ληφθούν, τότε ο νέος θα συνεχίσει να μισεί την ιστορία και να σκοτώνει τον ελεύθερο χρόνο του μη αξιοποιώντας τον. Θα συνεχίσει να υποκύπτει στη μαγεία της εικόνας, είτε αυτή υπάρχει με τη μορφή της τηλεόρασης, είτε με τη μορφή των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Εδώ ακριβώς πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας. Αντί να καταδικάζουμε τα επιτεύγματα που μας προσέφερε η τεχνολογία, μπορούμε να τα χρησιμοποιήσουμε υπέρ μας. Η δύναμη της εικόνας είναι τεράστια. Ποιος μας εμποδίζει να τη χρησιμοποιήσουμε με κατάλληλους χειρισμούς ως όργανο της σημερινής παιδείας; Επειδή, όμως, δεν θέλω να μείνω μόνο σε αοριστολογίες, θέλω να προτείνω κάποια μέτρα, στηριζόμενος στην άποψη ότι πρέπει να εκμεταλλευτούμε τις δυνατότητες που μας

προσφέρει η τεχνολογία, έστω και αν αυτές απαιτούν μεγάλες προσπάθειες. Προτείνω, λοιπόν, πρώτον, τη δημιουργία παιδικών περιοδικών τύπου κόμιξ που θα συνδυάζουν τη γνώση με την ψυχαγωγία. Απαραίτητη κρίνεται η ύπαρξη του ευτράπελου, έτσι ώστε τα παιδιά να μην βαρεθούν, καθώς και η δωρεάν διανομή τους στα σχολεία. Δεύτερον, ιδιαίτερα πρωτότυπη είναι η δημιουργία ιδιαίτερου χώρου σε κάθε πόλη και ει δυνατόν σε κάθε δήμο,. Μέσα σε αυτόν το μονωμένο ηχητικά χώρο να βρίσκονται μηχανήματα εικονικής πραγματικότητας που θα μεταφέρουν το δοκιμαστή στον 5ον αιώνα π.Χ., στο Βυζάντιο κλπ. Το τρισδιάστατο εικονικό περιβάλλον που θα είναι και ηχητικά εφοδιασμένο θα περιέχει κάθε λεπτομέρεια του αρχαίου κόσμου σύμφωνα με τις γνώσεις που έχουμε συγκεντρώσει μέχρι σήμερα. Ακόμη απαραίτητες είναι οι δημιουργίες συγκεκριμένων εικονικών βίντεο που θα παρακολουθούνται από τους μαθητές μέσα από προγράμματα υπολογιστών και που θα αναπαριστούν ναυμαχίες και συγκρούσεις. Η οπτική από την οποία θα παρακολουθεί ο μαθητής θα είναι από πολύ ψηλά, έτσι ώστε να μην διακρίνει τις ανθρώπινες φιγούρες και τα θανάσιμα χτυπήματα, αλλά τις στρατηγικές κινήσεις, οι οποίες κατά γενική ομολογία συναρπάζουν το μαθητικό σύνολο. Ένα επιπλέον μέτρο είναι η προβολή τηλεοπτικών εκπομπών, όπου επιλεγμένοι ηθοποιοί, γνωστοί για το ήθος τους, θα ενσαρκώνουν τις ιστορικές φιγούρες και θα αναπαριστούν ιστορικές σκηνές, όπως η απολογία του Σωκράτη, η συνομιλία Αλέξανδρου Διομήδη, οι ομιλίες του Δημοσθένη και άλλα. Επιπροσθέτως, η εκμάθηση της αρχαίας ελληνικής γλώσσας κρίνεται ακόμη πιο αναγκαία ιδιαίτερα στις τάξεις του Λυκείου. Εφόσον επιτευχθεί, η αρχαία ελληνική, η οποία σε καμία περίπτωση δεν είναι νεκρή γλώσσα, θα χρησιμοποιηθεί ως εργαλείο και όχι ως σκοπός για τη μελέτη των ιστορικών κειμένων. Ο μαθητής, δηλαδή, θα διασταυρώνει μόνος του τις πληροφορίες πάνω στα ιστορικά γεγονότα. Βέβαια, καθοριστικό ρόλο παίζει και η συμμετοχή των φιλολόγων σε αυτήν την προσπάθεια. Πολλοί από αυτούς δεν δείχνουν την απαιτούμενη διάθεση και δεν επιδιώκουν από τους μαθητές να ζήσουν την ιστορία. Δεν έχουν μεράκι γι' αυτό που κάνουν, όπως θα έλεγε ο λαός μας. Σε αυτήν την περίπτωση, καλό θα είναι να διδάσκουν ιστορικοί το μάθημα της ιστορίας. Και αν αυτό δεν είναι δυνατό, τότε να γίνουν ειδικά σεμινάρια, τα οποία εκτός από τις γνώσεις που θα προσφέρουν στους καθηγητές, θα τους παροτρύνουν περισσότερο να σκεφθούν ως γονείς και όχι ως δημόσιοι υπάλληλοι. Τέλος, χρειάζεται ένα καλό σύντομο βιβλίο που ως σκοπό δεν θα έχει να αντικαθιστά τον καθηγητή ή να κουράσει το μαθητή, αλλά θα αποτελεί το επισφράγισμα μιας συνολικής καλής προσπάθειας. Εάν ο Έλληνας μαθητής γίνει γνώστης των ιστορικών γεγονότων, τότε η επιτυχία είναι διπλή. Από τη μία μεριά θα ολοκληρωθεί η πολιτική του αγωγή, άκρως απαραίτητη για την ενεργό συμμετοχή του σε μία δημοκρατική κοινωνία, όπως είναι η δική μας. Από την άλλη, θα μπορεί να αντιδράσει δυναμικά στα κρούσματα της παραπληροφόρησης, που πριν από λίγο καιρό έφθασαν στο σημείο να αποκαλέσουν το Μέγα Αλέξανδρο σφαγέα των λαών. Σας ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σε ευχαριστούμε. Το λόγο θα πάρει η τελευταία ομιλήτρια και στη συνέχεια για κάποια λίγα λεπτά όσοι έχουν δηλώσει ότι θέλουν να κάνουν παρεμβάσεις ή δευτερολογία. Το λόγο, λοιπόν, έχει η Έφηβος Βουλευτής κ. Χριστίνα Βουλή από το Νομό Ημαθίας. ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΟΥΛΗ (Νομός Ημαθίας): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Βουλή Χριστίνα και είμαι από τη Νάουσα, από το Νομό Ημαθίας. Το θέμα που με απασχόλησε είναι ο ενεργός πολίτης, ένα θέμα ίσως ξεχασμένο από πολλούς,

που απορροφημένοι από τις δουλειές τους νιώθουν ότι το εικοσιτετράωρο είναι λίγο για μια μέρα. Οι σημερινοί πολιτικοί στη θεωρία είναι αρκετά καλοί. Και αν γίνουν όλα αυτά που ακούμε και ακούσαμε σε αυτήν την αίθουσα πράξη, το σίγουρο είναι πως η ζωή θα γίνει αρκετά ευκολότερη και με λιγότερο άγχος. Το λάθος, όμως, που κάνουμε οι περισσότεροι είναι ότι μετά τη συμμετοχή μας στην εκλογική διαδικασία, αποστασιοποιούμαστε από κάθε περαιτέρω θετική ενέργεια για το σύνολο, μέχρι να έρθουν οι επόμενες άψυχες διαδικασίες και να πράξουμε το ίδιο. Το να γίνουμε όλοι ενεργοί πολίτες δεν θα ήταν μία χάρη ας μου επιτραπεί η έκφραση προς τους συμπολίτες μας, αλλά μία υποχρέωση προς την (δια μας τη ζωή. Το να αφήνουμε τους άλλους να προσπαθούν να ενεργούν και να αποφασίζουν για την τύχη μας και εμείς ως απλοί θεατές να παραπονιόμαστε σχεδόν πάντα και σχεδόν για όλα, θεωρώ ότι είναι ό,τι χειρότερο. Γιατί, λοιπόν, εμείς οι Έφηβοι να μην πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας; Γιατί λοιπόν, να μην οργανωθούμε, γιατί να περιμένουμε τα πάντα από τους άλλους, γιατί μόνο να διαφωνούμε και ποτέ να μην σκεπτόμαστε ότι η καλύτερη διεκδίκηση του μέλλοντος μας είναι ο σωστός σχεδιασμός που θα μας υποκινήσει στις σωστές ενέργειες; Γιατί να συνεχίσουμε να λέμε «γιατί» και να μην αρχίσουμε να βρίσκουμε εμείς τις λύσεις; Ενεργοί πολίτες υπάρχουν γύρω μας. Το

471

ερώτημα είναι: Εμείς ανήκουμε σε αυτούς ή βρισκόμαστε στην πλειοψηφία δυστυχώς των ανενεργών και εύκολα παραπονούμενων πολιτών; Υπάρχουν ενεργοί πολίτες και αυτό είναι θετικό, θέλετε παραδείγματα; Πρόσφατα το Ινστιτούτο Προστασίας Καταναλωτών πήγε στη δικαιοσύνη τις τράπεζες που είχαν τις πιστωτικές κάρτες με επιτόκιο 15% και δικαιώθηκε. Κατάφερε να κατεβάσει το επιτόκιο κατά πεντέμισι μονάδες. Οι προσπάθειες τους είχαν αποτέλεσμα για όλους μας. Πέτυχαν το στόχο τους, έκαναν κάτι διαφορετικό. Εάν δεν υπήρχαν αυτοί, εγώ και όλοι εσείς που ακούτε, θα πληρώνετε επιτόκιο 15% και 16%, γινόμενοι ταυτόχρονα έρμαια της κερδοσκοπίας κάποιων, ενώ τώρα απολαμβάνουμε μικρότερα επιτόκια. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να πω ότι ορισμένες τράπεζες αρνούνται να συμμορφωθούν με την απόφαση αυτή, βρίσκοντας διάφορα παράθυρα. Να, λοιπόν, που για μας τους ενεργούς πολίτες, ανοίγεται ένας νέος κύκλος προσπαθειών και διεκδίκησης, στο πλαίσιο πάντα της νομιμότητας και στο πλαίσιο του «όχι μόνο γκρινιάζω, αλλά σχεδιάζω και ενεργώ!» Υπάρχουν και άλλα τέτοια παραδείγματα που δυστυχώς η ώρα δεν μου επιτρέπει να αναλύσω, θέλετε, λοιπόν, να τα βλέπουμε όλα αυτά πίσω από ένα τζάμι απάθειας και απλά να απέχουμε, παραπονούμενοι για όλους και για όλα ή να το σπάσουμε αυτό το τζάμι, να περάσουμε από την άλλη μεριά και να χτίσουμε τη ζωή μας ως ενεργοί έφηβοι σε θεμέλια σκέψης και δράσης; Εύχομαι και ελπίζω η ευκαιρία που έδωσε η Βουλή των Ελλήνων σε όλους εμάς τους Έφηβους Βουλευτές να εκφράσουμε ελεύθερα τις απόψεις μας, να αποτελεί για πάντα στη θύμηση μας ότι περάσαμε όχι ένα υπέροχο τετράημερο, αλλά ένα χρήσιμο για την υπόλοιπη ζωή μας τετράημερο! Ευχαριστώ.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και εμείς ευχαριστούμε. Τέλος θα δώσουμε για 2 λεπτά το λόγο στη Γενική Εισηγήτρια Αλεξάνδρα Παπαλεξίου. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΛΕΞΙΟΥ (Νομός Ροδόπης): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά, γιατί μέσα από αυτό το θεσμό της Βουλής των Εφήβων μου δίνεται η δυνατότητα να μιλήσω για την όμορφη πατρίδα μου, τη Θράκη. Ρίχνοντας μια ματιά στο πληθυσμιακό στοιχείο αυτού του τόπου, παρατηρεί κανείς το εξής αξιοπρόσεκτο:

Η Ελλάδα με τα δέκα εκατομμύρια χριστιανών κατοίκων, έχει τη Θράκη των τριακοσίων πενήντα χιλιάδων κατοίκων και εκατόν δέκα χιλιάδων μουσουλμάνων. Προφανώς η Ελλάδα με 1,1% μουσουλμάνους δεν έχει μειονοτικό πρόβλημα. Τι γίνεται, όμως, με τη Θράκη; Αυτή δεν είναι που κρατά όλο το βάρος στα χέρια της, μια που οι μουσουλμάνοι είναι εγκατεστημένοι σ' αυτή; Εδώ έχουμε έναν προμαχώνα του έθνους που, από τη σύνθεση του πληθυσμού και από τη γεωπολιτική θέση του, καλείται να είναι κρίκος φιλίας με τα γειτονικά έθνη. Χριστιανοί και μουσουλμάνοι Έλληνες καλούνται να δείξουν στα μάτια του κόσμου ότι η διαφορά θρησκείας δεν είναι διαχωριστικό στοιχείο. Αντίθετα, οι αμοιβαίος σεβασμός ηθών και εθίμων, η στενή συγκατοίκηση στη γειτονιά, στο χωριό, στον αγρό και την πόλη, η συνεννόηση και συνλειτουργία οδηγούν στην αδελφοποίηση. Και πράγματι οι χριστιανοί με τους μουσουλμάνους συμβιώνουν αρμονικά και βιώνουν την κοινή ζωή, πέρα από θρησκευτικές και πολιτικές βλέψεις. Οι Θρακιώτες πολίτες, όμως, νοιώθουμε καθημερινά το αίσθημα της εγκατάλειψης. Ντρεπόμαστε να ξέρουμε πως οι Έλληνες εκτός Θράκης δεν μας υπολογίζουν, μας αγνοούν ή κάποιες φορές δεν έχουν καν για μας. Ένα νεαρό αγόρι, όταν ρωτήθηκε σχετικά για τη γνώμη του για το μειονοτικό πρόβλημα της Θράκης και συγκεκριμένα της Κομοτηνής, απάντησε με αφέλεια, «τι είναι αυτό;» μην ξέροντας πως εκείνη τη στιγμή εξέφραζε τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων που αγνοούν τους κινδύνους που εγκυμονεί το γεγονός να αφεθεί η Θράκη στη μοίρα της. Κάτι τέτοιο θα ήταν καταστροφικό για ολόκληρη την Ελλάδα, αφού όπως γνωρίζουμε, το αιώνιο πρόβλημα της είναι η έλλειψη ενότητας και αδελφοσύνης που την διακατέχει. Δεν θα ήταν, λοιπόν, κρίμα και άδικο να λείπει από τους Έλληνες η ουσιαστική προσέγγιση και συμφιλίωση με τις ιδιαιτερότητες του κάθε τόπου; Δεν θα ήταν αχαριστία από μέρους του ταξιδιώτη να λησμονηθεί η Θράκη, αυτός ο τόπος που προσφέρει τόσο απλόχερα τις ομορφιές του στον κάθε επισκέπτη; Είναι ανεπίτρεπτο το γεγονός ότι ενώ οι Θρακιώτες είναι οι σύγχρονοι ακρίτες που ζουν φυλώντας τα σύνορα, κάποιοι νέοι από άλλες περιοχές της Ελλάδας δεν θέλουν καν να υπηρετήσουν στο στρατό του Έβρου. Μα, πως είναι δυνατόν η Θράκη να καταλάβει τη θέση που της αξίζει, όταν οι Έλληνες αρνούνται να την επισκεφθούν; Ξέρετε τι προβλήματα αντιμετωπίζουν καθημερινά οι Θρακιώτες πολίτες, εξαιτίας της συνεχούς αυτής άρνησης; Το ερώτημα που προκύπτει είναι ένα: Εδώ που φτάσαμε υπάρχει τρόπος επιστροφής; Υπάρχει τρόπος να ενσωματωθεί η Θράκη ενεργά και να συμβαδίσει με τους ρυθμούς ανάπτυξης ολόκληρης της χώρας; Ευτυχώς για τους Έλληνες η απάντηση είναι θετική. Αρκεί να ληφθούν δραστικά μέτρα από όλους, πολιτεία και πολίτες. Τι μπορώ, όμως, να κάνω εγώ από τη μεριά μου για την ιδιαίτερη πατρίδα μου; Προσωπικά σας προσκαλώ όλους στη Θράκη. Ελάτε να θαυμάσετε τις ομορφιές της, να γνωρί

472

σετε τους ανθρώπους της, να την αγαπήσετε. Διότι έτσι, μόνο η γη αυτή θα πάρει διαβατήριο για την ψυχή σας, έτσι μόνο θα τη γνωρίσετε, αγαπώντας την, βλέποντας, ακουμπώντας, ακούγοντας. Έτσι μόνο θα καταλάβετε γιατί ο Καζαντζάκης έγραψε πως κάποια μέρη της Ελλάδας είναι δυσπόστατα και δυσπόστατη είναι και η συγκίνηση που αναβρύζει. Η Θράκη το αξίζει και σας περιμένει. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Ανδρέας έχει το λόγο. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ (Νομός Σερρών): Την πρώτη απορία που είχα μου την έλυσε η Έφηβος Βουλευτής στο διάλειμμα που είχαμε. Στην πορεία, όμως, θα ήθελα να κάνω μια

άλλη παρέμβαση σε άλλη Έφηβο Βουλευτή η οποία αναφέρθηκε στις γυναίκες. Είπε ότι οι εισακτέες γυναίκες στις Σχολές Αστυφυλάκων, Αξιωματικών Αστυνομίας, Στρατού κλπ. είναι λιγότερες. Λογικό δεν είναι; Μια γυναίκα αστυνόμος πως μπορεί να προστατεύσει; Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής ΤΡΥΦΩΝΙΑ Αγγελίδου έχει το λόγο. ΤΡΥΦΩΝΙΑ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ (Νομός Ροδόπης): Θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα της διάνοιξης δρόμου που θα συνδέει τη Βουλγαρία με τη Ροδόπη, μειώνοντας τη διαδρομή Κομοτηνή-Κίρτζαλη από επτά οκτώ ώρες σε σαράντα πέντε λεπτά. Αυτό, σε συνδυασμό με την κατάργηση της έκδοσης της κάρτας βίζα, είναι φανερό ότι θα οδηγήσει σε αύξηση της έλευσης των Βουλγάρων στη Θράκη. Η Βουλγαρία τη στιγμή αυτή είναι από τις πιο υποανάπτυκτες χώρες της Ευρώπης, αφού η οικονομία της είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Οι άνθρωποι στη Βουλγαρία κυριολεκτικά πεινάνε, με αποτέλεσμα να καταφεύγουν στο έγκλημα για να επιβιώσουν. Η Θράκη, αντίθετα, πιστεύω ότι δεν αντιμετωπίζει προβλήματα εγκληματικότητας. Οι Θρακίτες δεν θέλουν να συμβεί σε περιοχές, όπως τα Γιάννενα και η Κέρκυρα, όπου οι κάτοικοι φοβούνται να βγουν και να κυκλοφορήσουν αργά το βράδυ. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν θέλω να χαρακτηριστώ ρατσίστρια, επειδή σκέπτομαι το μέλλον του τόπου μου. Δεν πιστεύω ότι θα πρέπει να μην γίνει το έργο αυτό, αφού τέτοια έργα είναι που θα δώσουν πνοή στην ανάπτυξη της Θράκης. Πιστεύω, όμως, ότι θα πρέπει τουλάχιστον να καθυστερήσει σημαντικά, έως ότου η Βουλγαρία φτάσει σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο ανάπτυξης. Διαφορετικά το πρόβλημα θα είναι γενικότερο και όχι τοπικό. Δεύτερον, όπως είπε και ο Δημήτρης από τη Φθιώτιδα, χτες στην ομιλία μου είχατε πει ότι πολλά από τα προνόμια που έχουν οι μουσουλμάνοι μαθητές έχουν καταργηθεί, θα μπορούσατε να γίνετε πιο συγκεκριμένος για να μου λυθεί η απορία και να ανακαλέσω; ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο έφηβος Βουλευτής Παναγιώτης Χριστοδούλου έχει το λόγο. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός Έρτας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές και συμμαθήτριες, δεν θα ήθελα να κάνω κάποια παρέμβαση, αλλά να συμπληρώσω κάτι για ένα θέμα, που δεν είχα χρόνο να αναπτύξω χτες. Είναι πολύ σημαντικό να μιλάμε για αξιοκρατία, αλλά πρέπει πρώτα απ' όλα να κοιτάξουμε έναν από τους πιο σημαντικούς θεσμούς της ελληνικής δημοκρατίας, τη δικαιοσύνη. Οι αρχαίοι Έλληνες έπαιρναν ιδιαίτερα μέτρα, ώστε να εφαρμόζεται ένα σύστημα ισονομίας και ευνομίας. Το θέμα είναι κατά πόσο το ίδιο σύστημα εφαρμόζεται και σήμερα, γιατί βλέπουμε δυστυχώς ότι οι νόμοι αντί να είναι καλοί και αρεστοί σε όλους, να εφαρμόζονται και να ισχύουν για την εποχή και να μη βαραίνουν χωρίς λόγο τον πολίτη, λειτουργούν ακριβώς αντίθετα πολλές φορές. Υπάρχουν διάφορα παραθυράκια, ώστε ο κάθε επιχειρηματίας να κάνει ό,τι θέλει, χωρίς να λογαριάζει τους άλλους, ενώ κάποιοι άλλοι αθώοι τραβιούνται στα δικαστήρια χωρίς λόγο. Έχουμε δει, ακόμη και στην τηλεόραση, ότι σε κάποια νησιά του Αιγαίου έχουν συλληφθεί κάποιοι μαθητές, γιατί οδηγούσαν ποδήλατα χωρίς άδειες. Πρέπει να υπάρξει οπωσδήποτε κάποια ανανέωση των νόμων, ώστε να είναι τελείως χρήσιμοι και να μη βαραίνουν τον πολίτη. Ακόμη, η ψηφοφορία των νομοσχεδίων θα πρέπει να γίνεται με μεγάλη προσοχή και από κατάλληλες επιτροπές δικαιοσύνης, δικαστών, οι οποίοι θα ελέγχονται και θα προσέχουν, ώστε οι νομοθεσίες που δημιουργούν να είναι αρεστές και χρήσιμες. Τα δικαστήρια, επίσης, θα πρέπει να ελέγχονται, ώστε οι δικαστές να μη μεροληπτούν. Να έχουν αυξημένους μισθούς, ώστε να μην έχουν ανάγκη να υποπίπτουν σε ελαττώματα και σε μεροληψίες. Ακόμη, θα πρέπει να στηρίζεται η δικαιοσύνη στο ποιος είναι αθώος ή ένοχος και όχι στο ποιος έχει τον καλύτερο δικηγόρο ή γνωριμία στο δικαστήριο. Βέβαια τελειώνοντας, θα ήθελα να πω

ότι δεν θα πρέπει να παραμείνουμε μόνο στην ελληνική δικαιοσύνη, αλλά και στα διεθνή δικαστήρια, γιατί βλέπουμε όλες αυτές τις μέρες όλοι να καταδικάζουν τους τρομοκράτες, που χτύπησαν βίαια την Αμερική και με το δίκιο τους, αλλά κανένας δεν δίκασε γι' αυτούς που χτυπούν τόσα χρόνια οι Αμερικάνοι, στη Σερβία, χωρίς να κοιτούν τον ΟΗΕ. Όλοι δικάζουν τον Μιλόσεβιτς τώρα στη Χάγη, αλλά κανένας δεν δίκασε το ΝΑΤΟ, γιατί παρέβη τις οδηγίες του ΟΗΕ και χτύπησε τη Σερβία. Όλοι δικάζουν τους Σέρβους και τους Σκοπιανούς, γιατί χτυπούν τους Αλβανούς, άδικα βέβαια, αλλά κανένας δεν έχει δικάσει μέχρι τώρα τους Τούρκους που έχουν χτυ

473

πήσει, που έχουν βιάσει, που έχουν σκοτώσει στην Κύπρο, χωρίς να έχουν δώσει αναφορά σε κανέναν. Γιατί όλα αυτά μένουν έτσι; Δεν θα έπρεπε κάποιος να αναρωτηθεί και γι' αυτά; Το ΝΑΤΟ παραβιάζει ασύστολα τον ΟΗΕ. Ίσως θα πρέπει και εμείς να παρέμβουμε, ώστε αυτό να σταματήσει. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η έφηβος Βουλευτής Ελευθερία Τσάτσου από την Κοζάνη έχει το λόγο για να δευτερολογήσει. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΣΟΤΣΟΥ (Νομός Κοζάνης): Θα ήθελα να τονίσω το γεγονός ότι στην Πτολεμαΐδα, την πόλη μου, δεν έχει δοθεί η αρμόζουσα προσοχή από το κράτος, παρόλο το σημαντικό έργο που επιτελεί. Η τεχνολογία εξελίσσεται συνεχώς, με γοργούς ρυθμούς και όπως ανέφερα και χθες, η τεράστια ανάπτυξη των τελευταίων πενήντα χρόνων μετέτρεψε την περιοχή μου από αγροτική σε βιομηχανική, χωρίς να υπάρχει κατάλληλη προετοιμασία γι' αυτό. Η κατασκευή ατμοηλεκτρικών εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος έγινε άναρχα και το γεγονός ότι κάποιες μονάδες δημιουργήθηκαν χωρίς την ύπαρξη περιβαλλοντικής μελέτης, είχε σαν αποτέλεσμα να δημιουργηθούν πολλά προβλήματα στην περιοχή μου. Γι' αυτό θα ήθελα να επισημάνω για ακόμη μια φορά ότι η επιθυμία των κατοίκων του τόπου μου δεν είναι να σταματήσει η λειτουργία των εργοστασίων της ΔΕΗ, αλλά να επιτευχθεί η αρμονική συνύπαρξη μεταξύ βιομηχανικής ανάπτυξης και προστασίας της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος, με την εφαρμογή των ανάλογων μέτρων και την αξιοποίηση των πόρων ανάπτυξης για την καλύτερη ανάπτυξη της περιοχής μου και για το κράτος. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κ. Μαρία Παπαχριστοδούλου από την Καβάλα. ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός Καβάλας): Θα ήθελα να συμπληρώσω έναν έφηβο Βουλευτή, που δεν θυμάμαι το όνομα του, σε σχέση με την τρομοκρατία και την εγκληματικότητα. Όλοι γνωρίζουμε πως στην αυγή της νέας χιλιετίας η εγκληματικότητα είναι ένα φαινόμενο, που παρουσιάζει μεγάλη έξαρση. Η μη σωστή αναπαραγωγή και η προβολή της από τα ΜΜΕ είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση του φόβου του κοινού απέναντι στο έγκλημα και την επικίνδυνη αύξηση φαινομένων, όπως η ξενοφοβία και ο ρατσισμός. Επικύρωση των παραπάνω φαινομένων είναι το τρομοκρατικό χτύπημα εναντίον της Αμερικής, του οποίου οι καταστροφές είναι ανυπολόγιστες, ενώ οι συνέπειες θα στιγματίσουν το άμεσο μέλλον όλης της ανθρωπότητας. Η ανεπαρκής εγκληματολογική έρευνα σε συνδυασμό με τη μη σωστή αντεγκληματολογική πολιτική, τη διαρκή αύξηση του οργανωμένου εγκλήματος, την ισχυροποίηση των τρομοκρατικών οργανώσεων και τη διαρκώς αυξανόμενη εγκληματικότητα είναι θέματα που δεν πρέπει να μας αφήνουν ανενόχλητους, ενόψει του 21ου αιώνα. Χρειάζεται, λοιπόν, να προτείνουμε ναι σε μια ορθολογική αντεγκληματολογική πολιτική, «ναι» στην καλύτερη κατανομή των κονδυλίων που εισέρχονται στη χώρα μας, με σκοπό την ανάπτυξη της, χωρίς όμως αυτό ποτέ να γίνεται

εφικτό, αλλά και στην ποσοτική και ποιοτική καταγραφή της εγκληματικότητας. Όλοι μας πρέπει να δώσουμε και ιδιαίτερα η πολιτεία, έμφαση στο οργανωμένο έγκλημα, στο λαθρεμπόριο ναρκωτικών και όπλων, στην τρομοκρατία, στη διακίνηση λαθρομεταναστών και στο δουλεμπόριο. Δεν ξεχνάμε, όμως και τα οικονομικά εγκλήματα, όπως οι φοροαπαλλαγές, η τοκογλυφία, η διαφθορά και ο χρηματισμός κρατικών λειτουργιών και η κατάχρηση δημοσίου χρήματος. Επίσης, να σημειώσουμε την εγκληματικότητα με δράση και θύματα ανηλίκους. Όλα, όμως, είναι ένας φαύλος κύκλος, καθώς η δημόσια ασφάλεια προϋποθέτει δημόσια τάξη, η δημόσια τάξη προϋποθέτει καλή αστυνόμευση, η καλή αστυνόμευση προϋποθέτει καλά σπουδασμένους και καλά αμειβόμενους αστυνομικούς. Επομένως, η Ελληνική Αστυνομία έχει ανάγκη από ριζικές αλλαγές, όπως προσαρμογή στα διεθνή πρότυπα, στις ανάγκες και στις ιδιαιτερότητες της Ελλάδας, αλλαγή της νομοθεσίας αναφορικά με τη χρήση όπλων, εξειδίκευση των μελών της αστυνομίας σε ιδιαίτερα εγκλήματα, πεζές περιπολίες, αλλά και ίδρυση ειδικού σώματος της δικαστικής αστυνομίας, πρόσληψη επιστημονικού προσωπικού, ορθολογική κατανομή έμψυχου δυναμικού, ίδρυση ειδικού τμήματος αστυνόμευσης παραμεθόριων περιοχών και σωσιή ενημέρωση με βάση τις νέες τεχνολογίες. Αναφορικά τώρα με την εκπαίδευση των Ελλήνων αστυνομικών, αστυφυλάκων και αξιωματικών, έχω να προτείνω να ιδρυθεί πανεπιστήμιο αστυνομικών σχολών. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χαρίκλεια Παρασκευοπούλου από το Νομό Πέλλας. ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Πέλλας): Στα δύο λεπτά που μου δίνονται αυτήν τη στιγμή, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα ζήτημα, που δεν θίχτηκε, κατά τη γνώμη μου, όσο θα έπρεπε τις δύο αυτές ημέρες, τη γραφειοκρατία. Από τότε που μπορώ να θυμηθώ τον εαυτό μου, ακούω ί για το τέρας της γραφειοκρατίας. Σίγουρα δεν είναι το τέρας που φοβίζεται μικρά παιδιά, αλλά ο Λεβιάθαν της δημόσιας διοίκησης, που αποσκοπεί στην ταλαιπωρία ή καλύτερα στην ταπείνωση του πολίτη. Η γραφειοκρατία, λοιπόν, όπως διαπιστώνετε, έτσι προς παρηγοριά σας, δεν είναι φρούτο της εποχής. Όταν η γραφή

474

ήταν άγνωστη, αλλά και όταν η γραφή ήταν δύσκολη, η γραφειοκρατία μοιραία δεν είχε τρόπο να υπάρξει. Και όμως ο άνθρωπος της εξουσίας εύρισκε άλλα μέσα, για να βασανίζει το συνάνθρωπο του, γιατί έπρεπε οπωσδήποτε να τον βασανίσει, για να νοιώθει και ο ίδιος πως κατέχει την εξουσία. Στους καιρούς μας, βέβαια, οι τρόποι του βασανισμού είναι άπειροι και επιστημονικά οργανωμένοι, ώστε να γίνονται πιο αποτελεσματικοί: «Δεν δεχόμαστε σήμερα. Προηγούνται άλλες αιτήσεις. Περάστε μετά από δέκα μέρες. Δεν σας καλύπτει ο νόμος, θα το εξετάσει το συμβούλιο. Δεν είμαι αρμόδιος. Λείπει ο προϊστάμενος». Είναι φράσεις πασπαρτού των γραφειοκρατών. Βλέπετε, υπάρχει ποικιλία. Άλλωστε, η μονοτονία σκοτώνει. Και τι είναι ο γραφειοκράτης; Ένα ανθρώπινο σαπρόφυτο που ευδοκιμεί σε όλες τις ζώνες της γης, τις εύκρατες, εκείνες με περισσότερη κλιματολογική άνεση, τις διακεκαυμένες και τις κατεψυγμένες. Ο γραφειοκράτης πλάθεται σιγάσιγά, τυποποιείται, αποτελείώνεται, ωριμάζει ίσα που να σαπίσει και όταν σαπίσει λίγο πρωτύτερα, παίρνει σύνταξη. Κι επειδή ολόκληρος δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ένα αρχείο, ένα ντουλάπι με άχρηστα χαρτιά, ένα ανοιγμένο συρτάρι, εξαερώνεται, εκμηδενίζεται, ακυρώνεται και πεθαίνει. Το γραφειοκρατικό σύστημα είναι ένας κύκλος που κανένας δεν μπορεί να αποφύγει. Είναι μια πελώρια μηχανή, ένας μηχανισμός που έχει τεράστιες επιπτώσεις στους συναλλασσομένους και φυσικά στην εθνική οικονομία. Και ενώ εμείς

είμαστε μάρτυρες κωμικοτραγικών καταστάσεων σε καθημερινή βάση, τι κάνει η κρατική μηχανή; Λένε ότι εκσυγχρονίζεται. Η αλήθεια είναι ότι δημιουργήθηκαν αρκετά κέντρα ενημέρωσης πολιτών, αυτόματος τηλεφωνικός αριθμός, νομικοί διαμεσολαβητές, ενώ μια μεγάλη διαφημιστική καμπάνια του Υπουργείου Εσωτερικών, υποστηρίζει ότι είναι καιρός να μπει φραγμός στις γραφειοκρατικές διαδικασίες. Δεν αρκούν. Ας το καταλάβουμε και ας το πιστέψουμε μια και καλή ότι χωρίς την πλήρη μηχανογράφηση των δημοσίων υπηρεσιών, δεν γίνεται τίποτα, θα εξακολουθούμε να είμαστε στο ίδιο έργο θεατές. Πληροφορική, λοιπόν, παντού και απλούστευση των διαδικασιών. Μόνο έτσι θα έχουμε απτά και ουσιαστικά αποτελέσματα, αλλιώς το κράτος θα μείνει «μετεξεταστέο» όπως το συνηθίζει τελευταία, ενώ οι άλλοι λαοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα περνούν τρεις τις τάξεις. Στο χέρι μας και κυρίως στη βούληση των διοικούντων είναι να τα καταφέρουμε, μέσα από την καθιέρωση σταθερών δομών και την εμπέδωση αμοιβαίου κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ πολιτών και κράτους. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής ΣΤΕΛΙΑ Χρυσοστόμου, από τη Λεμεσό έχει το λόγο. ΣΤΕΛΙΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ (Λεμεσός Κύπρος): Εγώ,θα ήθελα να αναφερθώ στο μάθημα της ιστορίας. Εμείς στην Κύπρο, την ελληνική ιστορία την κάνουμε όλη. Και όταν λέω όλη, το εννοώ, ενώ εδώ στην Ελλάδα την κυπριακή ιστορία δεν την κάνουν. Απ' ό,τι έμαθα από τα παιδιά εδώ, υπάρχει στο τέλος του σχολικού βιβλίου, γι' αυτό και παραμελείται από τους καθηγητές. Αφού και η δική μας ιστορία είναι ελληνική, αφού θεωρούμαστε Ελληνοκύπριοι, εσείς γιατί να μην κάνουν την κυπριακή ιστορία; Ναι μεν η ελληνική ιστορία είναι πιο πλούσια, αλλά και η κυπριακή δεν πάει πίσω. Τα γεγονότα της κυπριακής ιστορίας θα έπρεπε λογικά να τα γνωρίζετε, γιατί το νησί μου υπέφερε πολύ. Ευχαριστώ πολύ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ έχει το λόγο. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι, ακούγοντας σας μου δημιουργήθηκαν κάποιες ενστάσεις. Όσον αφορά κατ' αρχάς την πολιτική και συγκεκριμένα τους πολιτικούς, θέλω να εκφράσω την άποψη ότι σ' αυτό τον τομέα μηδενισμοί και γενικεύσεις δεν χωράνε, δεν έχουν θέση. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι η πλειονότητα των Βουλευτών έχει διαφθαρεί, θέλω να εκφράσω την άποψη ότι οι περισσότεροι από τους Βουλευτές είναι άνθρωποι που έχουν αφιερώσει χρόνο, έχουν χύσει ιδρώτα και έχουν κουραστεί, για να πάει μπροστά αυτός ο τόπος. Εξάιρεση ίσως αποτελούν κάποια πρωτοκλασάτα στελέχη που έχουν υποπέσει σ' αυτή την περίφημη διαφθορά. Δυστυχώς, αυτοί είναι στο προσκήνιο και έχουν στραμμένα πάνω τους τα φώτα της δημοσιότητας. Αυτό είναι βεβαίως κάτι που δεν βοηθά την πολιτικοποίηση των νέων, διότι αποτελούν κακά παραδείγματα για εμάς. Όσον αφορά, όμως, αυτή την περίφημη πολιτικοποίηση των νέων, θαρρώ πως πρέπει και εμείς να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Εμείς δεν είμαστε αυτοί οι οποίοι αχρηστεύσαμε ουσιαστικά υπέροχους θεσμούς, όπως αυτούς των 15μελών και των 5μελών συμβουλίων; Εμείς δεν είμαστε αυτοί που, λόγω αυτού του γεγονότος, όταν ήλθε η ώρα με τη σχολική μεταρρύθμιση, δεν μπορούσαμε να εκφράσουμε τις απόψεις μας οργανωμένα με μια διάταξη; Όσον αφορά στο άλλο θέμα που ακούστηκε, σχετικά με τη Βουλή των Εφήβων, δεν μπορώ να πιστέψω πως οι προτάσεις που κάνουμε, πετιούνται στα σκουπίδια. Το μόνο που μπορώ να σας πω, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι μπορεί να μην εισακούονται οι προτάσεις μας για όσους το πιστεύουν αυτό, όμως μην απογοητεύεστε. Σήμερα είστε στη Βουλή των Εφήβων, αύριο ίσως είστε στη Βουλή των Ελλήνων. Σήμερα ψηφίζετε, ίσως

αύριο να σας ακούει όλη η Ελλάδα και όλος ο κόσμος και ολοκληρώνοντας, ήθελα να πω. Αρκεί να μην προδώσετε τα όνειρα σας. Ευχαριστώ.

475

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Κουτσογιάννη Μαρία από το Νομό Λέσβου έχει το λόγο. ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΤΣΟΠΑΝΝΗ (Νομός Λέσβου): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ σε κάτι που ειπώθηκε χθες, σχετικά με κάποιους συναδέλφους που άκουσα και θα ήθελα να κάνω μια παρέμβαση. Είπαν κάποια παιδιά ότι ζουν γύρω από τις πόλεις και δεν υπάρχει ιατρική περίθαλψη. Στο νησί που ζω εγώ και σε άλλα νησιά παρόμοια με το δικό μου, δεν υπάρχει καθόλου σχεδόν ιατρική περίθαλψη, είναι μηδαμινή. Οι κάτοικοι, όταν πάθουν κάτι, για παράδειγμα σκωληκοειδίτιδα ή κάποια άλλη αρρώστια, θα πρέπει να μεταφερθούν με καράβι ή ελικόπτερο. Όταν γίνει κάποιο ατύχημα τροχαίο, πολλές φορές πεθαίνουν στη διαδρομή, πηγαίνοντας στην πόλη για την περίθαλψη. Χάνονται παιδιά σε μικρές ηλικίες και έτσι το νησί χάνει τη νεολαία του. Ίσως θα έπρεπε να βρεθεί μία λύση σε αυτό, επειδή δεν υπάρχει συχνή συγκοινωνία και χάνονται άδικα ζωές. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαργαρίτα ΛΥΚΟΥΔΗ, από το νομό Βοιωτίας, έχει το λόγο. ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΛΥΚΟΥΔΗ (Νομός Βοιωτίας): Με αφορμή το λόγο δύο συναδέλφων που αναφέρθηκαν στο ότι υπάρχει ελλιπής παιδεία στα σχολεία για την αγωγή των παιδιών, θα ήθελα να προσθέσω ότι πραγματικά μέσα από το δικό μου σχολείο διαπιστώνω ότι έχουμε φθάσει στο σημείο απλά να αποζητούμε την απόκτηση γνώσεων, για να λέμε ότι πάμε στο σχολείο και δεν μπαίνουμε στην ουσία. Οι καθηγητές κάποτε ενδιαφέρονταν να διδάξουν τα παιδιά και να τους περάσουν κάποιες γνώσεις. Πλέον το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η αύξηση του μισθού τους και πώς θα αναγνωριστεί η υπεροχή τους έναντι των φροντιστηρίων. Έχουμε φθάσει στο σημείο να μην παίρνουμε πραγματική αγωγή. Επιτρέψτε μου να παραθέσω μία προσωπική εμπειρία. Όταν στην έναρξη των μαθημάτων μπήκε η καθηγήτρια της Βιολογίας ένα μάθημα που για πρώτη φορά διδάσκεται στη β' λυκείου και ρώτησε τους μαθητές αν υπάρχουν απορίες, ένας συμμαθητής μας δεν βρήκε να ρωτήσει αν το μάθημα είναι δύσκολο, αν εξετάζεται στο τέλος ή πώς εξετάζεται, αλλά το μόνο που τον ενδιέφερε να ρωτήσει ήταν «κυρία, βάζετε βαθμούς;» Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής ΣΟΦΡΩΝΗ Ευαγγελία από την Ευρυτανία, έχει το λόγο. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΟΦΡΩΝΗ (Νομός Ευρυτανίας): Απλά θέλω να κάνω γνωστή μία φράση που συνήθιζε και έλεγε οσυμπατριώτης μου ο Παύλος Μπακογιάννης «στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα». Αν λοιπόν το πολίτευμα μας είναι ουσιαστική δημοκρατία και το πιστεύω αυτό, οι αρμόδιοι καλούνται να το αποδείξουν και να δώσουν λύσεις σε όλα αυτά τα προβλήματα που εμείς αυτές τις μέρες επισημαίνουμε. Ευχαριστώ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Παρασκευή ΧΡΙΣΤΟΦΗ από τη Σάμο έχει το λόγο. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΗ (Νομός Σάμου): Πρώτα απ' όλα θέλω να σας ευχαριστήσω που μου δώσατε το λόγο, αν και τελευταία στιγμή έδωσα το όνομα μου. ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Γεώργιος Δασκαλάκης): Εφ' όσον είχαμε χρόνο, δεν θέλαμε να στερήσουμε από κανέναν το λόγο. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΗ (Νομός Σάμου): Με αφορμή και μια δική σας παρατήρηση που κάνατε στην Τρυφωνία, ότι έχει ακουστεί εδώ τουλάχιστον από το 80% των παιδιών για την παραμέληση των παραμεθόριων, ακριτικών περιοχών, θέλω να πω ότι τα πράγματα δεν είναι τόσο άσχημα, είναι χειρότερα. Πέρα από τους όμορφους συλλόγους, τις εκθέσεις και τις ωραίες

εκφράσεις ότι περνάμε συμπληγάδες ή ότι φυλάμε Θερμοπύλες, εγώ τυχαίνει να έχω πατέρα γιατρό και βλέπω καθημερινά τον τρόπο στα μάτια του. ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Γεώργιος Δασκαλάκης): Είναι στο νοσοκομείο της Σάμου; ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΗ (Νομός Σάμου): Είναι στο κέντρο υγείας του Καρλόβασι. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και εγώ θέλω να αναβαθμιθεί η Σάμος. Πηγαίνω κάθε χρόνο. Μάλιστα κάποτε είχα υποστεί ένα ατύχημα και κάθησα μια εβδομάδα στο νοσοκομείο, όπου πραγματικά με εντυπωσίασαν και οι γιατροί και η προσφορά τους. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΗ (Νομός Σάμου): Εάν συμβεί κάτι σε έναν άνθρωπο στις Ράχες της Ικαρίας, θα χρειαστεί τουλάχιστον τρεις ώρες, αν και εφ' όσον οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν, για να μεταφερθεί με κάποιο πλεούμενο στο Γενικό Νοσοκομείο της Σάμου. Μπορεί το νοσοκομείο μας να είναι αρκετά εξοπλισμένο, δεν υπάρχουν όμως αρκετά αγροτικά ιατρεία και ιατρική δεν μπορείς να ασκήσεις με ένα στηθοσκόπιο. Αυτό είναι πάρα πολύ δύσκολο. Ακόμη στον αθλητισμό, για αρκετές χρονιές συνεχόμενα, η εφηβική ομάδα του Καρλοβασίου έχει βγει πρώτη στο Αιγαίο, αλλά δυστυχώς δεν πηγαίνει παραπέρα, γιατί δεν υπάρχουν τα κονδύλια για να έρθει στην Αθήνα και να συναγωνιστεί με τις άλλες ομάδες. Να μιλήσω για τον τουρισμό που μας παρέχει τα πολύ όμορφα και δελεαστικά του δώρα σε αντάλλαγμα της δικής μας ιδεολογικής και ηθικής αφαιμάξης των νησιωτικών περιοχών κλπ.; Η ζωή είναι πολύ χειρότερη από ό,τι φαίνεται. Είμαι απόγονος του Πυθαγόρα και είμαι περήφανη γι' αυτό, είμαι

476

περήφανη που είμαι από τη Σάμο και θέλω πολύ να μείνω στο νησί μου, απλά θέλω να μου κάνετε λίγο τη ζωή πιο εύκολη. Να είστε καλά. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής κ. Παπαχριστοδούλου Μαρία από το Νομό Καβάλας έχει το λόγο. ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΛΟΥΛΟΥ (Νομός Καβάλας): Θα ήθελα να συμπληρώσω και να κάνω μία παρέμβαση στα λόγια της Στελίας από την Κύπρο. Έχει δίκιο, το κεφάλαιο της Κύπρου είναι τελευταίο στην ιστορία της Β' Λυκείου με δύο σελίδες. Οι καθηγητές μας είπαν ότι δεν είναι και πολύ 508. Νομίζω ότι η ιστορία της Κύπρου δεν καλύπτεται σε δύο σελίδες. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αγαπητά μας παιδιά, για μένα ήταν μία πάρα πολύ καλή δεν θέλω να μεγαλοστομήσω, λέγοντας συγκλονιστική εμπειρία. Λίγα ακούστηκαν. Αλίμονο στην ηλικία που είστε, να μην αμφισβητείτε, να μην επιδιώκετε ανατροπές, να μην αγωνιάτε. Γιατί, δυστυχώς, τις ίδιες και παράλληλες απόψεις είχαμε όλες οι γενιές, όταν ήμασταν παιδιά, αλλά όταν κάπως μεγαλώσαμε, όταν γίναμε μεγάλα παιδιά, τις ξεχάσαμε. Αυτό ακολουθεί όλες τις γενιές, με αποτέλεσμα πέρα από κάποιες λίγες θα έλεγα «επαναστατικές» περιόδους, οι άλλες περίοδοι να περνούν απαρατήρητες, όσον αφορά αυτά τα ζητήματα που βάλουμε, ή να υπάρχουν κάποιες αναγκαίες βελτιώσεις. Λέγομαι Γεώργιος Δασκαλάκης και είμαι Βουλευτής της Β' Αθήνας. Το λέω αυτό γιατί κάποιος που καταθέτει την άποψη του πρέπει να την πιστώνεται και να την χρεώνεται αντίστοιχα, θετικά ή αρνητικά, κατά την κρίση του καθενός. Έκουσα με μεγάλη συγκίνηση και προσοχή τις δύο κοπέλες από την Κύπρο. Όσοι έχουμε πάει στην Κύπρο πριν και μετά εγώ έχω πάει δεν μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε το έγκλημα και την αδιαφορία της παγκόσμιας κοινότητας. Τουλάχιστον εμείς οι Έλληνες, οι απανταχού Έλληνες ας κρατάμε την δάδα αναμμένη για μια ελπίδα συνένωσης και αποκατάστασης της ενότητας του Κυπριακού κράτους και όλων των Κυπρίων. Πάντως όχι σαν προεδρεύων, αλλά σαν μεγαλύτερος σας συμβουλευώ να βάζετε στόχους και να μην εγκαταλείπετε. Αυτό ας είναι

ένα μήνυμα. Αξίζει τον κόπο. Ναι, η Ελλάδα μπορεί όπως είπε ένας Έφηβος Βουλευτής χθες να μας πληγώνει, αλλά είναι και ο μοναδικός ερωτάς μας. Ας συνεχίσουμε, λοιπόν, να είμαστε ερωτευμένοι με την Ελλάδα μας. Σας ευχαριστώ πολύ για τη συνεργασία και εύχομαι καλή σταδιοδρομία σε όλους σας. Στη συνέχεια και περί ώρα 12.47' λύθηκε η συνεδρίαση. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΑΣ

477

ΠΡΑΚΤΙΚΟ Στην Αθήνα σήμερα, 18 Σεπτεμβρίου 2001 ημέρα Τρίτη Κυριακή και ώρα 13.00' στην Αίθουσα 223 του Μεγάρου της Βουλής συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων», υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Γεώργιου Δασκαλάκη, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: Αποκέντρωση Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα των Φύλων, Τύπος ΜΜΕ, Δημόσια Ασφάλεια, Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Φυλακές, Θανατική Ποινή, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία Αναξιοκρατία, Πολιτική (Πολιτικοί Κόμματα), Δημοκρατία Ελευθερία, Ανθρώπινα Δικαιώματα, Βουλή των Εφήβων της Σύνοσης Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΣΤ' Σύνοδος, 20002001 (3η συνεδρίαση). Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής «Έφηβοι Βουλευτές»: ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Ανδρέας (Νομός Σερρών), ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ Ιωάννα (Νομός Σερρών), Αγγελίδου ΤΡΥΦΩΝΙΑ(Νομός Ροδόπης), Αργυρίου Βασίλειος (Νομός Ευβοίας), Βαγιανακη Μοσχούλα (Νομός Δωδεκανήσου), ΒΙΛΛΙΩΤΗ Ελένη (Β' Πειραιά), Βουλή Χριστίνα (Νομός Ημαθίας), ΓΕΡΑΚΑΚΗΣ Γιώργος (Νομός Χανίων), Γιάννα Ειρήνη (Νομός Χίου), Γιαννακά Αμαλία (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Γιώτσα Πολυξένη (Νομός Λαρίσης), ΓΚΑΤΖΕΛΗΣ Βασίλειος (Νομός Αχαΐας), ΓΚΙΖΛΗ Μυρτώ (Νομός Θεσπρωτίας), Διαμαντόπουλος Χαρίσης (Νομός Έβρου), Δουλκερίδου Δέσποινα (Νομός Πέλλας), Ευσταθίου Αγγελική (Β' Αθήνας), Ζαρουχλιώτη Αργυρώ (Νομός Αργολίδος), Ιορδανίδου Αναστασία (Νομός Πιερίας), ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ Γεώργιος (Β' Θεσσαλονίκης), ΚΑΡΑΧΡΗΣΤΟΥ Ιουλία (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), ΚΟΣΒΥΡΑ Ουρανία (Νομός Τρικάλων), Κουσιγιώρη Πολυξένη (Νομός Ηλείας), Κουτσογιάννη Μαρία (Νομός Λέσβου), ΚΥΡΟΔΗΜΟΥ Μαριάνθη (Νομός Φθιώτιδας), Κωστίου Βασιλική (Νομός Λαρίσης), Λάσκαρης Γεώργιος (Α' Πειραιά), ΛΙΑΣΣΑ Έννα (Νομός Ευβοίας), ΛΥΚΟΥΔΗ Μαργαρίτα (Νομός Βοιωτίας), ΜΑΓΚΑΦΑΣ Αθανάσιος (Νομός Αχαΐας), ΜΑΡΑΖΗ Αικατερίνη (Νομός Πιερίας), Ντίνο ΕΡΙΝΤΑ (Α' Αθήνας), Παπαλεξίου Αλεξάνδρα (Νομός Ροδόπης), Παπαχριστοδούλου Μαρία (Νομός Καβάλας), Παρασκευοπούλου Χαρίκλεια (Νομός Πέλλας), Ράλλη Βασιλική (Επικρατείας), ΣΟΦΡΩΝΗ Ευαγγελία (Νομός Ευρυτανίας), Σταχτιάρη Εμμανουέλα (Νομός Λασιθίου), Στιβακτά Κυριακή (Νομός Λακωνίας), Τασιοπούλου ΙΣΙΔΩΡΑ (Νομός Ημαθίας), ΤΟΤΟΝΙΔΗΣ Ιωάννης (Νομός Καστοριάς), Τσακμακίδου Κρυσταλλένια (Επικρατείας), Τσίκνας Δημήτριος (Νομός Φθιώτιδας), Τσάτσου Ελευθερία (Νομός Κοζάνης), Χριστοδούλου Παναγιώτης (Νομός Έρτας), ΧΡΙΣΤΟΦΗ Παρασκευή (Νομός Σάμου), ΧρουμπΠαπαβαϊόφτεμιςΝάντια (Νομός Καρδίτσας), ΧΡΥΣΑΝΘΙΔΗΣ Βασίλης (Α' Θεσσαλονίκης), Ψαράκη Ανδρονίκη (Νομός Λασιθίου), ΨΑΡΡΑΣ Παναγιώτης (Β' Αθήνας), Χριστόφορου Μαρία (Λευκωσία Κύπρος) και Χρυσοστόμου ΣΤΕΛΙΑ (Λεμεσός Κύπρος). ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κατ' αρχήν, πριν προχωρήσουμε σε οτιδήποτε άλλο να σας συστηθώ. Λέγομαι Μαρία Θωμά και είμαι Βουλευτής Αχαΐας. Με τη σειρά μου, λοιπόν και εγώ σας καλωσορίζω και στις δεσποινίδες και τους κυρίους Έφηβους Βουλευτές και θέλω να ελπίζω και πιστεύω ότι η

εμπειρία σας από τις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις στις επιτροπές ήταν μια εμπειρία θετική. Θέλω να πιστεύω ότι οι προβληματισμοί που αναπτύχθηκαν σε αυτές τις δύο συνεδριάσεις πάνω στα ενδιαφέροντα πραγματικά θέματα της εισήγησης, θα αποτελέσουν για σας ένα οπλοστάσιο και για την ίδια τη ζωή. Σας εύχομαι ειλικρινά, γιατί η σημερινή διαδικασία έχει περισσότερο χαρακτήρα διαδικαστικό παρά συζήτησης και διαλόγου, φεύγοντας από αυτή την διαδικασία, με την ολοκλήρωση και της αυριανής συνεδρίασης στην Ολομέλεια, σίγουρα τα αποτελέσματα αυτής της εμπειρίας να είναι θετικά. Να μπορούμε στα θέματα της σημερινής συνεδρίασης. Όπως γνωρίζετε και σεις η σημερινή συνεδρίαση έχει σαν θέμα τις ψηφοφορίες πάνω στα θέματα της εισήγησης έτσι όπως αναπτύχθηκαν από την εισηγήτρια σας και έτσι όπως διαμορφώθηκαν μέσα από το διάλογο που έγινε στις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις. Αφού θέσουμε σε ψηφοφορία αυτά τα θέματα, υπάρχουν και μια σειρά από προτάσεις, οι οποίες επίσης θα μπουν σε ψηφοφορία και οι οποίες προέκυψαν μετά από τις δικές σας τοποθετήσεις και το διάλογο που έγινε στις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις. Το τρίτο μέρος της διαδικασίας της σημερινής συζήτησης είναι η επιλογή δια κληρώσεως των πέντε ομιλητών, οι οποίοι θα μιλήσουν αύριο στην Ολομέλεια, πέραν του εισηγητού ή της εισηγήτριας. Συνεπώς, ως ξεκινήσουμε τις ψηφοφορίες. Γίνεται δεκτή η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης; ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Συνεπώς, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης γίνεται δεκτή, ομόφωνα. Προχωρούμε στα θέματα της Σύνοψης Κειμένων με τις ενότητες. 1) Ενότητα πρώτη, αποκέντρωση αστυφιλία. Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός η ενότητα για την αποκέντρωση αστυφιλία, έγινε δεκτή, ομόφωνα.

478

2) Επόμενη ενότητα, δημόσια διοίκηση. Γίνεται δεκτή η ενότητα αυτή; Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός η ενότητα για την δημόσια διοίκηση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία. 3) Επόμενη ενότητα, ισότητα των φύλων. Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός η ενότητα για την ισότητα των φύλων έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία. 4) Επόμενη ενότητα, Τύπος Μαζικά Μέσα Ενημέρωσης. Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός η ενότητα για τον Τύπο Μαζικά Μέσα Ενημέρωση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία. 5) Επόμενη ενότητα, δημόσια ασφάλεια. Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός η ενότητα για την δημόσια ασφάλεια έγινε δεκτή, ομοφώνως. 6) Επόμενη ενότητα, σωφρονιστικά ιδρύματα φυλακές. Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός η ενότητα για τα σωφρονιστικά ιδρύματα φυλακές έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία. 7) Επόμενη ενότητα, θανατική ποινή. Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός η ενότητα για τη θανατική ποινή έγινε δεκτή, ομόφωνα. 8) Επόμενη ενότητα, δικαιοσύνη. Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός, η ενότητα για τη δικαιοσύνη έγινε δεκτή, ομοφώνως. 9) Επόμενη ενότητα, κοινωνική ανισότητα. Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός, η ενότητα για την κοινωνική ανισότητα έγινε δεκτή, ομοφώνως. 10) Επόμενη ενότητα, αξιοκρατία αναξιοκρατία. Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός, η ενότητα για την αξιοκρατία αναξιοκρατία έγινε δεκτή, ομοφώνως. 11) Επόμενη ενότητα, πολιτική πολιτικοί κόμματα. Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός, η ενότητα για την πολιτική τους πολιτικούς και τα κόμματα έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία. 12) Επόμενη ενότητα, δημοκρατία ελευθερία. Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός,

η ενότητα για τη δημοκρατίαελευθερία έγινε δεκτή, ομοφώνως. 13) Επόμενη ενότητα, ανθρώπινα δικαιώματα. Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός, η ενότητα για τα ανθρώπινα δικαιώματα έγινε δεκτή, ομοφώνως. 14) Επόμενη ενότητα, Βουλή των Εφήβων. Μετά από ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός, η ενότητα για τη Βουλή των Εφήβων έγινε δεκτή, ομοφώνως. Δεν υπάρχει άλλη ενότητα προς ψήφιση στην εισήγηση. Τώρα θα τεθούν σε ψηφοφορία οι προτάσεις των Εφήβων Βουλευτών οι οποίες προέκυψαν κατά τη διάρκεια των δύο προηγούμενων συνεδριάσεων. Θα τις αναγνώσω: Η Έφηβος Βουλευτής Ελευθερία Τσάτσου από το νομό Κοζάνης προτείνει «επαγγελματικήαποκατάσταση των κατοίκων της περιοχής Πτολεμαΐδος που πλήττονται από την αναγκαστική απαλλοτρίωση καλλιεργήσιμων και κατοικημένων εκτάσεων.» Γίνεται δεκτή η πρόταση της κ. Ελευθερίας Τσάτσου; (Όλοι οι έφηβοι Βουλευτές σηκώνουν το χέρι τους) Συνεπώς, η πρόταση της κ. Ελευθερίας Τσάτσου έγινε δεκτή, ομόφωνα. Η Έφηβος Βουλευτής κ. Παρασκευή ΧΡΙΣΤΟΦΗ από το Νομό Σάμου προτείνει: «αποστολή κλιμακίων εκπαιδευτών πυροσβεστών, που να εκπαιδεύουν τους κατοίκους των ακριτικών περιοχών για την αντιμετώπιση των εκτάκτων πυρκαγιών.» Γίνεται δεκτή η πρόταση της κ. Παρασκευής ΧΡΙΣΤΟΦΗ; (Όλοι οι έφηβοι Βουλευτές σηκώνουν το χέρι τους) Συνεπώς, η πρόταση της κ. Παρασκευής ΧΡΙΣΤΟΦΗ έγινε δεκτή ομόφωνα. Η Έφηβος Βουλευτής κ. Πολυξένη Γιώτσα από το Νομό Λάρισας προτείνει: «δημιουργία βιολογικών πάρκων αιγοπροβατοτροφίας στην περιοχή Ελασσώνας, τη μετεγκατάσταση κέντρου εκπαίδευσης στρατιωτών και διενέργεια αρχαιολογικών ανασκαφών στην ίδια περιοχή και την ίδρυση κέντρου μυθολογίας στον Όλυμπο, ώστε να καταπολεμηθεί η αστυφιλία και να αναπτυχθεί τουριστικά η περιοχή.» Γίνεται δεκτή η πρόταση της κ. Πολυξένης Γιώτσα; (Όλοι οι έφηβοι Βουλευτές σηκώνουν το χέρι τους) Συνεπώς, η πρόταση της κ. Πολυξένης Γιώτσα έγινε δεκτή, ομόφωνα. Η Έφηβος Βουλευτής κ. Έννα ΛΙΑΣΣΑ από το Νομό Ευβοίας προτείνει: «αύξηση της βουλευτικής αποζημίωσης για την ενίσχυση της οικονομικής ανεξαρτησίας των Βουλευτών και με δυνατότητα να ασκούν τα επαγγέλματα τους υπό συνεχή παρακολούθηση από συγκεκριμένη επιτροπή, που θα αποτελείται από δικαστικούς και οι οποίοι θα ελέγχουν τη σύνδεση τους με τα οικονομικά συμφέροντα.» Επίσης, προτείνει: «κοινή πολιτική όλων των κομμάτων σε θέματα εξωτερικής πολιτικής, παιδείας, υγείας και σε θέματα άμυνας, όπως και στα πρόσωπα άσκησης δημόσιας εξουσίας.» Γίνεται δεκτή η πρώτη ενότητα της πρότασης της Έννας ΛΙΑΣΣΑ, που αφορά την αύξηση της βουλευτικής αποζημίωσης; (Κανένας έφηβος Βουλευτής δεν σηκώνει το χέρι του) Συνεπώς, η πρώτη ενότητα της πρότασης της Έννας ΛΙΑΣΣΑ, απορρίπτεται. Γίνεται δεκτή η δεύτερη ενότητα της πρότασης της Έννας ΛΙΑΣΣΑ, που αφορά την κοινή πολιτική των κομμάτων; (Οι αποδεχόμενοι την πρόταση έφηβοι Βουλευτές σηκώνουν το χέρι τους) Συνεπώς, η δεύτερη ενότητα της πρότασης της Έννας

479

ΛΙΑΣΣΑ έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία. Η Έφηβος Βουλευτής Έρμες Νάντια Χρουμ Παπαβαΐου από το Νομό Καρδίτσας προτείνει: «αξιοποίηση της Λίμνης Πλαστήρα για την τέλεση αθλημάτων κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004.» Γίνεται δεκτή η πρόταση της κ. Έρμες Νάντιας Χρούμπ Παπαβαΐου; (Οι αποδεχόμενοι την πρόταση έφηβοι Βουλευτές σηκώνουν το χέρι τους) Συνεπώς, η πρόταση της Έρμες Νάντιας Χρουμ Παπαβαΐου έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία. Η έφηβος Βουλευτής κ. Ιωάννα ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ από το Νομό Σερρών προτείνει: «αναβάθμιση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης.» Γίνεται δεκτή η πρόταση της κ. Ιωάννας ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ; (Όλοι οι έφηβοι Βουλευτές σηκώνουν το χέρι τους)

Συνεπώς, η πρόταση της κ. Ιωάννας ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ έγινε δεκτή ομόφωνα. Η Έφηβος Βουλευτής κ. Μαρία Κουτσογιάννη από το Νομό Λέσβου προτείνει: «ίδρυση πρωτοδικείου και εισαγγελίας, καθώς και την ίδρυση μεταβατικής έδρας εφετείου στη Λήμνο.» Γίνεται δεκτή η πρόταση της κ. Μαρίας Κουτσογιάννη; (Όλοι οι έφηβοι Βουλευτές σηκώνουν το χέρι τους) Συνεπώς, η πρόταση της κ. Μαρίας Κουτσογιάννη έγινε δεκτή ομόφωνα. Ο Έφηβος Βουλευτής κ. Γεώργιος Λάσκαρης από την Α' Πειραιώς προτείνει «αλλαγή του πολιτικού συστήματος και τη μετατροπή του σε ομοσπονδιακό.» Γίνεται δεκτή η πρόταση του κ. Γεωργίου Λάσκαρη; (Οι αποδεχόμενοι την πρόταση Έφηβοι Βουλευτές σηκώνουν το χέρι τους) Συνεπώς, η πρόταση του κ. Γεωργίου Λάσκαρη, απορρίπτεται. Η Έφηβος Βουλευτής κ. Ευαγγελία ΣΟΦΡΩΝΗ από το Νομό Ευρυτανίας προτείνει: «να μην εφαρμοστεί το δεύτερο στάδιο του σχεδίου ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.» Γίνεται δεκτή η πρόταση της κ. Ευαγγελίας ΣΟΦΡΩΝΗ; (Οι αποδεχόμενοι την πρόταση Έφηβοι Βουλευτές σηκώνουν το χέρι τους) Συνεπώς, η πρόταση της κ. Ευαγγελίας ΣΟΦΡΩΝΗ έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία. Η Έφηβος Βουλευτής κα Χαρίκλεια Παρασκευοπούλου από το Νομό Πέλλης προτείνει «να δημιουργηθεί ένα πρότυπο αρχαιολογικό πάρκο που θα συνδέσει το σημαντικότερο «τρίγωνο» Πέλλας Βεργίνας Δίο, που αποτέλεσε το κέντρο ανάπτυξης της δυναστείας των Μακεδόνων βασιλέων.» Γίνεται δεκτή η πρόταση; (Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους) Η πρόταση γίνεται, ομοφώνως, δεκτή Η Έφηβος Βουλευτής κα Μαρία Παπαχριστοδούλου από το Νομό Καβάλας προτείνει 1) «την ίδρυση ειδικού σώματος δικαστικής αστυνομίας», 2) «την ενημέρωση της ΕΛ.ΑΣ. επί των νέων τεχνολογιών», 3) «να ιδρυθεί πανεπιστήμιο αστυνομικών σχολών», 4) «την αλλαγή της νομοθεσίας αναφορικά με τη χρήση των όπλων» και 5) « εξειδίκευση των υπηρετούντων στην ΕΛ.ΑΣ. για την εξιχνίαση ιδιαιτέρων εγκλημάτων». Οι προτάσεις αυτές, αφού τέθηκαν σε ψηφοφορία κάθε μία χωριστά, δι' ανατάσεως της χειρός, η πρώτη πρόταση απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία, η δεύτερη πρόταση έγινε δεκτή ομόφωνα, η τρίτη πρόταση έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία, η τέταρτη πρόταση έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και η πέμπτη πρόταση έγινε δεκτή, ομόφωνα. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός Φθίας): Κυρία Πρόεδρε, μήπως υπήρχαν και άλλες προτάσεις; Γιατί εγώ και κάποιοι άλλοι, θυμάμαι, είχαμε κάνει και άλλες προτάσεις. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αυτό θα το δούμε μετά. Τώρα η ψηφοφορία έγινε για όσες νέες προτάσεις διατυπώθηκαν κατά τη συζήτηση. Τώρα, θα ψηφίσουμε και επί του συνόλου των θεμάτων και των προτάσεων. ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Πέλλης): Κυρία Πρόεδρε, μπορείτε να μας εξηγήσετε τι σημαίνει «επί της αρχής» και «επί του συνόλου»; Γιατί κανείς από εμάς δεν νομίζω, ότι το καταλαβαίνει αυτό. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Βεβαίως. Στο σύνολο ψηφίζεται η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καθώς και οι νέες προτάσεις, οι οποίες θα ενσωματωθούν στη Σύνοψη Κειμένων. Είναι θέμα διαδικασίας. Αφού ψηφίσαμε τη φιλοσοφία, ας πούμε των θεμάτων, ψηφίσαμε μία μία τις ενότητες, καθώς και τις νέες προτάσεις χωριστά και τώρα ψηφίζουμε το σύνολο. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΗ (Νομός Σάμου): Κυρία Πρόεδρε, πώς θα γίνουν δεκτές όλες οι προτάσεις, αν δεν ακούγονται όλες μέσα από τις εργασίες μας. Με ποια κριτήρια δηλαδή γίνεται η επιλογή των επιχειρημάτων μέσα από τις εργασίες; ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ακούστε, δεν έγινε καμία επιλογή. Η Σύνοψη Κειμένων αποτελεί προϊόν των δικών σας εργασιών πάνω σε συγκεκριμένα θέματα. Είναι, όμως, μέσα σε αυτή οι προτάσεις όλων των παιδιών που έλαβαν μέρος στο πρόγραμμα αυτό, κωδικοποιημένες. Και αυτό είναι το περιεχόμενο της Σύνοψης Κειμένων. Στη συνέχεια

κατεγράφησαν και ετέθησαν σε ψηφοφορία οι προτάσεις οι οποίες προέκυψαν από τις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις. Εάν, τυχόν, παρακαλώ κάποια από τις προτάσεις, οι

480

οποίες ενδεχομένως ακούστηκαν στις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις, δεν περιλαμβάνεται σε αυτές τις προτάσεις, δύο τινά μπορούν να έχουν συμβεί. Είτε περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων και θα ήταν πλεονασμός να καταγραφούν, είτε αποτελούν αντικείμενο άλλης επιτροπής και δεν είναι των αρμοδιοτήτων της συγκεκριμένης Επιτροπής. Συνεπώς, δεν υπάρχει κάτι το οποίο να προέκυψε από τις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις και να αποτελεί αντικείμενο της συγκεκριμένης Επιτροπής που περιλαμβάνει θέματα των Υπουργείων Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, που να μην έχει καταγραφεί. ΤΡΥΦΩΝΙΑ ΑΓΓΕΑΙΔΟΥ (Νομός Ροδόπης): Κυρία Πρόεδρε, είχα προτείνει να αρθούν τα προνόμια που έχουν δοθεί στους μουσουλμάνους της Θράκης. Πιστεύω ότι είναι θέμα δικαιοσύνης και το πραγματεύεται η δική μας Επιτροπή. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Όχι, δεν είναι θέμα δικαιοσύνης. Είναι θέμα του Υπουργείου Εξωτερικών, άλλης επιτροπής που ασχολείται με αυτά τα θέματα. Δεν είναι αρμοδιότητα της δικής μας Επιτροπής. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΛΕΞΙΟΥ (Νομός Ροδόπης): Κυρία Πρόεδρε, εδώ μέσα είμαστε τρεις κοπέλες από τη Θράκη. Ακούστηκαν προτάσεις και ούτε μια δεν καταγράφηκε τώρα για να ψηφιστούν. Πως τοποθετηθήκαμε, λοιπόν, σε αυτή την Επιτροπή εάν όπως λέτε αυτά που είπαμε εδώ μέσα δεν ανήκουν στην Επιτροπή μας και ανήκουν στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων; ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Να είστε βεβαία ότι όσα είπατε, όσα αναπτύξατε κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων αυτής της Επιτροπής, έστω και αν δεν αποτελούν αντικείμενο αυτής της Επιτροπής, έχουν καταγραφεί στα Πρακτικά και σίγουρα θα ληφθούν υπόψη. Απλά, δεν μπορούν να αποτελέσουν κείμενο που θα είναι αποτέλεσμα των εργασιών που αφορούν το αντικείμενο αυτής της συγκεκριμένης Επιτροπής. Είναι καταγεγραμμένα στα Πρακτικά και σαφώς θα ληφθούν υπόψη. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Κυρία Πρόεδρε, εγώ θα ήθελα να ρωτήσω το εξής: Κάθε επιτροπή δεν αντιστοιχεί σε ένα Υπουργείο. Υπάρχει για παράδειγμα το Υπουργείο Εσωτερικών. Εδώ μιλάμε για επιτροπές. Υπάρχουν θέματα για τα οποία υπάρχει μία αμφισβήτηση για το αν ανήκουν σε μια επιτροπή ή σε κάποια άλλη. Δεν ξέρω, αν κάνω λάθος. Θέλω, λοιπόν, να πω ότι τα Υπουργεία είναι πολύ περισσότερα από τις έξι επιτροπές που εμείς έχουμε. Υπάρχουν κάποια θέματα τα οποία αμφισβητούνται. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Οι αρμοδιότητες και τα κείμενα όλων των Υπουργείων περιλαμβάνονται στις έξι επιτροπές. Η συγκεκριμένη Επιτροπή, η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, επεξεργάζεται θέματα, νομοσχέδια αρμοδιότητας των τριών αυτών συγκεκριμένων Υπουργείων που σας ανέφερα. Όλα τα Υπουργεία υπάγονται σε κάποια από τις επιτροπές, γιατί η αντιστοιχία τους είναι, σύμφωνα με τα θέματα. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός): Είχα αναφέρει στην εργασία μου πως, όσοι δικαστικοί παραβαίνουν το αδιάβλητο της δίκης και χρηματίζονται να φυλακίζονται, να τους αφαιρούνται τα πολιτικά δικαιώματα και να τους επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο. Αυτό ούτε εδώ μέσα υπήρχε, στη Σύνοψη Κειμένων, ούτε το άκουσα σαν πρόταση. Επίσης, είχα πει και έλεγχο του ΝΑΤΟ από τον Ο.Η.Ε. για κάποιες πράξεις που έχει διαπράξει. Ούτε αυτό το άκουσα. Και μου φαίνεται ότι είναι Δημόσιας Τάξης και τα δύο. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επαναλαμβάνετε, σας παρακαλώ τι αφορά η πρώτη σας πρόταση; ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός

’ρτας): Αφορά τους δικαστές που χρηματίζονται και μεροληπτούν. Είχα πει ότι θα πρέπει να φυλακίζονται, να τους αφαιρούνται τα πολιτικά δικαιώματα και η άδεια εξάσκησης επαγγέλματος. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν μπορώ να επιβεβαιώσω ούτε να αρνηθώ, γιατί δεν προήδρευσα στις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις. Να είστε βέβαιος, όμως, ότι αν υπάρχει τοποθέτηση με αυτή τη σαφήνεια θα ελεγχθεί. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΑΟΥΑΟΥ (Νομός’ρτας): Έχω εδώ την ομιλία μου, κυρία Πρόεδρε. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ακούστε, γιατί τίποτα δεν είναι τυχαίο. Ακούστε με σας παρακαλώ. Βοηθήστε τη διαδικασία. Στην ενότητα «Δικαιοσύνη» της Σύνοψης Κειμένων υπάρχουν προτάσεις για αυστηρές ποινές σε δικαστές που εξαγοράζονται. Η πρόταση σας περιλαμβάνεται στη Σύνοψη Κειμένων, γι’ αυτό δεν ετέθη σε ψηφοφορία ως ειδική πρόταση. Για το δεύτερο παρακαλώ που είπατε, είναι αντικείμενο άλλης επιτροπής. Είναι θέματα που τα επεξεργάζεται η Επιτροπή Εξωτερικών, γι’ αυτό και δεν συμπεριελήφθησαν. Η κυρία Τσακμακίδου Κρυσταλένια έχει το λόγο. ΚΡΥΣΤΑΛΛΕΝΙΑ ΤΣΑΚΜΑΚΙΑΟΥ (Επικρατείας): Είχα μιλήσει για το γυναικείο ζήτημα και για την απασχόληση των γυναικών στη Θράκη. Δεν είναι μέσα στην ισότητα των φύλων, ή έστω στην κοινωνική ανισότητα; ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θεωρώ ότι η εξειδίκευση της πρότασης σας είναι περισσότερο αρμοδιότητας των Υπουργείων Οικονομικών και Ανάπτυξης. Εδώ επεξεργαζόμαστε το θεσμικό πλαίσιο και κάνουμε προτάσεις. Το οικονομικό κομμάτι αφορά την Επιτροπή Οικονομικών. Η κυρία Ευσταθίου Αγγελική έχει το λόγο. ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ (Β’ Αθηνών): Είχα προτείνει

481

να αναπτυχθεί ο θεσμός του εθελοντισμού στην Ελλάδα. Το θέμα αυτό δεν αφορά τη δημόσια διοίκηση; ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν αφορά τη δημόσια διοίκηση. Στη Σύνοψη Κειμένων περιλαμβάνεται στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Η κυρία ΚΑΡΑΧΡΗΣΤΟΥ Ιουλία έχει το λόγο. ΙΟΥΛΙΑ ΚΑΡΑΧΡΗΣΤΟΥ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Εγώ, απλώς, ήθελα να πω πως, όταν μας δόθηκε αυτή η Σύνοψη Κειμένων, τα πιο πολλά παιδιά από εμάς είχαν γράψει τις εργασίες τους. Επομένως τις ιδέες σχεδόν οι πιο πολλοί δεν τις είχαν πάρει από εδώ μέσα και γι’ αυτό ζητάω τουλάχιστον να ακουστούν οι πιο πολλές. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν το κατάλαβα αυτό. Είπατε ότι όταν σας εδόθη η εισήγηση, είχατε έτοιμες τις εργασίες σας. ΙΟΥΛΙΑ ΚΑΡΑΧΡΗΣΤΟΥ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Ναι είχαμε γράψει τις εργασίες μας οι πιο πολλοί, αυτές που ακούστηκαν στις επιτροπές τις δύο τελευταίες ημέρες. Οι πιο πολλοί τουλάχιστον τις είχαν γράψει. Επομένως δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί δεν ακούστηκαν όλες οι προτάσεις και από τα 50 παιδιά που ήμασταν. Ακούστηκαν μόνο από 15 παιδιά οι προτάσεις. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Μα ακούστηκαν οι προτάσεις όλων. Όλες οι προτάσεις κατεγράφησαν, όλες οι προτάσεις υπάρχουν στα Πρακτικά. Απλά δεν μπορούν να αποτελέσουν σώμα της Σύνοψης Κειμένων την οποία ψηφίσατε στο σύνολο προηγουμένως αυτής της συγκεκριμένης επιτροπής. Να είστε βέβαιες και βέβαιοι ότι τίποτα από αυτά που είπατε, κατά τις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις, δεν έχει πάει χαμένο. Έχει καταγραφεί και υπάρχει, απλά δεν μπορούμε να το ενσωματώσουμε στο κείμενο αυτής της εισήγησης και αυτής της επιτροπής, διότι αποτελούν αντικείμενο άλλων Επιτροπών. ΙΟΥΛΙΑ ΚΑΡΑΧΡΗΣΤΟΥ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Δεν ξέρω αν πιστεύετε, πως πήραμε τις ιδέες από το βιβλίο που μας δώσατε. Εμείς, όλα τα παιδιά, τις είχαμε γράψει τις εργασίες μας. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Μα, κανένας δεν νομίζω να

ισχυρίσθηκε το αντίθετο. Αντίθετα πιστεύω από τις προτάσεις και από τα πρακτικά που διάβασα, ότι αναπτύξατε έναν πλούσιο προσωπικό προβληματισμό ο κάθε ένας και η κάθε μία από εσάς. Η κυρία Αγγελίδου ΤΡΥΦΩΝΙΑ έχει το λόγο. ΑΠΕΛΙΔΟΥ ΤΡΥΦΩΝΙΑ (Νομός Ροδόπης): Κυρία Πρόεδρος, επιτρέψτε μου να επιμείνω ότι η άρση των προνομίων δεν είναι θέμα εξωτερικής πολιτικής,. Είναι θέμα δικαιοσύνης και αφορά την κοινωνική ανισότητα. Οι Μουσουλμάνοι της Θράκης δεν έχουν καμία σχέση με το Υπουργείο Εξωτερικών, γιατί είναι θρησκευτική μειονότητα, άσχετα εάν εμείς θέλουμε να τους συσχετίζουμε με την Τουρκία και τους Τούρκους και πολλοί τους αποκαλούν Τούρκους. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επαναλαμβάνω ότι αυτά τα θέματα των θρησκευτικών μειονοτήτων, τα επεξεργάζεται και ασχολείται με αυτά η Επιτροπή Εξωτερικών καίμυνας. Η κυρία Παπαχριστοδούλου Μαρία έχει το λόγο. ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός Καβάλας): Είχα αναφερθεί στο θέμα της δικαιοσύνης σε σχέση με τους αστυνομικούς και τους δικαστές. Είχα αναφέρει ότι δεν πρέπει να χρηματοδοτούνται οι δικαστές. Πρέπει οι μισθοί τους να είναι πιο αυξημένοι. Επίσης επειδή υπάρχει πρόβλημα με την ταχύτητα της απονομής της δικαιοσύνης, θα πρέπει να προσληφθούν περισσότεροι δικαστές. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πιστεύω ότι υπάρχει η πρόταση σας στην κεντρική εισήγηση και γι' αυτό δεν συμπεριελήφθη εξειδικευμένα και ονομαστικά. Περιλαμβάνεται στην ενότητα «δικαιοσύνη»: «καλύτερη οργάνωση των δικαστηρίων, περισσότεροι δικαστικοί λειτουργοί». Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κ. Αργυρώ Ζαρουχλιώτη. ΑΡΓΥΡΩ ΖΑΡΟΥΧΛΙΩΤΗ (Νομός Αργολίδας): Τουλάχιστον πέντε συμμαθητές μου ανάμεσα τους κι εγώ ασχοληθήκαμε με το θέμα της τρομοκρατίας, το οποίο περιλαμβάνεται στη Σύνοψη Κειμένων που μας μοιράσατε. Αποτελεί υποενότητα στο κεφάλαιο «δημόσια ασφάλεια». Διατυπώθηκαν προτάσεις οι οποίες ήταν αρκετά πρωτότυπες και δεν συμπεριλήφθηκαν. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Όταν λέτε πρωτότυπες προτάσεις εννοείτε εξειδικευμένα μέτρα; ΑΡΓΥΡΩ ΖΑΡΟΥΧΛΙΩΤΗ (Νομός Αργολίδας): Αναφέραμε διάφορα μέτρα. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ποια δικιά σας πρόταση δεν περιέχεται στη Σύνοψη Κειμένων; ΑΡΓΥΡΩ ΖΑΡΟΥΧΛΙΩΤΗ (Νομός Αργολίδας): Αναφέρει το κείμενο «αυστηρότερες ποινές στους τρομοκράτες». Είχα προτείνει μια παγκόσμια ενότητα, προκειμένου να στηλιτευτεί η τρομοκρατία και οι τρομοκράτες να έχουν ειδική μεταχείριση και αυστηρότερες ποινές. Εγώ δεν λέω ότι είχα μια συγκεκριμένη πρόταση που διαφοροποιείται από αυτό που αναφέρει η Σύνοψη Κειμένων. Υπήρχαν, όμως, και άλλες προτάσεις που δεν περιλήφθηκαν. Δεν έγινε ούτε μια απλή αναφορά στο θέμα της τρομοκρατίας, παρόλο που ασχοληθήκαμε τόσοι. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Σύνοψη Κειμένων, επαναλαμβάνω, έχει συνταχθεί, βάσει των δικών σας εργασιών. Η Σύνοψη Κειμένων είναι αποτέλεσμα δικής σας δουλειάς. Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Παναγιώτης Χριστοδούλου.

482

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός Έρivas): Στη δευτερολογία μου είχα αναφέρει ότι θα πρέπει να λογοδοτήσουν οι Τούρκοι και το NATO για την Κύπρο. Λέγοντας να λογοδοτήσουν εννοώ να δικαστούν. Αυτό δεν είναι θέμα δικαιοσύνης; ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επαναλαμβάνω ότι το NATO, οι σχέσεις με την Τουρκία και όλα αυτά τα θέματα είναι θέματα αρμοδιότητας της Επιτροπής Εξωτερικών κίμυνας. Αυτό που λέτε δεν αποτελεί πρόταση, είναι μια διαπίστωση. Ακόμη και αν ήταν αρμοδιότητα και θέμα αυτής της Επιτροπής, θα ήταν μια διαπίστωση. Επαναλαμβάνω, η Επιτροπή

Εξωτερικών και μύνας ασχολείται με τα θέματα που έχουν σχέση με το Κυπριακό, με τις σχέσεις μας με τις ξένες χώρες, με την Τουρκία. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός Έρτας): Θα ήθελα να ρωτήσω το εξής: Οι προτάσεις μπορούν να μεταφερθούν σε άλλη επιτροπή για να τεθούν σε ψηφοφορία; ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Καταγράφεται στα Πρακτικά και γίνεται η τελική επεξεργασία. Δεν μπορούν οι δικές σας προτάσεις να μεταφερθούν σε άλλη επιτροπή. Ο καθένας την πρόταση την κάνει για να τη συζητήσει και να τη θέσει σε ψηφοφορία. Δεν μπορεί να ψηφισθεί μια πρόταση, απόντος του προτείνοντος. Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Βασίλειος ΓΚΑΤΖΕΛΗΣ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΑΤΖΕΛΗΣ (Νομός Αχαΐας): Με την (δια λογική πάνω στη Σύνοψη Κειμένων δεν έπρεπε να έχουμε συζητήσει. Ήταν άλλα παιδιά που τις πρότειναν. Οπότε πως ψηφίζουμε γι' αυτές; ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Να είστε βέβαιοι πως ό,τι περιέχεται στη Σύνοψη Κειμένων είναι προϊόν των εργασιών που στείλατε. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΑΤΖΕΛΗΣ (Νομός Αχαΐας): Απλώς, λέω ότι ήταν παιδιά που δεν πέρασαν στους τριακόσιους πενήντα και παρ' όλα αυτά είναι όλων και των δεκαεπτά χιλιάδων. Με αυτά τα παιδιά δεν συζητήσαμε γι' αυτές τις προτάσεις, αλλά παρ' όλα αυτά τις ψηφίζουμε. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σ' αυτή τη Σύνοψη Κειμένων περιέχεται η δουλειά και οι προτάσεις όλων των μαθητών που έλαβαν μέρος στο Πρόγραμμα. Εμείς συζητούμε τα θέματα της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και τα θέματα που έχουν σχέση με το αντικείμενο αυτής της επιτροπής. Στο διάλογο που αναπτύχθηκε στις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις δεν υπήρχαν στεγανά, ώστε να αναπτυχθούν και θέματα πέρα από το αντικείμενο της επιτροπής. Και πολύ σωστά ακούστηκαν απόψεις που έχουν να κάνουν με την επιτροπή εξωτερικών, με την επιτροπή μορφωτικών, με την επιτροπή άμυνας κλπ. Αυτό είναι το καλό της Δημοκρατίας, ώστε να αναπτύσσουμε τις θέσεις σας με την παρουσία σας εδώ. Όμως, δεν μπορούν να αποτελέσουν περιεχόμενο αυτής της Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής μας. Αυτή είναι η διαφορά μας. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΑΤΖΕΛΗΣ (Νομός Αχαΐας): Επειδή ακούστηκε, αν μπορούν οι δικές μας προτάσεις να μεταφερθούν σε αυτήν που κανονικά αντιστοιχούν. Νομίζω ότι οι δικές μου θα μπορούσαν να πάνε στην Επιτροπή μορφωτικών υποθέσεων και εκεί να ψηφιστούν, όπως ψηφίζουμε και αυτά που δεν έχουν συζητηθεί. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν είναι εφικτό να γίνει για δύο λόγους. Ένα ουσιαστικό και ένα τυπικό. Ουσιαστικός είναι ότι δεν μπορεί μια πρόταση, που δεν έχει τύχει επεξεργασίας διαλόγου και αναπτύσσεται από τον ίδιο τον προτείνοντα να μπει ως αντικείμενο ψηφοφορίας με τρεις κουβέντες ή με τρεις σειρές. Αυτό είναι θέμα ουσίας, αλλά και τυπικά δεν είναι δυνατόν να γίνει, γιατί οι συνεδριάσεις των επιτροπών είναι σχεδόν παράλληλες με την αποκωδικοποίηση των πρακτικών, η μεταφορά στην επόμενη επιτροπή είναι ανέφικτη. Όμως επαναλαμβάνω και πιστεύω ότι αυτό ενδιαφέρει εσάς οι αγωνίες σας, οι προβληματισμοί σας, οι προτάσεις σας, όπως διατυπώθηκαν στις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις έχουν καταγραφεί, υπάρχουν στα πρακτικά. Αυτά τα πρακτικά όλων των Επιτροπών θα τυπωθούν και, έτσι, δεν θα έχουν πάει χαμένες και το τυπωμένο βιβλίο θα διανεμηθεί σ' όλους τους φορείς. Η Ζαρουχλιώτη Αργυρώ έχει το λόγο. ΑΡΓΥΡΩ ΖΑΡΟΥΧΛΙΩΤΗ (Νομός Αργολίδος): Κάποια παιδιά από μας μπήκαν στον κόπο και έθιξαν κάποια ζητήματα όπως της τρομοκρατίας. Όμως, παρ' όλο που οι προτάσεις υπάρχουν εδώ, μπορεί κάποιος από μας να μη συμφωνούν μ' αυτές. Δεν σημαίνει, λοιπόν, κάτι το ότι υπάρχει στη Σύνοψη. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Μα τις ψηφοφορίες, γι' αυτό τις κάναμε. ΑΡΓΥΡΩ ΖΑΡΟΥΧΛΙΩΤΗ (Νομός Αργολίδος): Δεν κάναμε ψηφοφορία για το συγκεκριμένο ζήτημα. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν

κάναμε για την ενότητα της τρομοκρατίας; Κάναμε ψηφοφορία για όλες τις ενότητες και το περιεχόμενο τους. Και θεωρώ ότι όλοι σας είχατε διαβάσει τη Σύνθεση Κειμένων, ξέρατε το περιεχόμενο της κάθε ενότητας και εκεί που χρειάστηκε να σας θυμίσω κάτι, σας ανέγνωσα το περιεχόμενο της πρότασης. Συνεπώς, θεωρώ πως, όταν ψηφίζαμε κατά ενότητα και στο σύνολο την εισήγηση, γνωρίζατε τι ψηφίζατε. Η μόνη προϋπόθεση ήταν να έχετε μελετήσει. ΑΡΓΥΡΩ ΖΑΡΟΥΧΛΙΩΤΗ (Νομός Αργολίδος): Ψηφίσαμε το γενικότερο θέμα όχι αν είμαστε υπέρ ή κατά ενός ορισμένου ζητήματος, όπως για τη θανατική ποινή. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ήταν δυνα

483

τον να τεθεί μια μία φράση σε ψηφοφορία; Κατά ενότητα την ψηφίσαμε όπως την είχατε επεξεργαστεί. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής ΜΑΓΚΑΦΑΣ Αθανάσιος από το Νομό Αχαΐας. ΜΑΓΚΑΦΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Νομός Αχαΐας): Είχα προτείνει την καιάργηση της βουλευτικής ασυλίας. Δεν θα έπρεπε να είναι εδώ; ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Υπάρχει στο κείμενο της Σύνθεσης Κειμένων. Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χριστοδούλου Παναγιώτης από το Νομό Αρκαδίας. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Νομός Αρκαδίας): Έχω κοιτάξει κάποια Πρακτικά της Βουλής των Εφήβων από το 1999. Ο αντίστοιχος Πρόεδρος της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων διάβαζε και τις προτάσεις που ήταν για άλλες επιτροπές και ανέφερε απλώς ότι δεν ήταν της αρμοδιότητας τους. Τις διάβαζε και δεν τις απέρριπτε, πριν τις αναγνώσει. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν απέρριψε κανείς τις προτάσεις. Ποιο θα ήταν το νόημα της ανάγνωσης των προτάσεων, όταν δεν μπορούν να μπουν σε ψηφοφορία για να αποτελέσουν μετά Σώμα αυτής της εισήγησης; θεωρώ ότι συμμετείχατε ουσιαστικά στις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις. Συνεπώς, ακούγατε τις τοποθετήσεις των συναδέλφων σας. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γιαννακά Αμαλία από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας. ΑΜΑΛΙΑ ΠΑΝΝΑΚΑ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Θέλω να πω προς το συνάδελφο που μίλησε προηγουμένως ότι πέρυσι ήμουν στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων. Αυτό που ανέφερε δεν έγινε. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστώ για την ενημέρωση. Εγώ δεν θα αμφισβητήσω ούτε την πληροφόρηση, ούτε κάτι άλλο. Σας έδωσα τη δυνατότητα να εκφραστείτε όλοι σας και να καταγράψετε την ενδεχόμενη καχυποψία σας. Δεν το ξέρω, εάν έγινε ανάγνωση των οποιωνδήποτε προτάσεων, προβληματισμών ή τοποθετήσεων εκτός αντικειμένου επιτροπής, θεωρώ ότι δεν θα προσέφερε τίποτε επί της ουσίας και επί της διαδικασίας. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ από το Νομό Σερρών. ΙΩΑΝΝΑ ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ (Νομός Σερρών): Αναφέρατε κάποια πρόταση μου σχετικά με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και είπατε «αναδιάμορφωση του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου». Έχει γίνει κάποιος λάθος. Είναι «αναδιαμόρφωση». ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα διορθωθεί. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παρασκευοπούλου Χαρίκλεια από το Νομό Πέλλας. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ (Νομός Πέλλας): Θα ήθελα να ρωτήσω, εάν η δημοσιογράφος που είχε μπει πριν στην αίθουσα, μαγνητοφωνούσε νομίμως τη συνεδρίαση, όσο βρισκόταν εδώ. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Βεβαίως. Οι δημοσιογράφοι όταν παρακολουθούν τις συνεδριάσεις είτε καταγράφουν με το μολύβι τους είτε μπορούν να παίρνουν μαγνητοφωνημένα κομμάτια των συνεδριάσεων. Οι συνεδριάσεις είναι δημόσιες. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγγελίδου ΤΡΥΦΩΝΙΑ από το Νομό Ροδόπης. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ ΤΡΥΦΩΝΙΑ (Νομός Ροδόπης): Ποιος είναι αρμόδιος για να επιλέξει τις προτάσεις που ψηφίζουμε αυτή τη στιγμή; Είπατε ότι

επελέγησαν. Ποιος τις επέλεξε; ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν γίνεται επιλογή. Γίνεται πιστή απομαγνητοφώνηση των Πρακτικών από τις υπηρεσίες. Οι υπηρεσίες της Βουλής απομαγνητοφωνούν τα πρακτικά και βγάζουν εκείνα τα θέματα που έχουν αναπτυχθεί εδώ και τις προτάσεις που έχουν ως αντικείμενο τις αρμοδιότητες της συγκεκριμένης επιτροπής και δεν περιέχονται στη Σύνοψη Κειμένων, δηλαδή είναι νέες προτάσεις. Θεωρώ ότι δεν υπάρχει κάτι άλλο να συζητήσουμε. Το τρίτο μέρος της σημερινής συνεδρίασης έχει να κάνει με τους πέντε ομιλητές πέραν των εισηγητών που θα μιλήσουν αύριο στην Ολομέλεια. Όσοι από εσάς επιθυμείτε να είστε ομιλητές στην αυριανή συνεδρίαση θα γράψετε το όνομα σας στο χαρτάκι που θα σας διανεμηθεί τώρα και μετά θα γίνει κλήρωση πέντε ονομάτων, τα οποία θα σας ανακοινωθούν μετά την κλήρωση και θα είστε ομιλητές στην αυριανή συνεδρίαση της Ολομέλειας. Επαναλαμβάνω για τα παιδιά του Απόδημου Ελληνισμού και της Κύπρου θα γίνει ιδιαίτερη κλήρωση. ΜΙΑ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Πόσα λεπτά θα μιλήσουμε στην Ολομέλεια; ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): 4'. Θα σας διανεμηθεί, όμως, στη συνέχεια έντυπο που θα δείτε όλα τα διαδικαστικά εκεί και θέλω να επαναλάβω και να τονίσω ότι το θέμα της ομιλίας θα είναι αποκλειστικά θέμα που έχει να κάνει με το περιεχόμενο των θεμάτων αυτής της επιτροπής. ΚΡΥΣΤΑΛΛΕΝΙΑ ΤΣΑΚΜΑΚΙΔΟΥ (Επικρατειάς): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να δικαιολογήσετε την αντίδραση μας, όσον αφορά τις εργασίες μας, που δεν περιελήφθησαν στη συγκεκριμένη επιτροπή. Απλά, είμαστε τρία παιδιά από το νομό Ροδόπης και ένα από Ορεστιάδα. Επειδή δεν ακούστηκαν οι προτάσεις μας, νιώσαμε ότι δεν εισακούστηκαν αυτά που είπαμε. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Να είσαι, βεβαία, ότι όλες οι προτάσεις που κάνατε μέσα στις εργασίες σας κατεγράφησαν στη Σύνοψη Κειμένων και όλα ει

484

πώθηκαν από τους συναδέλφους και τις συναδελφικές σου της συνεδριάσεις της Επιτροπής κατεγράφησαν σία Πρακτικά. Σας βεβαιώνω ότι ούτε μια λέξη από όσα ελέχθησαν τις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις δεν έχει πάει χαμένη. Απλά δεν μπορούν να αποτελέσουν περιεχόμενο αυτής της εισήγησης, αν και δεν αποτελούν αντικείμενο της Επιτροπής μας. Παρακαλώ να έρθουν δύο παιδιά για να αρχίσει η κλήρωση. Μετά τη διαδικασία της κλήρωσης αναγνώσθηκαν τα ονόματα των ομιλητών και είναι: ΛΥΚΟΥΔΗ Μαργαρίτα από το νομό Βοιωτίας, Στιβακτά Κυριακή από το νομό Λακωνίας, ΚΟΣΒΥΡΑ Ουρανία από το νομό Τρικάλων, ΜΑΓΚΑΦΑΣ Αθανάσιος από το νομό Αχαΐας και ΓΕΡΑΚΑΚΗΣ Γιώργος από το νομό Χανίων. ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ ειλικρινά για την άψογη συνεργασία και διαδικασία στη σημερινή συνεδρίαση. Ειλικρινά λυπάμαι που δεν είχα την χαρά να είμαι στις δυο προηγούμενες συνεδριάσεις, θέλω να ελπίζω ότι θα φύγετε και από τις επιτροπές και από την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων με τις καλύτερες εμπειρίες. Θέλω να πιστεύω ότι ήταν μια διαδικασία που θα σας ωφελήσει. Θα σας ευχηθώ ολόψυχα ό,τι καλύτερο και στη νέα σχολική χρονιά, μια και είσατε μαθητές και μαθήτριες της Α' και Β' Λυκείου. Επίσης, εύχομαι του χρόνου, τέτοια εποχή, να είσατε πρωτοετείς φοιτητές σε όποια σχολή επιλέξετε. Καλή τύχη παιδιά. Σας ευχαριστώ πολύ. Στο σημείο αυτό και περί ώρα 14.00 λύθηκε η συνεδρίαση. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ

485

ΠΡΑΚΤΙΚΟ-ΕΚΘΕΣΗ της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων στα θέματα «Αποκέντρωση Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα των Φύλων, Τύπος ΜΜΕ, Δημόσια Ασφάλεια, Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Φυλακές, Θανατική Ποινή, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία Αναξιοκρατία, Πολιτική (Πολιτικοί Κόμματα), Δημοκρατία Ελευθερία, Ανθρώπινα Δικαιώματα, Βουλή των Εφήβων» της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΣΤ Σύνοδος, 20002001. Προς τη Βουλή των Εφήβων Η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων συνήλθε στις 16,17 και 18 Σεπτεμβρίου 2001, σε τρεις συνεδριάσεις, που διήρκεσαν περίπου 6 ώρες, υπό την προεδρία του Βουλευτή κ. Γεώργιου Δασκαλάκη (στις δυο πρώτες συνεδριάσεις) και της Βουλευτού κυρίας Μαρίας Θωμά (στην τρίτη συνεδρίαση), Προέδρου της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Ελλήνων, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητα της. Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης συμμετείχαν οι εξής Έφηβοι Βουλευτές: ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Ανδρέας (Ν. Σερρών), ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ Ιωάννα (Ν. Σερρών), Αγγελίδου ΤΡΥΦΩΝΙΑ(Ν. Ροδόπης), Αργυρίου Βασίλειος (Ν. Ευβοίας), ΒΑΓΙΑΝΑΚΗ Μοσχούλα (Ν. Δωδεκανήσου), ΒΙΛΛΙΩΤΗ Ελένη (Β' Πειραιά), Βουλή Χριστίνα (Ν. Ημαθίας), ΓΕΡΑΚΑΚΗΣ Γιώργος (Ν. Χανίων), Γιάννα Ειρήνη (Ν. Χίου), Γιαννακά Αμαλία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Γιώτσα Πολυξένη (Ν. Λαρίσης), ΓΚΑΤΖΕΛΗΣ Βασίλειος (Ν. Αχαΐας), ΓΚΙΖΛΗ Μυρτώ (Ν. Θεσπρωτίας), Διαμαντόπουλος Χαρίσης (Ν. Έβρου), Δουλκερίδου Δέσποινα (Ν. Πέλλας), Ευσταθίου Αγγελική (Β' Αθήνας), Ζαρουχλιώτη Αργυρώ (Ν. Αργολίδος), Ιορδανίδου Αναστασία (Ν. Πιερίας), ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ Γεώργιος (Β' Θεσσαλονίκης), ΚΑΡΑΧΡΗΣΤΟΥ Ιουλία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), ΚΟΣΒΥΡΑ Ουρανία (Ν. Τρικάλων), Κουσιγιώρη Πολυξένη (Ν. Ηλείας), Κουτσογιάννη Μαρία (Ν. Λέσβου), ΚΥΡΟΔΗΜΟΥ Μαρριάνθη (Ν. Φθιώτιδας), Κωστίου Βασιλική (Ν. Λαρίσης), Λάσκαρης Γεώργιος (Α' Πειραιά), ΛΙΑΣΣΑ Έννα (Ν. Ευβοίας), ΛΥΚΟΥΔΗ Μαργαρίτα (Ν. Βοιωτίας), ΜΑΓΚΑΦΑΣ Αθανάσιος (Ν. Αχαΐας), ΜΑΡΑΖΗ Αικατερίνη (Ν. Πιερίας), Ντίνο ΕΡΙΝΤΑ (Α' Αθήνας), Παπαλεξίου Αλεξάνδρα (Ν. Ροδόπης), Παπαχριστοδούλου Μαρία (Ν. Καβάλας), Παρασκευοπούλου Χαρίκλεια (Ν. Πέλλας), Ράλλη Βασιλική(Επικρατείας), ΣΟΦΡΩΝΗ Ευαγγελία (Ν. Ευρυτανίας), Σταχτιάρη Εμμανουέλα (Ν. Λασιθίου), Στιβακτά Κυριακή (Ν. Λακωνίας), Τασιοπούλου ΙΣΙΔΩΡΑ (Ν. Ημαθίας), ΤΟΤΟΝΙΔΗΣ Ιωάννης (Ν. Καστοριάς), Τσακμακίδου Κρυσταλλένια (Επικρατείας), Τσίγκνας Δημήτριος (Ν. Φθιώτιδας), Τσότσου Ελευθερία (Ν. Κοζάνης), Χριστοδούλου Παναγιώτης (Ν. Έρτας), ΧΡΙΣΤΟΦΗ Παρασκευή (Ν. Σάμου), ΧρουμπΠαπαβαΐτου Έρμις Νάντια (Ν. Καρδίτσας), ΧΡΥΣΑΝΘΙΔΗΣ Βασίλης (Α' Θεσσαλονίκης), Ψαράκη Ανδρονίκη (Ν. Λασιθίου), ΨΑΡΡΑΣ Παναγιώτης (Β' Αθήνας), Χριστόφορου Μαρία (Λευκωσία Κύπρος) και Χρυσοστόμου Στέλια (Λεμεσός Κύπρος). Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων το λόγο έλαβαν η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής κ. Αλεξάνδρα Παπαλεξίου (Ν.Ροδόπης) και οι εξής Έφηβοι Βουλευτές: Ελευθερία Τσότσου (Ν. Κοζάνης), Παρασκευή ΧΡΙΣΤΟΦΗ (Ν. Σάμου), Ευαγγελία Σωφρώνη (Ν. Ευρυτανίας), Πολυξένη Κουσιγιώρη (Ν. Ηλείας), Πολυξένη Γιώτσα (Ν. Λαρίσης), Αργυρώ Ζαρουχλιώτη (Ν. Αργολίδος), Έννα ΛΙΑΣΣΑ (Ν. Ευβοίας), Γιώργος ΓΕΡΑΚΑΚΗΣ (Ν. Χανίων), Κυριακή Στιβακτά (Ν. Λακωνίας), Ιουλία ΚΑΡΑΧΡΗΣΤΟΥ (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Έρμις Νάντια ΧρουμπΠαπαβαΐτου (Ν. Καρδίτσας), Ιωάννα ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ (Ν. Σερρών), Αθανάσιος Μαγκάφας (Ν. Αχαΐας), Μαρία Παπαχριστοδούλου (Ν. Καβάλας), Μαρία Κουτσογιάννη (Ν.Λέσβου), Παναγιώτης Χριστοδούλου (Ν. Έρτας), ΤΡΥΦΩΝΙΑ Αγγελίδου (Ν. Ροδόπης), Ελένη

ΒΙΛΛΙΩΤΗ (Υπόλοιπο Αττικής), ΕΡΙΝΤΑ Ντίνο (Α' Περιφέρεια Αθηνών), Κρυσταλλένια Τσακμακίδου (Επικρατείας), Γεώργιος Λάσκαρης (Α' Πειραιώς), Γεώργιος ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ (Β' Θεσσαλονίκης), Παναγιώτης Χριστοδούλου (Ν. ΄ρτας), Χαρίσης Διαμαντόπουλος (Ν. Έβρου), ΜΑΡΑΖΗ Αικατερίνη (Ν. Πιερίας), Τασιοπούλου ΙΣΙΔΩΡΑ (Ν. Ημαθίας), Παρασκευοπούλου Χαρίκλεια (Ν. Πέλλας), ΚΥΡΟΔΗΜΟΥ Μαριάνθη (Ν. Φθιώτιδας), Ράλλη Βασιλική (Επικρατείας), ΚΟΣΒΥΡΑ Ουρανία (Ν. Τρικάλων), ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Ανδρέας (Ν. Σερρών), ΛΥΚΟΥΔΗ Μαργαρίτα (Ν. Βοιωτίας), ΒΑΓΙΑΝΑΚΗ Μοσχούλα (Ν. Δωδεκανήσου), ΓΚΑΤΖΕΛΗΣ Βασίλειος (Ν. Αχαΐας), Χρυσοστόμου ΣΤΕΛΙΑ (Λεμεσός Κύπρος), ΓΚΙΖΛΗ Μυρτώ (Ν. Θεσπρωτίας), Ευσταθίου Αγγελική (Β' Αθήνας), Χριστόφορου Μαρία (Λευκωσία Κύπρος), ΤΟΤΟΝΙΔΗΣ Ιωάννης (Ν. Καστοριάς), Τσίκνας Δημήτριος (Ν. Φθιώτιδας), Γιάννα Ειρήνη (Ν. Χίου), ΨΑΡΡΑΣ Παναγιώτης (Β' Αθήνας), ΧΡΥΣΑΝΘΙΔΗΣ Βασίλης (Α' Θεσσαλονίκης) και Βουλή Χριστίνα (Ν. Ημαθίας). Η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Αλεξάνδρα Παπαλεξίου (Ν. Ροδόπης) είπε τα ακόλουθα: «Αποτελεί ξεχωριστή τιμή για μένα να βρίσκομαι σ' αυτό το χώρο και να μιλώ για ζητήματα μεγάλης σημασίας που αφορούν όχι μόνο εμάς που βρισκόμαστε εδώ, αλλά

486

και τους συνανθρώπους μας σε ολόκληρο τον κόσμο. Θεωρώ την Επιτροπή μας μια από τις σημαντικότερες, μιας και τα ζητήματα που υπάγονται σ' αυτήν συνδέονται με την καθημερινή ζωή όλων μας, γι' αυτό και έχουμε υποχρέωση, προσεγγίζοντας τα από τη δική μας οπτική γωνία, να επισημάνουμε με το νεανικό ζήλο που μας διακρίνει και το δικό μας όραμα, προτάσεις και λύσεις πάνω σ' αυτά. Τα θέματα που υπάγονται στην Επιτροπή μας δημόσιας διοίκησης, δημόσιας τάξης και δικαιοσύνης και απασχόλησαν περισσότερο τους Έφηβους Βουλευτές είναι τα εξής: Αποκέντρωση, αστυφιλία, δημόσια διοίκηση, ισότητα των φύλων, τύπος και μέσα μαζικής ενημέρωσης, δημόσια ασφάλεια, σωφρονιστικά ιδρύματα, θανατική ποινή, δικαιοσύνη, κοινωνική ανισότητα, αξιοκρατία, αναξιοκρατία, πολιτική και κόμματα, δημοκρατία και ελευθερία, Βουλή των Εφήβων. Όσον αφορά, όμως, στα θέματα με τα οποία ασχολήθηκαν οι περισσότεροι μαθητές πρέπει να επισημανθούν τα ακόλουθα: Στον τομέα της αστυφιλίας παρατηρείται ένα σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα. Χιλιάδες νέοι εγκαταλείπουν τις εστίες τους, λόγω έλλειψης θέσεων εργασίας στην ύπαιθρο, ανεπαρκούς ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, έλλειψης εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και χαμηλού βιοτικού επιπέδου και ωθούνται στην φυγή προς τις σύγχρονες μεγαλουπόλεις προς αναζήτηση καλύτερων ευκαιριών, για ένα καλύτερο αύριο. Αποτέλεσμα το κλείσιμο πολλών σχολείων και η ερήμωση της υπαίθρου. Αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση του προβλήματος είναι η δημιουργία και η αναβάθμιση των νοσοκομείων, η ανάπτυξη του αγροτουρισμού, καλύτερα σχολεία με σύγχρονη υποδομή και ενίσχυση των Ελλήνων μεταναστών για επιστροφή στον τόπο τους. Όσον αφορά στο ζήτημα των μέσων μαζικής επικοινωνίας επισημαίνεται η δυνατότητα τους για ενημέρωση, ψυχαγωγία και επικοινωνία ανθρώπων και λαών και εκτιμάται αρνητικά η κομματικοποίηση τους, η λειτουργία τους με γνώμονα το κέρδος και η έλλειψη αισθητικής στα προγράμματα τους. Προτείνεται η εξυγίανση τους τόσο με τη βοήθεια της πολιτείας όσο και με τη συμμετοχή όλων μας. Στον τομέα της δημόσιας ασφάλειας το πρόσφατο τρομοκρατικό κτύπημα που δέχτηκε η ανθρωπότητα με τους χιλιάδες νεκρούς στη Νέα Υόρκη των Ηνωμένων Πολιτειών φανερώνει, για ακόμα μια φορά, πως η έξαρση της τρομοκρατίας και της διεθνούς εγκληματικότητας έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις και

είναι επιτακτική η ανάγκη πάταξης τους. Τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν άμεσα είναι η ενίσχυση, ο εκσυγχρονισμός, η ποιοτική αναβάθμιση των σωμάτων ασφαλείας καθώς και η συνεργασία όλων των χωρών του πλανήτη για την καλύτερη δυνατή αντιμετώπιση του προβλήματος. Όσον αφορά στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επισημαίνεται ότι γίνεται κατάφωρη καταπάτηση τους σε πολλές χώρες και ειδικότερα στις ασθενέστερες ομάδες, όπως οι μειονότητες, οι πρόσφυγες, οι μετανάστες, οι αλλόθρησκοι, οι γυναίκες και τα παιδιά. Προτείνονται η ανάληψη πρωτοβουλιών από διεθνείς οργανισμούς, ο σεβασμός της ατομικότητας και της διαφορετικότητας του ανθρώπου και η θέσπιση αυστηρών νόμων για την προστασία ιδιαίτερα των παιδιών και των ατόμων με κινητικές ανάγκες. Στον τομέα της πολιτικής είναι κοινή διαπίστωση πως οι πολίτες απογοητευμένοι από τις ψεύτικες υποσχέσεις ορισμένων πολιτικών, την ανευθυνότητα, την αφερέγγυότητα και την έλλειψη ουσιαστικού και εποικοδομητικού διαλόγου αποστασιοποιούνται από το κοινά. Κρίνεται απαραίτητη η επαγρύπνηση τους και η συμμετοχή τους στα κοινά, καθώς και η ένδειξη ουσιαστικού ενδιαφέροντος από τη μεριά των πολιτικών προς τα προβλήματα της κοινωνίας. Για τη Βουλή των Εφήβων έχουν διατυπωθεί πολλές απόψεις. Οι περισσότεροι πιστεύουν πως είναι ένα πρόγραμμα που αξίζει συγχαρητήρια, αφού δίνεται η δυνατότητα στους νέους να εκφράσουν τις απόψεις τους και να διατυπώσουν τον προβληματισμό τους πάνω σε διάφορα θέματα που τους απασχολούν. Υπάρχει, βέβαια, και η αντίθετη άποψη που θεωρεί ότι ο θεσμός αυτός είναι ανούσιος και δεν εξυπηρετεί σε τίποτα. Προτείνεται η προστασία του θεσμού αυτού, η υλοποίηση των προτάσεων των Εφήβων Βουλευτών και η επέκταση της Βουλής των Νέων σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, με το Παγκόσμιο Βουλευτήριο των Νέων. Επίσης, θα ήθελα να επισημάνω τη μεγάλη ευθύνη όλων μας για το τι θα συζητήσουμε, πως θα συζητήσουμε και τι θα αποφασίσουμε. Από εμάς εξαρτάται να χαράξουμε καινούργιους δρόμους διαλόγου και συνεννόησης, που αποτελούν το μοναδικό τρόπο ειρηνικής επίλυσης των διαφορών μεταξύ των ανθρώπων και των λαών στη σημερινή εποχή που η βία, το έγκλημα, η απάτη και η τρομοκρατία τείνουν να εξαλείψουν από τις σύγχρονες κοινωνίες την αγάπη, την εντιμότητα, την αλήθεια και την αλληλοβοήθεια. Λένε πως η σημερινή γενιά, η γενιά μας, είναι μια γενιά δίχως όραμα. Ας τους αποδείξουμε πως κάνουν λάθος». Μετά την αγόρευση της Εισηγήτριας, έλαβαν το λόγο οι προαναφερόμενοι Έφηβοι Βουλευτές, οι οποίοι διατύπωσαν απόψεις επί των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, καθώς και προτάσεις επί των θεμάτων αυτών. Οι Έφηβοι Βουλευτές Ελευθερία Τσάτσου (Ν. Κοζάνης), Παρασκευή ΧΡΙΣΤΟΦΗ (Ν. Σάμου), Πολυξένη Γιώτσα

487

(Ν. Λάρισας), Ύνα ΛΙΑΣΣΑ (Ν. Ευβοίας), ΄ρτεμη Νάντια ΧρουμπΠαπαβαΐου (Ν. Καρδίτσας), Ιωάννα ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ (Ν. Σερρών), Μαρία Κουτσογιάννη (Ν. Λέσβου), Γεώργιος Λάσκαρης (Α' Πειραιά), Ευαγγελία ΣΟΦΡΩΝΗ (Ν. Ευρυτανίας), Χαρίκλεια Παρασκευοπούλου και Μαρία Παπαχριστοδούλου (Ν. Καβάλας) υπέβαλαν νέες προτάσεις, που μετά από ψηφοφορία, έγιναν δεκτές, ομόφωνα ή κατά πλειοψηφία, όπως αναλυτικά αναφέρεται στην Έκθεση της Επιτροπής. Στη συνέχεια, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά πρόταση και στο σύνολο της κατά πλειοψηφία. Ειδικότερα, τα θέματα της Σύνοψης Κειμένων «Αποκέντρωση Αστυφιλία, Δημόσια Ασφάλεια, θανατική Ποινή, Δικαιοσύνη,

Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία Αναξιοκρατία, Δημοκρατία Ελευθερία, Ανθρώπινα Δικαιώματα και Βουλή των Εφήβων», έγιναν δεκτά ομόφωνα. Τα θέματα «Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα των Φύλων, Τύπος Μ.Μ.Ε., Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Φυλακές και Πολιτική (Πολιτικοί Κόμματα)», έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία. ΕΚΘΕΣΗ Η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, της Βουλής των Εφήβων κατά την εξέταση των θεμάτων «Αποκέντρωση Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα των Φύλων, ΤύποςΜΜΕ, Δημόσια Ασφάλεια, Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Φυλακές, θανατική Ποινή, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία Αναξιοκρατία, Πολιτική (Πολιτικοί Κόμματα), Δημοκρατία Ελευθερία, Ανθρώπινα Δικαιώματα, Βουλή των Εφήβων» της Σύνοσης Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων» ΣΤ' Σύνοδος 2000 2001», αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις της Εισηγήτριας Αλεξάνδρας Παπαλεξίου, καθώς και των μελών της, αποδέχτηκε τα θέματα της Σύνοσης των Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, κατ' αρχήν ομόφωνα, κατά πρόταση και στο σύνολο τους, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφιση τους από τη Βουλή των Εφήβων, με την προσθήκη των ακολούθων προτάσεων, που έγιναν κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή από τους Έφηβους Βουλευτές. 1. Να αποκατασταθούν επαγγελματικά οι κάτοικοι της περιοχής Πτολεμαΐδος, που πλήττονται από την αναγκαστική απαλλοτρίωση καλλιεργησίμων και κατοικημένων εκτάσεων. (Ομόφωνα). 2. Να αποστέλλονται κλιμάκια εκπαιδευτών πυροσβεστών, που θα εκπαιδεύουν τους κατοίκους των ακριτικώνπεριοχών για την αντιμετώπιση των πυρκαγιών. (Ομόφωνα). 3. Να δημιουργηθούν βιολογικά πάρκα αιγοπροβατοτροφίας στην περιοχή Ελασσόνας. (Ομόφωνα). 4. Να γίνει μετεγκατάσταση του Κέντρου Εκπαίδευσης Στρατιωτών και διενέργεια αρχαιολογικών ανασκαφών στην ίδια περιοχή. (Ομόφωνα). 5. Να ιδρυθεί Κέντρο Μυθολογίας στον Όλυμπο, ώστε να καταπολεμηθεί η αστυφιλία και να αναπτυχθεί τουριστικά η περιοχή. (Ομόφωνα). 6. Να ασκηθεί κοινή πολιτική από όλα τα κόμματα σε θέματα εξωτερικής πολιτικής παιδείας υγείας και σε θέματα άμυνας, όπως και στα πρόσωπα άσκησης δημόσιας εξουσίας. (Κατά πλειοψηφία). 7. Να αξιοποιηθεί η Λίμνη Πλαστήρα για την τέλεση αθλημάτων, κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004. (Κατά πλειοψηφία). 8. Να αναδιαμορφωθεί το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης. (Ομόφωνα). 9. Να ιδρυθεί Πρωτοδικείο και Εισαγγελία, καθώς και μεταβατική έδρα Εφετείου στη Λήμνο. (Ομόφωνα). 10. Να μην εφαρμοστεί το δεύτερο στάδιο του σχεδίου «Καποδίστριας». (Κατά πλειοψηφία). 11. Να δημιουργηθεί ένα πρότυπο αρχαιολογικό πάρκο, που θα συνδέσει το σημαντικότερο τρίγωνο ΠέλλαΒεργίναΔίο, που αποτέλεσε το κέντρο ανάπτυξης της δυναστείας των Μακεδόνων βασιλέων. (Ομόφωνα). 12. Να ενημερώνεται η ΕΛ.ΑΣ. επί των νέων τεχνολογιών. (Ομόφωνα). 13. Να ιδρυθεί Πανεπιστήμιο Αστυνομικών Σχολών. (Κατά πλειοψηφία). 14. Να εξειδικεύονται οι υπηρετούντες στην ΕΛΑΣ. στην εξιχνίαση ειδικών κατηγοριών εγκλημάτων. (Ομόφωνα). Δεν έγιναν δεκτές οι προτάσεις: 1. Να αυξηθεί η βουλευτική αποζημίωση για την ενίσχυση της οικονομικής ανεξαρτησίας των Βουλευτών και να δοθεί η δυνατότητα να ασκούν τα επαγγέλματα τους, υπό συνεχή παρακολούθηση από συγκεκριμένη επιτροπή, που θα αποτελείται από δικαστικούς και οι οποίοι θα ελέγχουν τη σύνδεση τους με τα οικονομικά συμφέροντα. 2. Να αλλάξει το πολιτικό σύστημα και να μετατραπεί σε ομοσπονδιακό. 3. Να ιδρυθεί ειδικό σώμα δικαστικής αστυνομίας. 4. Να αλλάξει η νομοθεσία ως προς τη χρήση των όπλων από τους αστυνομικούς. Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ

